

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE,
YOUTH AND SPORTS OF UKRAINE**

YOUTH COUNCIL OF DNIETROPETROVSK REGION

**STATE HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION
«NATIONAL MINING UNIVERSITY»**

INSTITUTE OF POWER ENGINEERING

TRANSLATION DEPARTMENT

**EUROLANGUAGES – 2012:
INNOVATIONS AND DEVELOPMENT**

**X INTERNATIONAL STUDENTS' CONFERENCE
COMMEMORATED TO
THE EUROPEAN DAY OF LANGUAGES
AND
THE TRANSLATION DEPARTMENT 10-YEAR
ANNIVERSARY**

Collection of Scientific Students' Abstracts

**Dniepropetrovsk
Litograf
2012**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ,
МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ**

МОЛОДІЖНА РАДА ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ

КАФЕДРА ПЕРЕКЛАДУ

**ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ – 2012:
ІННОВАЦІЇ ТА РОЗВИТОК**

**X МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ДНЮ МОВ
ТА
10-РІЧЧЮ
КАФЕДРИ ПЕРЕКЛАДУ**

Збірник студентських наукових робіт

**Дніпропетровськ
Літограф
2012**

УДК 811.11 (043.2)
ББК 81я43
Є22

Європейські мови – 2012: інновації та розвиток: за матеріалами X
Є22 міжнародної студентської конференції // Збірник наук. студент. Робіт. –
Д.: Літограф, 2012. – 217 с
ISBN

Збірник наукових студентських робіт призначено для широкого кола читачів, які цікавляться проблемами вивчення іноземних мов та перекладу в Україні.

The collrction of students' abstracts is designed for a large circle of readers who are interested in the state of learning foreign languages and translation in Ukraine.

Редакційна колегія

Відповідальний редактор: канд. філол. наук, проф. Введенська Т.Ю.

Члени редколегії: канд. філол. наук, доц. Бердник Л.В.,
канд. філол. наук, доц. Аллахвердян Т.М.,
магістри: Нестерова О.Ю., Щуров О.В.

Відповідальна за випуск: канд. філол. наук, проф. Введенська Т.Ю.

УДК 811.11 (043.2)
ББК 81я43

ISBN

©Державний вищий навчальний заклад
«Національний гірничий університет», 2012

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ПЕРША ІНОЗЕМНІ МОВИ. ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Волкова А. Концепт слова «вереск» в британской язикової картині мира.....	
Жданюк А. Причини виникнення нових слів у комп'ютерному сленгу.....	
Загинайко Г. Функції пауз в англійському телевізійному ток-шоу.....	
Кузьменко Г. Вживання англійців в українських художніх творах.....	
Лапшина А. Переклад поеми А. де Вінні «Еола» (пісня перша «Народження»).....	
Литюк Д. Сравнительная характеристика концепта «любимая женщина» в британской и русской культуре.....	
Лобановська Я. Інформаційні маркери жанрової належності кінематографічного дискурсу в мультиплікаційному фільмі «Rio».....	
Москова А. Акцентно-ритмічні маркери жанрової стратифікації політичного дискурсу.....	
Овсеєва Е. О некоторых трудностях перевода на русский язык поэмы А. де Винни «Eola».....	
Павличук В. Психолінгвістичні аспекти складоподілу.....	
Панченко В. Прийменник як проблема лексикографії (на матеріалі англійської та китайської мови).....	
Рогожніков А. Фонетичні характеристики вимови сучасного американського варіанту англійської мови штату Меріленд.....	
Ромашенко А. Фонетико-фонологічні характеристики темпу в англійських спортивних коментарях.....	
Скобленко І. Аналіз комунікативних функцій веб-сторінок сайтів фірм-виробників автомобілів.....	
Фахрадова А. Некоторые лингвистические особенности перевода поэмы А. де Винни «Потоп».....	
Anisyútkina J., Anisyútkina M. Variedades y Dialectos de Español.....	
Bandurka Y., Taranenko M. Deutsche Phraseologie.....	
Barkan A. Traduire les Noms Propers.....	
Basova A. Translation Types of Neologisms in the English Press.....	
Bassova M. L'èquivalence Lexicale.....	
Báydush A., Poddubnaya A. Polemica en Torno a «Español» o «Castellano».....	
Berdaliev M. Linguistic Specificity of Anecdotes Texts.....	
Berkovska A., Sokur A. Anglizismen in der Deutschen Sprache.....	
Bey M., Krávchenko A. La Influencia de Árabe en el Español.....	
Bey M., Krávchenko A. Metáfora en la Lengua Española.....	
Chataylo S. L'Évolution D'Études des Langues Étrangères.....	
Chuprina N. Translation Adequacy and Advertising.....	

Déglina Y., Garkusha A., Kovakchuk K. Fuentes de Penetración de Anglicismos en el Español Contemporáneo.....
Digtyarenko Y. Vinogradov's Classification Applied to the Phraseological Units with the Component of Clothes and Accessories.....
Dobritsa D., Páshyna L. Las Funciones Básicas del Habla a Tener en Cuenta.....
Furmanchuk V. El Desarrollo del Idioma Catalán.....
Galushka A. English Language Features and Scientific Prose Style (Current Translational Trends).....
Ilchenko I. Dictionaries in Our Life.....
Katsay E., Jaritónenko A. Breves Apuntes Sobre el Lenguaje Coloquial.....
Kazimirchenko A. Some Ideas on Amero-Homogenisation of English.....
Kisel' A. Phraseological Units in Modern English.....
Kolisnyk K. Types and Functions of Pauses in the Religious Discourse.....
Kusmenko Ju. Einige Tendenzen der Deutschen Gegenwartssprache.....
Lapshina A., Shbadinskij J. Wenn die Sprache Schutz Braucht.....
Lebid' E. The Internet Slang.....
Maikó M., Márchenko J. La Figuras Retóricas en la Literatura Española.....
Maikó M., Márchenko J. Los Préstamos del Inglés en el Español Moderno.....
Maltykh M. Written Communication in Business.....
Mamáeva A. El Papel del Trabajo Extraclase en Aprendizaje de Idiomas Extranjeros.....
Manasyán L. Vareidades Dialectales del Español.....
Mikhayluk A. Terminological Set of Horseriding Terms.....
Nózhenko S. La Enseñanza del Español Como Lengua Extranjera.....
Ovseeva K. Grammatical Difficulties of Complex Object. Translation in the Electrical Engineering Sphere.....
Ponomaryova O. Home-Dwelling Mythonyms in British and Russian Images of the World.....
Raszhalovets S. Systematization of Warriors Armour Lexicon.....
Serogina S. Idioms in the Original Text and the Translation (Based on Literary Materials).....
Sheludyakova T. La Variación Lingüística.....
Smyrnov O. Deutsche Dialekte.....
Sosedko A. A Closer Look at Abbreviations.....
Sotnikova Y. Writing a Paper.....
Starishko M. Modern Neologisms and Methods of Their Translation.....
Tkatschenko K. Der Einfluss des Englischen und Amerikanischen auf die Deutsche Sprache.....
Urysh A. International Homonyms and Translation Process.....
Vinogradova M., Vinogradova Ya. Christmas Gift-Bringers Mythonyms.....
Yagolnik T. A Closer Look at Synonyms.....

СЕКЦІЯ ДРУГА
ІНОЗЕМНА МОВА
ЯК ЗАСІБ ДІЛОВОЇ ТА НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Bakun A. Goody Bags as One of the Most Powerful Promotional Marketing Opportunities.....	
Belikova V. Prostitution in Ukraine in the 20 th Century.....	
Bondarenko J., Sidash C. El Imperio de los Incos.....	
Detochka Y. How Minds Act and Interact.....	
Dubrova D. El Enigma Vasco.....	
Efimenko E. Organisches Essen.....	
Galuschka A., Sserogina S. Wie Deutsch Ist die Deutsche Sprache.....	
Grechko I., Pukha D. Advertising Misunderstandings.....	
Indzhievskaya E. British Megalithic Constructions.....	
Kaliberda Y., Lavrinenko J. The Problems of Youth Employment in Ukraine.....	
Kalynychenko V. False Friends of a Translator.....	
Kompaniets A. The Increasing of the Role of Business English in the Forming Specialists of Economic Profile.....	
Krawtschenko A. EU – Friedensnobelpreistrager.....	
Kulinich K. La Cocina Ucrainana.....	
Kurza J. Different Approaches to Male and Female Communication.....	
Lebed' E. Economic Cybernetics.....	
Lebid Je. Die Erneuerbaren Energien in der Ukraine.....	
Lutak A. Accounting Problems Today.....	
Maksimchuk A., Strashko O. En la Base de Imperio Español.....	
Malyschkina O. Die Zukunft von Displays.....	
Nasikan N., Polishkevich E. Implementation of the Marketing Concepts from the Development of the Starbucks Cafe.....	
Nikitchenko O. , Sokolko Y. Eurocopa.....	
Oleshko A. Decoration of Manuscripts.....	
Omeltschenko T. Die Zukunft der Technik.....	
Owsseewa K. Die Deutsche Sprache von Heute.....	
Prokopenko K. Consumer Behavior.....	
Pyatygorska K. Neue Verwendung von UV Lampen.....	
Rogowa K. Vom Holzbein zum Robo-Arm.....	
Sai D. Employer Branding.....	
Stryzhak A. Aspect of Using Foreign Language in the Professional Communication of the Customs Authorities of Ukraine.....	
Sydorenko I. Cross-Cultural Communication.....	
Skrypnyk A. Designing Scientific Posters.....	
Sotnikowa Ju. Neue Tendenzen in der Verkehrsentwicklung der Stadte.....	
Strelets S. Lexicon Semantic Field Naming British Headdressers.....	
Taltanova A. Sociology of Music.....	
Towstonog T. Mehrsprachigkeit in Modern Gesselschaften.....	

Urisch N. Die Zukunft des Internet Shopping.....

СЕКЦІЯ ТРЕТЯ КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ І ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

- Токовенко А.** Особливості застосування електронних словників у діяльності перекладача.....
- Baschko S.** Diamant.....
- Chervona O.** Data Processing Centre.....
- Eva M.** Technische Innovatioen und der Technische Fortshritt.....
- Fesenko V., Ivaschenko A.** Something for Mining Industry.....
- Kalinitshenko W.** Geld Regiert die Welt.....
- Kalistaja I.** Neue Technologien – Roboter in Operationssalen.....
- Kitschka J.** Nanotechnologie.....
- Korkoz N.** Zukunft des Automobils.....
- Korolkova A.** IT-Technologies in Our Life.....
- Kravtsov V.** Features of Filter Compensating Devices Application in the Power Supply Systems of Coal Mines in Ukraine.....
- Kulschenko S.** Klimawandel.....
- Lachmostowa E.** Wasserverschmutzung.....
- Miroshnichenko Y.** Wikis in the Classroom.....
- Nazaruk A.** Language of C++.....
- Nesterova O.** Hypertension, Information Technologies and Children.....
- Novitskaja V., Zhdanjuk A.** Aleksandr Pol'.....
- Ponomarenko D.** WIGig.....
- Posluschnaja O.** Internetnutzung Mit dem Smartphone Immer Belliebter.....
- Senypostol A.** In Vino Veritas.....
- Starischko M.** Ein Selbstandiges Fachgebiet der Medizin-Plastische Chirurgie.....
- Starozhuk S.** Wi-Fi (WLAN).....
- Tershak I.** Cybernetics. Areas of Cybernetics.....
- Tonkonozhenko K.** How to Choose a Good Scientific Problem.....

СЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА ГАЛУЗЕВИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПЕРЕКЛАД

- Лук'янова А.** Особливості перекладу науково-технічних текстів.....
- Переверзева Є.** Засоби збереження експресивності при перекладі рекламних слоганів.....
- Anabtavi R.** Phraseological Problems of Translation.....
- Báiduzh A., Poddúbnaia A.** Methods de la Traduccion Juridica.....
- Dorovskaya D.** Terminology in Technical Translation.....
- Gez A., Zubenko A.** La dificultad de Transicion de los Titulos de Peliculas Foraneas.....

Gúseva T., Póchepova E. Las particularidades de la Traducción Científico-Técnica.....
Katsay E., Jaritónenko A. Particularidades de la Traducción Periodística.....
Kravchenko A. Peculiar Features of Technical Translation in Mining.....
Oreshkina T. The Field of Mining and Translation Problems.....
Sirenko T. Las Faux Amis de L'Interprète.....
Skvortsova M. Flamenco Como El Baile Nacional.....
Tkachuk Y. Falsos Amigos del Traductor.....
Volodina J. The Problems of Adequate Reproduction of Foreign Texts.....
Zakroko B. La Cocina Española.....

КОНКУРС ПОЕИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

Англійська мова.....
Німецька мова.....
Французька мова.....
Іспанська мова.....

PREFACE

This International Scientific Students' Conference is devoted to the European Day of Languages.

The European Day of Languages is a crucial event, organized by the AEGEE for promoting the importance of knowledge of different languages, first of all, for young people.

Adopted by the European Parliament and the Council of Europe in June 2000, the EDL event is organized every year and it provides a wide range of activities all over Europe designed to emphasize the benefits to all citizens of learning foreign languages throughout their lifetime.

[AEGEE-Association]

The objectives of the scientific conference were:

- to raise students' awareness of the richness of linguistic diversity within the European Union;
- to motivate them to achieve a degree of communicative ability in a number of languages;
- to encourage and support self-access language learning and lifelong language learning for personal development so that all students can acquire the language skills and intercultural competence necessary to respond to the economic, social and cultural changes in society;
- to collect and disseminate information about the teaching and learning of languages, and about skills, methods and tools which assist it.

The scientific students' works touch upon a wide range of problems which deal with innovations and development in science and technology, including:

- the importance of learning foreign languages for students;
- innovative approaches to teaching foreign languages;
- interactive ways which can make language learning more fun;
- English-speaking business culture;
- adaptation and application of leading foreign market technologies in Ukraine;
- management and leadership - effective business units;
- international corporate informational technologies.

We do hope that the conference was truly beneficial to those who have participated in it as well as to those who will read the conference materials.

*The Organizing Committee of the Conference "European Languages – 2012:
Innovations and Development" November, 2012.*

ПЕРЕДМОВА

10-та Міжнародна студентська конференція присвячується Європейському дню мов.

Європейський день мов є надзвичайно важливою подією, що була започаткована міжнародною студентською організацією AEGEE для сприяння підвищенню ролі знань іноземних мов, у першу чергу, для молоді:

Затверджений Європейським Парламентом і Європейською Радою у червні 2000 року, Європейський день мов відзначає щороку вся Європа, і ця подія супроводжується різноманітними видами діяльності, які надають особливого значення корисності вивчення іноземних мов для кожного громадянина протягом усього життя.

[Асоціація AEGEE]

Наукова конференція має на меті:

- допомогти студентам усвідомити мовне багатство країн Європейського Союзу;
- спонукати молодь до підвищення рівня комунікативної здатності у вивченні кількох мов;
- заохочувати й підтримувати прагнення студентської молоді до вивчення іноземних мов протягом усього життя для особистого розвитку та надання можливості кожному набувати мовних умінь і міжкультурної компетенції, які необхідні для задоволення економічних, соціальних та культурних потреб у суспільстві;
- зібрати й поширити інформацію про напрями викладання та вивчення мов і методи й засоби їх реалізації.

У наукових роботах студентів розглянуто широкий спектр проблем, що стосуються інновацій й розвитку в науці й технології, а саме:

- актуальність вивчення іноземних мов для сучасного студентства;
- новітні підходи до вивчення іноземних мов;
- аспекти англomовної бізнес-культури;
- методи адаптації та застосування провідних іноземних маркетингових технологій в Україні;
- менеджмент і лідерство як ефективні бізнес-одиниці;
- особливості міжнародних корпоративних інформаційних систем.

Ми сподіваємося, що конференція була справді корисною як для учасників, так і для тих, хто ознайомиться з її матеріалами.

*Організаційний комітет конференції
„Європейські мови – 2012: Інновації та розвиток.”*

Листопад 2012.

СЕКЦІЯ ПЕРША

ІНОЗЕМНІ МОВИ. ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Волкова А.

Восочноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля

Научний керівник: Л.А. Бекрешева

КОНЦЕПТ СЛОВА «ВЕРЕСК» В БРИТАНСКОЙ ЯЗЫКОВОЙ КАРТИНЕ МИРА

Концепт (лат. *Conceptus* – понятие, от *concipere* – собирать, вбирать в себя) является ключевым термином в современной лингвистике. В настоящее время существует множество определений данного термина, однако классическим считается определение Е.Кубряковой: «Концепт – термин, который служит объяснением единиц ментальных и психологических ресурсов нашего сознания и той информационной структуры, что отображает знания и опыт человека; оперативно-содержательная единица памяти, ментального лексикона, всей картины мира, отраженной в психике человека». Т.о. концепт – это совокупность смыслов: от фактуального до ассоциативного.

В данной статье мы сфокусировали наше внимание на концепте «вереск» в Британской языковой картине мира.

Вереск – вечнозелёный кустарник, обитающий на сухих песчаных и каменистых почвах и на торфяных болотах. Латинское название этого рода *Calluna vulgaris*, происходит от древнегреческого слова *kalynein* — «чистить», поскольку с древних времен вереск использовали для изготовления метелок. Видовое название *vulgaris* дано этому растению из-за широкой распространённости вида. Русское название вереска происходит от древнеславянского *врасенец* – «иней». На ирландском и гаэльском языках вереск называется *fraoh* - «свирепый», «воинственный», отражая традицию потребления верескового эля воинами для поддержания храбрости перед битвой. Современное английское название вереска – *heather* – происходит от слова *heath* – «дикое необрабатываемое поле». В Украине это растение дало название первому месяцу осени – вересень.

Согласно легенде вереск – единственный из всех растений согласился расти на голых, продуваемых всеми ветрами холмах Шотландии, за это Создатель щедро наделил его красотой и лечебными свойствами. Живёт кустик вереска до 40 лет и за это время настолько обогащает малопродуктивные грунты, что делает из них почвы пригодные для культурных растений. Древняя шотландская поговорка гласит: «Поселился вереск – и нам будет, где жить!». Концепт жизнестойкости вереска отражен в особом названии холма, поросшего вереском: *moor*, в то время, как холм, поросший травой, именуется *mound*.

Цветет вереск до поздней осени, а в Британии – даже до середины зимы. Цветки его невзрачны, но яркие и полны нектара. На вкус вересковый мёд терпок и горек, цвет имеет тёмный, но его лечебные свойства восхвалялись в

песнях и легендах. Во всём мире Шотландия ассоциируется с вересковым медом. Легенда 13 века рассказывает о племени пиктов, которые погибли, но не выдали врагам секрета напитка из Верескового мёда. Роберт Стивенсон создал по мотивам этой легенды героическую балладу «Вересковый мёд»:

А мне и костер не страшен.
Пушкой со мною умрет
Моя святая тайна –
Мой вересковый мед! (Перевод С.Маршака)

Здесь вереск отражает национальный концепт Родины, стойкости, мужества. Он является общепризнанным национальным символом Шотландии и Норвегии и упоминается в фольклоре всей Скандинавии. Третья гласная буква гэльского алфавита *Uir* символизирует вереск.

Это растение содержит жёлтый краситель, используемый для окраски тканей, в том числе, широко известной «шотландки», из которой шили килты. Шотландские воины выходили на бой в ярко-желтых «*вересковых рубахах*», называвшихся на гаэльском языке *leine croich*. Из корней вереска делают прекрасные курительные трубки: они красивы, хорошо удерживают аромат табака и не боятся перепада температур.

Скромный и благородный образ вереска полон разнообразных символических значений. В местах произрастания вереска часто в обилии разрастаются грибы, образуя грибные кольца вокруг кустиков. Британцы называют их *witch's circles* – «ведьмины круги». Поскольку в таких местах любят селиться змеи, то акцент связи вереска с нечистой силой в концепте этого растения еще усиливается. В скандинавских сагах и трактатах колдунов вересковые пустоши упоминаются как места схваток мистических сил. Считается, что здесь, благодаря магии вереска, колдовство обретает особую силу. Веточки Вереска всегда приносят в дом и укладывают между оконных рам как обереги, чтобы обеспечить себе мистическую защиту от зла, проникающего через окна в тёмное время. Путники берут с собой вереск из родных мест с этой же целью. И сегодня, идя на важную деловую или личную встречу, британцы прихватывают веточку вереска на удачу мероприятия.

Вересковый эль широко использовался во время британского языческого праздника Ламмас, который припадал на начало августа и считался праздником сбора урожая. Эти дни в британской традиции – время прославить господо-создателя (в образе Дуба) и госпожу-землю (в образе вересковой богини любви) за щедрый урожай. Вересковый эль на этих торжествах создавал праздничную атмосферу, снимал запреты, помогал музам поэзии, музыки и пения и призывал в мир богиню любви, которая изображалась в виде женщины-пчелы, живущей в вересковых зарослях. Умеренное опьянение считалось способом поднять занавес между миром реальности и миром духов, позволяющее пообщаться с богами.

Считается, что белый вереск приносит счастье, поскольку он, согласно поверьям, хранит от вызываемых неумной страстью поступков и оберегает

женин от насилия. Розовый вереск приносит удачу и финансовое благополучие. Вереск пурпурный является символом смерти, одиночества, тоски и, вместе с тем, связи времен, в чем перекликается с русской символикой:

Я сорвал этот вереск лиловый,
Осень кончилась, значит – в путь!
На земле нам не встретиться снова...
Запах времени, вереск лиловый,
Но я жду тебя. Не забудь.

(Г.Аполлинер «Прощание»)

Вереск можно смело отнести к трансъевропейскому литературному персонажу. По частоте употребления в художественных текстах вереску не составит конкуренции ни один другой дикий цветок. На подстилке из вереска спит один из героев «Путешествия Хамфри Клинкера» Т. Смоллета. Вереском окружено болото – эпицентр событий «Собаки Баскервилей» А. Конан-Дойля. Вересковая пустошь обступает Мызу Скворцов в «Грозовом перевале» Э. Бронте. Пробирается сквозь вересковые кущи Джен Эйр у Ш. Бронте. Покрывают вереском затейливые ландшафты Д. Р. Толкина.

Подводя итоги, можно сказать, что наличие такого количества определяющих характеристик вереска свидетельствует о важности этого концепта для британского этноса и британской языковой картины мира.

Жданюк А.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: Ю. А. Савіна

ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ НОВИХ СЛІВ У КОМП'ЮТЕРНОМУ СЛЕНГУ

Причиною швидкої появи нових слів у комп'ютерному сленгу є стрімкий розвиток самих комп'ютерних технологій. Якщо зазирнути в численні журнали, що висвітлюють новинки ринку комп'ютерних технологій, стає зрозуміло, що практично щотижня з'являються більш-менш значні розробки. І в умовах такої технологічної революції кожне нове явище в цій області повинне одержати свою словесну номінацію. А тому що майже усі вони (за рідкісним винятком) з'являються в США, то природно одержують її англійською мовою. Через відсутність перекладних варіантів таких термінів в українській і російській мовах фахівцям доводиться використовувати оригінальні терміни.

Відбувається так зване заповнення лексичних лакун за допомогою англійських термінів. Відсутність у мові досить стандартизованої термінології в цій галузі, багаточисельність фірмових і рекламних термінів стали причиною появи великої кількості комп'ютерного сленгу.

Багато з існуючих професійних термінів досить громіздкі і незручні в щоденному використанні. Виникає тенденція до скорочення, спрощення слів. Наприклад, один з термінів що найчастіше використовується - 'motherboard',

має таку відповідність в українській мові як “материнська плата”. У сленгу ж цьому слову відповідає “мамка” або “мотрійка”; 'CD-ROM Drive' (“накопичувач на лазерних дисках”) у сленгу має еквіваленти “сидюк”, “сидюшник”. Наступне речення містить слова, що ілюструють тенденцію до скорочення: “Компи бувають двох видів - біми та маки” (Персональні комп'ютери бувають двох видів - IBM-сумісні і Macintosh)

Люди, що працюють з обчислювальною технікою в нашій країні досить молоді. У зв'язку з цим знову ж з'являється бажання розбавити ці терміни гумором, додати власне емоційне фарбування, елемент невимушеності: “флопповерт” (дискковод) або “утоптаний” (стиснутий програмою-архіватором).

Останнім часом відбулося також повальне захоплення молоді комп'ютерними іграми. Це знову ж послужило могутнім джерелом нових слів. З'явилися різні слова для тих або інших понять, до них відносяться “аркада”, “бродилка”, “бос” (у значенні найголовніший ворог у грі), “думер” (людина, що грає в гру 'DOOM'), “квакати” (грати в гру 'Quake') і т.п.

Необхідно також зазначити той факт, що більшість непрофесійних користувачів не володіють достатнім рівнем англійської мови. Але, так чи інакше, їм усе рівно доводиться користуватися новою англійською термінологією, і найчастіше спостерігається неправильне прочитання англійських слів, що часом міцно осідають в словникових запасах. Так, від неправильного прочитання повідомлення “NO CARRIER” у сленгу з'явилося “НО КАР'ЄР”, до того ж те й інше означає відсутність з'єднання при зв'язку через модем.

Отже дамо визначення поняття сленг: "СЛЕНГ (англ. slang – жаргон) – варіант професійної мови, слова та вирази, що використовуються у спілкуванні людей різних вікових груп, професій, соціальних прошарків"

Шляхи і способи утворення нових слів в комп'ютерному сленгу

Шляхи і способи утворення комп'ютерного сленгу досить різноманітні, але усі вони зводяться до того, щоб пристосувати англійське слово до вітчизняної дійсності і зробити його придатним для постійного використання. До основних методів утворення сленгу, що охоплюють більшість нині існуючої сленгової лексики належать: 1) калька (повне запозичення), 2) напівкалька (запозичення основи), 3) фонетична мімікрія, 4) переклад: - з використанням стандартної лексики в особливому значенні; - з використанням сленгу інших професійних груп.

Калька - спосіб утворення, що містить у собі запозичення, граматично не освоєні українською мовою. При цьому слово запозичається цілком зі своєю вимовою, написанням і значенням. Такі запозичення піддаються асиміляції. Кожен звук у слові, що запозичується, заміщається відповідним звуком в українській мові (відповідно до фонетичних законів). Ці слова здаються іноземними у вимові, в написанні вони відповідають усім нормам англійської мови:

device → девайс

hard drive → хард

Імовірноше за все деяка кількість подібних слів у російській та українській мовах є наслідком того, що більшість програмних забезпечень на комп'ютерах усе ще працюють з англійською мовою. Внаслідок цього у людей відбувається своєрідна звичка до деяких розповсюджених команд або повідомлень:

Крім цього, свою роль зіграла ще і загальна тенденція серед молоді до залучення у свою повсякденну мову англіцизмів. Захоплення англіцизмами стало своєрідною модою, воно зумовлено створеними в молодіжному суспільстві стереотипами, ідеалами. Саме в цій групі має місце українське чи російське, або просто неправильне прочитання англійського слова. Часом помилка є привабливою в такій мірі, що стає загальноновживаною:

message → мессаг

Дуже часто зустрічається просто перенесення слова в російську та українську мови з неправильним наголосом:

label → лабэль

Тому деякі сленгові запозичення є варіативними в написанні, і можна зустріти кілька різних запозичень слова keyboard:

ке́йборд, ке́борд, кіборд.

Варто відмітити, що стилістично нейтральні в англійській мові слова, що перейшли до сленгу програмістів, здобувають іронічно-зневажливе або просто розмовне забарвлення.

Отже, підведемо ризику під проведеною нами роботою. На нашу думку, сленг є невід'ємною частиною мовлення, що стосується технологій і комп'ютерів. Щоб подолати бар'єри у розумінні цього сучасного шару лексики, ми вважаємо буде доцільним скласти тлумачний словник сленгових слів.

**Загинайко Г.
Черкаський національний університет
ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник: Д. В. Дегтярьов**

ФУНКЦІЇ ПАУЗ В АНГЛОМОВНОМУ ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ ТОК-ШОУ

Проблема паузації, зокрема на рівні дискурсу, активно розробляється фонетистами, такими як Бумер, Бубнова, Целнер, Хетч та інші. Під паузою розуміється складний феномен, що поєднує в собі тривалість перерви у звучанні, комплекс тональних модифікацій передпаузних сегментів, а також їхні часові характеристики. Дж. О'Коннор вважає, що паузи можуть сказати про людину не менше, ніж слова, а у мовленні на них витрачають 40-50% часу.

Пауза, як і будь-яке інше мовне явище, багатофункціональна. Вона може бути розглянута з точки зору: 1) положення у фразі або над фразові й одиниці; 2) з позиції її розташування у синтагмі (відрізок усного мовлення чи написаного тексту, котрий вирізняється у межах речення, як певна синтаксична й інтонаційно-смілова єдність); 3) тривалості; 4) характеру

тимчасової наповненості; 5) ставлення мовця до висловлювання; б) напрямків дії паузи.

Розглянувши функції пауз в англійській мові, можна виділити найпоширеніші з них в англійському телевізійному ток-шоу: хезитації, емоційна, синтаксична, фізіологічна, конститутивна. Хезитаційні паузи (паузи невпевненості), здебільшого, трапляються на межі фраз або на початку фрази, часто після першого слова. Паузи хезитації виконують в англійському ток-шоу подвійну функцію: з одного боку, вони використовуються мовцем, як засіб планування мовлення, зупинка для обмірковування подальшого висловлювання, позбавленого мовленнєвих помилок. Із іншого боку, вони слугують засобом виправлення вже створених помилок. Хезитаційні паузи свідчать про те, що мовець вагається у виборі мовленнєвих засобів.

Поява у мові хезитацій залежить не лише від ступеня підготовки мовця до висловлення своєї думки, а й від складності проблеми, що обговорюється, напруги ситуації, ступеню хвилювання мовця. Вони складають 18% висловлювань ток-шоу. Паузи хезитації можуть бути не лише цілковитою перервою у звучанні, а й частково заповнені звуками, які не несуть комунікативного навантаження (*oh, er, erm, umm*), або словами-заповнювачами (*well, but, so, I think, of course*) наприклад:

“*Yeah, well, it’s, it’s. I love it| and it also just not so different from my day to day life| because I don’t have a home| still|*” (Lady Gaga – Interview Ellen Degeneres Show, 2011).

“*Umm. I don’t know what to think|, I know that he was really persisting. //This is Scooter |*” (Justin Bieber on The Oprah Winfrey Show, 2010).

“*I am. not at all. // I’m English| it’s all you need know|, we born clothed and.*” (Hugh Laurie on The Ellen DeGeneres Show, 2011).

“*Umm. I got the perform| for president Obama |//and that’s probably| at the top of things| I’ve done|*” (Justin Bieber on The Oprah Winfrey Show, 2010)

Емоційна функція використовується, щоб привернути увагу співрозмовника до наступного слова, підкреслюючи його важливість і неочікуваність. Емоційна пауза може бути фонетичним засобом створення стилістичного прийому ретардації (напруженого очікування). Він полягає у тому, що найменш важлива, описова інформація подається на початку висловлювання, а основна його думка міститься у заключній частині, емоційна пауза складає 6%.

Пунктуація є ключовим синтактико-семантичним чинником. Отже, синтаксис відіграє важливу роль при паузації. Слід звернути особливу увагу на те, що велика частина відмінностей у паузальному членуванні дискурсу ток-шоу припадає на відрізки тексту, обрамлені розділовими знаками, вони складають 39%. Паузи зовні розділових знаків украй рідко з’являються у місцях, де їх поява порушила б синтаксичну структуру тексту.

Часто паузи виникають на межі між висловлюваннями. Це обумовлено когнітивними та дихальними причинами, оскільки, частіше за все, такі паузи виникають у відрізках тексту великої довжини. Фізіологічна функція таких пауз пояснюється необхідністю зробити вдих або видих, вони складають 33%

Конститутивна функція паузи розрізняє різні типи речень (4%).

– *I do /// how did you know that? // Have you watching me watching them // no. /// Yes I do, | I do it's irresistible, | you know first I keen to see | what kind of person has drawn to it | and how do they stick with it, // how // they start to chomping on a cashew nuts // and you can see them starting lying /// like this // and when it's going to be a particularly good scene // I have to drop something | to wake everybody up | in a cabin ///...Oh stewardess // oh nothing, | nothing // Just to get a response // to everyone not missing a good moment ///. (1)*

Отже, в англomовному телевізійному ток-шоу паузи, які використовуються учасниками виконують такі функції: хезитаційну, що складає 18%, емоційну – 6%, синтаксичну – 39%, фізіологічну – 33%, констутивна – 4%.

Кузьменко Г.

**Національний гірничий університет
Науковий керівник: О.О. Касьяненко**

ВЖИВАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНІХ ТВОРАХ

В останні десятиліття розширилися економічні, політичні та культурні зв'язки України з іноземними, зокрема англomовними країнами. Це спричинило посилене надходження англomовних запозичень в українську мову та мову українського художнього тексту.

Енциклопедія української мови дає таке визначення англіцизму: «англіцизм - різновид запозичення; слово, його окреме значення, вислів тощо, які запозичені з англійської мови або перекладені з неї чи утворені за її зразком».

На сучасному етапі розвитку української мови, особливо в мові творів, значного поширення набуває вживання англomовної лексики для створення художньо-стилістичних ефектів.

Слід зазначити, що вживання англomовної лексики в мові сучасної поезії і прози мало аналізувалося вченими. Проблемам же запозичення як явища присвячено чимало праць вітчизняних і зарубіжних дослідників (О.Муромцева, О.Стишов, В.Чабаненко, Б.Ажнюк, О.Ахматова, В.Виноградов, Л.Крисін, О.Крисін, О.Дьяков та ін.). Масово англіцизми почали проникати в українську мову через російську, зокрема в епоху Петра I у зв'язку з формуванням морського флоту та появою перших російських послів в Англії. Переклад художніх творів англійських авторів українськими письменниками (П.Кулішем, Лесею Українкою) теж сприяв проникненню англіцизмів у мову.

Сучасні поети досить часто використовують англіцизми для посилення експресії, а то й для створення рими:

Півень співа, водограй гра,
Бувай , прощавай, дорога пора.
Ур-ра!!!Why?
Відбуваю в Уругвай (С.Либонь).

У Ю.Андруховича більшість віршів у збірці «Пісні для мертвого півня» названо англійською мовою. У поезії І.Бондаря-Терещенка, С.Жадана, С. Поваляєвої, І.Жиленко, О.Забужко, Л. Степовички вжито англійські лексеми без перекладу. Інколи англіцизми відтворюють літерами української абетки:

О,Йес,
Май,Лав,
Ми Ще Не Екс!(Леся Степовичка)

Сьогодні прозаїки теж уводять англіцизми в український текст для надання йому колориту зображуваного середовища (М. Матіос, Є. Кононенко, В. Наріжна). Наприклад, Роман І.Карпи «50 хвилин трави» перенасичений англіцизмами: *«А я собі поїду та й помру від звичайної малярії. От такий от у нас із тобою безславний хепі-енд. Амін»*.

Серед проаналізованих нами англіцизмів можна виділити такі типи лексичних запозичень:

1) повні – слова безпосередньо англійського походження: англійська мова є мовою-джерелом, і до їх складу входять лише власне англійські компоненти: *«На той момент її рейтинг серед чоловіків стрімко зростав»* (М. Матіос «Чотири пори життя»); *«Під час бізнес-ланчу Алекс так розмахував своєю серветкою, неначе це був білий прапор, і він збирався здатися в полон»* (М. Соколян, «Кодло»); Наступного дня визріла ідея провести **ток-шоу** у Школі» (М. Соколян «Кодло»).

2) часткові:

а) гібридні слова:

«Їй чомусь то ніяк не вдавалося, і вона вже слабо вірила в існування Інтернет-послуг» (І. Карпа «50 хвилин трави»).

б) слова з іншомовними основами й питомими афіксами (канцелірування, спонсорство, постерний, дилерський, силіконовий):

«Євка байдуже перегортала решту морських пейзажів. Попсово і красиво» (І. Карпа «50 хвилин трави»).

Лексеми англословного походження, набувають в художньому тексті експресивних відтінків, виконують ряд стилістичних функцій, стають образним засобом авторського мовлення. У цьому, безперечно, позитивний вплив англіцизмів на мову художнього тексту.

Лапшина А.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: Т.М. Аллахвердян

ПЕРЕКЛАД ПОЕМИ А. ДЕ ВІНЬІ «ЕЛОА» (ПІСНЯ ПЕРША «НАРОДЖЕННЯ»)

Переклад художнього тексту з однієї мови на іншу неможливий без граматичних трансформацій. В першу чергу, це зміна структури речення, синтаксичні та морфологічні заміни. Також, особливого значення набувають додавання або вилучення слова, словосполучення або цілого речення.

Так з метою досягнення адекватності перекладу поеми Альфреда де Вінї «Éloa» («Naissance») було використано лексико-граматичні трансформації, заміщення окремих слів та виразів, заміни одних частин мови та членів речення на інші, зроблено необхідні синтаксичні спрощення тощо. Задля максимального збереження первинного змісту оригіналу, доводилося змінювати часову форму дієслів, дієслова у минулому часі та інші звороти часто були заміщені дієприслівниками та дієприслівниковими зворотами. Наприклад:

De la Channanéenne écoutait la requête
Від ханаанки прохання почувши,
A la fille sans guide enseignait son chemin;
Діві, що йшла, дороги не знаючи, вказав шлях

Дієслово **écoutait**, що в оригінальному тексті вжито в Imperfait, при перекладі замінено на дієприслівник минулого часу **почувши**, **sans guide** замінено дієприслівником у негативній формі **не знаючи** і так ін.

До того ж при художньому перекладі проблему становить полісемія слів. Наприклад, французьке слово **la fille**, що має значення **донька, дівчина**, в даному контексті з метою збереження піднесеного стилю, який домінує у біблійному творі Вінї, перекладено архаїзмом «**діва**».

Для передачі характерного ритму і посилення поетичності перекладу у відповідності до оригіналу, а також збереження єдності змісту деякі слова вилучалися, речення та вирази скорочувалися. Наприклад, строка «**Avec sa suite obscure et comme lui bannie**», було перекладено простим дієприслівниковим зворотом «**Ставши вигнанцем**». У деяких випадках зроблено синтаксичні заміни. Для надання певного емоційного забарвлення була використана інверсія, або навпаки інверсія замінена прямим порядком слів у реченні, якщо так потребував синтаксис мови перекладу. Синтаксичні зміни та вилучення цілих речень, на наш погляд, не мали впливу на загальний зміст. Наприклад:

Ses cheveux partagés comme des gerbes blondes
Dans les vapeurs de l'air perdent leurs molles
Comme on voit la comète errante dans les cieux
Fondre au sein de la nuit ses rayons gracieux
Une rose aux lueurs de l'aube matinale

Її підібране біляве волосся було таким легким,
Неначе повітря, що втрачало свої обриси;
Рожевий полиск світанку, розчиняючи у темряві проміння,
Не був подібним до кольору рум'янцю на її обличчі.

З цього фрагменту було вилучено речення «**Comme on voit la comète errante dans les cieux**». У наступному прикладі інверсія замінена прямим порядком слів. В оригіналі інверсія введена для надання тексту поетичності та

патетики, у перекладацькій інтерпретації відсутність інверсії, на наш погляд, не зменшує поетичності тексту:

*Toute paree, aux yeux du Ciel qui la contemple,
Elle marche vers Dieu comme une épouse au temple;*

Спрямувавши свій погляд до Неба, наряджена,
Йшла вона до Господа, неначе наречена до храму.

До того ж у наведеному прикладі зроблено лексичні заміни: **aux yeux du Ciel qui la contemple** перекладено як **спрямувавши свій погляд на Небо**, слово **une épouse** перекладено **наречена**, **toute parée** як **наряджена**.

Особливу складність представляє переклад біблійних назв. Точний переклад потребує знання біблійного матеріалу, власних імен та географічних назв. При перекладі речення «*Jésus avait quitté les mers de Béthanie*» заради збереження ритму віршу назва селища перекладається як **Бетані** із наголосом на останньому складі, хоча у святих джерелах є інші варіанти перекладу цієї географічної назви: **Бетанія**, **Віфанія**. Дієприслівниковий зворот «*Abandonnant sa ville et subissant l'Edit*» перекладено як «**Підкорюючись Едикту, залишив своє місто**», у якому **l'Edit** має значення «Едикт, закон, наказ Всевишнього»; при перекладі інверсії «*Ou du Samaritain disait la parabole*» інверсію усунуто і замість дієслова використано дієприслівник «**Розповідаючи притчу Самаритянина**» (про заблудшу вівцю).

Граматичні трансформації, здебільшого, були обумовлені лексико-граматичними відмінностями у мовах оригіналу та перекладу, бажанням точно передати зміст поетичного твору з біблійним сюжетом за допомогою адекватних засобів рідної мови.

Литюк Д.

Луганская региональная малая академия наук
Научный руководитель: Л.А. Бекрешева

СРАВНИТЕЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТА «ЛЮБИМАЯ ЖЕНЩИНА» В БРИТАНСКОЙ И РУССКОЙ КУЛЬТУРЕ

Любовь, согласно Данте, «движет солнце и светила», поэтому в любой культуре присутствуют концепты, связанные с этим великим чувством. На современном этапе исследований межкультурной коммуникации все большую роль приобретают вопросы изучения и сравнения концептов тех или иных лексических единиц. Цель данного исследования заключается в установлении сходства и различия выражения концепта «любимая женщина» в британской и русской культурах.

На сегодняшний день терминологический словарь когнитивной лингвистики находится в стадии формирования, поэтому не существует унифицированного определения термина «концепт». Проанализировав ряд

определений, мы остановились на дефиниции В.Карасика, который считает, что концепт – это «... ментальные образования, которые представляют собой хранящиеся в памяти человека значимые, осознаваемые, типизируемые фрагменты опыта».

Концепт «любимая женщина» формируется в сознании носителей британской и русской культуры с раннего возраста. Ребенок британской семьи слышит обращение папы к любимой маме: *darling, sweet, sweetheart, honey* и т.п., а в русской – *солнышко, светик мой, зайчик, котенок, рыбка* и т.д. Как видим, уже в этих примерах имеются существенные различия в выражении концепта «любимая женщина», т.к. для русской культуры нетипично сравнивать любимую со сладостями, так же, как для британской культуры нетипично употреблять названия животных или сравнения с концептом «свет».

В отношениях между полами выявляются следующие лексические единицы:

- ✓ **Girlfriend** – a girl or a woman who you have romantic or sexual relationship with;
- ✓ **date** – a girlfriend you have romantic meetings with;
- ✓ **soul mate** – a girlfriend you have deep feeling to;
- ✓ **intimate** – a girlfriend you have a very close relationship with;
- ✓ **sweetheart** – (pathetic) a pleasant, lovely girlfriend;
- ✓ **baby** – a girl or a woman you are fond of;
- ✓ **inamorata** – a woman with whom you are in love;
- ✓ **mistress** – a woman *who* has a sexual relationship with a married man;
- ✓ **paramour** – a woman *you* have a sexual relationship with, especially someone you are not married to;
- ✓ **concubine** – a woman in the past who had a sexual relationship with an important man but was not married to him;
- ✓ **Ms Right** – a woman who would be a perfect partner in a relationship;
- ✓ **babe** – a nice sexual woman (slang);
- ✓ **Simorous** – a twin-like person connected not by genetic deficiency but by a psychic symbiosis based on love.

В русской культуре существуют лексические единицы:

- ✓ **Любовница** – женщина, которая находится в связи с женатым мужчиной. Синонимы: **наперсница** (устар.), **наложница** (устар.), **сударка** (устар.), **залётка** (устар.), **полюбовница**, **беззаконница**, **женщина на стороне**, **баба** (разг.), **баруха** (разг.), **хахальница** (сниж. лекс.), **дрючка** (сниж. лекс.);
- ✓ **девушка** – девушка или женщина, с которой вы состоите в романтических или сексуальных отношениях. Синонимы: **подружка**, **дама сердца** (патетич. или иронич.), **тёлка** (сниж. лекс.);
- ✓ **сожительница** – женщина, которая живет с мужчиной, не состоя с ним в официальном браке;
- ✓ **покровительница** – женщина, которая находится в сексуальной связи с мужчиной и оказывает ему протектирование или материальную поддержку. Синоним: **метресса**;

- ✓ **содержанка** – женщина, которая находится в сексуальной связи с женатым мужчиной, и который оказывает ей материальную поддержку, эквивалентную её потребностям;
- ✓ **воздыхательница** – женщина, которая влюблена в мужчину, но не смеет признаться ему в своих чувствах;
- ✓ **вторая половинка** – женщина любящая, близкая по духу, но не обязательно жена.

Мы специально не включаем в список слова, именующие людей, состоящих в законном браке, т.к. и в британской, и в русской культуре эти лексемы не содержат концепта «любимая женщина».

Таким образом, при сравнительном анализе русских и британских концептов мы наблюдаем, что в русском языке имеется большее количество синонимов к слову «любовница», что, возможно, объясняется исторически сложившейся свободой отношений славян в языческие времена, а также относительно большей независимостью славянских женщин в выборе суженого.

Вместе с тем, в русской языковой картине мира при выражении концепта «любимая женщина» большее количество слов имеют негативную окраску, нежели это имеет место в британской языковой картине. Это свидетельствует в пользу большей толерантности и демократичности британского общества.

Проведенное нами исследование в который раз подтверждает, что формирование и способы выражения того или иного концепта, в первую очередь, зависят от исторического опыта нации, который служит направляющей силой формирования личных концептов ее индивидуумов.

Лобановська Я.
Черкаський національний університет
ім. Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Д.В. Дегтярьов

ІНТОНАЦІЙНІ МАРКЕРИ ЖАНРОВОЇ НАЛЕЖНОСТІ КІНЕМАТОГРАФІЧНОГО ДИСКУРСУ В МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНОМУ ФІЛЬМІ “RIO”

Сучасний етап розвитку лінгвістики характеризується активним включенням інтонації у сферу комплексного дискурсного аналізу, в основу якого покладено врахування зв'язності дискурсу, взаємозумовленості й взаємодії одиниць усіх мовних рівнів. Притаманний сьогодні стрімкий розвиток засобів масової комунікації та їхній вплив на діяльність людини зумовлюють актуальність лінгвістичних досліджень кінематографічного дискурсу тому, що він не лише інформує про теперішні події, але виступає також джерелом формування моделей суспільної поведінки і способу життя.

Фоностилістичні характеристики кінематографічного дискурсу виражаються за допомогою таких компонентів, як екстралінгвістичні чинники (сфера вживання дискурсу) та лінгвістичні фактори (інтонаційна модель, темп мовлення, ритмічна організація стилю та паузація). До кінематографічного дискурсу ми відносимо всі

різновиди фільмів (художні, трилери, фільми жаху тощо), мультиплікаційні фільми (озвучені), телесеріали тощо. Під кінематографічним дискурсом ми розумітимемо прагматично орієнтований мовленнєвий акт, який знаходиться на межі перетину двох фонетико-функціональних стилів: художнього та розмовного. Належачи до останнього, він передбачає обмін інформацією, думками, враженнями у формі діалогу або монологу. Художній стиль характеризується різнобічним впливом на свідомість людини за допомогою думки автора, яка оформлюється в тому числі й відповідними акцентно-просодичними засобами, що обумовлює їх обмеженість використання в кінематографічному дискурсі.

Кінематографічний дискурс має свій інтонаційно-функціональний комплекс фонологічно-фонетичних засобів вираження емоційного стану мовленнєвою інтонацією. Використання шкал обумовлюється інтонаційно-емоційним потенціалом актуалізації смислу висловлювання Головна функція шкал у мультиплікаційних фільмах – передача емоційно-оцінного відношення персонажу до співрозмовника та оточуючого світу. За цим критерієм висловлювання персонажу можуть бути з низьким, середнім та високим рівнем емоційно-інтонаційного насичення. За результатами нашого дослідження були зафіксовані такі типи шкал: нисхідна ковзна, усічена або повна ступінчаста; висхідна ковзна та скандентна; рівнева середня або висока. Наведемо приклади:

L: What kind of doctor are you?

D: Blu must come to Rio De Janeiro.

B: Did you actually think we were going to kiss?

F: What is going to happen them?

B: Why didn't you follow me?

B: Flaps open, perfect.

B: An angel whose getting really close up!

D: I'm their great big mama bird!

Менш частотними є рівнева низька, низхідна ступінчаста усічена, висхідна ковзна. Це обумовлено тим, що вони є емоційними та передбачають емоційне навантаження. Наприклад:

B: I'm so sorry sleeping head.

D: I often eat alone, because of my work.

L: Oh Blu, we should have never left.

Однією з найхарактерніших ознак звукового мовлення є темп, який виражається за допомогою зміни середньозвукової (або середньоскладової) тривалості, наявності чи відсутності пауз, їхнього типу та тривалості тощо. Проаналізувавши емпіричний матеріал, ми дійшли висновку, що для кінематографічного дискурсу характерна зміна темпу від повільного до прискореного. Це свідчить про його наближеність до розмовного стилю, але наявність автора обмежує використання повної варіативності темпу мовлення. Нами не були зафіксовані випадки надшвидкого темпу. Його варіювання обумовлене емоційним навантаженням висловлювання.

Ще однією особливістю звукового мовлення є паузація як один із компонентів інтонаційної структури речення. Обов'язкова наявність пауз пояснюється фізіологічною потребою дихання. В мовленні основним призначенням пауз є вираження синтаксичного та логіко-синтаксичного значення. Але на це первісне

значення накладається експресивно-виразна функція. У кінематографічному дискурсі переважають емпатичні, факультативні та внутрішньосинтагменні (з перервою звучання чи заповнені) паузи. Наведемо приклади:

D: Oh no, | she is in Brazil, |...and...| I never let Blu out of my sight.||

B: Trust...||| lift...||| drag...||| wait...|||

L: Perhaps || he is too domesticated.||

B: And actually, not bad! ||

L: You're right, it's not my fault.||| It's your fault.||

L: Well | Err... | Sure, | when can she come over? ||

Аналіз ритмічної будови, характерної для кінематографічного дискурсу, показав, що найрекурентнішим у мовленнєвих зразках є простий плавний ритм. У висловлюваннях із низьким і середнім рівнем емоційної напруги найчастотнішим є простий легатоподібний ритм. Стакатоподібний ритм характерний для висловлювань високого рівня емоційної напруги.

Отже, інтонаційно-функціональний комплекс фонологічно-фонетичних засобів вираження емоційного стану мовленнєвою інтонацією в кінематографічному дискурсі має ознаки розмовного та художнього стилів. Належність засобу масової комунікації до останнього обмежує використання повної варіативності тонічних засобів мовлення через наявність автора. Мультиплікаційний фільм як різновид кінематографічного дискурсу, з одного боку, поділяє вищезазначені фоностилістичні характеристики, а з іншого, має власну структурно-функціональну типізацію шкал та ядерних тонів.

**Москова А.
Черкаський Національний Університет
ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник: Д.В. Дегтярьов**

АКЦЕНТНО-РИТМІЧНІ МАРКЕРИ ЖАНРОВОЇ СТРАТИФІКАЦІЇ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

Відповідно до фахової специфіки, дискурси прикріплюються до відповідної сфери, галузі чи виду суспільної діяльності. Вивчення способу репродукції знань за допомогою фоностилістичного інструментарію вбачається особливо плідним саме у сфері політичної комунікації. У вузькому розумінні політичний дискурс – це дискурс політиків-професіоналів. У широкому розумінні політичний дискурс – це комплекс мовленнєвих структур у певному лінгвістичному контексті – контексті політичної діяльності, політичних поглядів і переконань разом з її негативними проявами.

Ми дотримуємось визначення, сформульованого С. Д. Абрамовичем, який під політичним дискурсом розуміє зв'язний (усний чи письмовий) текст, виражений за допомогою вербальних та невербальних засобів мовлення, просодичних параметрів, зумовлених ситуацією політичного спілкування у сукупності з прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами. Ми вважаємо, що такий підхід до вивчення англомовного

політичного дискурсу сприяє чіткішому розкриттю його стилістико-ритмічних характеристик.

Під час підготовки політичної промови основна увага мовця зосереджується на конкретних жанрах ораторського мистецтва, класичних ораторських прийомах привертання й утримування уваги слухача, логічних, етичних та емоційних прийомах аргументації, побудові схеми промови, лексико-граматичних вираженнях сенсу повідомлення. При цьому роль фонетичних засобів мови часто недооцінюється або залишається поза увагою мовця. У межах нашої кваліфікаційної роботи нам необхідно розглянути кореляцію просодики мовлення та акцентно-ритмічну організацію англомовної політичної промови.

Успіх оратора у політичному дискурсі багато у чому залежить від його здатності маніпулювати та володіти інтонацією та голосом. Так як його основне завдання полягає у тому, щоб переконати слухачів у правоті своїх ідей, він має забезпечити чітко визначену послідовність думок у поєднанні із відповідним інтонаційно-емоційним забарвленням мовлення. Крім інтонації, важливими компонентами просодичної характеристики політичного дискурсу є мелодика (тональний рівень), фразовий наголос, темп, паузація та ритм.

Темп – це середня швидкість мовлення протягом певного відрізка висловлювання. Він вимірюється або кількістю складів, вимовлених за секунду, або середньоскладовою довжиною відрізка у сотих і тисячних секунди (мілісекунди). В оцінці темпу чітко окреслюється, щонайменше, три ступеня темпу: середній (нормальний), швидкий та повільний. З даних дослідження випливає, що темп у політичному дискурсі дуже різноманітний і гнучкий. Швидкість мовлення оратора політичної промови може бути великою, або навпаки повільною через наявність великої кількості логічних пауз та пауз заповнення простору. Загальний темп політичної промови – середній. Він використовується мовцем для виголошення реми промови. Рема – один із двох компонентів висловлювання, що містить у собі нову інформацію. Прискорений темп застосовується для висловлювання інформації, яка вже відома (тема) і не потребує зайвого акцентування.

Темп мовлення тісно пов'язаний з таким явищем, як мовленнєвий ритм, який є ще одним компонентом мовленнєвої інтонації у політичному дискурсі. Ритм – повторення наголошених і ненаголошених складів протягом певного проміжку часу у мовленні. Ритм політичної промови базується на наголошених складах, які вимовляються через майже однакові проміжки часу, незалежно від кількості ненаголошених складів. Виокремлюють такі ритмічні характеристики політичної промови:

- початок ритмічних одиниць характеризується максимумом тонального рівня й інтенсивності та сповільненим темпом;
- кінець ритмічної одиниці позначається тональним та динамічним мінімумом, сповільненням темпу, зазвичай нисхідним термінальним тоном і паузою;
- найчастіше ядерному сегменту передуює висока або середня шкала.

У нашому дослідженні стабільність ритму відіграє важливу роль у

створенні цілісності тексту або його частини. Зміна ритму сприяє відділенню частин висловлювання. Різна ступінь чіткості у періодичному повторенні мовленнєвих явищ забезпечує емоційно-естетичну функцію ритму. Ця функція проявляється у політичній промові там, де ритм справляє суттєвий психофізичний та емоційно-естетичний вплив на людину. У політичній промові періодичність повторення наголошених складів – регулярна, без відхилень від норми.

Таким чином, кожне висловлювання політичної промови включає у себе темп, паузацію та мовленнєвий ритм. Ці явища допомагають мовцеві фонетично правильно оформити своє висловлювання та зробити його перцепцію легшою. Для політичної промови характерні такі паузи: фізіологічні, логічні паузи та паузи заповнення простору. Під час виголошення політичної промови оратором темп змінювався від нормального до прискореного. Ритм політичної промови – регулярний. Наголошені склади повторювалися через однакові проміжки часу. Вищезазначені темпоральні характеристики тісно пов'язані та визначаються акцентними структурами фонетичних слів.

Овсеева Е.

**Национальный горный университет
Научный руководитель: Т.Н. Аллахвердян**

О НЕКОТОРЫХ ТРУДНОСТЯХ ПЕРЕВОДА НА РУССКИЙ ЯЗЫК РОМАНТИЧЕСКОЙ ПОЭМЫ А. ДЕ ВИНЬИ «ÉLOA»

При переводе мистической поэмы Альфреда де Виньи «Éloa», имевшей огромное влияние на творчество европейских поэтов, в их числе М.Ю.Лермонтова, и до сих пор не переведенной на русский и украинский языки, я придерживалась концепции художественного перевода, требующего максимальной близости к оригиналу и использования адекватных средств языка перевода (В. Брюсов, М. Лозинский и др.)

Необходимо привести несколько практических наблюдений, к которым я пришла в результате перевода этой романтической поэмы, написанной на библейской основе, обратить внимание на трудности поэтического перевода. Переводчику, который стремится к максимальной точности, которым я себя почувствовала, работая над переводом «Éloa», непросто одновременно сохранить дух произведения, понять его подчас сложный смысл и форму, передать особенности стихосложения, поэтический ритм строфы. Поэтому для более точного перевода содержания и соблюдения ритма французского александринца, которым написана поэма Виньи, я при переводе использовала нерифмованный стих, часто близкий к подстрочнику. Например:

«Je suis celui qu'on aime et qu'on ne connaît pas.
Sur l'homme j'ai fondé mon empire de flamme,
Dans les desirs du cœur, dans les rêves de l'âme,
Dans les liens des corps, attirés mystérieux,

Dans les tresors du sang, dans les regards des yeux.

«Я тот, которого любят, но которого не знают.

Над человеком я создал мою огненную империю,

В чаяниях сердца, в мечтах души,

В узах тела, таинственные чары,

В богатствах рода, во взглядах глаз.

При переводе этой сложной по содержанию, но прекрасной и возвышенной по смыслу поэмы, мне хотелось быть как можно ближе к оригиналу, ничего не упустить, чтобы не потерять мысль автора, его идею. С этой целью в отдельных наиболее выразительных эпиходах использовались незначительные, как мне представляется, лексические замены и практически полностью был сохранен синтаксический строй оригинала. Как в данном случае:

«Es-tu venue, avec quelques Anges des cieux,

Admirer de mes nuits le cours delicieux ?

As-tu vu leurs tresors ? Sais-tu quelles merveilles

Des Anges tenebreux accompagnent les veilles ?

Пришла ли ты с небесными Ангелами,

Чтобы полюбоваться моими сладостными ночами? Видела ли ты их

сокровища? Знаешь ли ты, какие чудеса

Коварных Ангелов сопровождают бессонные ночи?

Трудности перевода часто связаны с недостаточными фоновыми знаниями. Если восполнить пробелы не удастся, переводчик в этом крайнем случае прибегает к трансформациям, получившим в современном переводоведении название «опущения». Чтобы избежать грубых неточностей и прийти к адекватному пониманию идеи, выраженной автором, при переводе «Ёлоа» я стремилась восполнить эти пробелы, уточнив текст Библии и детали истории возникновения поэмы. Большое затруднение при переводе у меня вызвала строка «Le vermisseau reluit». Французское слово «vermisseau» переводится как «червяк, земляной червь; перен. червь, ничтожество». Глагол «reluire» означает в переводе на русский язык «сверкать, сиять, блестеть», в разговорной речи - «радоваться, наслаждаться», а в переносном смысле – «мучиться, страдать». Вот здесь и возник вопрос: Что хотел передать этим словом автор? Он хотел сказать «червь радуется» или «червь сияет», или же «червь мучается»? И что именно означает в тексте поэмы слово «червь»? Может, это внутренний «червь» любого человека, его совесть или, наоборот, коварная «темная сторона»? А может, речь идет о человеке как ничтожестве, подобном твари земной, «червью», который мнит себя всемогущим? Я подумала, что не имею права опускать это слово при переводе, поэтому, опираясь на последующие слова и строки, составила следующий перевод:

Le vermisseau reluit ; son front de diamant
Répète auprès des fleurs les feux du firmament,
Et lutte de clartés avec le météore
Oui rode sur les eaux comme une pale aurore.
L'étoile des marais, que détache ma main,
Tombe et trace dans l'air un lumineux chemin.

*И червь сияет под солнцем,
его алмазный лоб отражает огненные переливы небесного свода,
Он состязается с падающей звездой,
Которая блуждает в водах подобно бледной утренней заре.
Звезда болот,
Сорвавшаяся с моей ладони,
Падает, очерчивая в воздухе светящийся путь.*

При переводе некоторых мест в поэме, к сожалению, в стремлении к адекватности и точности, пришлось отступать от текста оригинала, чтобы облегчить читателю восприятие незнакомого романтического интертекста, необычной интерпретации библейского материала, чтобы донести суть слов автора, его мысли и чувства, заключенные в том или ином слове.

**Павличук В.
Черкаський національний університет
ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник: Д.В. Дегтярьов**

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ СКЛАДОПОДІЛУ

Дослідження поняття складоподілу становить певні складнощі адже склад є багатоаспектним поняттям. З одного боку, склад розглядається з позиції фонотактики, артикуляції, фонації, слухової перцепції, рухомої та дихальної моторики та акустики. З іншого боку, склад є особливою психолінгвістичною одиницею, завдяки якій регулюється перехід від однієї семіотичної системи до іншої, здійснюється взаємодія різних рівнів мови. Зв'язок складоподілу з психолінгвістикою полягає в тому, що поділ на склади не є явищем стихійним, а обумовлюється особливостями людського мислення.

Склад (на відміну від слова, яке є двосторонньою одиницею) немає лексичного значення. Хоча в процесі мовлення імпульс задається цілому слову, М. І. Жинкін наголошує, що всередині себе слова розчленовані, їх утворюють склади. Утворюючи слова, склади організуються за певною схемою. У результаті кожне слово є особливою «динамічною конструкцією», що ґрунтуються на співвідношенні сильних і слабких складових позицій. Таким чином, щоб вимовити слово, необхідно усвідомити всю його «акцентно-видільну структуру». При цьому, кожен вимовлений елемент стає невід'ємною

частиною слова, а плавність переходу від однієї артикульованої одиниці до іншої забезпечується особливим регулятором цього процесу – складоподілом.

Вагомим внеском у розробку проблеми складу є, запропоноване М. І. Жинкіном, протиставлення «внутрішніх та зовнішніх кодів мови». Внутрішній код мови – це сукупність диференційних ознак та фонем. Він відрізняється від коду зовнішнього, який є складовим і відіграє вирішальну роль у процесі функціонування мовних одиниць. Іншими словами, зовнішній або складовий код – це сукупність правил, на яких ґрунтується складоподіл в англійській мові. Це означає, що для англійської мови є певні правила які визначають послідовність звуків. Склад у англійській мові може, наприклад, починатися з таких сполучень приголосних, як /sl/ і /sp/, але він не може починатися з таких кластерів приголосних, як /tl/ та /dl/.

Розглядаючи психолінгвістичні аспекти складоподілу варто повернутися до поняття складового стереотипу. Складовий стереотип передбачає наявність у англійській мові дозволених і недозволених складових структур, а також свідчення про те, що в англійській мові складоподіл може проходити всередині інтервокального приголосного, тому переважаючим є закритий тип складу, який характеризується сильним примиканням. Це свідчить про існування в англійській мові певної, регульованою «центрального управління», схеми, за якою в мовленні склади об'єднуються в слова, а слова в речення. Ця схема включає в себе безліч взаємопов'язаних операцій, що відбуваються в резонаторній, генераторній і дихальній системах за рахунок активізації м'язових волокон. За цією схемою здійснюється випередження майбутніх до виголошення елементів і утримання виголошених. Склад є основним артикуляційним елементом цього складного механізму. Він формується на виході мовленнєвих ефекторів і є продуктом різноманітних, регульованих єдиним імпульсом процесів.

З точки зору психолінгвістики склад як мінімальний компонент моторного навичу є також мінімальним компонентом кодування, тобто завдяки йому здійснюється функціонування мовних одиниць у мовленні. Варто зазначити, що при читанні алфавіту кожна буква позначається саме складом, а не фонемою, тобто склад є не тільки основною, але й граничною, тобто далі неподільною артикуляційною одиницею.

Якщо однією з найскладніших і досі не вирішених проблем фонетики залишається проблема складу, то основна причина полягає в тому, що сучасна фонетика багато в чому ще є наукою статичною, що займається вивченням звуків і фонем. Цінність роботи М. І. Жинкіна полягає в тому, що він сконцентрував увагу на динамічних утвореннях, якими є склади і слова. Що ж стосується фонем, то вони, як відомо, фактично не відтворюються у вигляді окремих звуків, а утворюють послідовності, моделями яких є склади.

Таким чином, мовлення організовується за певною схемою, яка є продуктом мисленнєвої діяльності. Ця схема організовує мовлення в такий спосіб, що повністю закритий тип складу із сильним завершенням домінує над іншими типами складових структур. Отже, складоподіл, як і мовлення, є процесом контрольованим.

ПРИЙМЕННИК ЯК ПРОБЛЕМА ЛЕКСИКОГРАФІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА КИТАЙСЬКОЇ МОВ)

Прийменник є особливою частиною мови, яку більшість дослідників відносять до неповнозначних службових частин мови, які слугують перш за все для об'єднання слів у словосполучення та речення. Прийменник звертає на себе увагу багатьох дослідників (Л. Афанасьєва, М. Всеволодова А. Загнітко, З. Іваненко та ін.). За визначенням М. Всеволодової, прийменник – це службова частина мови зі своїм (можливо, послабленим) лексичним значенням, що входить на правах субграмми в субстантивну синтаксему, визначає (для флективних мов) відмінкову форму останньої (у тому числі і називний відмінок) і разом з флексією створює єдиний синтаксемний комплекс (синплекс).

При детальному дослідженні прийменників ще залишаються дискусійними питання: у яких випадках прийменник має повне значення? Як пов'язані прийменники з іншими частинами мови, від яких вони походять? Для повного розуміння сутності прийменників та правильного їх вживання важливим уявляється розгляд їх подання у тлумачних словниках.

Для аналізу лексикографічного тлумачення прийменників ми відібрали ряд найпоширеніших прийменників китайської та англійської мови та проаналізували їх тлумачення в Оксфордському словнику англійської мови та Великому словнику китайської мови в двох томах.

Спостереження за лексикографічним представленням англійських та китайських прийменників в одномовних тлумачних словниках приводять нас до наступних висновків.

1. Найбільш поширеним засобом побудови словникових дефініцій прийменників як в китайській, так і в англійській мовах є описовий засіб, за яким слідує синонімічний. Інші засоби тлумачення не спостерігалися. Частина дефініцій як у китайському так і в англійському словнику доповнює лексичне тлумачення граматичними поясненнями. За формою китайські дефініції є коротшими та містять меншу кількість ілюстративних прикладів.

2. Деякі китайські прийменники мають прямі відповідники в англійській мові, наприклад,

离 li (from) 表示起点, 开始的地方或地点的距离 (车站离这儿三里地)

тоді як інші можуть бути порівняні з англійською мовою лише за допомогою описового перекладу, а саме:

在 zai 1) (be living) 存活着 2)(be at, be on) 居于, 处于一表示人或物存在的处所, 位置 (文件在桌上) ; 3) (exist) 事物持续地占据着时间和空间。

Що стосується безпосередньо прийменників у першому значенні, то зазначимо, що, як виявилось, англійські прийменники for, out та through першої десятки не мають прямих відповідників серед поширених китайських прийменників, інші прийменники такі відповідності мають щонайменше у першому значенні.

3. Більшість англійських прийменників є полісемантичними, тоді як китайські прийменники частіше мають лише одне значення, наприклад:

给 gei (give) 使对方得到 [某些东西或某种遭遇] (给他一张票) (давати) примушує об'єкта отримувати (певний предмет або подія) (дати йому квиток).

4. Більшість найпоширеніших прийменників є короткими словами як в англійській мові, так і в китайській, що пояснюється їх давньою історією. Важливо, що більшість китайських поширених прийменників складається з двох ієрогліфів (60-70%), а ті, що мають у своєму складі лише один ієрогліф, є певною мірою застарілими.

5. У китайському словнику наявний переклад прийменника англійською мовою; в Оксфордському словнику матеріал представлено виключно англійською мовою.

6. У різних словниках підкреслюється різне походження прийменників: англійські прийменники порівнюються з прислівниками, а китайські – з дієсловами.

7. Ключові слова в англійських дефініціях є дієприкметниками, в китайських – дієсловами та іменниками:

AT, preposition. 1 expressing location or arrival in a particular place or position; 2 expressing the time when an event takes place.

里面 lǐmiàn; [inside;interior] 内部或围起来的地方或空间. 这栋楼里面有很多的房间。里边 lǐbiān (1) [inside;in;within]:一定空间以内

壁橱里边 (2) [during]:一定时间以内 他一年里边没有请过一次假。

8. Значна частина ілюстрацій в китайському словнику представлена лексичними комплексами, в англійському – реченнями чи цитатами:

BY [often with verbal noun] indicating the means of achieving something: malaria can be controlled by attacking the parasite ,

跟 gen (with) 和同 只跟指认的名词组合, 介绍出与主体共同完成某一动作的对象 (跟老乡们一起劳动

跟 gen (3) i, 3, разом з іменником, що вказує на певну людину, вводить суб'єкт, з яким спільно виконується дія) (з земляками (селянами) працювати);

Складність та невирішеність питань щодо граматичної та семантичної специфіки прийменників дозволяє нам вважати доцільним опрацювати цей матеріал як у лексикографічному, так і у мовленнєвому аспектах.

Рогожніков А.
Черкаський національний університет
ім. Б. Хмельницького
Науковий керівник: Д. В. Дегтярьов

ФОНЕТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВИМОВИ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШТАТУ МЕРІЛЕНД

Значною мірою на фонетичні особливості вимови сучасного американського варіанту англійської мови в штаті Меріленд вплинув Балтиморський діалект. Балтиморський діалект – діалект американської англійської у центрально-атлантичній частині Сполучених Штатів, що виник серед білих представників «синіх комірців» (виробничих робітників), що проживали у північному та південно-західному Балтиморі. Цей діалект має спільні риси з Філадельфійським діалектом, але мають зовсім різне звучання.

Цей діалект поширений переважно у Балтимор Сіті та в прилеглих районах (а саме в Есексі, Дандолку, Мідл Рівері). Також його можна почути в деяких частинах сусідніх округів – Енн Ерендел (*Anne Arundel*), Балтимор (*Baltimore*), Керролл (*Carroll*), Харфорд (*Harford*) та Говард (*Howard*). Балтиморський діалект поширений у цій місцевості, але він не обмежений нею, і його можна почути в західному напрямку до Фредеріку (*Frederick*) та Хейгерстауну (*Hagerstown*), у східному – до Елктону (*Elkton*), та північному – до Калвертського округу (*Calvert County*). Завдяки невеликому розмірові штату Меріленд та його географічній наближеності до значних осередків культури, чим далі від штату, тим більше на місцеве мовлення впливають інші культури. Наприклад, на мовлення західного Меріленду впливає Аппалацький регіон (*Appalachia*), на північно-схід Меріленду – регіон низини Делавару (*Delaware Valley*), а на східне узбережжя Маріленду (*Western Maryland*) – Тайдвотерський акцент (*Tidewater accent*). Родини, що виїжджали з місту вздовж Меріленд шосе 140 (*Maryland Route 140*) та Меріленд шосе 26 (*Maryland Route 26*), призвели до розповсюдження діалекту та його змішання з іншими діалектами.

Що стосується Балтиморської вимови, вона багато в чому схожа на ту, яка характерна для представників робітничого класу Філадельфії (*Philadelphia-area English*). Ці два міста – єдині великі порти на західному побережжі (*Eastern Seaboard*), де ніколи не розвивалася неротична вимова серед європейських американців; на ранньому етапі розпитку на них значною мірою вплинули ірландська англійська, шотландська англійська, та англійська мова Східного графства (*Hiberno-English, Scottish English* та *West Country English*). Через помітну схожість вимов Балтимору, Філадельфії, Делавару та південного Нью Джерзі, деякі фонетисти об'єднують їх у так званий Центрально-Атлантичний діалект.

Особливості вимови голосних звуків:

Дифтонг /*ov*/, що є притаманним стандартній американській вимові переходить в /*ev*/ . Приклади (на базі проведеного опитування): *low* – /*lev*/, *go* –

/geʊ/, swallow - /'swɒləʊ/, bold - /beʊld/, gold - /geʊld/, scold - /skeʊld/, homes - /heʊmz/, local - /'leʊkl/, wrote - /reʊt, emotion /imeʊʃən/.

Наступною характерною рисою є монофтонгізація дифтонгів, яка найчастіше відбувається у передротичній позиції (перед звуком /r/): дифтонги /aɪ/, /ɔɪ/ та /aʊ/ переходять в /ɔ/. Приклади: *choir - /kwɔː/, boil - /bɔɪ/, found - /fɔnd/;* крім того дифтонг /aɪ/ також може переходити в /a/ у позиції перед /ɪ/. Приклад: *fire - /faɪ/, tire - /taɪ/.*

Як і в Філадельфії, слово "water" часто вимовляється /wɔdər/ або, в окремих випадках – /wɔːdər/.

Балтиморському діалекту є притаманним опір уподібненню, це ми бачимо на прикладі слів: "cot" /ɑ/ та "caught" /ɔ/, в середині яких вимовляються різні голосні. Подібні пари слів: "don" /dɑn/ та "dawn" /dɔn/, "stock" /stɔk/ та "stalk" /stɔk/.

Як і в більшості центрально-атлантичних містах коротке /a/ вимовляється двома різними способами: на приклад слово "sad" /æ/ не співзвучне зі словом "mad" /eə/. Вимова базується на складній системі правил, що різняться від міста до міста. Помітним є вставний звук /ɪ/, як у слові "wash", яке вимовляється /wɔʃɪ/. Також помітною є різниця у вимові слова "can" (to be able to) /kən/ та "can" (aluminum/tin) /kæ:n/.

Особливості вимови приголосних звуків:

/f/ часто змінюється на /θ/. Наприклад: *finger/θɪŋgər/, found /θaʊnd/, filmed /θɪlmd/.*

/z/ змінюється на /z/ та іноді на /s/: *rouged /ru:zd/.*

Так само, як і в деяких інших діалектах США, /t/ випадає після /n/, таким чином, слово *hunter* вимовляється /hʌnər/, *plenty* /pleni/ *twenty* /tweni/.

/ɪŋ/(-ing) - закінчення дієприслівникових та дієприкметникових форм вимовляється /i:n/: *going /gɔi:n/, singing /sɪŋi:n/.*

/ə/ часто випадає, як, наприклад у словах: *Annapolis /næplɪs/, cigarette /sɪgrət/, company /kʌmpni/.*

Для балтиморського варіанту англійської мови характерним є вживання дзвінкого /d/, в словах, що починаються зі звуку /ð/: *this /dɪs/, them /dem/, those /dəʊz/.* Це особливо притаманно для діалектів на північному сході.

Поширеною є вокалізація /l/. Звук /l/ часто замінюють на півголосний звук або проміжний звук (*glide*) /w/ та/або /ɔ/ або /ʊ/. Таким чином, такі слова як «middle» and «college» вимовляються /mɪdɔ/ та /kɔwɪdʒ/ відповідно. Слово «hulk» вимовляється так само, як і «hawk» /hɔk/. Вокалізація /l/ майже ніколи не відбувається на початку слова.

Ромашенко А.
Черкаський національний університет
ім. Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Д. В. Дегтярьов

ФОНЕТИКО-ФОНОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТЕМПУ В АНГЛОМОВНИХ СПОРТИВНИХ КОМЕНТАРЯХ

Відмінною рисою сучасного спортивного коментаря є посилення авторського антропоцентризму: коментатор не стільки інформує, скільки здійснює авторський аналіз, виявляючи при цьому свою індивідуальність. Вираження цієї індивідуальності стає можливим завдяки одному з фундаментальних властивостей мови – варіативності, яка дозволяє урізноманітнити мовні засоби і виражати найтонші відтінки станів, емоцій, оцінок тощо.

Виходячи з того, що спортивний коментатор знаходиться в центрі медійної події і його завдання як медіатора реалізувати інформаційно-комунікативну функцію телебачення, здійснити супровід зорових образів словесним наповненням з метою максимально повного відображення спортивної події, темп стає ефективним інструментом поряд з іншими мовними та просодичними засобами. Темп як компонент просодики є невід'ємною частиною комунікації та модифікується відповідно до виду комунікативної діяльності, умов її реалізації та цілеспрямування. Темп корелює із семантикою висловлення і є стилістично зумовленим, характеризуючи швидкість реалізації певних програм у часовому просторі, кожна з яких відповідає мовним конструкціям, тобто є складною просторово-часовою єдністю.

Темп мовлення як компонент просодики характеризується загальним темпом синтагми, зміною темпу протягом синтагми та найвиділенішим місцем за допомогою тривалості елементів синтагми. Загальний темп синтагми при значному інтонаційному виділенні, як правило, – повільний. Це пояснюється тим, що виділення будь-якого слова в синтагмі призводить до значного збільшення тривалості наголошеного голосного в цьому слові, а за рахунок цього збільшується й середня тривалість звука в синтагмі.

Темп мовлення прийнято визначати як швидкість промови. Звуковою одиницею можуть бути звук, склад і слово. Темпом може також визначатися швидкістю артикуляції і вимірюватися кількістю звукових одиниць, які вимовляються за одиницю часу. Темп в спокійному стані варіюється від 90 до 175 складів на хвилину.

У практиці розрізняють три основних види темпу: нормальний, швидкий і повільний. Темп у людини може бути як стабільним, так і мінливим. Стабільний темп мови може реалізовуватися тільки на коротких відрізках повідомлення.

Темп відіграє значну роль у передачі емоційно-модальної інформації. Різкі відхилення темпу від середніх величин – як прискорення, так і сповільнення – заважають сприйняттю смислової сторони висловлювання.

Темп набуває особливого значення для дикторів, які озвучують спортивні коментарі.

Підвищення темпу мовлення здійснюється за рахунок скорочення тривалості як голосних, так і приголосних звуків, у той час як зниження темпу досягається переважно шляхом збільшення тривалості голосних. Темп мовлення виконує функцію протиставлення більш і менш важливих компонентів висловлювання. Найважливіші слова або синтагми характеризуються уповільненим темпом, відрізки, що несуть другорядну інформацію – прискореним. Уповільнення темпу до кінця висловлювання є одним із засобів оформлення його цілісності англомовного спортивного коментаря, в чому полягає синтаксична функція інтонації. Темп може також розумітися як характеристика, що визначає ступінь артикуляторної напруженості і слуховий виразності мовлення: при повільному темпі слова виступають в повних звукових формах.

Від швидкого або повільного темпу залежить якісно-кількісна характеристика одиниць мовлення. Чим швидший темп говоріння, тим нижча якість мовлення. Тому під час здійснення комунікації використання прискорення або уповільнення темпу пов'язане із семантичними функціями темпу в мовленні, які полягають у:

1) вираженні ступеня важливості змісту певного відрізка мовлення (більш важливий зміст характеризується повільнішим темпом, менш важливий – швидким темпом);

2) привертанні уваги слухача до повідомлення (досягається звичайно за рахунок уповільнення темпу);

3) полегшенні розуміння та запам'ятовування почутого (повільніший темп мовлення надає слухачеві достатньо часу для розуміння та запам'ятовування сприйманого ним висловлення);

4) вияві емоційного стану мовця (емоційні стани, що активізують діяльність людини, – як правило, позитивні емоції – прискорюють темп, а емоційні стани, що знижують активність, – негативні емоції – спричиняють уповільнення темпу);

5) наданні мовленню виразності (за допомогою прискорення або вповільнення темпу в мовленні відображається швидкість подій, дій, про які повідомляє мовець).

Скобленко І.

Черкаський національний університет

ім. Б. Хмельницького

Науковий керівник: С.С. Данилюк

АНАЛІЗ КОМУНІКАТИВНИХ ФУНКЦІЙ ВЕБ-СТОРИНОК САЙТІВ ФІРМ-ВИРОБНИКІВ АВТОМОБІЛІВ

Для визначення комунікативних функцій веб-сторінок сайтів фірм-виробників автомобілів слід звернутися до теорії мовленнєвих актів (МА). У

нашому дослідженні ми послуговуємося когнітивною класифікацією мовленнєвих актів, яка була запропонована Рене Дірвеном та Марджолін Верспур.

Прослідкуємо, яким чином виокремлені Р.Дірвеном та М. Верспур мовленнєві акти репрезентуються у досліджуваних нами веб-сторінках сайтів фірм-виробників автомобілів. Ці науковці виокремлюють серед мовленнєвих актів інформатики, облігативи та конститутиви. Інформативи охоплюють всі мовленнєві акти, які доносять інформацію до слухача, запитують інформацію у слухача чи зазначають, що у когось не вистачає певної інформації. Це інформація про те, що відомо, про що думають, у що вірять чи відчують. Інформативи поділяються на: 1) асертиви; 2) запити інформації. Так, наприклад, сайт фірми-виробника *Acura* презентує свою нову модель *TL* за допомогою лаконічного асертиву *Aggressive, Yet Elegant*. Компанія *Mitsubishi* рекламує свою модель *Galant* використовуючи наступний мовленнєвий акт: *Dynamic styled medium sedan with large and comfort cabin space*. Даний вид МА належить до асертивів. Сайт *Opel* представляє свій модельний ряд за допомогою іншого виду інформативів – запит інформації: *Are you ready for the most powerful production Opel of all the time?* На своїх веб-сторінках виробники автомобілів найчастіше використовують асертиви.

Використовуючи облігативи, мовець має на меті зобов'язати слухача чи власне себе до дії в майбутньому. Облігативи включають у себе комісиви та директиви. До комісивів відносяться висловлювання в яких мовець зобов'язує себе до дії в майбутньому. Наприклад, використовуючи комісив, американська фірма *Ford* представляє свій новий кроссовер *Edge: We Put Lots of Miles in Our MPG*. На перший погляд цей мовленнєвий акт нагадує асертив. Але, проаналізувавши його семантику зрозуміло, що за допомогою цього мовленнєвого акту виробник обіцяє покупцеві великий пробіг (*Lots of Miles*) для свого автомобіля. Тому даний МА варто віднести до комісивів. За даними нашого дослідження, комісиви відносяться до мовленнєвих актів, що є найменш уживаними. Вживаючи директиви виробники автомобілів радять, пропонують, а інколи і наказують реципієнту. Сайт фірми *Daihatsu* на сторінці своєї моделі *Cuore* подають наступний МА для читача: *Lead your active life with Cuore*. Сайт фірми *Infiniti*, представляючи свій автомобіль *G Convertible*, використовують наступний директив: *FREE YOUR SENSES. TRANSFORM YOUR WORLD*. Автомобільна фірма *Ford* на сторінці моделі *Corsa* представляє читачеві наступний МА: *Choose between the sporty Corsa 3-door or the spacious Corsa 5-door. Put the fun back into driving!* Використання директивів є досить поширеним серед веб-сторінок сайтів фірм-виробників автомобілів.

Конститутиви це мовленнєві акти, що створюють нову соціальну дійсність. Це досягається лише коли висловлювання сказане відповідною особою, у відповідній формі та у відповідний час. Такі правила переважним чином стосуються декларативів. Таким чином, компанія *Maserati* рекламує свій продукт *Gran Cabrio* вживає наступний мовленнєвий акт: *Maserati GranCabrio marks a new and important chapter in Maserati's history. It is a Maserati unlike any seen before*. Для того, щоб вважати декларативний мовленнєвий акт успішним,

варто перевірити наявність супутніх умов (*felicity conditions*). До них належать: 1) МА має бути здійснений при правильних обставинах; 2) МА має бути вжитим у правильній формі. Таким чином, можна проаналізувати вищезазначений приклад МА. Оскільки це висловлювання було сказане представниками компанії та про продукт компанії, воно створює нову дійсність і тому відноситься до декларативів. Слід відмітити, що декларативи характеризуються стриманим стилем. У декларативах, той хто виконує дію (агенс) зазвичай позначається в простій "I-form", або ж взагалі використовуються пасивні конструкції. Наприклад, на веб-сторінках сайтів розкішної марки *Lexus*, під гіперпосиланням на модель *CTh*, читач зустрічає наступне: *The hybrid myth officially busted*. Пасивна конструкція підкреслює стриманість у стилі та підсилює комунікативну функцію мовленнєвого акту.

До експресивів відносяться подяка, вітання, поздоровлення тощо. На веб-сторінках сайту фірми-виробника *Opel* можна зустріти наступний мовленнєвий акт: *Welcome to fun and style!* Цей мовленнєвий акт є експресивом. "Welcome" відноситься до перформативних дієслів, тобто таких, що позначають лінгвістичну дію котра називає мовленнєвий акт та водночас виконує його. Перформативні дієслова можна зустріти в усіх типах мовленнєвих актів. Конститутиви на аналізованих нами сайтах зустрічаються вкрай рідко.

Отже, мовленнєві акти, що використовуються на веб-сторінках сайтів фірм-виробників автомобілів слугують для впливу адресата на гостя сайту, тобто потенційного покупця. Найвживанішими серед МА є асертиви, що доносять інформацію до реципієнта, не зобов'язуючи його до купівлі автомобіля.

Фахрадова А.
Национальный горный университет
Научный руководитель Т.Н. Аллахвердян

НЕКОТОРЫЕ ЛИНГВИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ПОЭМЫ А. ДЕ ВИНЬИ «ПОТОП»

Лексические трансформации (добавления, опущения, замены) являются частью переводческой практики в силу разной структуры французского и русского предложений или невозможности найти эквивалент слова или его соответствие. Несоответствия в структуре различных языков приводят к трудностям, связанным с сохранением и передачей значений слов при их переводе на другой язык. Слово, как лексическая единица, является частью лексической системы языка. Смысловая, или семантическая структура слова уникальна для каждого конкретного языка, а потому может не совпадать в лексических системах иностранного языка и языка перевода. Здесь на первый план выходят так называемые лексические трансформации, которые можно определить как «отклонение от словарных соответствий». В случае выявления такого отклонения при переводе какого-либо слова или словосочетания с французского языка на русский данная лексическая единица заменяется в языке

перевода другой лексической единицей, передающей несколько иное значение по сравнению с тем, что имеет слово в оригинале, т.е. происходит лексическая трансформация.

При переводе поэмы французского романтика Альфреда де Виньи «Потоп» («Le Deluge», 1823), текст которой написан александрином и отличается поэтической сложностью, многочисленные лексические трансформации оказались неизбежны. Чтобы сохранить образный строй, жесткую фактуру, ритм и полнозвучие оригинала, свободное течение стиха, пришлось прибегнуть к лексико-стилистическим и синтаксическим трансформациям. Особая трудность перевода состояла в том, что переводить нужно было двенадцатисложный стих, который у Виньи течет довольно свободно, и его «созвучия не производят впечатления искусственности». Возникла необходимость в приемах опущения в случаях «избыточности информации», а также с целью недопущения переводческих буквализмов, которые ведут к искажению мысли, выраженной поэтом, созданного им образа, нарушению лексико-стилистических и синтаксических норм русского языка. При переводе «Потопа» часто использовались лексические и стилистические замены, особенно при отсутствии прямых словарных соответствий, дословный перевод часто был заменен на поэтические соответствия.

Так строка «Leur temps d'indifférence et leur siècle d'oubli», которая дословно означает «Их время равнодушия и их век забывчивости», была мною заменена на более поэтическое «Их время – равнодушие, их век – забвение». Дословник французской фразы «Leur langage était doux, leurs mains étaient unies» «Их язык был приятен, их руки были соединены» заменен переводом «Их речь была сладка как вино, их руки переплетены», в котором допущена поэтическая «вольность» «сладка как вино». Строка «La vois-tu qui s'étend jusqu'où le Ciel commence?» переведена как «Ты видишь то, что простирается до черты, где начинается Небо? (досл. перевод. «Ты видишь то, что распространяется, до тех пор, где Небо начинается»). Подстрочный перевод «Плодовитый лес отбрасывал тень под их куполами» заменен на «И лес покрыт был тенью тумана», «Равнин и цветов изящные царства» в моем переводе звучат как «Равнины, изящное царство цветов». Подстрочник «И рек в моря потоки были направлены / в превосходном порядке, который не был нарушен» интерпретирован как «И реки, и моря все в полном порядке, нарушить покой никто не посмел». Подстрочник «Никогда путник не подбирал в листве / Вдали от волн эмалевую раковину» заменен на «Путник, бывший вдали от морей, / Был также вдали и от волн и ракушек», а «Жемчужина, обитавшая в хрустальном дворце» прозвучала в переводе как «Жемчужина, жившая в царстве своем», «Красота Мира свидетельствовала о его детстве» переведена как «И мир показал свою чистую красоту», «Все было еще чистым. Но человек был злым» переведено «Все было непорочно, но человек был зол» и т.д. Такие замены часто осуществлялись для сохранения образной системы и главной идеи произведения Виньи, поддержания ритма французского стиха, передачи его благозвучия и певучести при переводе, иногда – для создания рифмы.

**Anisyútkina J.,
Anisyútkina M.
Universidad Nacional Lingüística de Kiev
Director científico: T. Redkovska**

VARIEDADES Y DIALECTOS DE ESPAÑOL

La lengua española es una de las lenguas que posee más variantes a nivel mundial y se presenta como una de las más ricas en diferentes aspectos. Las conjugaciones temporales, la cantidad de palabras presentes en el diccionario, el número de acepciones por palabra e incluso las propias dudas y dificultades del idioma en cuestión son un síntoma de su complejidad, sin mencionar la dificultad al aprenderlo. Esta última característica influye mucho en la determinación de los dialectos, su formación y estructura.

Dialecto-es una variedad de la lengua que se habla en un territorio determinado. En España coexistieron con el castellano antiguo los dialectos aragonés, leonés y mozárabe. Se le denomina dialecto a la forma en que una comunidad específica usa una lengua. El nivel sociocultural y la localización geográfica son dos de los factores que generan mayor impacto en la variación de un idioma y por extensión en la formación de un dialecto. Cabe resaltar que la polémica generada en torno a la definición del término ha sido notoria. Algunos estudiosos denominan dialecto a ciertas lenguas de menor uso o para denominar a un estilo que es considerado inferior a la lengua estándar.

La lengua española esta presente en una gran cantidad de países. La mayor variedad se puede ver en el centro de América. En cada uno de esos pequeños países, se le da un uso distinto al español, lo que aumenta la cantidad de dialectos. La situación es similar en Sudamérica ya la variedad se encuentra a nivel de las regiones. Existen muchos fenómenos lingüísticos determinantes como lo son el seseo, el yeísmo, el voseo y la diferencia entre la denominación a diversos objetos, lo que recae en el aspecto semántico. Estas diferencias no suelen ocasionar problemas de inteligibilidad entre sus hablantes. En el plano del vocabulario, se dan notables diferencias especialmente en determinados ámbitos semánticos, como la nomenclatura de las frutas, así como en las expresiones coloquiales o insultantes.

Entre los dialectos actuales de la lengua española se distinguen tales como: las variedades septentrionales: navarro y riojano; el extremeño; las variedades meridionales: el andaluz y el canario; el murciano.

Las características de navarro-aragoneses son: mantenimiento del grupo **mb** latino: palomb; conservación de la f- inicial: facer; palatalización de la **l** - en posición también inicial: lupus > llobo; mantenimiento del artículo ante el adjetivo posesivo antepuesto; conservación de la **l** en posición implosiva: salicem > salce.

Las características del extremeño son: la pronunciación sonora de **s** intervocálica y de **z** medial; el mantenimiento del fonema labiodental, fricativo, sonoro /**v**/; la presentación leonesismos, tales como el cierre de **e** y **o** finales en **i** y **u**; el mantenimiento del grupo **mb** latino o la preferencia por el sufijo diminutivo en **-ino**.

El dialecto murciano proviene del español y se habla actualmente en la Región de Murcia y parte de las provincias de Albacete, Alicante y Almería, en España.

Las características del murciano: la palatalización de **l-** inicial; el mantenimiento de grupos iniciales con **l** latinos: *clavem*; tiene la aspiración y pérdida de **s** implosiva; conservación de sordas intervocálicas latinas, como en *acachar* por *agachar*.

El andaluz se define habitualmente como dialecto de la lengua histórica castellana (variedad primigenia del idioma) o del sistema lingüístico español (conjunto de variedades que conforman la lengua española). Su consideración dialectal se justifica fundamentalmente en la fuerte diferenciación que históricamente ha poseído. Su conexión con la lengua histórica castellana, se justifica a su vez, en su relación diacrónica con las variantes que han surgido en mayor o menor medida del castellano antiguo y su descendencia genética del propio castellano primitivo.

El habla canaria es un dialecto del español hablado en las Islas Canarias. El español hablado en las Canarias es muy parecido al español caribeño. Algunas teorías la definen como una fusión entre la lengua portuguesa y el español, cada vez menos notoria debido a que cada vez se van asimilando más términos del castellano que sustituyen a los lusos.

Las características de las variedades meridionales (andaluz y canario) son: aspiración la **h** procedente de la **f-** inicial latina; la **-s** en posición implosiva y **/x/** de las grafías **j** y **ge** y **gi** -[hénte]; el trueque de líquidas implosivas - [árma] por *alma*; el trueque del pronombre enclítico *nos* por *los* - *vámolos* por *vámonos*; el uso de *haber* por *tener*, o de *ser* por *haber*; en la zona oriental la **s** implosiva es aspirada y en posición final llega a caer, en ambos casos provoca la abertura y alargamiento de la vocal precedente un grado: por ejemplo ¿Qué haces? como [ké xázÆ]; la sustitución de *ustedes* por *vosotros*, pero combinado con el paradigma de éste: ¿Ustedes os venís? por ¿ustedes se vienen?

**Bandurka Y.,
Taranenko M.
Alfred-Nobel-Universität
Sprachliche Beratung: I. Boryssewytch**

DEUTSCHE PHRASEOLOGIE

Phraseologie ist eine linguistische Teildisziplin, sie hängt mit der Lexikologie zusammen, aber sie kann auch als eine selbstständige Disziplin betrachtet werden.

Gegenstand der Phraseologie sind die Phraseologismen (feste Wortverbindungen, feste Wortgruppen, Idiome, Redensarten, Redewendungen). Phraseologismen können als syntaktische Verbindungen von Wort-Komponenten bezeichnet werden.

Es ist nicht eindeutig festgelegt, was der Begriff „die idiomatische Redewendung“ bedeutet. „Die einzige von den meisten Fachleuten akzeptierte Definition eines phraseologischen Ausdrucks ist: eine Einheit aus mehreren Elementen, deren Gesamtbedeutung verschieden ist von der Summe der Bedeutungen der Elemente“.

Beispiel: *Eulen nach Athen tragen*. Die Bedeutung dieses Phraseologismus „etwas Überflüssiges machen“ kann man weder von dem Wort *Eule* noch von dem Wort *Athen* ableiten. Sie ist an die Gesamtbedeutung gebunden. Die Sprichworte bilden eine selbständige Klasse. Oft sind sie den idiomatischen Wendungen ähnlich.

Es ist nicht einfach den Gegenstand der Phraseologieforschung zu bestimmen. Man kommt auch zu unterschiedlichen Ergebnissen, wenn sich die Kriterien unterscheiden. Es kann aber eindeutig gesagt werden, welche Konstruktionen zu den Phraseologismen sicher nicht gerechnet werden. Es handelt sich vor allem um die zusammengesetzten Verbalformen (*er hatte geschrieben, sie war gelobt worden*), die Konstruktionen aus Artikel und Substantiv (*des Buches*), den adverbialen Superlativ (*am besten, aufs herzlichste*), die korrelativen Konjunktionen (*entweder – oder*), die Präpositionen (*von – an*) und die reflexiven Verben (*sich aalen*) – die reflexiven Verben werden als ein Wort betrachtet. Ein Phraseologismus muss nämlich wenigstens ein autosemantisches Wort enthalten, und diese Bedingung erfüllen die obengenannten Verbindungen nicht.

Es ist auch sehr kompliziert, für die Phraseologismen ein Klassifikationskriterium festzulegen. Die Phraseologismen haben nämlich kein eigenes System von Strukturtypen und Bildungselementen wie zum Beispiel Affixe, und man kann sie auch nicht nach den Kriterien gliedern, die für Einzelwörter gelten, da es sich um Wortgruppen handelt.

Die Herkunft von Phraseologismen ist vielfältig. Viele stammen aus:

- der Bibel: *sein Licht nicht unter den Scheffel stellen*,
- Seefahrt: *jemandem den Wind aus den Segeln nehmen*,
- Kriegswesen: *übers Ziel hinausschießen*,
- Ritterzeit: *jemandem den Fehdehandschuh hinwerfen*,
- Hauswesen: *sich zwischen zwei Stühle setzen*,
- Handwerk: *den Nagel auf den Kopf treffen*.

Die Bildung von Phraseologismen ist neben der Bildung neuer Wörter und der Entlehnung aus fremden Sprachen eine Möglichkeit, wie man die Sprache bereichern kann.

Barkan A.
L'Université Alfred Nobel
Consultant scientifique: L.V.Ratomska

TRADUIRE LES NOMS PROPRES

Comment traduire les noms propres ? Je ne vais pas pouvoir parler ici d'une théorie bien établie sur la traduction des noms propres, je vais juste évoquer divers questionnements autour du nom propre

Les noms propres, c'est en général ce qui demeure dans le texte traduit comme le seul témoin du lieu de départ.

La proportion de ces mots qu'on fait voyager diffère en fonction des textes et selon la décision des traducteurs. Les noms de personnes restent en général tels quels, mais

les noms de lieu qui ont un sens particulier ? Les noms de plats ? Les noms de magasins ? Les noms de jouets ? Combien de mots invite-t-on du terrain de départ pour se manifester en tant qu'étrangers dans une terre qui n'est pas la leur ? Jusqu'à quel degré considère-t-on qu'il s'agit de noms propres et les laisse-t-on inchangés, et à partir de quand les traduit-on comme de simples noms communs ? Quand il est question par exemple de traduction littérale ou « fidèle », on ne doit pas simplement s'interroger sur le sens ou la syntaxe, mais aussi sur le dosage de ces corps étrangers que sont les noms propres.

L'absence de nom propre dans un texte fait du poème un véhicule de circulation plus aisée à travers les langues. En même temps, paradoxalement, l'abondance de noms propres ne fait-elle pas du poème quelque chose d'universel ? Un poème composé aux trois quarts de noms propres, s'il lui arrive d'être traduit dans une vingtaine de langues, restera-t-il beaucoup plus semblable à lui-même que les autres poèmes, disons « normaux » ? Ou deviendra-t-il quelque chose de complètement illisible ?

Il est possible aussi, dans diverses opérations poétiques, de modifier la valeur des noms propres. On peut à ce moment-là se demander comment traduire ce texte, comment traduire ces mots d'entre-deux-chaises. Comment rendre ce statut instable et décalé des noms propres dans le texte traduit ? Ou dans le cas de cette autre transposition qu'est la lecture à haute voix, comment signaler dans la lecture ce statut particulier des noms propres en minuscule ?

Dans la mesure où ils sont chargés de culture et d'histoire, et attachés à un contexte, parfois davantage que les noms communs, les noms propres deviennent souvent l'objet d'un rapport de pouvoir et révèlent ce que la langue d'arrivée considère comme acceptable ou non acceptable. On en fait l'expérience de façon très curieuse et délicate dans les restaurants. Il y a, dans les noms de plats des cuisines étrangères, ceux qui sont traduits et ceux qui ne le sont pas. Énoncer le nom des plats dans leur langue d'origine, c'est accepter de les consommer tels quels, voire accepter la culture du pays de provenance au sein de la culture du pays d'accueil. En revanche, traduire le nom des plats signifie qu'on impose la comparaison en les nommant d'après la cuisine européenne ou en les paraphrasant, et qu'on les traîne dans notre territoire. Ainsi, dans le premier cas, on peut donner l'exemple des restaurants japonais. Le nom des plats qui étaient traduits dans les restaurants japonais il y a vingt ans a progressivement acquis le droit d'exister sans être traduit, au fur et à mesure que la culture japonaise gagnait une popularité et une image plutôt positive en France, et ainsi le « machin au poisson cru » a obtenu le nom de Sushi, Maki ou Sashimi. Contrairement aux « nouilles sautées » ou au « ragoût de bœuf aux herbes » dans un restaurant cambodgien par exemple. Ce rapport de pouvoir change évidemment selon la relation des deux langues concernées. Ainsi au Japon, contrairement à la France, les noms de plats chinois sont conservés dans leur prononciation originale (ou presque).

Ces exemples banals de la scène du quotidien introduisent sans cesse des opérations de violence entre la langue d'accueil et la langue de visite, pour ainsi dire. Et ils montrent par contraste la particularité du lieu de la poésie. Puisque, sans parler de la traduction, c'est dans les poèmes que l'on accorde aux noms propres la place la

plus libre et la plus large, plus importante que jamais. Cette particularité est tout à fait compréhensible quand on voit que la poésie est une écriture capable d'accueillir l'étranger non seulement dans la langue, mais à plusieurs niveaux.

Basova A.
National Mining University
Scientific supervisor: A.V. Shchurov

TRANSLATION TYPES OF NEOLOGISMS IN THE ENGLISH PRESS

Nowadays you can learn about a great number of neologisms. With the advent of a new neologism, new meanings of words appear. It is interesting that many of them cannot purposes enter in the vocabulary of various publications, or be used for general. Also the neologisms formation come from different existing meanings of the words and also can appear in some habitual words as their new meanings.

Due to the language tradition not all the neologisms enter the lexicon. Neologism must undergo a certain period of testing in public language, to win its rightful place in the lexicon.

English vocabulary continues to be filled with neologisms it may be noted that many of them, in most cases are included to the lexicon. One can add that a testing period of time is too short and if a neologism becomes habitual it to be ceases a neologism.

There are a large number of brand names, which are no small interest. Some of them are distinguished by originality, succinctly charactering the subject and successfully convey the essence of the concept, which is expressed. For example, a brand name for the transparent plexiglass – (a plexiglass) at this time spread out everywhere. A corporate neologism recently has appeared and separating – a has become of wide use: *безперерывно действующий лифт* - perm- a- lift *эластичный носок* - expand - o - sock.

Most of that finds its expression in the English literature of the 19th -20th centuries especially in Swinburne's poetry. I.e. *singultus* is the medical term used by Byron for the explanation of concepts, expressed conventional short sob.

Brand neologisms are fairly common and they are more popular in technical English. By common method of education, brand neologisms in the English technical language also raise the method of neologisms formation by contraction: *quink* (quick drying ink) – *быстросохнущее чернило*.

The development of computer technologies and electronics formed the appearance of a large number of neologisms. But it is clear that such words are perceived as neologisms as long as the notion that they express does not become customary, after which they become a regular part of the language and are no longer perceived as new.

Considering the topical translation types of the neologisms in the English press some conclusions can be made. Neologisms appear in the language as their own tumors through word -formation on the basis of explicit language in this morpheme (this is the basic way: *fateful*)- rethinking words and phrases lexicalization as a

relative tumor-due loans as linguistic units of other languages (the show, sponsor, aerobics, including derivational and semantic tracing (Eurovision, the team president, Star Wars) and their transition to a nationwide language with their narrow stylistic areas or territorial species (mutant, radioactive contamination, names of fish species in moderation their industrial development: prostipoma and others).

Bassova M.
Universite de Alfred Nobel
Consultant scientifique: L. Ratomska

L'ÉQUIVALENCE LEXICALE

Dans le domaine linguistique la notion d'équivalence désigne une similarité de sens. En traduction, cette relation s'établit entre deux langues et, lorsqu'il s'agit d'équivalence lexicale, elle concerne deux mots ou deux expressions. Avant d'essayer de décider quel rôle l'équivalence lexicale joue dans le processus traductionnel, il est donc nécessaire de préciser ce que l'on entend dans ce contexte par mots ou expressions et sens.

La lexicographie est avant tout un domaine pratique qui, jusqu'à récemment, théorisait peu sur sa méthode; c'est pourquoi la définition de l'unité minimale qu'elle étudie, le lexème, n'était pas jusqu'à présent très précise. La pratique lexicographique habituelle consiste à utiliser des catégories syntaxiques pour justifier la nécessité d'une entrée distincte et à grouper tous les sens reliés entre eux par le processus de la métaphore. Récemment, cependant, Cruse a tenté de circonscrire plus exactement la nature du lexème. D'après lui, le lexème est «a family of lexical units ; a lexical unit is the union of a single sense with a lexical form ; a lexical form is an abstraction from a set of word – forms which differ only in respect of inflections». La clarification de la distinction qui existe entre ces trois notions – lexème, unité lexicale et forme lexicale – facilite beaucoup la discussion. Elle n'aide pas à décider à quel lexème appartient une certaine unité lexicale, mais il s'agit là d'un problème intralinguistique qui n'intervient pas au niveau de l'équivalence, où on ne compare qu'un seul sens à la fois. Si l'on adopte la terminologie de Cruse, l'unité lexicale semble donc être l'unité sémantique opérationnelle la plus adaptée aux besoins de l'équivalence lexicale. Elle est en effet constituée d'au moins un mot – pris dans son sens d'«unité de texte inscrite entre deux blancs graphiques» – et n'a qu'un sens. Ce qu'il reste à déterminer, c'est dans quelles circonstances un syntagme, pris dans l'acception restreinte de groupe de mots qui se suivent avec un sens, forme une unité lexicale.

Le statut linguistique du mot a fait couler beaucoup d'encre dans le domaine de la linguistique. En traduction, par contre, ce statut va de soi, puisque le mot est écrit et se définit donc comme ci-dessus: unité de texte entre deux blancs. La difficulté vient alors du fait qu'un signifié, au sens que lui a donné Saussure, nécessite souvent un signifiant composé de plus d'un mot. Ceci n'est pas surprenant, la décision d'avoir un ou plusieurs mots semblant être souvent totalement arbitraire. En français, par exemple, Vinay et Darbelnet mentionnent la coexistence de «bon sens», «non-

sens» et «contre-sens». Théoriquement, donc, ces unités peuvent aller du simple mot à toute une phrase dans le cas des expressions idiomatiques. Ce fait est très nettement visible dans tous les dictionnaires bilingues.

L'unité minimale qui permet d'établir une équivalence lexicale entre deux langues est donc une unité lexicale qui:

- 1) est formée d'au moins un mot;
- 2) n'a qu'un sens, et
- 3) si elle contient plus d'un mot, forme un ensemble sémantique cohérent indivisible.

La théorie de la traduction laisse aux philosophes du langage le soin de décider si les mots ont un sens par eux-mêmes. Elle se contente d'étudier la nature du sens des mots tels qu'ils se trouvent dans leur contexte puisque la traduction a toujours pour objet des textes. D'autre part, elle fait la distinction entre ce qu'elle nomme la signification linguistique d'un mot et son sens contextuel.

Tout mot peut avoir plus d'une signification. Le sens contextuel d'un mot, par contre, «est ce à quoi un signe renvoie lorsqu'il s'insère dans un énoncé concret, dans une séquence linguistique issue d'un acte individuel de parole». Autrement dit, pour chaque unité lexicale, le traducteur aurait à sa disposition une équivalence de signification qu'il pourrait en général trouver dans le dictionnaire bilingue et une équivalence de sens qu'il devrait créer lui-même dans les cas où la signification linguistique et le sens contextuel ne concordent pas.

Mettre l'accent de cette façon sur la différence qui existe entre l'équivalence de signification et l'équivalence de sens est fort utile sur le plan pédagogique et pratique, mais n'est pas justifiable au niveau de la théorie de la traduction. Il est en effet maintenant bien établi par les philosophes du langage, même lorsque leurs vues divergent sur d'autres points, que le sens d'un mot est la contribution constante qu'il fait au sens de toute phrase dans laquelle il apparaît avec ce sens. Cette théorie trouve ses fondements dans le fait que, dans une langue donnée, l'ensemble des mots est fini et l'ensemble des phrases infini et que pourtant tout locuteur peut comprendre des phrases qu'il n'a jamais vues ou entendues auparavant. Lorsqu'un lexicographe établit la signification linguistique d'un lexème, sa première tâche consiste à le replacer dans autant de contextes que possible et à établir un certain nombre d'unités lexicales. Le sens d'une unité lexicale est toujours et linguistique, et contextuel. D'une part, tous les sens possibles d'un lexème existent virtuellement au niveau de la langue, sinon il serait impossible que plusieurs locuteurs comprennent la même phrase. D'autre part, tous ces sens sont spécifiques au contexte dans lequel ils apparaissent.

**Báyduzh A.,
Poddubnaya A.**

Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníschenko, A.A. Pluschay

POLÉMICA EN TORNO A «ESPAÑOL» O «CASTELLANO»

La polémica en torno a los términos "español" y "castellano" consiste en decidir si, dado el uso histórico de los dos términos, resulta más adecuado llamar a la lengua hablada en la mayor parte de América Latina y la península ibérica "español", o bien, "castellano".

Existe alguna polémica en torno a la denominación del idioma; el término español es relativamente reciente y no es admitido por los muchos hablantes bilingües del Estado Español, pues entienden que español incluye los términos valenciano, gallego, catalán y vasco, idiomas a su vez de consideración oficial dentro del territorio de sus comunidades autónomas respectivas; son esos hablantes bilingües quienes proponen volver a la denominación más antigua que tuvo la lengua, castellano entendido como "lengua de Castilla".

Renunciar al término español plantearía la dificultad de reconocer el carácter oficial de una lengua que tan abierta ha sido para acoger en su seno influencias y tolerancias que han contribuido a su condición. Por otro lado, tanto derecho tienen los españoles a nombrar castellano a su lengua como los argentinos, venezolanos, mexicanos, o panameños de calificarla como argentina, venezolana, mexicana o panameña, por citar algunos ejemplos. Lo cual podría significar el primer paso para la fragmentación de un idioma, que por número de hablantes ocupa el tercer lugar entre las lenguas del mundo. En España se hablan además el catalán y el gallego, idiomas de tronco románico, y el vasco, de origen desconocido.

En los países hispanoamericanos se ha conservado esta denominación y no plantean dificultad especial a la hora de entender como sinónimos los términos castellano y español. En los primeros documentos tras la fundación de la Real Academia Española, sus miembros emplearon por acuerdo la denominación de lengua española. La polémica en torno a los términos "español" y "castellano" estriba en si resulta más apropiado denominar a la lengua hablada en Hispanoamérica, en España y en otras zonas hispanoparlantes con uno u otro término, o bien si ambas son formas perfectamente sinónimas y aceptables.

Muchas de las controversias se relacionan con la denominación de una lengua identificable con un determinado territorio (español con España, y castellano con Castilla), o llevan aparejada una ideología o un pasado histórico que provoca rechazo, o implican una lucha en favor de una denominación única para facilitar su identificación internacional y la localización de las producciones en dicha lengua (por ejemplo, en redes informáticas), es decir, las controversias son de raíz ideológica, política y económica.

Desde el punto de vista estrictamente lingüístico, no hay preferencias por una denominación u otra. La ciencia lingüística, siempre que no actúe ideológicamente,

se limita a estudiar y caracterizar la complejidad de los sistemas lingüísticos interrelacionados que componen un diasistema o lengua histórica (como conjunto más o menos complejo de variedades geolectales, sociolectales y funcionales, variables a su vez en el tiempo), y, terminológicamente, a recoger los diversos usos denominativos de una lengua o familia de variedades. Para la lingüística, pues, ambos términos son válidos a la hora de designar el diasistema de la lengua histórica llamada popular y oficialmente «castellana» o «española».

En el ámbito normativo prescriptivo, según la normativa establecida por los principales organismos de política lingüística del área hispanohablante en lo relativo a la codificación del estándar idiomático (Real Academia Española y Asociación de Academias de la Lengua Española), «castellano» y «español» son términos sinónimos, aunque el Diccionario panhispánico de dudas, obra de esta misma institución de carácter normativo, señala: «El término español resulta más recomendable por carecer de ambigüedad, ya que se refiere de modo unívoco a la lengua que hablan hoy cerca de cuatrocientos millones de personas. Asimismo, es la denominación que se utiliza internacionalmente (Spanish, espagnol, Spanisch, spagnolo, etc)».

Berdaliev M.
Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

LINGUISTIC SPECIFICITY OF ANECDOTES TEXTS

As an aesthetic category humour is extremely difficult to be described. Its studying began in antique work of Plato and Aristotle but even today we have no perfect knowledge at this sphere. By *humour* we mean some situations of absurd discrepancy with the accepted patterns which can be reacted with laugh.

However, humour must surely have some fundamental linguistic principles. The most general language phenomenon the humorous texts are based on is *ambiguity*. *Pun* and *paradox* are the linguistic techniques of making *ambiguity*.

Pun is an amusing use of a word or phrase that has two meanings. *Pun* can be constructed on *wit* or on *homonymy*. *Wit* means the ability to use words in a clever and amusing way. *Homonymy* means association of two or more unrelated meanings with the same sound form. *Paradox* – a statement which seem to be impossible, because it says two opposite things or means hyperbolization the event up to absurd.

We can see *ambiguity* in the text of anecdotes the most clearly. The example of anecdotes created by means of pun:

1) A visitor: *I don't like this pie, madam.*

The angry landlady: *Don't you? But I was making pies before you were born.*

A visitor: *Perhaps this is one of them, Mam.*

2) A young woman left her husband at the hotel apartment and went shopping.

When she came back she knocked at the wrong door saying: “*Open the door, honey!*”

A male voice replied: *"It's my apartment, Mam, but not a hive."*

The example of anecdotes created by means of paradox:

1) In the station buffet:

Passenger: *This coffee tastes like soap!*

Waitress: *Then I'm afraid we've brought this cup to you by mistake. It must be tea. Our coffee tastes like burnt paper...*

2) Lady 1: *My husband works with 5.000 people under him.*

Lady 2: *Where?*

Lady 1: *He's cutting lawn at the cemetery.*

In fact *anecdote* is a fully Russian term. The British use the terms *joke*, *funny story*, *numskull tale*, *Shaggy Dog Story*. Nevertheless it doesn't make them less funny, in spite of the opinion that English humour is specific and dull. The reason of this opinion can be clarified from the position of Linguistics of Text.

Anecdotes are thought to be the type of *precedent texts*. Yuriy Karaulov defines precedent texts as ones:

- to be valuable in cognitive and emotional sense;
- to be known by wide circle of people;
- often repeatable in modern discourse.

In precedent texts some precedent characters act, which are typical for the definite nation. They show the patterns of behaviour that are accepted or resisted by the society. Most Ukrainian people know anecdotes about a boy Vovochka or Vasil Ivanovich (Chapaev). Those names can be accepted adequately by the Ukrainians but a bit strange for the British.

For example:

Pet'ko: *Vasiliy Ivanovich the white has been brought.*

Vasiliy Ivanovich: *How many bottles?*

The British not necessary are aware with the name of the war hero Chapayev and the tendency to name with the word "*white*" a soldier of the enemy army and the wine. It will prevent the British communicant to comprehend the humorous sense clearly.

The British precedent text:

Cocktails for the ladies with nuts.

Nuts can be interpreted as a food or as being crazy.

Precedent texts create a set of texts which form the scale of values of a certain nation and have significance for moral teaching of people without direct pressure.

The idea of precedent text reveals myth about specificity of British humour. Ukrainian humour is not less specific in Britain when being constructed on precedent names and events.

ANGLIZISMEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

Aktualität der Durchforschung besteht daraus, dass deutsche Linguisten und gewöhnliche Bürger, die sich für Lauterkeit ihrer Sprache interessieren, machen um den Einfluss der englischen Sprache auf deutsche Sprache Sorgen. Ziel der gegebenen Durchforschung ist Bestimmung des Grades des Einflusses der englischen Sprache auf die deutsche Sprache. Objekten der Durchforschung sind englische Entlehnungen, die im Deutschen funktionieren.

Anglizismen sind englische Wörter oder Äußerungen, die aus anderen Sprachen entlehnt sind.

"Denglisch" - dieser Wort ist von Wörtern „Deutsch“ und „English“ gebildet.

Mehr Anglizismen drangen in die deutsche Sprache nach der Okkupation von Deutschland in 1945 .

Dieser Prozess bekam neue Entwicklung nach dem Anschluß der DDR-Ländern und Westlichen Berlins in dem Jahre 1990.

Viele englische Wörter haben große Bedeutungsanzahl. Oft, wenn ein oder anderes englische Wort ins Deutsche überkommt, bekommt es eine bestimmte Bedeutung, z.B.: das Wort «event» herüberkam ins Deutsche und hat nur eine Bedeutung «Maßnahme» (die Veranstaltung), aber keine Bedeutung «Begebenheit» (das Ereignis).

Ab und zu tauscht englisches Wort gänzlich seine Bedeutung, z.B.: das Wort «handy» in englischer Sprache bedeutet «zugänglich», «bequem», und in der deutschen Sprache – „das Mobiltelefon“. Häufig hat Bedeutung desjenigen oder anderen Anglizismen in deutscher Sprache keine Verbindung mit der Bedeutung des englischen Wortes.

Bei der Übergang aus englischer Sprache ins Deutsche nehmen die Wörter Beendungen der deutschen Sprache an. Z.B.: falls in englischem Wort «story» (Erzählung, Geschichte) in Plural «stories» ist, ist Plural in deutscher Sprache – «Storys». «Download» (als Verb) stellt «downloaden» (zu beladen, herunterladen) hin. Manchmal ergreift vom englischen Wort allein Stammsanfangsgründe: ausgepowert (engl. Power - Gewalt) - ausgelaut.

Viele englische Wörter sind kürzer und bequemer in Aussprache als deutsche Wörter: «Trucker» – «Lastwagenfahrer» ; «Management» – «Unternehmensleitungen», «Public Relations» - «Öffentlichkeitsarbeit».

Arten der Entlehnung der Anglizismen

- 1) Aufrechte Entlehnung ohne Änderung der Wortbedeutung:
CD-Player

Team
Meeting
Sprint
T-shirt
Simple
Different
Small-talk

Synonyme, die neben vorhandenen in Sprache Benennungen bestehen und Konkurrenz der Deutsch Synonyme machen:

Leasing – Vermietung;
Consulting – der Berater;
User – Nutzer;
Magazine – Zeitschrift.

2) Komplizierte Wörter in denen ein Anteil aus englischer Sprache entlehnt ist und, anderer Anteil ist deutsches Wort:

Powerfrau – Geschäftsfrau;
Service-Dienst;
Service-Seite;
Top-Lage;
Inter-CityZug;
Euro-CityZug.

3) Bedeutung der stehenden Äußerungen wird aus dem Englischen ins Deutsche Wort in Wort übersetzt:

(engl. It makes no sense) – Es macht keine Sinn - “Es gibt keinen Sinn”;
(engl. Standing ovations) – Stehende Ovationen;
(engl. Have a nice day) - Haben Sie einen schönen Tag.

4) Entlehnung der Verben mit Angliederung der Endungen -en, -n:

to trade – traden;
to swap – swappen;
to manage – managen.

Sphären der Ausbreitung der Anglizismen:

1. Massenkommunikationsmittel (*Reporter, Interview*);
2. Sport (*Freestyle, Team*);
3. Annonce (*Slogans, Marketing*);
4. Technik, Welt vom Computer und Internet (*E-Mail, Online, Provider*);
5. Kosmetischer Industrie, Gesundheit, Medizin (*Make-up, Foundation, Eyeliner*);
6. Modewelt (Fashion, Dress, Look);
7. Natur und Umwelt (*Greenpeace, Smog*);
8. Essen (*Chips, Cream, Fast food*);
9. Staat und Politik (*killen, Law and order*);

10. Berufe (*Babysitter, Bodyguard*);
11. Jugendwortschatz (*crazy, cool, O.K.*).

**Bey M.,
Krávchenko A.**
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníschenko, A.A. Pluschay

LA INFLUENCIA DEL ÁRABE EN EL ESPAÑOL

Varios estudios e investigaciones corroboran que no se puede obviar el hecho de que existe un importante patrimonio de origen árabe en España, en su cultura e idioma. Un patrimonio de carácter histórico cuya más genuina expresión está contenida en el habla y reflejada en la lengua.

Ocho siglos dan para mucho, y buena prueba de ello son todos los vestigios de la lengua árabe que han sobrevivido hasta nuestros días como parte esencial del español. La prolífica época de Al-Ándalus marcó e influyó sobre numerosísimos ámbitos sociales y artísticos, y el lenguaje, como puede comprobarse, fue uno de los que más elementos absorbió.

Lo que hoy llamamos español o castellano se forjó en Castilla cuando los árabes aún controlaban gran parte de la península; esto significa que, más que una influencia, el árabe supuso una de las bases sobre las que se fue constituyendo el idioma que hoy conocemos. El grado de penetración de las lenguas islámicas en el español es todavía tema central de debate entre los lingüistas, pero las evidencias ponen de manifiesto que no se trata, precisamente, de algo sucinto ni leve. Igualmente innegable es que el español conserva su base latina y es, por encima de todo, una lengua romance. Sobre el actual, que todos hablamos hoy, se dice que fue evolucionando a partir de la fusión entre el castellano antiguo y las lenguas mozárabes, que en muchos casos no destruyeron ni sustituyeron vocablos propios del primero, sino que añadieron al léxico nuevos términos que designaban ideas u objetos para los que ya existía un nombre. Esto explica la existencia de los llamados 'dobletes lingüísticos', parejas de palabras (una latina y una árabe) que definen el mismo concepto, como son, por ejemplo, aceituna y oliva, jaqueca y migraña o alacrán y escorpión.

Teniendo en cuenta que el dominio islámico fue mucho más férreo en el sur peninsular, no es de extrañar que los dialectos propios de la meseta meridional contengan un mayor número de arabismos, sobre todo en lo que respecta a los topónimos. La lista de aquellos que provienen de la época de Al-Andalus es interminable: Tarifa, Guadalquivir, Albacete, Algarve, Almería, Gibraltar... Sin embargo, esta clara influencia no se aprecia en otras zonas de España como, por ejemplo, Cataluña, donde el avance musulmán fue neutralizado, aunque sí en la vecina Aragón, donde lograron entrar los conquistadores.

Pero los arabismos pueden encontrarse en muchísimos más campos semánticos del español actual, como por ejemplo en el de los oficios (acalde, albacea, alfarero), la agricultura (albaricoque, zanahoria, naranja, arroz), el agua (alberca, acequia) o los

alimentos y utensilios (escabeche, fideo, almuerzo, jarra, taza). Se estima existen unos 4.000 arabismos en el vocabulario español, muchos de los cuales presentan, como puede apreciarse, prefijos y sufijos comunes, como -al, -guada o -í.

**Bey M.,
Krávchenko A.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníschenko, A.A. Pluschay**

METÁFORA EN LA LENGUA ESPAÑOLA

El léxico de cada lengua codifica el modo en que cada cultura ha percibido y segmentado la realidad. Las lenguas no son meros instrumentos de expresión sino que ellas mismas constituyen el pensamiento o el modo de pensar.

La cuestión de la metáfora ha sido, y sigue siendo un aspecto de gran interés en los estudios sobre la traducción. El interés por la metáfora se remonta al mundo clásico con Aristóteles y ha sido entendida por la filosofía, la lingüística o la retórica, como un adorno poético que, si está presente en el lenguaje común, embellece el discurso literario. Tradicionalmente se ha definido la metáfora como un fenómeno en el que las palabras no se atienen a su significado literal.

Hablar de la metáfora en el ámbito de la traducción significa, por consiguiente, estudiar la función de una determinada metáfora dentro de un texto concreto para analizar de qué modo se puede traducir. La metáfora de la traducción está presente en la mente de los hablantes; en estos usos metafóricos se toma una parte del contenido asociado a “traducir”: la idea de convertir unas cosas en otras equivalentes, de pasar la alusión a un referente de unos códigos a otros que pueden resultar más comprensibles para una audiencia determinada.

Pero cuando hay metáfora no se toma todo el sentido primario de “traducir”. Traducir, en un sentido genuino, comporta que los códigos implicados sean lingüísticos y que el código meta corresponda al de una lengua distinta de la del código de partida; si todo esto no sucede, no se puede hablar de traducción de tal como se entiende en la primera acepción del término. La traducción de algo como metáfora no implica un cambio de lengua, o bien ni siquiera se refiere a códigos estrictamente lingüísticos.

Toda metáfora implica una percepción de los objetos más rica que la que se da con una referencia directa porque el término imaginario aporta una visión nueva y más compleja del término real. El empleo de la traducción como metáfora sirve para poner de manifiesto el puente que hay entre dos o más sistemas codificados o conceptuales, es decir destaca la posibilidad de que un mismo significado adopte versiones semejantes a partir del trasvase entre los sistemas y llama la atención sobre el propio proceso. He aquí unos pocos fragmentos tomados del CREA que reflejan estas metáforas de la traducción:

- La mayoría de los ceramistas hacen cocciones “derrochonas”, con enorme e innecesario consumo de gas, lo que sin embargo no se traduce en calor.

- ... quieren traducir a términos políticos su poder militar.
- Esto se traduce en mercados inestables, impredecibles y riesgosos.
- ... preguntó él haciendo lo posible para que la expectativa no se tradujera en tartamudeo.

La traducción traduce el mundo y cosmovistas, es decir los interpreta, y desde aquí ya se sabe que traducción e interpretación van juntas.

Chataylo S.
L'université national des mines
Consultant de langue : O. Petrova

L'ÉVOLUTION D'ÉTUDES DES LANGUES ÉTRANGÈRES

Le moment actuel se caractérise comme le processus de l'intégration internationale et de la formation de la personnalité polylinguistique. Il est déjà connu que pour avoir succès dans les langues étrangères il faut beaucoup travailler. XXI siècle provoque les changements de la mentalité, alors, on s'intéresse de problème d'études des langues dans le monde actuel.

À la fin de XX siècle le processus de l'intégration internationale progressait. Cela a provoqué les gens étudier les langues étrangères. Les pays soviétiques s'occupaient beaucoup d'enseignement, mais malheureusement ses méthodes ne permettaient pas communiquer librement avec les représentants des pays étrangères car ils étaient basés sur les règles grammaticales et les unités vocabulaires. La méthode est composée de trois niveaux : lexicale-grammaticale, grammaticale et grammaticale-traduite. C'est pourquoi, les étudiants suivaient les exercices lexicaux, grammaticaux, traduisaient les textes et ne concernaient pas les éléments communicatifs.

Tout le monde save que la connaissance des langues étrangères doit donner la possibilité de parler avec les natives facilement. Ainsi, la méthode communicative est survenue. Il s'agit de la nécessité de renouvelation de procédés d'enseignement et des manères d'études. On a commencé utiliser la communication vivante, les médias, les jeux, les voyages linguistiques.

Aujourd'hui on projette de construire un projet créatif - parler, communiquer et comprendre. C'est possible à l'aide de changement les méthodes d'enseignement et de bonne volonté des enseignants d'intégrer à la communauté internationale et nationale. En basant cette méthode les apprenants et les enseignants peuvent pratiquer régulièrement des activités dans les nombreuses situations d'apprentissage à l'aide des objets de la vie quotidienne : internet, téléphones, ardoises numérique, cinéma, magazines etc. C'est-à-dire les langues étrangères sont devenues plus accessibles et l'enseignement est devenu plus facile et plus efficace.

En résumé il faut à noter qu'aujourd'hui chacun doit essayer devenir la personnalité polylinguistique d'autant que les nouvelles méthodes d'enseignement donnent cette possibilité à tous.

Chuprina N.
National Mining University
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

TRANSLATION ADEQUACY AND ADVERTISING

The course of our life and pace of development tendencies in science and technology are rapidly changing. New products appear and advertising is employed to attract attention of the consumers in order to make them buy the items which are not required or still unknown for the majority of the public. Many advertisements contain a slogan or short phrase easy to remember and easy to repeat. The different media for advertising include television, radio, newspapers, magazines, and direct mail.

Of course, it takes efforts to find verbal signs in the native language to comprehend the key ideas in accordance with producer's intention and not to overload the listener/reader. But we, as translators, face the abundance of difficult for translation linguistic phenomena, obscure places due to IT events or customs, culturally biased notions and the like while creating the necessary impact by means of the target language. So, the problem of translation adequacy as far as advertising is concerned must be emphasized in view of all this. Here are several authentic slogans from advertisements. What type of product do you think each one is advertising?

- Not everyone was meant to fly;
- Never before has something so little done so much for so many;
- Doesn't he deserve a dinner that looks as good as yours?
- Your friends won't stay over, even those who live next door.

Our imagination in associating products with these slogans differs. Thus, particular attention must be paid to selecting the means of expression both in the source language and in the target language taking into account cross cultural specificity. To draw the conclusion it is necessary to emphasize whatever the type of matter is translated and irrespective of the form in which it is performed (written/oral) the linguistic and social or cultural and business significance of translation remains unchanged (i.e. to satisfy the producer and consumers).

Déglina Y.,
Garkusha A.,
Kovakchuk K.

Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay

FUENTES DE PENETRACIÓN DE ANGLICISMOS EN EL ESPAÑOL CONTEMPORANEO

En el español hablado y escrito de nuestros tiempos la influencia del idioma inglés tiene preponderancia mucho mayor que la del francés. La intensidad de esa influencia anglicista tiene su razón de ser. El anglicismo tiene varios conductos de

penetración por donde se cuele como corriente ora impetuosa, ora sutil, siempre efectiva. Las agencias noticiosas, la prensa periódica, la industria, el comercio, las ciencias, el cinematógrafo, los deportes, los viajes, las mayores y más estrechas relaciones internacionales y sociales entre los países de habla española y los de habla inglesa, y por último, la enorme preponderancia económica, científica y política de los Estados anglosajones en el mundo contemporáneo, son las causas de que el inglés sea lengua con la cual es forzoso mantener un intenso contacto diario, ya directo, ya indirecto. Además el inglés es la más difundida de todas las lenguas occidentales. De allí la influencia inevitable que ella ejerce en los despachos de la prensa, en la correspondencia mercantil, en la jerga industrial, en los documentos internacionales, en la conversación de los viajeros, y por último, en la masa popular.

Otra fuente abundante de anglicismos se encuentra en la industria y en el comercio. La pujanza económica de Inglaterra y de los Estados Unidos determina un constante e intenso intercambio de productos, servicios y negocios con los países hispánicos, muy especialmente los del hemisferio occidental. Anejos a la producción industrial van los anuncios, la correspondencia, el contacto personal en que a cada paso se tropieza con términos ingleses, muchos de ellos de nuevo cuño, a los cuales es preciso dar equivalencia en el lenguaje castellano. El efecto, desde luego, es más sensible en la América española que en la Península, porque en ésta se ha conservado más fuertemente la tradición del idioma y porque las vinculaciones económicas, políticas y sociales de los países de Hispanoamérica con las grandes potencias anglosajonas determinan en aquéllos un mayor contacto con la lengua inglesa y por ende una mayor influencia de ésta.

Los deportes han sido, desde luego, fuente proficua de extranjerismos. De origen inglés son en su gran mayoría los juegos atléticos modernos y los que no lo son han llegado al público hispanoparlante por la vía anglosajona. *Baseball, softball, volley-ball, basket-ball, foot-ball, rugby, soccer, golf, hockey, tennis, ping-pong, cricket, boxing, skjing, tobogganing*, son los nombres ingleses de los deportes que más han cautivado la afición de los pueblos hispánicos. Algunos de ellos han sido ya castellanizados con la sanción de la Academia.

El cine ha contribuido también en no escasa medida a la propagación de los anglicismos. Desarrollada en los Estados Unidos la producción cinematográfica de manera prodigiosa, la película norteamericana domina los mercados del mundo, muy especialmente los de la América española.

Sensible ha sido también el efecto de los viajes de gente de habla española a los países de lengua inglesa, hoy mucho más frecuentes que antes. El visitante que llega a tierras anglosajonas comienza a ver en la tienda, en el restaurante, en los espectáculos, en la naturaleza, en la calle, en todas partes, objetos del más variado linaje que no ha visto antes en su país y cuyo nombre español no conoce. Viene de allí la tendencia inevitable a aplicar el nombre inglés o una hispanización grotesca del mismo a todos aquellos objetos. Cuando el viajero, hombre o mujer, regresa a su tierra, lleva consigo el caudal de barbarismos que ha recogido y sigue difundiéndolos entre las gentes de igual calibre lingüístico con quienes habla.

El efecto es especialmente lamentable entre estudiantes que van demasiado jóvenes a colegios o universidades anglosajonas y no siguen cultivando su español,

de suerte que muchos de estos jóvenes de vocabulario macilento y gramática claudicante se olvidan de la propia lengua sin llegar a dominar la ajena. Así vemos con frecuencia a abogados salidos de universidades norteamericanas o inglesas que nos dicen *ofensa* por delito, *felonía* por crimen, *convicción* por condena o *acta* por ley, del mismo modo que con los arquitectos de igual *alma mater* importamos los *porches*, los *halls*, los *livings*, los *cottages* y los *bóngalos*.

Las relaciones internacionales denominadas interamericanas han contribuido también en cierta medida a la anglicanización del lenguaje jurídico y administrativo en la América española.

La influencia del inglés sobre el español contemporáneo ha sido de tal extensión y profundidad que el tema reclama y justifica una obra especializada y de mayor extensión.

Digtyarenko Y.
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: O.V. Shapareva

VINOGRADOV'S CLASSIFICATION APPLIED TO THE PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE COMPONENT OF CLOTHES AND ACCESSORIES

In recent years much attention has been given to the study of phraseological units (PU) and their classifications. Phraseological units make the most distinct part of lexical resource of any language. This research area is considered to be important and problematic, that's why many linguists still work on the problem of defining a phraseological unit. This problem has led to the variety of definitions. There are more than twenty of them in linguistics.

Phraseological units are linguistic expressions with fully or partially reanalyzed meaning (phraseological meaning), which consist of two and more words. PU does not usually define new objects, but indicate the attitude and evaluation towards them. Despite differences of opinion, most authors agree upon some points concerning the distinctive features of phraseological units, such as integrity (or transference) of meaning, stability (lexical and grammatical), separability, expressivity and emotiveness.

Many great linguists addressed to the problem of PU and its classifications, among them were: N. M. Amosova, A. V. Kunin, O. I. Smirnitskii, B. O. Larin, V. V. Vinogradov and others. These classifications, however, were not applied to the PU with the component of clothes and accessories. By selecting from the amount of research which has been done, we can analyze such PU in accordance to classifications. In our research paper I am going to single out various classes of idioms with the component of clothes and accessories applying Vinogradov's classification. 246 idioms with the component of clothes and accessories were analyzed with the help of various methods.

The most popular is the synchronic (semantic) classification of phraseological units by V. V. Vinogradov. His classification is based upon the motivation of the

unit that is the relationship between the meaning of the whole and the meanings of its component parts. The degree of motivation is correlated with the rigidity, indivisibility and semantic unity of the expression that is with the possibility of changing the form or the order of components and of substituting the whole by a single word though not in all the cases.

According to Vinogradov's classification phraseological units with the component of clothes and accessories are divided into phraseological fusions, phraseological unities, and phraseological combinations.

Phraseological fusion is a semantically indivisible phraseological unit which meaning is never influenced by the meanings of its components. It means that phraseological fusions represent the highest stage of blending together. The meaning of components is completely absorbed by the meaning of the whole, by its expressiveness and emotional properties. The analysis of the actual material indicates that 110 units with the component of clothes and accessories are phraseological fusions (44, 7% out of total number). For example: *to fill smb's bonnet* – *занять ч.-л. место*; *to get the boot* – *быть уволенным*; *a bee in one's bonnet* – *причуда, помешательство*.

Phraseological unity is a semantically indivisible phraseological unit the whole meaning of which is motivated by the meanings of its components. The analysis of the actual material indicates that 89 units with the component of clothes and accessories are phraseological unities (36, 1% out of total number). For example: *to wear the trousers* – *верховодить в доме*; *to press the button* – *пустить в ход все связи*; *a bad hat* – *негодяй, подлец*.

Phraseological combination (collocation) is a word-combination or an expression in which every word has absolutely clear independent meaning while one of the components has a bound meaning. It means that phraseological combinations contain one component used in its direct meaning while the other is used figuratively. The analysis of the actual material indicates that 47 units with the component of clothes and accessories are phraseological combinations (19, 1% out of total number). For example: *in the bag* – *дело в шляпе*; *Sunday clothes* – *праздничная одежда*; *hat off to him* – *слава ему!*

Some linguists who stick to the general understanding of phraseology define the fourth type of phraseological units. Phraseological expression is a stable by form and usage, semantically divisible construction, which components are words with free meanings. The analysis of the actual material indicates that 21 units with the component of clothes and accessories are phraseological units (8, 5% out of total number). For example: *every shoe fits not every foot* – *нельзя подходить ко всем с одной меркой*; *it's not the gay coat that makes the gentleman* – *не одежда красит человека*; *over shoes, over boots* – *семь бед – один ответ, he that runs fastest gets the ring* – *награда достается самому быстрому*; *near is my shirt, but nearer is my skin* – *своя рубашка ближе к телу*; *no one but the wearer knows where the shoe pinches* – *где башмак жмет, знает только тот, кто его носит*.

**Dobritsa D.,
Páshyna L.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consulrotos científicos: M.Y. Oníschenko, A.A. Pluschay**

LAS FUNCIONES BÁSICAS DEL HABLA A TENER EN CUENTA

Las funciones del lenguaje se refieren al uso de la lengua que hace un hablante. Son los diferentes objetivos, propósitos y servicios que se le dan al lenguaje al comunicarse, dándose una función del lenguaje por cada factor que tiene éste, en donde la función que prevalece es el factor en donde más se pone énfasis al comunicarse. Varios lingüistas han propuesto distintas clasificaciones de las funciones del lenguaje. La *función representativa*, por la cual se trasmite una información objetivamente. Es la función principal del lenguaje, ya que es la que transmite información más amplia. El hablante expresa algo, informa sobre una realidad. La *función expresiva* o *emotiva*, que expresa sentimientos del emisor.

La *función conativa* o *apelativa*, mediante la que se influye en el receptor del mensaje mediante órdenes, mandatos o sugerencias. La *conativa* no puede ser usada en textos donde el lector busca entender el uso que puede dar a una herramienta. Ya que lo limita a seguir un camino ya recorrido en lugar de permitirle encontrar nuevos resultados. Específicamente manuales técnicos o instrucciones de uso.

Este modelo le parecía muy incompleto a Roman Jakobson, quien caracterizó mejor las funciones y añadió otras tres sobre los ejes de los factores de la comunicación: *función apelativa* o *conativa*. Se llama conativa de latín “conatus” (inicio), porque el emisor espera el inicio de una reacción por parte del receptor. Es la función de mandato y pregunta. El emisor intenta influir en la conducta del receptor. Sus recursos lingüísticos son los vocativos, modo imperativo, oraciones interrogativas, utilización deliberada de elementos afectivos, adjetivos valorativos, términos connotativos y toda la serie de recursos retóricos. Se da en lenguaje coloquial, es dominante en la publicidad y propaganda política e ideológica en general. Mediante el uso de esta función se pretende causar una reacción en el receptor. Es decir con esta función se pretende que haga algo o que deje de hacer. *Ejemplos*: cuando decimos “¡Cállate!” o “Abre la puerta, por favor”; “¡Cierra la puerta!”; “Observen las imágenes y respondan.” Puede ocurrir que una frase aparentemente referencial esconda una función apelativa; “La ventana está abierta”. Puede estar haciendo una mera descripción de un hecho, pero también puede haber un contexto: “Cierra la ventana”.

Dentro del mensaje se invita al oyente a que haga algo.

Función referencial. Es la función del lenguaje en donde se pone énfasis al factor de contexto. Al ser el contexto todo lo extra comunicativo, la función referencial trata solamente sucesos reales y comprobables, ya que no son opiniones ni cosas subjetivas, lo que es una serie de elementos verificables. Está presente en todos los actos comunicativos. Se da cuando el mensaje que se transmite puede ser verificable, porque claramente reconocemos la relación que se establece entre el mensaje y el objeto (referente). Los recursos lingüísticos principales de esta función

son los deícticos. Es aquella que utiliza el lenguaje denotativo (el significado primario de las palabras). Prevalen los sustantivos y verbos; los textos informativos, científicos, periodísticos como también afiches. Llamada también representativa, denotativa o cognoscitiva. Permite brindar conocimientos, conceptos, información objetiva. Está relacionada con el referente.

Función *emotiva* o *expresiva*. Se encuentra en primera persona y su efecto de sentido es de identificación. También llamada función expresiva o sintomática. Esta función le permite al emisor la exteriorización de sus actitudes, de sus sentimientos y estados de ánimo, así como la de sus deseos, voluntades y el grado de interés o de apasionamiento con que realiza determinada comunicación. Esta función se cumple, por consiguiente, cuando el mensaje está centrado en el emisor:

Es bueno aclarar que la expresividad no se da aparte de lo representativo, sino que es una función del lenguaje que permite una proyección del sujeto de la enunciación pero con base en una representatividad. Así, en expresiones corrientes como "esa mujer me fascina" o "¡qué mañana tan hermosa!", predomina, sin duda, la función expresiva, pero con un soporte de representación simbólica dado por la alusión a unos referentes.

Observemos que la función expresiva o emotiva se manifiesta gracias a los significados afectivos o connotativos que se establecen sobre la base de los significados denotativos: cuando hablamos, expresamos nuestro estado de ánimo, nuestras actitudes o nuestra pertenencia a un grupo social, damos información sobre nosotros mismos, exteriorizamos síntomas, aunque no tengamos siempre plena conciencia de ello. El emisor se comunica para transmitir la información centrada objetivamente en la realidad exterior referente a las ideas que tiene sobre ella.

Función *poética*. Es la función orientada al mensaje. Aparece siempre que la expresión atrae la atención sobre su forma, en cualquier manifestación en la que se utilice el lenguaje con propósito estético. Sus recursos son variados, por ejemplo las figuras estilísticas y los juegos de palabras. Esta función se encuentra especialmente, aunque no exclusivamente, en los textos literarios.

Función *fática* o *de contacto*. Esta función está principalmente orientada al canal de comunicación entre el emisor y el receptor. Su finalidad es iniciar, prolongar, interrumpir o finalizar una conversación o bien sencillamente comprobar si existe algún tipo de contacto. Su contenido informativo es nulo o escaso y se utiliza como forma o manera de saludo.

Así se establece entonces la comunicación entre dos personas que comparten un código lingüístico, expresan sus sentimientos, ideas, deseos, informaciones; y de este modo, se constituye un discurso dialógico en el que cada participante coopera con el otro o los otros para hacerse entender y entenderlos produciendo diferentes actos de habla.

EL DESARROLLO DEL IDIOMA CATALÁN

Durante mucho tiempo la cultura lingüística de muchas regiones españolas estaba bajo presión. La única lengua oficialmente autorizada era el castellano. Según el artículo 3 de la Constitución Española el castellano es la lengua española oficial del Estado por eso todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla.

La vigente Constitución española reconoce el derecho de las comunidades autónomas del uso de su propio idioma. Hoy en día, en el territorio de España además del castellano hablan tres idiomas más: el gallego, el catalán y el euskera. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección.

Nos gustaría examinar según el punto de vista histórico el catalán, que pertenece al grupo romance y dialectos estrechamente relacionados con los del sur de Francia. Esta lengua hablan casi 6 millones de personas en Cataluña, Valencia y las Islas Baleares. El catalán también se habla en algunas regiones de Aragón y Murcia y fuera de España - en la región francesa de Rosellón, en unos territorios de Andorra y en la ciudad italiana Alguer (Sardinia). El catalán es nativo para 6 millones de personas.

La selección y el desarrollo del idioma catalán, la forma más directa se asoció con la formación de la nación catalán, como grupo étnico separado.

Casi inmediatamente después de la conquista árabe en el siglo VIII Cataluña Vella fue conquistada por los francos, quienes aportaron sus nuevos derechos de toda la provincia e autogobierno. Ya en el siglo IX, durante el colapso del imperio franco de Carlomagno, Cataluña finalmente salió de su composición dada la naturaleza independiente de Barcelona.

En el siglo XIII el catalán se estableció como una unidad lingüística independiente. Al mismo tiempo, durante la Reconquista, el catalán conquistó las Islas Baleares y el reino valenciano, cuya población, en ese momento, sólo hablaba el árabe. Con la implementación de la política de reasentamiento y otras medidas, la lengua catalana en estas áreas pronto sustituyó por completo el árabe en todas las esferas de la vida pública.

Después el catalán continuó creciendo, a pesar de las medidas gubernamentales para frenar su uso. A principios del siglo XIX, el moderno catalán literario está completamente formado. A nivel coloquial ha desarrollado una serie de dialectos, los principales de ellos son: el Central (en Barcelona, Tarragona y la mayoría de Girona), el de noroeste (en la provincia de Lleida y el Principado de Andorra) y el del norte o el rosselonsky (Rosselon un territorio en la provincia Catalana, que renunció a la vez

a Francia y a la provincia norteña de Girona). Un subtipo del catalán es también el mayorkiano, lo hablan los residentes en las Islas Baleares.

Durante la Guerra Civil Española, en los años 1936-1938 Cataluña fue uno de los principales bastiones de los republicanos. Después de la derrota el catalán fue prohibido completamente para su uso en todas las esferas de la vida pública, incluso la educación, administración y los medios de comunicación.

Después de la muerte de Franco, durante la restauración del proceso democrático en 1983, la Ley "de la normalización lingüística en Cataluña" oficialmente aseguró el catalán como segunda lengua estatal en el territorio de dicha Comunidad Autónoma. Se proporcionó una enseñanza paralela en catalán como tanto en la educación secundaria como en la superior, , su uso en la administración local y los medios de comunicación.

Hoy en día el idioma catalán realmente se convirtió en la "segunda" lengua gracias a su utilización activa. Los catalanes étnicos representan 70% de la comunidad catalana, y la gran mayoría de ellos apoyan medidas gubernamentales en cuanto al desarrollo del catalán.

En los medios de comunicación privados, publicación y distribución de películas la presencia del catalán sigue siendo pequeña, ya que la traducción y el doblaje adicional en el idioma catalán tiene un impacto significativo en la rentabilidad de sus productos. En las escuelas secundarias, a pesar de todo, el catalán, por razones objetivas, también llegó a la situación imperante.

Galushka A.
National Mining University
Scientific supervisor: T. N. Vysotskaya

ENGLISH LANGUAGE FEATURES AND SCIENTIFIC PROSE STYLE (CURRENT TRANSLATIONAL TRENDS)

The study deals with the language of science, which is governed by the aim of the functional style of scientific prose, which is to prove a hypothesis, to create new concepts, to disclose the internal laws of existence, development, relations between different phenomena, etc.. All these different phenomena have to be translated from English into other languages and vice versa with current translational trends.

Scientific prose style is widely studied in the linguistic literature (Irene Arnold, Alexander Pumpyansky, Nina Razinkina, Ghalia Khisamova, Elena Yakovleva and John Talbot). However, the problem of scientific style translation rules is not still completely solved. This fact stipulates the topicality of our research.

Scientific prose style has its own features. The first and the most noticeable feature of this style is the logical sequence of utterances with clear indication of their interrelations and interdependence. That is why in no other functional style there is such a developed and varied system of connectives as in scientific prose.

These features should be included in the translation. Translation is a source language text contents conveying by the means of the equivalent target language text. There are classical and folk trends of translation. Classical trends are inherent

attraction to produced literary norms, focus on the latest European and national tradition, cautious attitude to experiment in form and vocabulary, desire to reproduce stylistic features of the original text mainly by means of standardized language.

The aim of our research is to determine the specific presentation of “intellectual” style and to investigate the features, which are related to artistic and journalistic styles. The subject of our investigation is lexical and syntactic features of scientific text.

With this aim in purpose we will have to cope with the following tasks:

- 1) to find out what scientific style is;
- 2) to consider the specific style of scientific prose;
- 3) to explore the translation and its features;
- 4) to clarify the features of emotional penetration in scientific literature;
- 5) to compare the specificity of scientific and artistic styles;
- 6) to analyze lexical and syntactic features in a scientific presentation;
- 7) to provide examples of scientific text translation;
- 8) to specify the value of English scientific prose translation and the sphere of its use.

Thus, the theoretical value of our work is connected with specifying the scientific prose style.

The practical value of our research is as follows. It provides students with the opportunity to learn more about scientific prose translation and its features.

Ilchenko I.
Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

DICTIONARIES IN OUR LIFE

Vocabulary is the main constituent of any language. An intelligent person should use it in a right way to express his thoughts correctly. Dictionaries help to this task the most successfully, so their creation is of great importance for linguistics.

Dictionary is a book in which the words of the language are collected and presented in alphabetical order, and where the meaning or translation of the word is introduced. Making dictionaries is the task of a special science of Lexicography.

There 2 types of dictionaries in the world: **philological** and **encyclopaedic** ones. **Philological** dictionaries can be monolingual and bilingual. They explain the word's meaning if they are commentating ones and monolingual, or translate the words if they are interpretive and bilingual

Encyclopaedic dictionaries are monolingual and they explain the events and realia, the word means. The oldest Encyclopaedia is considered to be the Natural History written by Pliny the Elder in the 1st century BC in Roma. It contained more than 20 thousand articles embedded in 37 volumes. But the largest paper encyclopaedic dictionary is considered to be the Chinese Encyclopaedia which has 11.020 volumes. The first Encyclopaedia where the articles were fitted in alphabetic order was the one written by the English priest of John Harris in 1704. It was called

the Universal English dictionary of Science and Arts. Just since then the Encyclopaedias became to fit on alphabetic principle.

In our land the first dictionaries are known since the 9th century. They were Greek-Slovyan or Latin-Slovyan dictionaries which were to help to translate the Bible. The first Ukrainian Encyclopaedia can be called the Izbornik by Sviatoslav written in 1076, but the most known today is the Dictionary of Pamva Berinda published in **1627** which translated the words from Old-Slavic to Ukrainian. This dictionary was re-published in Poland, Moldavia and Russia with one book kept in Tsar's library in Moscow.

Dictionaries creation became especially popular in the 18th century when science and technology flourished in the world. Due to its colonization politics Britain has spread English language throughout [Øru`aut] the world. British scientists had to create mini-dictionaries to teach colonized people to speak English. However Noi Webster was the first to create the **Philological dictionary** of English in 1828. It was the result of some years work and it reflected a bit distorted English spoken in America by people of different nationalities. It made the British linguists create Oxford Dictionary to show the literary norm of the language. These two dictionaries stay the patterns of British and American English up to nowadays.

The informational boom of recent years has caused the necessity of terminology systematizing in the whole world. The main tasks to be solved by linguists are **systematization, standardization** and **unification** of terminology. This work is being done by specialists from International Standardization Committee. However local specialists help this organization with their work creating national dictionaries of terms.

Creation of dictionary is long and hard work. Oxford Dictionary was being worked on for about 50 years. Volodymyr Dahl was working on his dictionary for all his life. Digitalization made creation of dictionaries easier. It's a new stage in Lexicography at all.

The advantages of digital dictionaries are valued not only by lexicographers whose work became much easier and faster, but also by users because new words are fixated in them just after short time they were created what can't be done in paper dictionaries. Besides, a user can find the word he needs without interrupting his work over the document with only one click of the mouse, what makes the work more comfortable. Digital dictionary catches huge amount of words and doesn't need much space to be kept. It contains hyper-notes that link the definite word with additional explanations what widens the knowledge of the user. It makes creation of digital dictionaries actual and unavoidable task.

Creation of dictionary is the matter of Lexicography – the science, the main art or craft of which is compiling, writing and editing dictionaries. Early Lexicography practiced from the 7th century B.C. in Mesopotamia, Greece and Rome. General Lexicography originated in the 16th century, and aspects of the modern dictionary, such as etymology, developed during the 17th and 18th centuries. The term *Lexicography* was coined in Britain in 1680.

Having studied the theory in Lexicography we have created our own digital interactive Dictionary of psychological terms meaning feelings and emotions with

receiving the certificate of the author's right. We hope to have contributed to modern Lexicography and the process of computerization of studying English as the language of future profession.

**Katsay E.,
Jaritónenko A.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay**

BREVES APUNTES SOBRE EL LENGUAJE COLOQUIAL

Si habéis empezado a estudiar español, probablemente ya sabéis cómo saludar y presentarse. No obstante, el lenguaje coloquial requiere un esfuerzo especial. La gente, sobre todo los jóvenes, no hablan como se escribe en los libros de texto. Por supuesto, es muy importante que sepáis hablar correctamente pero también tenéis que acostumbraros al lenguaje de la calle. A los españoles les gusta usar diferentes formas coloquiales de la palabra “hombre”, sobre todo para llamar la atención de los oyentes. Siempre se tutean (cuando hay confianza, claro), por ejemplo: ¿Qué tal, tío? ¿Cómo te va, macho? ¿Qué pasa, chaval? ¿Por dónde andas, tía? Macho, qué piso más chulo he alquilado. ¡Hombre, cuánto tiempo!

Se podría decir que a los españoles les encanta la palabra “vaya”. La podréis escuchar por doquier. Expresa sorpresa: “- He gastado una pasta en el dentista. – ¡Vaya!”, satisfacción, decepción o disgusto: “- Me he caído de la escalera. – ¡Vaya por Dios!”. También intensifica el significado o cualidades de una cosa: ¡Vaya coche de lujo! ¿Se os ocurren otros ejemplos de usos coloquiales de palabras “hombre” y “vaya”? Si habéis estudiado español durante unos años en vuestro país, estáis preparados para viajar a España y pensáis que nada os puede sorprender, estáis en un error. Los españoles hablan bastante rápido y no tan claro como los lectores de las grabaciones de los libros de clase. Además de las diferencias lingüísticas en las regiones particulares del país, existen algunas expresiones que no siempre se enseñan en la escuela, sin duda no tanto como deberían. Los españoles las usan muy frecuentemente, en cada situación. No es posible citarlas todas y creo que son distintas según cada región, pero voy a intentar escribir algunas que oigo frecuentemente, en la calle, en la tienda, en el bar, en la tele...

Me parece que la más popular es „¡Venga!”. No sé exactamente lo que significa, no encontré el ejemplo en mi diccionario (aparece algo en el foro de WordReference), pero los españoles la usan en cada situación. Puedes usarla tanto como bienvenida y como despedida. Puede significar “Vale”, “De acuerdo”, pero se usa frecuentemente en sentido “Come on!” en inglés. A menudo también se usan “¡Vaya!” y “¡Qué va!” que expresan sorpresa, se puede usar turnándolas con „¡No me digas!”.

Cuando quieres expresar que te gusta algo, es suficiente con decir “¡Qué chulo!”, en España todo es „chulo” o puede ser „gracioso”, „guay” o „genial”. En cambio cuando no te guste algo, creas que es horrible, di que esto es “cutre”. Si se refiere a la comida, di „¡Qué asco!”. Tu aburrimiento lo expresas diciendo „¡Qué

rollo!” o “¡Vaya lata!”. Cuando te encuentras con tus amigos, es necesario preguntar cómo les van, por ejemplo “¿Qué tal?”, “¿Qué hay?”, “¿Qué va?”, o “¿Cómo te va?”. Como todo el mundo sabe, los españoles son impulsivos, por eso frecuentemente se pueden oír algunas palabrotas, más o menos pequeñas. Lo curioso es que lo hacen tanto en la calle como en la tele. No tienen censura, se pueden oír de los presentadores y de los políticos. Las más populares son “Mierda” y más fuerte “Joder”. Cuando alguien te pone nervioso, puedes decirle „¡Vete a la mierda!” o más suavemente “¿Qué corra el aire!”. Aquí tenéis algunos ejemplos. Como podéis ver, para conocer el idioma bien hay que venir al país donde se usa. No aprendes español, inglés y ningún idioma de los libros.

Kazimirchenko A.
Oles’ Honchar Dniepropetrovsk National University
Scientific supervisor: T.V.Aksyutina

SOME IDEAS ON AMERO-HOMOGENISATION OF ENGLISH

World War II and its aftermath raised America to the height of political, economic, commercial, technological strength which saw the transformation of English from being a reserve of the British Isles and their queen, to a code of international linguistic transaction. English today is no longer just spreading worldwide, but is overwhelmingly adopting a predominant American touch, given the pride and prestige of the American lifestyle and pop culture. This paper therefore observes that in a quite foreseeable future the world Englishes will gradually subsume their heterogeneous identities into the sweeping current of the American variety of English.

The American War of Independence of 1775 created the federation of states we have today and also sparked off the series of reforms that were aimed at producing and consolidating a national identity. There was a conscious attempt at establishing a national language to accompany this strong national feeling, out of which emerged a distinctive American English whose users sought to remove themselves as far as possible from the colonial grip of Britain. In 1789, Noah Webster called for the adoption of usages perceived as ‘faults and ‘wrong spelling’ as in fact the point from which the United States could indeed move into an English of its own. He suggests “The question now occurs, ought the Americans to retain these faults which produced innumerable inconveniences in the acquisition and use of the language, or ought they at once to reform these abuses and introduce an order, and regularity onto the orthography of the American tongue?...A capital advantage of this reform.. would be, that it would make a difference between the English orthography and the American ... a national language is a band of national union ... let s seize the present moment, and establish a national language as well as a national government”. Today, the distinctiveness of the American tongue and American spelling is part of what makes the language a world commodity. Comparable efforts are being made today, especially in former British colonies, to consolidate (like the US) national English

varieties of their own, but to date none has acquired a stability comparable to the American variety.

If the spread of English has been swift and decisive, it has been thanks to a number of historical events. The aftermath of World War I, with the extension of American strength in the form of technology, politics, and social culture, determined what English is today at the global level. Having come to the rescue of the world from German political domination and Japanese economic hegemony, America emerged into the global limelight – in the absence of any competition from such war-ruined European economies as France and Germany, and indeed Britain – as the only key power and indeed the dictator of technological and economic development and political and socio-cultural laws. There is no doubt that both the vanquished and the other victors looked up to the United States as both guide and mentor. The scope of English - American English, of course - was bound to increase. As George Steiner later observed, while still conceding a significant role to Britain: “English acted as the vulgate of American power and of Anglo-American technology and finance ... English and American-English seem to embody for men and women throughout the world – and particularly for the young – the ‘feel’ of hope, of material advance of scientific and empirical procedures. The entire world-image of mass consumption of international exchange of the popular arts, of generational conflict, of technocracy, is permeated by American-English and English citations and habits”.

From simply a ‘vulgate’, English has become today the trademark of the ‘Amero-democratisation’ and ‘Amero-assimilation’ of the entire world, through projects like the fight against terrorism and weapons of mass destruction and the deposition of tyrannical regime, alongside the American English-based teaching and testing systems TOEFL, TEWL, and GRE, as well indeed as the diversity immigration visa lottery.

With its 260 million inhabitants, America is the world’s third most populous country, with the highest number of native speakers of English. Indeed, if numbers are considered the sole criterion, this gives her, without bringing in any other factors, a dominant role in the world of English. But we may equally ask ourselves, with its billions of native speakers, has Chinese ever ruled the world? And certainly, despite its success, the American variety of English has not been a profitable pastime in all areas. Resentment abounds about the ‘pervasive’ spread of Americanization. The London *Observer Review* in an article about the ‘Australian Renaissance’ observes: “Americanisation of the language is much more significantly pervasive than the high incidence of skate-boards and road-side fast food parlours... The American invasion of the Australian stomach was always on the cards. But the invasion of the language is less easy to laugh off ...”

Ayo Bamgbose argues against a possible Amero-homogenisation of English on the grounds that English at large has an ‘inbuilt mechanism for adaptation and change’, while at the same time, in terms of commerce and trade, other languages are rising to the status of English, which no longer enjoys a monopoly in the media, even in terms of CNN and the BBC. It is true that the mechanisms of the spread of American English are complex, because a language variety does not operate in isolation, but with facilitating activities and people. American fast food, soldiers,

educators, the artists in Hollywood and in pop culture, and even the Coca-Cola tradition make English usage not just a matter of choice and sentiment but rather one of necessity.

In the outer circle and expanding circle, English increases in the number of its speakers and the range of its functions every single day. The pomp of the American economy makes everyone yearn to identify with it. The conviviality of its pop culture and its explosive cinema serves as an invitation to multitudes, resulting in an unquenchable thirst and even 'indecent passion' for American English.

The rapid spread of American English side by side with American culture presupposes a greater or less submergence of regional and national varieties and cultures into a far greater and more powerful American determined variety.

Kisel' A.
National Mining University
Scientific supervisor: L.V.Berdnyk

PHRASEOLOGICAL UNITS IN MODERN ENGLISH

In the present days language learning has become very popular. It is generally admitted that one can't acquire proficiency level in the English language without the knowledge of its phraseology. It helps the student to master the expressive means in the source and in the target language. The topicality of the subject is obvious: the problem of translation English phraseological units refers to the complex aspects of the translation theory because fidelity of translation can be achieved if only all linguistic phenomena are taken into account.

There are more than 20 definitions of the term "phraseological unit" known in linguistics, but none of them has become a generally accepted one. Its common and most general meaning is being mostly associated with stable word-groups which have partially or fully transferred semantic or lexical content (by Prof. A.V.Kunin).

In modern English, there are many phraseological units borrowed from various literary sources. Among them are: biblical expressions (*to bear one's cross* - нести свій хрест); phraseological units borrowed from the literature of ancient Greece and Rome (*the Trojan Horse* - троянський кінь, прихована небезпека (Гомер «Одіссея»); Shakespearean expressions (*a fool's paradise* - світ фантазій; примарне щастя ("Romeo and Juliet")); statements of English writers of XVII - XX centuries, which have become phraseological units in modern language (*green like a Cheshire cat* - посміхатися, посміхатися на весь рот (L. Carroll "Alice in Wonderland").

Thus, the phraseological fund of the English language is very large and varied in its semantics and expressiveness. Phraseology is a very complicated science, so it requires its own research method and the use of data from other sciences - lexicology, grammar, stylistics, phonetics, history of the language, history, philosophy, logic, and geography.

TYPES AND FUNCTIONS OF PAUSES IN THE RELIGIOUS DISCOURSE

Human language is a system of sound, verbal and grammatical means that help to express thoughts, ideas, feelings, cultural or world knowledge and the attitude of the speaker towards the referent. But communication cannot be performed with the help of human language only. Communication is a complex phenomenon which comprises verbal, non-verbal and paralinguistic (or paraverbal) means. Gestures, facial expressions and body language are nonverbal means of communication. The elements such as intonation, voice pitch, timbre, pause, tone, loudness, rhythm, speed etc. accompany the words and are known as paralinguistic means of communication.

Pause is a silent paraverbal sign of communication, a break in speaking, a moment of silence. It is inherent to oral speech. In writing pauses are marked by special graphical signs. Pause performs several functions:

- marking syntactic boundaries;
- allowing the speaker time to forward plan;
- providing semantic focus (a pause after an important word);
- marking a word or phrase rhetorically (a pause before it);
- indicating the speaker's willingness to hand over the speech turn to an interlocutor.

According to their length, pauses can be of three types: short (1,5-2 sec.), middle (2-3sec.) and long (3-4sec.). Short pauses separate the thoughts or emphasize any phrase if they are used before and after it. Also they are made for breathing. Middle pause is often a planned "unplanned" pause because a person pretends to search for a word or phrase that he/she already knows. A speaker may also introduce a middle pause to build up the tension or to make listeners have specific expectations about the rest of the telling. For example:

The first experience occurred| as we entered a dark room| and turned on a light switch.|| Remember| how in an instant| a bright flood of illumination filled the room| and caused the darkness to disappear.|| What previously had been /unseen/ and uncertain/ became clear/ and recognizable/. This experience was characterized by /immediate/ and intense/ recognition/ of light.|| The second experience took place| as we watched /night/ turn into morning.|| This experience was characterized by/ subtle/ and gradual/ discernment/ of light.||

Long pause is the most powerful one. It commands the audience to think about what the speaker just said, that is if what the speaker just said was worth thinking about. For example:

I express gratitude for the inspiration| that attended the selection of the hymn| that will follow my remarks,| "Have I Done Any Good?".|| I get the hint.||| Now and then| verses of scripture were read amid outbursts| such as| "He's touching me!"

|||“Make him stop looking at me!”||| “Mom, he’s breathing my air!”||| Sincere prayers occasionally were interrupted with giggling| and poking.|| And with active| rambunctious boys| family home evening lessons| did not always produce high levels of edification.|||

All the pauses can be divided into silent and filled pauses. A pause was labeled as a silent pause if its duration was at least 1,5 sec. This minimal length was to insure that closure times of stop consonants were not included. Filled pauses are hesitation sounds that speakers employ to indicate uncertainty or to maintain control of a conversation while thinking of what to say next. Filled pauses do not add any new information to the conversation (other than to indicate the speaker's hesitation) and they do not alter the meaning of what is uttered. Silences preceding and/or following the hesitation sound are marked as 'silence to a filled pause' (thus not as a silent pause), even if they were shorter than 1,5 sec. Filled pauses can occur anywhere in the stream of speech. In English, the set of filled pauses includes the following five words: ah, eh, er, uh and um.

In the religious discourse two-thirds of analyzed pauses are silent. The most recurrent fillers of filled pauses are such words as er and ah. For example:

As disciples of the Savior,| we are not merely striving to know more;| rather| we need to consistently do more| of what we know is right| and become better.|| We should remember| that saying| “I love you”| is only a beginning.|| We need to say it| we need to mean it| and most importantly| we need consistently to show it.|| [Er] As our sons were growing up,| our family did what you have done| and what you now do.|| We had regular family prayer,| scripture study |and family home evening.|| Now| I am sure| what I am about to describe| has never occurred in your house| but it did in ours.||

Analyzing the empirical data, we arrived at a conclusion that the extensive use of various pauses is one of the main features of the religious discourse. The main function of these pauses is to draw the attention of the listener to the words of the speaker.

Kusmenko Ju.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

EINIGE TENDENZEN DER DEUTSCHEN GEGENWARTSSPRACHE

Sprache tendiert zwar zu Einheitlichkeit, sie ist aber einem ständigen Wandel unterworfen. Wortbedeutungen verändern sich, Wörter sterben aus, neue kommen dazu. Die wichtigsten Tendenzen der deutschen Gegenwartssprache sind drei:

- 1. Die Omnipräsenz des (D) Englisch;**
- 2. „Was geht?“, d.h. Jugendsprachliche Entwicklungen;**
- 3. Kanak-Sprache, d.h. die Subkultursprache.**

In `90 Jahren sind 1200 neue Wörter in die deutsche Sprache angekommen:

- 40% richtig deutsche Wörter (d.h. mit deutschen Ursprung), z.B. Wesser/ Wessi; Datenautobahn;

- 40% reine Anglizismen;
- 20% Mischbildungen zwischen Deutsch und Englisch.

Die letzten sind sehr gefährlich, denn auf der einen Seite gibt es keine präzise Grammatik. Zum Beispiel es ist unklar wie man sie dekliniert. Die alten Menschen, die kein Englisch gelernt haben, können sie nicht. Zum Beispiel *Bahn-Card*, warum nicht *Bahn-Karte*? Manchmal beeinflussen die Anglizismen auch die deutschen Wörter, vor allem im Bezug auf die Aussprache und die Bedeutung. Früher hatte das deutsche Wort *feuern* die Bedeutung *schießen*. Jetzt aber trägt das Wort die Bedeutung „jemand entlassen“, nach der Bedeutung des ähnlich klingenden englischen Begriffs *to fire*.

Die Jugendsprache ist immer etwas besonders. Zum Beispiel werden viele Anglizismen verwendet: *chillen* = *ausruhen*; *mailen* = *(via Internet) eine elektronische Post schicken*.

Außer den vielen Anglizismen in der Jugendsprache, kamen in den letzten Jahren auch Neubildungen hinzu: *AB* = *Anruferbeantworter*; *gaga* = *verrückt*; *abschwächen* = *müde werden*.

Jugendsprachliche Entwicklungen verteilen sich in drei große Bereichen:

Verstärkungswörter: z.B. *gültig*, *grell*, *fett*

Schimpfwörter: z. B. *der Assi (ein Egoist)*, *der Proll (Asozialer)*

Liebe, Partnerschaft, Sexualität: z.B. *die Chicks (die Mädchen)*, *(einen) klar machen* (miteinander schlafen).

Kanak-Sprach, d.h. die Subkultursprache. Die Sprachvariante Kanak-Sprach wird von Migranten (Turken, Serben, Chroaten, Kurden, Bosnien) gesprochen. „Kana-*nake*“ war ein Schimpfwort, mit dem die Einwohner (d.h. die Deutschen) die Migranten aufgezogen haben, aber jetzt haben Migranten selbst dies Wort übernommen. Diese Sprachvariante hat Besonderheiten auf verschiedenen Sprachebenen:

In der *Grammatik*, nutzen sie fast immer den Dativ; *dem* wird auch für die dritte Person benützt (z.B. „wie geht dem“ = „wie funktioniert das?“). Die Präpositionen fehlen (z.B. „*ich gehe Disco*“) usw. In der Aussprache wird *ü* zu *u*; das stimmhafte „*S*“ am Anfang des Wortes wird stimmlos.

**Lapshina A.,
Shbadinskij J.**

**Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: N.N. Ignatova**

WENN DIE SPRACHE SCHUTZ BRAUCHT

Die Bedeutung der deutschen Sprache als friedenserhaltender Macht im Innern gerät wie ein Börsenkurs auf Talfahrt. Die deutsche Sprache wird ihrer Integrationskraft von ihren eigenen Sprechern beraubt, denn der Ausländer, der am Goethe-Institut mühevoll die deutsche Sprache gelernt hat, fühlt sich auf den Arm genommen, wenn er das Medien-Denglisch der Schülerin von nebenan nicht mehr versteht. Ja, Denglisch zu sprechen ist ausländerfeindlich! Denglisch spaltet die Sprachnation in noch Deutsch Sprechende und Denglisch Sprechende, nein,

eigentlich: Englisch-Sprecher, die am liebsten schon heute Deutsch aus der Öffentlichkeit verbannen würden.

Übertrieben? Aber nein: Der Präsident der Deutschen Forschungsgemeinschaft, Ernst-Ludwig Winnacker, ruft dazu auf, Kindergärten als Bildungsanstalten zu begreifen, will sagen, Kinder sollen dort mit Englisch vertraut gemacht werden. Später an der Universität hätten sie mit dem konsequent in englischer Sprache durchgeführten Unterricht keine Schwierigkeiten mehr.

Die deutsche Sprache gehört gesetzlich geschützt, damit solchen vom Steuerzahler geförderten Gelehrten und anderen Sprachzerstörern ihr Mundwerk gelegt wird. Der Verein Deutsche Sprache hat die Schutzbedürftigkeit der deutschen Sprache erkannt und fordert deshalb die Aufnahme des das Grundgesetz (GG) ergänzenden Artikels 22a: "Die Sprache der Bundesrepublik Deutschland ist Deutsch." Damit soll der Schutz, die Pflege und die Funktionsfähigkeit der deutschen Sprache gewahrt werden. Das GG schützt die Pressefreiheit, die Wohnung, die Tiere, warum also nicht auch das Wichtigste für ein gedeihliches Zusammenleben, die Sprache? Sie aufzuwerten stünde Deutschland gut zu Gesicht.

In der Schweiz und Liechtenstein erhielt die deutsche Sprache Verfassungsrang. Auch Österreich macht es vor: "Die deutsche Sprache ist... die Staatssprache der Republik", besagt Artikel 8 der Bundesverfassung. Die Sprachen von Minderheiten sind auch geschützt, was Herrn Minister Glos (CSU) ein Dorn im Auge ist: Der Schutz von Dänisch, Sorbisch und Friesisch in Deutschland wäre begrüßenswert, aber ein solcher Passus ließe "Weiterungen... erwarten", was nur bedeuten kann, dass die einst hoch willkommenen "Gastarbeiter" auf den Gedanken verfallen könnten, ihre Sprache ebenfalls schützen zu lassen.

Für den Verein Deutsche Sprache stand und steht fest: Deutsch muss ins Grundgesetz, der Staat ein Zeichen setzen. Mit solch patriotischen Gedanken und Papieren wandte sich der Verein an den Petitionsausschuss des Deutschen Bundestages.

Stünde Artikel 22a im GG, könnte der Bürger auf den Bund Druck ausüben, dafür zu sorgen, dass deutsche Diplomaten in Brüssel und anderswo Deutsch sprechen und unserer Muttersprache im behördlichen Schriftverkehr sowie im Internet der ihr gebührende Rang zukommt. Ein einziger Politiker spricht sich klar für die Einführung des Artikels 22 a aus, CSU-Generalsekretär Markus Söder: "Deutsch ist die gemeinsame Grundlage für das Leben in unserem Land. Deshalb ist ein klares Bekenntnis zur deutschen Sprache als prägendes Element der deutschen Identität notwendig."

Lebid' E.
National Mining University
Scientific supervisor: A.V. Shchurov

THE INTERNET SLANG

Although the Internet slang began as means of "opposition" to mainstream language, its popularity with today's globalized digitally literate population has

shifted it into a part of the everyday language, where it also leaves a profound impact. The Internet slang (Internet short-hand, Cyber-slang, netspeak or chatspeak) refers to a variety of the everyday languages used by different communities on the Internet. It is difficult to provide a standardized definition of the Internet slang due to the constant changes made to its nature. However, it can be understood as a type of slang that Internet users have popularized and coined. Such terms often originate with the purpose of saving keystrokes. Many people use the same abbreviations in texting and instant messaging, and social networking websites. Acronyms, keyboard symbols and abbreviations are common types of Internet slang.

The primary motivation behind using the unique Internet slang is to ease communication. However, while the Internet slang shortcuts save writer's time, they take two times as long for the reader to understand, according to the studies by the University of Tasmania. On the other hand, being similar to the use of slang in traditional face-to-face speech or written language, slang on the Internet often turns into the way to indicate a group membership.

The Internet slang provides a channel which facilitates and constrains our ability to communicate in ways that are fundamentally different from those found in other semiotic situations. Many of the expectations and practices which we associate with the spoken and written language are no longer applicable. The Internet itself is an ideal place for the new slang to emerge because of the richness of the medium and the information availability. Thus, slang is also motivated for the "creation and sustenance of online communities". These communities in their turn play a role in the solidarity or identification or an exclusive or common cause.

On the whole, the popular use of the Internet slang has resulted in the unique online and offline community as well as sub-categories of "special Internet slang which is different from other slang groups spread in the whole Internet, similar to jargon, usually decided by the sharing community" It has also led to virtual communities marked by the specific slang they use and led to a more homogenized yet diverse online culture.

**Maikó M.,
Márchenko J.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay**

LAS FIGURAS RETÓRICAS EN LA LITERATURA ESPAÑOLA

Las figuras retóricas son palabras o alteraciones de la sintaxis que se utilizan para dar mayor énfasis a una idea o sentimiento. El mecanismo de estos recursos consiste en la desviación consciente con respecto al sentido literal o el orden habitual de las palabras. Otra definición dice que las figuras retóricas o recursos estilísticos de la lengua literaria consisten en una desviación del uso normal del lenguaje con el fin de conseguir un efecto estilístico: reiteración o repetición de elementos, intensificación, embellecimiento del mensaje, etc. Son característicos de la función poética del lenguaje y propios de los textos literarios tanto en prosa como en verso,

más abundantes en la poesía. Pueden aparecer también en otro tipo de textos como en el lenguaje publicitario, en ciertos textos periodísticos y en la lengua coloquial.

Principales figuras literarias o retóricas son hipérbole, metáfora, personificación o prosopopeya, símil o comparación y otros.

La hipérbole es una figura retórica que consiste en aumentar o disminuir en forma exagerada aquello de lo que estamos hablando. Por ejemplo, decir que "su cabeza es un globo terraqueo" equivale a destacar que la cabeza de una determinada persona es de un gran tamaño. La hipérbole es un tropo y se caracteriza por ser una exageración intencionada por parte quien lo utiliza.

Metáfora es una identificación de un objeto con otro en virtud de una relación de semejanza que hay entre ellos, es decir, una comparación. Utilizar metáforas para expresar los pensamientos o emociones es una forma de enriquecer nuestro lenguaje.

Símil o comparación es una figura retórica que consiste en relacionar dos términos entre sí para expresar de una manera explícita la semejanza o analogía que presentan las realidades designadas por ellos. Esa relación se establece, generalmente, por medio de partículas o nexos comparativos: "como", "así", "así como", "tal", "igual que", "tan", "semejante a", "lo mismo que", etc.

Personificación o prosopopeya consiste en atribuir características humanas a animales o seres inanimados, como ocurre en las fábulas, cuentos maravillosos y alegorías. En los autos sacramentales aparecen ejemplos de personificación alegórica: la culpa, la sabiduría, la gracia, etc. Tipos de prosopopeyas son la animación: atribuir a seres inanimados cualidades de los animados; la animalización; atribuir a seres humanos características de los seres irracionales; y la cosificación: atribuir a los seres vivos cualidades del mundo inanimado.

De modo general, podemos decir que la retórica tradicional llama figuras literarias a «cierta forma de hablar con la cual la oración se hace más agradable y persuasiva, sin respeto alguno por las reglas de la gramática». La figura es un adorno del estilo, un resultado de una voluntad de forma por parte del escritor.

**Maikó M.,
Márchenko J.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay**

LOS PRÉSTAMOS DEL INGLÉS EN EL ESPAÑOL MODERNO

Los procesos de la integración y globalización que toman su principio en el siglo XX encuentran su reflejo en la lengua. Esos procesos ocasionan una tendencia hacia el manejo de un modelo de habla común que sacrifica lo peculiar y local en favor de lo general y universal. El español no ha quedado al margen de esta tendencia. La uniformidad (se habla también de estandarización) se realiza a través de un proceso complejo del contacto de lenguas, de un mecanismo de transculturización que sobrepasa los límites que impone la defensa de una lengua frente a la penetración de términos y estructuras de otra. A principios del siglo XXI el inglés es el idioma de

mayor influencia en el mundo. La entrada de anglicismos al español la han favorecido los factores externos o sociales: el efecto de las dos guerras mundiales del siglo XX y el papel que desempeñaron EEUU en las mismas, la prensa, la industria, el comercio, el cine, el deporte, el aumento de turismo, la moda, la música.

Los anglicismos se clasifican como léxicos, sintácticos y semánticos. Se entiende por anglicismo el léxico de la influencia ejercida por la lengua inglesa en el vocabulario de una lengua, con variadas manifestaciones, incluso nuevos significados en la lengua receptora, matiza o añade otros ya existentes, calca expresiones en su forma. Los anglicismos se distinguen de la siguiente manera:

1) anglicismos crudos. Son aquellas palabras o expresiones que mantienen en español la grafía inglesa y un reflejo de la pronunciación originaria más o menos fonético: hall, hobby, ticket, lunch, club, shorts, show; 2) anglicismos en período de aclimatación.

En éstos unas veces la grafía y otras la pronunciación, se han ido adaptando a las condiciones del español: fútbol, filme, club/clubs, folclor; 3) anglicismos totalmente asimilados. Son términos que ya se han incorporado plenamente en la lengua española desde hace siglos: rosbif, inglés, suéter, túnel, tenis; 4) calcos. Se trata de adaptaciones correspondientes a conceptos no reconocidos o desconocidos en la lengua receptora: relaciones públicas (public relations), rascacielos (sky-scraper), perro caliente (hot dog), piel roja (redskin).

La mayor densidad de anglicismo la presentan las áreas referidas a Internet, deporte, publicidad, moda. Los avances fantásticos en materia de telecomunicación e informática han puesto al alcance de un público cada vez más amplio la utilización de ordenadores personales junto con toda una gama de posibilidades comunicativas a través de los mismos: uso del fax, correo electrónico, Internet, vídeo-conferencia. Es también el inglés aquí la lengua que se erige en portadora de una buena parte de la información que el usuario debe conocer.

El “torrente” de anglicismos provoca una preocupación grande de una parte de lingüistas españoles. Pero en nuestra opinión no hay motivo para alarma. La investigación que fue realizada por 22 academias de la lengua española del mundo revela que la aparente omnipresencia del inglés en el idioma español no es más que un mito muy difundido. El trabajo demostró que frente a los 90.000 vocablos del español sólo hay 130 anglicismos de uso permanente, una cifra que en la totalidad de la lengua no es nada.

Los académicos elaboraron una serie de recomendaciones frente al uso de los anglicismos. Se inclinan por aceptar las palabras que no tienen sinónimos (jazz); para los que lo tienen, usarlos (copia de seguridad por back up) y adaptar la grafía original al sistema español (cáterin por catering).

WRITTEN COMMUNICATION IN BUSINESS

In the information age, business relations with customers and suppliers are established and maintained to the larger extent through the use of written communication. For that reason, we need to develop good writing skills.

Different sources of means of communication are used in the business world. Written communication let businesses deal with developments, expectations and legalities to employees and contacts in the outside world. While conventional hard copies of written communication in business are still prevalent, email and online communication has become increasingly common. Given the importance of written communication, it is a good idea to find out its basics.

Internal written business communication involves employees and employers at all levels of the company. External written communication involves clients, independent contractors, industry colleagues and other individuals not working directly for the company.

The key of business communication is to transfer meaning in as accurate and succinct manner as possible. People do not read business memoranda for the pleasure of reading. They do so in order to get instructions or information upon which to make decisions or take actions. Highly literary prose is not eligible in business communication. Overly formal prose may be counterproductive. A style of writing that is too informal can also transfer an unintended message. A straightforward, courteous tone is usually the best choice but one that may not come naturally without practice.

Electronic mail is a highly popular business communication tool. Its capacity to convey significant corporate communication swiftly and easily has transformed it into a “communication workhorse” for business enterprises of all sizes and orientations. However, many users of e-mail technology pay even when they are penning business correspondence addressed to clients, internal colleagues, customers, vendors, business partners. This negligent correspondence represents a lack of professionalism.

Many businesses experts counsel companies to install firm guidelines on tune, shape and content of e-mail correspondence. Those guidelines should make it clear that all employees are expected to follow the same standards of professionalism that remain in place for traditional postal correspondence. Proper spelling and grammar and the power to frame correspondence in suitably diplomatic language should be hallmarks of electronic mail as well as regular mail, especially if the communication is with people outside the company.

The ability to write efficient business correspondence gives an employee an added advantage for job promotion as well as job security. Most business professionals, such as marketing, finance, and research and development managers, need excellent writing skills to properly convey ideas and concepts.

That is why, communication skills, including writing, are one of the most important transferable skills that workers should possess.

Mamáeva A.
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: Oníshenko M.Y., Pluschay A.A.

EL PAPEL DEL TRABAJO EXTRACLASE EN APRENTIZAJE DE IDIOMAS EXTRANJEROS

El estudio de lenguas extranjeras está determinado por necesidades económicas, políticas y sociales, y a la vez está condicionado por existentes posibilidades tanto objetivas como subjetivas.

En la enseñanza de lenguas extranjeras una de las tareas más urgentes en la actualidad es la creación de métodos y sistemas que ayuden a solucionar el problema de encontrar formas óptimas y regímenes de trabajo en el aprendizaje de idioma al más corto plazo posible, es decir, resolver el problema de la efectividad y la intensificación en el aprendizaje. Por lo tanto para lograr el dominio de la lengua extranjera en la comunicación es necesario intensificar el proceso de enseñanza, elevar el coeficiente de productividad y efectividad tanto en clases como fuera de ellas. Es decir a través del trabajo extraclase, cuya célula principal es la tarea extraclase.

La diversidad y complejidad del conocimiento actual exige que los planes de estudio de las universidades estén constantemente evolucionando a formas superiores de enseñanza donde reviste especial atención la actividad cognoscitiva de los estudiantes y su habilidad para ampliar independientemente sus conocimientos.

Aparejado a esta situación cabe señalar que ha sido insuficiente y poco sistemático el trabajo realizado con las tareas extraclase de los estudiantes en los diferentes centros de Educación Superior de la provincia. Cuestión esta que fue corroborada en la encuesta realizada a los profesores y estudiantes de dichos centros. Además se considera que dichas tareas desempeñan un papel fundamental para perfeccionar las habilidades productivas (expresión oral y escrita) y constituye la forma idónea de prolongar el trabajo de la clase a otras dimensiones, ya que esto permite el desarrollo de la independencia cognoscitiva del estudiante.

El marco teórico que se ha adoptado en esta investigación se basa en la teoría del enfoque histórico-cultural de Vigotsky y sus seguidores, ya que la repercusión de este enfoque en la pedagogía en general y en la enseñanza de idiomas en particular, está dada al concebir que el proceso de apropiación de la cultura humana transcurre a través de la actividad como proceso que mediatiza la relación entre el hombre y su realidad objetiva.

La competencia comunicativa se manifiesta por medio de la comprensión auditiva, expresión oral, comprensión de lectura y expresión escrita. Cada uno de estos aspectos de la actividad verbal está formado por un conjunto de subhabilidades. Es decir, para entender el mensaje globalmente (la comprensión auditiva), para colocar las palabras juntas y formar oraciones (la expresión oral y escrita), para

inferir el significado de las palabras en un texto escrito (la comprensión de lectura). A través de estos aspectos los hablantes realizan una serie de funciones que se convierten en los objetivos inmediatos de una clase como son: saludar a alguien, invitar a alguien, presentarse, etc. La actividad verbal es también un medio de enseñanza cuando se usa como parte del método para adquirir información sobre fenómenos de la lengua y desarrollar las habilidades a través de la práctica lingüístico-comunicativa. Además a través de ella se controla los procesos de comprensión y producción de la lengua que se estudia.

Solo la correlación entre conocimientos, hábitos y habilidades hace posible un alto nivel de actividad verbal. Todos ellos deben desarrollarse en estrecha relación y dentro del mismo proceso de comunicación.

La metodología de la enseñanza de lenguas extranjeras considera la comunicación como la expresión de la actividad práctica, cognoscitiva y valorativa. Asume que ésta desempeña un papel rector en tanto que la comunicación constituye el objetivo, el contenido y el medio en la enseñanza de lenguas.

Considerar la comunicación como actividad significa enseñarla como proceso y resultado que sintetiza los aspectos objetivos y subjetivos del quehacer del hombre. De la concepción de la comunicación se deriva una profunda implicación metodológica acerca no solo de los objetos y contenidos del proceso de enseñanza-aprendizaje sino también acerca de la concepción metodológica, los métodos y procedimientos de este proceso.

Los alumnos no podrían aprender a comunicarse al margen de la actividad práctica, cognoscitiva y valorativa. De estos fundamentos se derivan principios y reglas tales como: aprender a comunicarse mediante la realización del mismo proceso de comunicación; aprender a hablar hablando o a leer leyendo; desarrollar el pensamiento crítico; Enseñar a partir del análisis de los sistemas y sus reglas, entre otros.

Por todo lo anteriormente expuesto, el fin de la escuela contemporánea no consiste en dar a los educandos una suma de hechos conocidos, sino en enseñarles a orientarse independientemente en la información científica y en cualquier otra. Pero eso implica que es objetivo principal de la escuela enseñar a los alumnos a pensar para lo cual es necesario organizar una enseñanza que impulse el desarrollo.

Es por ello que la búsqueda de métodos que propicien una asimilación consciente de los conocimientos y el desarrollo de capacidades creadoras en el educando constituye el objetivo fundamental de la enseñanza contemporánea, donde desempeñan un papel importante los métodos productivos que surgen como oposición a la enseñanza tradicional, donde el estudiante es un receptor de información y el profesor es el transmisor de información, convirtiéndose en el centro del proceso. Estos métodos incluyen tres grandes grupos: enseñanza programada, enseñanza problémica y enseñanza interactiva o comunicativa.

VARIETADES DIALECTALES DEL ESPAÑOL

El idioma español o el castellano es una lengua romance del grupo ibérico. Es hablado principalmente en casi toda la América Latina, en España, Guinea Ecuatorial y los Estados Unidos como segunda lengua. Pero todos sabemos que hay muchos dialectos del español.

Pero no cada uno sabe cuáles son las diferencias particulares. Las divergencias son a nivel fonético, gramatical, léxico, estilístico, etc., que dependen de la ubicación de los hablantes. Las diferencias entre los dialectos pueden ser tanto en la pronunciación de las mismas letras en las palabras como en varias palabras con retención del mismo valor.

Hay muchos dialectos del español en Europa, África, América y Asia. En Europa hay tales: el dialecto castellano, dialecto riojano, dialecto aragonés, dialecto churro, el catalán de Cataluña, dialecto madrileño, el manchego, el murciano, el castuó, el euskera, el andaluz y el llanito. En África se usan dialecto canario, el español saharauí y el español ecuatoguineano.

En Asia existe sólo un dialecto del español que es filipino. Pero en América Latina la variedad del español es más notable: español amazónico, andino, pastuso, antioqueño, beliceño, bogotano, camba, vallegrandino, ecuatorial, peruano ribereño, norperuano ribereño, vallecaucano, costeño colombiano, cubano, dominicano, panameño, puertorriqueño, venezolano, marabino, centroamericano, costarricense, chileno, chilote, estadounidense, neomexicano, mexicano, yucateco, paraguayo, rioplatense, uruguayo, cuyano y español santandereano-tachireño.

La especificidad de la división dialectal de la lengua española moderna es la multiplicidad de dialectos del norte y la indivisibilidad dialectal del sur de España que fue sometida a la conquista árabe.

Los rasgos característicos de la versión española latinoamericana, más o menos autónoma, evolucionando desde los finales del siglo XV incluyen: confusión de la “z” (en castellano se pronuncia como el sonido interdental sordo [θ], no analógico en las lenguas románicas) y la “s” – este fenómeno es llamado “el seseo”, la aspiración de la “s” ante las consonantes sordas (la palabra “hasta” es pronunciada como “ahta”, en algunos casos se pronuncia como “atta”). Los dos rasgos son andaluces por su procedencia.

Se debe considerar que casi todos hablan un dialecto particular y que los dialectos no son variantes lingüísticas equivocadas sino que son “productos” de la difusión lingüística a lo largo de los siglos por los hablantes que transcurrían el mundo desde los tiempos remotos.

Es necesario afirmar que dialectos diferentes de un idioma van enriqueciendo cualquier idioma, ellos nos ayudan a comprender mejor no sólo las misceláneas peculiaridades nacionales de la cultura e historia, sino también las características de las regiones de un país determinado.

TERMINOLOGICAL SET OF HORSERIDING TERMS

Today many thousand words in a vocabulary belong to the special scientific, economic, military or other terminological sub-systems and their meaning isn't clear for ordinary people. These words create the set of *terms* in the vocabulary.

Term (from the Latin terminus – рубіж, межа) is a word or a word combination which is created, borrowed or adopted to express the definite concepts specific for a certain sphere of human activity: science, art, industry etc. A list of terms, referring to concepts in a particular domain, makes *terminological systems*, within which the term possesses monosemantics while out the definite terminological system this one lexical unit may have different meaning. For example: the term *power* in mechanics means “capacity of doing work”; in optics it denotes “the magnifying capacity of a lens” and in sociology it means “right to act, given by law or official position”.

An ideal term should be monosemantic and, when used within its own sphere, should not depend upon the context. Its meaning remains constant until some new discovery or invention changes the referent or the notion.

Terminology constitutes the greatest part of every language vocabulary. It is also its most intensely developing part, i.e. the class giving the largest number of new formations.

Since the process of borrowing is typical in every field, all terminology has a tendency to become international, taking language means from two the most widespread languages Latin and English – one the former and one the modern language of international communication.

Terminology of a language consists of many systems of terms. Every branch of industry and every school of science develop a special terminology adapted to their nature and methods. Sport creates terminological sub-systems for every definite kind of sport as they have specific instruments, names of motions, processes and participants. Because of having great popularity with different nations sport promotes its terminology penetration to vocabulary of different languages.

Horse riding is now an elite sport, but its terminology is rather interesting for linguistic study. We have tried to systematize and interpret the most significant terms in this sport.

The terms of horse riding depend on style you have chosen. There are English riding style and Western riding style in horse sport. The distinct characteristic of English riding is that the rider is required to post to the trot, meaning that the rider rises and sits rhythmically with each stride of the horse. The Western style horse riding evolved from the need to work long hours in the saddle and controlling the horse with one hand in the cowboy era. We have chosen the English style and the aim of this article is introducing you a little glossary of English style of horse riding.

- **Aids** – the way the rider communicates to his/her horse what they would like them to do. There are natural aids and artificial aids. Natural aids are the rider's hand, back, seat, legs, voice and weight distribution. The artificial aids are the whip and spurs.
- **Amble** - a slow, laterally pacing gait.
- **Bascule** – the natural curve that a horse will make while jumping over the fence.
- **Cadence** – the state when the horse has great energy and impulsion and can maintain rhythm, balance and tempo effortlessly and with elegance.
- **Canter** – a three-beated gait in which one hind leg strikes first, followed by the opposite diagonal pair of legs.
- **Crow Hopping** - a hop or leap into the air with all four feet off the ground at the same time.
- **Engagement** - where the hind legs are brought well under the body.
- **Flat Race** – a race without jumps.
- **Halt** – a horse at standstill.
- **Half Halt** - a way for the rider to grab the horses attention and signal a change in direction or gait.
- **Nearfore** – the horse's left front leg.
- **Off fore** – the right front leg.
- **Pacing** – a type of gait in which the legs are moved in pairs.
- **Transition** – a change of gait.
- **Trot** – a two time gait in which the legs are moved in diagonal pairs.

We have mentioned just a short list from the sphere of horse riding sport. This sphere has many disputable aspects as different scholars use different terms, what arises the problem of unification of terminology – the burning problem in the sphere of terms studying.

Learning to ride a horse is a business that is suitable for people of all ages. Almost anyone can reap the joy and thrill of horseback riding what will benefit you in terms of health, mental state, and psychology as well, like increasing confidence and self-esteem. Thus our linguistic work can help the beginners to master the terminological apparatus of horse riding sport.

Nózhenko S.
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A.Pluschay

LA ENSEÑANZA DEL ESPAÑOL COMO LENGUA EXTRANJERA

El enfoque comunicativo en la enseñanza de lenguas extranjeras es utilizado actualmente por este tipo de enseñanza. Este enfoque, cuyo propósito fundamental es establecer la comunicación en la lengua estudiada, se basa en las necesidades propias de cada público. Sin embargo, la enseñanza de lenguas extranjeras no siempre tuvo el mismo enfoque.

En el recorrido histórico, podemos decir que en el siglo XIX se marca una pauta en la enseñanza de lenguas extranjeras pues a partir de este momento comienza a organizarse metodológicamente su estudio. Es en este siglo donde la lingüística alcanza su categoría de ciencia. La metodología para la enseñanza de lenguas extranjeras en este propio siglo estaba encaminada al desarrollo de destrezas operativas, léase, escritura y traducción. Esta situación es la que hereda y continua el siglo XX hasta la etapa de posguerra con la aparición de los programas formales de Fries y Lado. Dichos programas, también llamados estructurales o gramaticales debido a su enfoque gramatical, centran su atención en la naturaleza sistemática y sometida a reglas de la propia lengua dando prioridad a los aspectos fonológicos, gramaticales, léxicos y morfológicos de la misma. La corrección lingüística era lo fundamental y la producción de textos orales y escritos suponía el servicio de habilidades auditivas y lectoras subordinadas a las de escritura y habla.

A pesar del predominio de los aspectos gramaticales, comienzan a manejarse nuevos términos a la hora de abordar la enseñanza de lenguas, incluidas las lenguas extranjeras. Un nuevo enfoque, el comunicativo, comienza a abrirse paso a partir de la discusión que genera el surgimiento de dos nuevos términos introducidos en la lingüística por Noam Chomsky, competencia y actuación. La competencia se refiere al conocimiento de la gramática de la lengua y la actuación, al uso concreto de la misma. En esta tienen gran importancia los aspectos psicológicos implicados en la comprensión y producción de un discurso (memoria, capacidad de análisis, etc...). Para Chomsky entonces la competencia equivale a la gramática y tiene que ver con las reglas lingüísticas que puedan generar frases gramaticalmente correctas y la actuación se centra en la aceptación de dichas frases en el discurso

Hymes y Campbell y Wales señalan que esta teoría no toma en consideración la adecuación de un enunciado en el contexto situacional. Para Campbell y Wales lo más importante no es producir frases gramaticalmente correctas sino que estas sean adecuadas respecto al contexto en que son dichas. Tanto Hymes como Campbell y Wales proponen una noción de competencia más amplia, la de competencia comunicativa. Este nuevo concepto incluye no sólo el conocimiento de las reglas gramaticales, sino también la competencia contextual o sociolingüística que no es más que el uso de la lengua en el contexto social.

Hay autores sin embargo que se refieren a la competencia comunicativa sólo como el conocimiento relativo a las normas de uso del lenguaje y hacen una distinción entre esta y la competencia gramatical. De este modo se expresan con relación a ambos términos Widdowson y Allen.

La competencia gramatical comprende el léxico; las reglas de la morfología, la sintaxis y la semántica de la oración gramatical y la fonología. La competencia sociolingüística está integrada por las normas socioculturales que rigen el uso y las reglas del discurso, lo cual permitirá interpretar el significado social de los enunciados. Por último, la competencia estratégica consiste en las estrategias de comunicación tanto verbal como no verbal que hay que poner en acción con vistas a compensar rupturas en la comunicación.

Una noción muy interesante de competencia comunicativa es aquella a la cual se refiere Carlos Lomas, director de la prestigiosa revista española Signos, cuando

dice: "Al aprender a usar una lengua, no sólo aprendemos a construir frases gramaticalmente correctas sino también, y sobre todo, a saber qué decir a quién, cuándo y como decirlo y qué y cuándo callar."

Los enfoques comunicativos, llamados también funcionales, surgen a partir de la década del setenta. Su característica fundamental es que basa el aprendizaje de la lengua en necesidades comunicativas reales a las cuales el aprendiz de la lengua extranjera dará cumplimiento en dicha lengua. Tiene un carácter integrador pues combina el uso de las diferentes habilidades o destrezas de la lengua en función de lograr situaciones comunicativas reales y su objetivo fundamental es lograr la competencia comunicativa del estudiante.

Canale y Swain (16) caracterizan el enfoque comunicativo de la siguiente manera:

1. La competencia comunicativa se compone de competencia gramatical, competencia sociolingüística y estrategias de comunicación. El primer objetivo de un enfoque comunicativo deberá ser el facilitar la integración de estos tres tipos de conocimiento y su adquisición por los estudiantes.

2. Un enfoque comunicativo debe partir de las necesidades de comunicación del aprendiz y dar respuesta a las mismas.

3. El estudiante de lengua extranjera ha de gozar de oportunidades para interactuar con el hablante de dicha lengua, es decir, responder a necesidades comunicativas auténticas en situaciones reales.

4. Se hará un uso lo más completo posible de aquellos aspectos de la competencia comunicativa que el alumno haya adquirido a través de la apropiación y el uso de su lengua materna y que resulten coincidentes con las destrezas comunicativas que se precisan para dominar la lengua extranjera.

El objetivo primordial de un programa de enseñanza de lengua extranjera con una orientación comunicativa debe ser proporcionar a los alumnos la información, la práctica y la experiencia necesarias para abordar sus necesidades de comunicación en el idioma.

La aplicación de un enfoque comunicativo con relación al diseño de programas de enseñanza de lenguas, supone una integración más natural ante el conocimiento de la cultura de la segunda lengua, el de la lengua en sí misma y el del lenguaje. Además, conlleva a una mayor motivación por parte del aprendiz pues incluye el uso del conocimiento adquirido en situaciones reales de comunicación.

Ovseeva K.

National Mining University

Scientific supervisor: O.M. Cherkaschenko

GRAMMATICAL DIFFICULTIES OF COMPLEX OBJECT. TRANSLATION IN THE ELECTRICAL ENGINEERING SPHERE

Our research deals with grammatical difficulties of complex object translation. We are going to find out ways of their overcoming.

The topicality of the research is attributed to the fact that grammatical features of English scientific and technical literature translation into the Ukrainian language have not been studied enough. Under conditions of Ukraine's entering the European market, technical translators should know specific vocabulary, types of scientific and technical translation, language, grammatical and stylistic features of a target language and a source language. Nowadays development of cooperation in electrical engineering sphere is taking place.

The purpose of our research is to analyse ways of complex object translation.

Complex object constructions which are in technical texts constitute the subject of our research.

Grammatical difficulties of complex object translation in electrical engineering sphere constitute its object.

To achieve the purpose the following tasks were put:

1. to analyse the modern approaches/views concerning the issue;
2. to analyse English and Ukrainian technical texts;
3. to compare grammar structures used to link verb "to be" and the noun or substantive group, the adjective, the participle II, the infinitive or the gerund, consider the difference and equivalence in rendering technical literature.

Thus, we can arrive to a certain conclusion. Technical translation is a type of specialized translation involving the translation of documents produced by technical writers; texts which relate to technological subject areas or texts which deal with the practical application of scientific and technological information. Technical translation covers the translation of many kinds of specialized texts and requires a high level of subject knowledge and mastery of the relevant terminology and writing conventions. Technical translation involves linguistic, stylistic and grammatical features of translating technological texts from one language to another. The role of the technical translator is not only to be a transmitter of information, but also to be a constructor of procedural discourse and knowledge through meaning, particularly because oftentimes, the technical translator may also take on the role of the technical writer. Technical translation requires a solid knowledge base of technological skills. Use of established grammatical standards: the passive voice, impersonal verb, infinite constructions, the gerund, the participle II, impersonal constructions, etc. are grammatical difficulties of translation. That is why translator should both know the language and be a specialist in the required technical sphere.

Ponomaryova O.
Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

HOME-DWELLING MYTHONYMS IN BRITISH AND RUSSIAN IMAGES OF WORLD

Myth-making is one of the greatest achievements of humans because in primitive society mythology showed itself the basic method of comprehending and presentation of world structure. Myth expresses the world comprehending of the

epoch of its creation, that's why mythic-religious philosophy of life plays a great role in the culture of any ethnos. The goal of this article is comparative analysis of mythonyms that are the closest to people in British and Russian images of the world.

In their aspiration to exotics people have created the bulk of fantastic creatures such as *unicorn*, *Phoenix*, *Pegasus*, *mermaids* and so on. It can be explained with the polytheism of pagan beliefs. The belief in the pagan supernatural beings has never died out even after strengthening of Christianity in Europe. Some paranormal creatures have penetrated even into Holy books – the Bible and Quran. For example: *Leviathan* in the Bible is typical water monster. We are going to systematize the list of the home-dwelling mythic creatures in British and Russian images of the world.

The most known home-dwelling creature is thought to be the spirit of *Domovoy* in Russian culture, who looks like a small old man with a beard. Sometimes, *domovoy* takes the appearance of current or former owners of the house. There are stories of neighbours seeing the master of the house outdoor while in fact he is asleep in bed.

Traditionally, every house is said to have its *domovoy*, who is seen as the home's guardian, and he sometimes helps with householding and field work. It does not do evil unless angered by a family's neglect. Then he plays tricks like breaking plates, moving and rattling small objects, howling and so on. It's better to suggest him some food offerings to keep friendship. If not, the spirit's tricks may escalate in intensity, coming to poltergeist making.

We have found the creature of *Boggart* in the British image of the world that is like Russian *Domovoy*. This image is most commonly found in the counties of Yorkshire and Lancashire. *Boggart* is mostly the male creature but he has the ability to shape-shift, and sometimes appears in the form of animals. He is often found attached to a family and could be helpful within the household until he is insulted in some way. If offerings were left out for him to apologize, he would not cause trouble. The offended *Boggart* can rearrange furniture, break pottery and bang on things at night.

Ellyll is another British household creature who is especially attached to women. He can do much house work for the woman he liked. A woman or a girl could establish friendship with *Ellyll* easily through offering him a bowl of cream in the evening. *Ellyll* comes at night, does some work and disappears by sunrise. He is sneefing, laughing, singing while working, but he doesn't like to be seen and would feel offended if somebody peeps him. If you do so, *Ellyll* will disappear forever.

Russian folklore has mythonym of *Barabashka* who is noisy like *Ellyll*, but he seldom helps people, but plays tricks like stealing things, creaking furniture, knocking on the walls and so on. His name sometimes is translated like the *Knocker*, however it isn't correct as the *Knocker* is a bearded dwarf from the tin mines of Cornwall, who keeps tin, gold and silver and can show their deposits to people if they are good to the *Knocker*. Miners used to leave him food so that he would warn of any danger in the mine's tunnels.

There are some female creatures at this sphere. They are *Kikimora* in Russian image of the world and *Brownie* in the British one. Both live in dwelling-houses under the floor or behind the stove and look like a small and untidy woman. The

British *Brownie* usually wears brown clothes, while the Russian *Kikimora* doesn't have any kind of "uniform". *Brownie* is usually friendly to a family and can be helpful in menial household tasks. If offended she becomes malignant and mischievous, creating poltergeist activity. *Kikimora* is mostly unfriendly character who tries to play pranks at night. She can break the dishes, frighten the cattle, steal hens, chickens and even children. Both *Kikimora* and *Brownie* are represented as the wives of *Domovoy* or *Boggart*.

To get rid of *Brownies* all you had to do is leave them a new cloak and hood, they would take it and never be seen again. *Kikimora* doesn't have means to be exiled from the house.

Having analyzed home-dwelling mythonyms in two great cultures as the British and the Russian ones we came to the conclusion that British creatures are more friendly and helpful to people than the Russian ones. The British creatures "act" more consciously being rude only if offended. Russian archetypes are more prank and unpredictable. But these characters stay steadily the liveliest examples of folklore in both images of the world.

Raszhlovets S.
Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

SYSTEMATIZATION OF WARRIORS ARMOUR LEXICON

Anthropocentric paradigm of modern science has caused much interest to historical roots of nations. Any modern book or movie story tries to find the links with national historic events and traditions to be more attractive to the customers, thus studying *historisms* has topicality. *Historisms* can be defined as the words that appeared at definite period of history and were narrowed in using with disappearing of the items they named.

Historisms cover such philological areas as naming:

- *old social-political phenomena*: a slave, an accolade (обряд посвящения в рыцари);
- *the names of old professions*: an esquire (оруженосец рыцаря), a herald (распорядитель рыцарского турнира);
- *the names of old tools for labour*: a hatchet (каменный топор), a harrow (борона);
- *the names of old arms*: an arbalest, a dagger;
- *the names of old clothes*: chickcheers (узкие мужские рейтузы), livery (ливрея).

The goal of this article is studying *historisms* naming the items of the warrior costume – the armour.

We should notify that first *armour* meant just some cloth attached to the shoulder like a "wing" protecting a warrior's back. It was mostly an animal's leather later hardened with boiling in water with some grasses. No helmets were used. Such

armour was called *Aketon* and protected from swords and arrows, but with new types of arms like arbalests new metallic armours needed primarily in the 13th century.

Mail was the type of armour consisting of small metal rings linked together in a pattern to form a mesh. A *mail* weighed about 10 kg and contained 15–45 thousands of rings. The different lengths of *mail* shirts have different names:

- *Hauberk*: knee length;
- *Haubergon*: mid-thigh length;
- *Byrnie*: waist length;

Mail leggings are called *chausses*, a mail hood is a *coif*, and mail mittens are *mitons*. A mail collar hanging from a helmet is *camail* or *aventail*.

The earliest appearance of *mail* was the 3rd century BC. The Romans are believed to have borrowed this idea from the Celts, making a form of *mail* called *lorica hamata*. By the 13th century *mail* covered the whole body. During the 14th century, *plate armour* was commonly used to supplement *mail*. From this point *plate armour* replaced *mail*, but *mail* remained in use by common soldiers. *Mail* wasn't a reliable protection but it allowed free movement in the battle.

Brigandine: A cloth garment, typically canvas or leather, lined with small steel plates fixed to the fabric. *Brigandines* first appeared towards the end of the 14th century, came into wide use in the 15th century, remaining in use in the 16th. It turned to be a reliable protection – only overweight bullet could damage it.

Cuirass was an armour consisting of a *breastplate*, *backplate*, and sometimes, *tassets*. The 14th century *cuirass* was long enough to rest on the hips, relieving the wearer's shoulders of the weight. Besides it could be restored easily as only one part of it needed repairing when being damaged. However it weighed about 25 kg. A *cuirass* for the Knight tournament was even more massive and weighed 32 kg.

Jack: Also known as a Jack of Plate. A coat of fabric or leather, with small plates sandwiched and stitched between its layers. It promoted free movements of the warrior. Jacks were in use as late as the 16th century.

Jupon: A short, fitted surcoat, worn over armour in the 14th and early 15th centuries. Made of several thicknesses of fabric, the outer layer was often velvet or silk, with the owner's heraldry painted on.

Schynbalds: Metal plates strapped over *chausses*, an early form of plate armour for the lower leg. *Schynbalds* first appeared during the late 13th century and remained in use during the 14th and 15th centuries.

Greave: Armour for the shin and calf.

Harness: A common Medieval expression for armour.

Cap-a-pie: an old expression, meaning to be armed from head-to-foot.

Nevertheless we should mention that the head of the warrior was not protected until the early 12th century when the *pot helmets* firstly appeared. There were many sorts of helmets. Some were shaped like closely-fitting hoods, covering the back of the head, but leaving the face unprotected. Some were cone-shaped and had visors that could be lifted, and others were much like broad brimmed hats.

In the 16th century the musket appeared which was able to damage the armour from the distance of 240 meters. It made armour ineffective, but it fully fell out using only by the 18th century.

The Middle Ages invention *brigandine* has given life to *armoured waistcoat* which protects modern body guards. Even the profession of tailor appeared due to the need of cutting armour. At first the clothes were plain in their form and didn't need special art of making. Metal details needed careful cutting as they could hurt a warrior. Thus we can trace armour-making art in modern life, so we state that studying *historisms*, naming warriors armour, has topicality.

Serogina S.
National Mining University
Scientific supervisor: O.M. Cherkaschenko

IDIOMS IN THE ORIGINAL TEXT AND IN THE TRANSLATION (BASED ON LITERARY MATERIALS)

Our research deals with literary texts which contain idioms. We are going to find out the ways of their correct translation.

The topicality of the research is based on the fact that foreign literature classical authors' works have increasingly been popular. In such literary works there are a lot of idioms, which are in need of correct translation. The increase of interest in literary works is taken place every year. On the other hand, English is a language rich in idioms that is why translators should be aware of their nature, types, and use.

The purpose of our research is to analyze ways of translating idioms and foresee possible problems and ways of their solution.

Thus, literary works of foreign authors constitute the subject of our research, and idioms in literary works constitute its object.

To achieve the purpose the following tasks were put:

- 1) to analyze the modern approaches/views concerning the problem of translating idioms into Ukrainian;
- 2) to analyze English and Ukrainian literary texts where idioms can be found;
- 3) to compare the most frequent idioms used in the English and Ukrainian languages and to choose correct and appropriate equivalents for them.

A translator working with English may easily recognize an idiom if it violates 'truth conditions', as in 'it is raining cats and dogs', 'storm in a teacup', etc. However, when the idiom is not of this nature, it is harder to recognize, and translators may just think of it as an ordinary expression, with the consequence of either losing its tone or losing its meaning.

There are four possible strategies distinguished for translating an idiom:

- (1) by using an idiom that is similar in form and meaning;
- (2) by using an idiom of similar meaning but dissimilar in form;
- (3) by paraphrasing;
- (4) by ellipsis.

During the research, we came to the following conclusions. As an idiom is the locution, whose meaning is not concerned in meaning of the words, that idiom includes, the main translational problem is the transfer of their meaning by the selection of analogous expressions in target language. An idiom is an expression

consisting of a combination of words that has a figurative meaning. The figurative meaning is comprehended in regard to a common use of the expression that is separate from the literal meaning or definition of the words of which it is made. Idioms are numerous and they occur frequently in all languages. There are estimated to be at least 25,000 idiomatic expressions in the English language.

Sheludyakova T.
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníschenko, A.A.Pluschay

LA VARIACIÓN LINGÜÍSTICA

Se puede decir que la lengua es una disciplina empírica por lo que no se trata de una ciencia. Esta es una descripción de la lengua desde el exterior. Se trata de una disciplina sociolingüística porque en sus hablantes se reflejan las variables sociales. Se empieza a hablar de esta teoría desde los años 50 en los Estados Unidos porque en este país los inmigrantes-puertorriqueños eran los primeros en tener un conflicto social. En estos años también aparecieron tales términos como “la conciencia de grupo” o “un sueño americano” (que consiste en tratar de construir un Estado en la pluralidad).

Uno de los primeros autores que hacían estudios lingüísticos en esta época fue Ferguson que descubrió una diglosia en la misma lengua porque en ella existían dos registros: el culto y el vulgar.

A pesar de estas conclusiones era Labov quien comenzó a perfilar las diferencias lingüísticas fonéticas y las relacionó con distintos estratos sociales. Él utilizó como ejemplo la comunidad Iola de Massachussets en la que se habían establecido tres variantes según la diferencia social: los conservadores, los de origen portugués y los sucesores de estos últimos. Leibov era otro científico que en su libro “Variaciones en el uso del inglés en la ciudad de New York” corroboró una tesis que un hablante socialmente conservador adoptaba un habla conservadora que se resistía a cambiar. Aquí podemos observar variables sociales que se reflejan en la lengua.

Otro origen de esta corriente se encuentra en Londres. Por ejemplo, en el año 1962, Bernstein estudió las causas del fracaso escolar y su relación con el uso de la lengua. En estos estudios el fracaso escolar está relacionado con el status social de los alumnos.

Existen dos tipos de códigos: un restringido y un elaborado. Los que pertenecen al primero son alumnos desorientados. Los que usan el código elaborado saben que es lo que tienen que hacer y dónde están en cada momento. El código elaborado se caracteriza por el uso de muchos adjetivos, de oraciones subordinadas. Los que lo usan hablan sin gesticular y conservan un educado turno del uso de la palabra. Los hablantes del código restringido utilizan monosílabos, muchos sustantivos, pocos adjetivos. Estos apenas usan oraciones subordinadas y abusan de las oraciones impersonales y de muchas expresiones de circularidad simpática (que no tienen significado). Estos estudios tuvieron consecuencias como que se trató de subsanar las deficiencias del sistema educativo inglés y se reflexionó políticamente sobre que la

clase política siempre es la misma. La última consecuencia es que el autor dice que la diferencia de códigos solo se puede subsanar en parte. Solo se podrán recuperar funciones lingüísticas como la ampliación de vocabulario o de conocimiento pero no los mecanismos mentales. A esto se le llama la Teoría del déficit lingüístico.

Smyrnov O.
Universität namens Alfred Nobel
Sprachliche Betreuerin: L.W. Michalkov

DEUTSCHE DIALEKTE

Dialekt ist die regionale Variante einer Sprache, die sich auf verschiedenen sprachlichen Ebenen, vor allem aber in der Aussprache und im Wortschatz, von der Standardsprache unterscheidet. Dialekte weisen ein ebenso großes Maß an Regelmäßigkeit und an Eignung als Kommunikationsmittel auf. Dialekte entstanden vor mehreren Jahrhunderten und entwickelten sich im Laufe der Zeit in verschiedenen Regionen von Deutschland, Schweiz, Österreich und Niederlande.

Im Allgemeinen unterteilen sich die Dialekte in 3 „Mundarten“. Die Niederländische Mundart (Nord-Westen und Norden Deutschlands), die mitteldeutsche Mundart (von West bis Osten Deutschlands verbreitet) und die Oberdeutsche Mundart (Süddeutschland). Aus diesen 3 Dialekten treten zahlreiche kleine Dialekte hervor, wie der berühmte Sächsische Dialekt oder auch weniger verbreitete wie der „Berliner-Slang“.

Es lassen sich keine topografischen, und erst recht keine grammatischen Grenzen in dieser Sprachen-Dynamik festlegen, da die Dialekt-Bildung zum größten Teil durch die Aussprache der Laute erfolgt, was von jedem Menschen individuell bedingt ist, was jedoch nicht linguistische Isolation von Regionen oder sozialen Gruppen verhindern kann.

Von daher stoßen Deutsche mit verschiedenen Dialekten und Akzenten auf einander und müssen dieses Phänomen akzeptieren. Die können sich wohl kaum negativ auf die Gesellschaft auswirken, dennoch bleibt eine wichtige Frage offen: „Wie soll die Lehre der deutschen Sprachen mit Dialekten umgehen und welcher Dialekt muss festgelegt werden, wenn ein Ausländer die deutsche Sprache lernt“. Ausländer entwickeln im Prozess der Erlernung einer Sprache sowieso einen eigenen Dialekt, der von ihrer eigenen Muttersprache beeinflusst und geformt wird.

Schlussfolgernd müssen wichtige Kriterien dafür festgelegt werden und der Lehrer muss auch stets seine sprachliche Auffälligkeit klar machen und die Studenten auf die verschiedenen Möglichkeiten der Sprache hinweisen, denn die Dialekte entwickeln sich weiter und die Sprachwissenschaft darf dies nicht außer Acht lassen.

Sosedko A.
National Mining University
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

A CLOSER LOOK AT ABBREVIATIONS

Abbreviations have been used as long as phonetic scripts have existed, in some sense actually being more common in early literacy, where spelling out a whole word was often avoided, and initial letters commonly being used to represent words in specific application. According to the lexis, an abbreviation (from Latin *brevis*, meaning *short*) is a shortened form of a word or phrase. Usually, but not always, it consists of a letter or group of letters taken from the word or phrase. For example, the word abbreviation can itself be represented by the abbreviation *abbr.*, *abbrv.* or *abbrev.* Though the most famous and often-used type of abbreviations we all know well is *acronym* (or *initialism*), i.e. the name for a word from the first letters of each word in a series of words (such as sonar, created from *sound navigation* and *ranging*). There is no universal agreement on the precise definition of the various terms (nomenclature) nor on written usage, while acronyms compile a huge amount of species of words and occupy vast room in any dictionary. It is a linguistic process that has existed throughout history but for which there was little to no naming, conscious attention, or systematic analysis until relatively recent times. Nowadays, acronyms are used most often to abbreviate names of organizations and long or frequently referenced terms. The most well-known are *NATO*: North Atlantic Treaty Organization, *Radar*: radio detection and ranging, *FAQ*: ([fæk] or ef-a-cue), - frequently asked question

Many researchers have been paying attention to this very promising field of linguistics and the problem of abbreviations. Staheeva A.V., Valgina N.S. consider acronyms to be independent, quickly developing words of full value. It should be emphasized that this part of any language accompanies nearly all human life spheres – from medicine and science to military lexicon and colloquial speech. A huge part of acronyms was successfully classified, but still, there is a plenty to do in this field awaiting to be researched and understood.

Sotnikova Y.
National Mining University
Scientific supervisor: M.V. Orel

WRITING A PAPER

What is a scientific paper? A paper is an organized description of hypotheses, data and conclusions, intended to instruct the reader. Papers are a central part of research. If your research doesn't generate papers it might just as well not have been done. "Interesting and unpublished" is equivalent to "non-existent".

Realize that your objective in research is to formulate and test hypotheses, to draw conclusions from these tests, and to teach these conclusions to others. Your objective is not to “collect data”.

A paper is not just an archival device for storing a completed research program; it is also a structure for planning your research in progress. If you clearly understand the purpose and form of a paper, it can be immensely useful to you in organizing and conducting your research. A good outline for the paper is also a good plan for the research program. You should write and rewrite these plans/outlines throughout the course of the research. At the beginning, you will have mostly plan; at the end, mostly the outline. The continuous effort to understand, analyze, summarize and reformulate hypotheses on paper will be immensely more efficient for you than a process in which you collect data and only start to organize them when their collection is “complete”.

An outline takes the central place in writing papers. It is most efficient to write papers from outlines. An outline is a written plan of the organization of a paper, including the data on which it rests. An outline itself contains little text. It can be relatively efficient to go through several cycles of an outline before beginning to write text. All writing that I do I do from outlines. I want you to learn how to use them.

How should you construct an outline? The classical approach is to start with a blank piece of paper, and write down, in any order, all important ideas that occur to you concerning the paper. Ask yourself the obvious questions: “Why did I do this work?”; “What does it mean?”; “What hypotheses did I mean to test?”; “What ones did I actually test?”; “What were the results? Did the work yield a new method of compound? What?”; “What measurements did I make?; “What compounds? How were they characterized?” Sketch possible equations, figures, and schemes. It is essential to try to get the major ideas. If you start the research to test one hypothesis, and decide, when you see what you have, that the data really seem to test some other hypothesis better, don’t worry. Write them both down, and pick the best combinations of hypotheses, objectives, and data. Often the objectives of a paper when it is finished are different from those used to justify starting the work.

When you have written down what you can, start with another piece of paper and try to organize the jungle of the first one. Sort all of your ideas into three major heaps: 1. Introduction; 2. Results and Discussion; 3. Conclusions.

Starishko M.
National Mining University
Scientific supervisor: T.N. Vysotskaya

MODERN NEOLOGISMS AND METHODS OF THEIR TRANSLATION

Our study deals with modern neologisms and methods of their translation. The problem of translation of new words ranks high on the list of challenges facing translators because such words are not readily found in ordinary dictionaries and even in the newest specialized dictionaries.

The topicality of this paper is determined by the influence of neologisms on the modern world. Neologisms tend to occur more often in cultures which are rapidly changing, and also in situations where there is easy and fast propagation of information. Neologisms often become popular by way of mass media, the Internet, or word of mouth. Every word in a language was, at some time, a neologism, though most of these ceased to be such through time and acceptance.

The theoretical value of the paper lies in designation of translation main characteristics. Different types of translation can be singled out depending on the predominant communicative function of the source text or the form of speech involved in the translation process of neologisms.

This theme is not so spread, but a lot of language scientists describe neologisms in their books. It is a very interesting theme to study. New notions come into being, requiring new words to name them. Sometimes a new is introduced for a thing or notion that continues to exist, and the older name ceases to be used. The number of words in a language is therefore not constant; the increase as a rule, more than makes up for the leak-out. It means that the vocabulary of any language does not remain the same but changes constantly.

Practical value: The theme of this paper can be used as a help in some methods of newly coined lexical units translation; or in the translation of existing lexical units that acquire new sense.

Our tasks are:

- 1) to investigate the new neologisms in modern art;
- 2) to research the type of neologisms;
- 3) to consider new words and their translation into our language;

According to the task of our investigation, we arrived at the following conclusions:

- 1) neologisms are very important in modern life;
- 2) there are many ways to translate neologisms and they are used in different cases;
- 3) large part of the modern neologisms can be found in newspapers and magazines.

Tkatschenko K.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

DER EINFLUSS DES ENGLISCHEN UND AMERIKANISCHEN AUF DIE DEUTSCHE SPRACHE

Der Einfluss anderer Sprachen auf Deutsch war immer erheblich. Schon in voralthochdeutscher Zeit waren neue Wörter aus der lateinischen Sprache und aus dem Französischen eingedrungen. Heute überwiegt der englische Einfluss.

Jeder Kontakt mit einer anderen Kultur hat die Sprache bereichert und hat erkennbare Spuren hinterlassen. Diese Entlehnungen spiegeln Kriege und historisches

Geschehen, Ideologien, Moderichtungen, Kulturwandel, wissenschaftliche und technische Entwicklung wider.

Der Wortschatz des Deutschen besteht zum großen Teil aus den so genannten **Erbwörtern**, das sind Wörter, die aus dem Althochdeutschen und Mittelhochdeutschen stammen. Sie wurden Bestandteile des Neuhochdeutschen.

Ein großer Teil bilden auch **Lehnwörter**, die ursprünglich aus einer anderen Sprache übernommen wurden aber vollständig in den deutschen Wortschatz übergegangen sind, z. B. engl. *cakes* – dt. *Keks*

Die Wörter, die nicht vollständig der deutschen Sprache angepasst wurden, nennt man **Fremdwörter**. Wir empfinden ein Wort als "fremd", wenn:

- es eine vom Deutschen abweichende Aussprache hat (z. B. *cool, Trainer, Skateboard*)
- die Schreibweise schwierig ist (z. B. *Gryffindor* bei Harry Potter)
- es "fremde" Bestandteile (Vor- oder Nachsilben) enthält (z. B. *extensiv, Repression, inkonsequent*)
- der Wortakzent nicht auf der ersten Stelle oder der Stammsilbe liegt – wie bei deutschen Wörtern (z. B. *Elan, proportional*)
- uns die Bedeutung nicht ohne weiteres geläufig ist (z. B. *Storno, Katalysator*)

Fremdwörter gehen aufgrund von Sprachkontakten und kulturellen und wirtschaftlichen Verbindungen in eine andere Sprache ein. Der Fremdwortschatz einer Sprache wird auch von außersprachlichen Entwicklungen (besonders in den Bereichen Technik, Wissenschaft, Politik und Freizeit) geprägt. Oft gibt es in der Sprache eine Bezeichnungslücke im Wortschatz, die Platz für einen neuen Begriff bietet.

Das Englische steht an der Spitze der international gebrauchten Sprachen, deshalb stammen viele verwendete Fremdwörter in der deutschen Sprache aus dem Englischen bzw. Amerikanischen. Man nennt diese englischen Fremdwörter **Anglizismen**. International verbreitete Fremdwörter nennt man **Internationalismen**, solche Wörter sind z. B. *Aids, Computer, Pizza* usw.

Viele Neuerungen, z. B. aus den Bereichen Technik und neue Medien, übernehmen wir mit dem entsprechenden Namen direkt aus dem Englischen (z. B. Wörter *Computer, E-Commerce, Internet, Soapopera* usw.).

Das Wort *Handy* stammt nicht aus dem Englischen, denn dort nennt man das *Handy* "mobile phone" oder umgangssprachlich verkürzt "mobile". Aber es wurde mit einem anglisierten Namen ins Deutsche eingeführt. Das zeigt, dass sich der moderne Zeitgeist, der stark von englischen und amerikanischen Einflüssen geprägt ist, im Wortschatz niederschlägt.

Die Fremdwörter machen heute einen gehörigen Teil des deutschen Wortschatzes aus. Es sind vor allem lateinische und englische Ausdrücke. Der Anteil der Fremdwörter ist etwa 25 %, wobei viele dieser Wörter, besonders aus dem Griechischen und Lateinischen, nicht mehr als "fremd" aufgefasst werden. Es gibt ungefähr 10 % wirklich "fremd" Wörter im Deutschen. Die Substantive stehen an der Spitze, dann folgen die Adjektive und Verben.

Noch zu Beginn des 20. Jahrhunderts gab es Bestrebungen zur "Reinigung" der deutschen Sprache von fremden Wörtern. Erst in der zweiten Hälfte des 20.

Jahrhunderts benutzt man die Fremdwörter in der Presse, in den Medien und in der Politik, um den Sachverhalt besser zu äußern und das Interesse der Öffentlichkeit leichter zu gewinnen.

Teilweise stehen Fremdwörter und die deutschen Entsprechungen nebeneinander, aber nicht immer sind sie austauschbar. Häufig sind es kleine Bedeutungsnuancen, die die Verwendung des Begriffes bedingen. Manche Zusammenhänge können mit einem fremden Begriff genauer ausgedrückt werden. Die Wörter wie z. B. *Integration/integrieren* werden nicht durch die deutschen Begriffe *Einbeziehung/einbeziehen* ersetzt.

Die Verwendung von Fremdwörtern ist häufig eine Frage des Stils. In gesprochener Rede verwenden wir im Alltag wenige Fremdwörter als in der Schriftsprache.

Die englische Sprache ist eine germanische Sprache. Für etwa 340 Millionen Menschen ist Englisch die Muttersprache und insgesamt 510 Millionen Leute sprechen Englisch.

Der anglo-amerikanische Einfluss ist merkbar seit dem Zweiten Weltkrieg und zeigt sich besonders im Wortschatz, Redewendungen und in der Valenz mancher Verben.

Die technologische Progression bringt immer neue Wörter mit. In der Geschäftswelt hängt Anglisierung mit dem Zwang zur Globalisierung zusammen.

Die Anglizismen markieren besonders stark modische, technische, oder gesellschaftliche Trends (z. B. *Internet, Jobsharing, surfen, Last-Minute-Reise* usw.). Es ist nicht mehr die Domäne der Fachsprache, die Anglizismen zu benutzen, sondern auch die jüngeren Generationen verwenden diese Wörter mit Selbstverständlichkeit. Die Anglizismen bilden ein Bestandteil der gesprochenen und geschriebenen Sprache.

Urysh A.
National Mining University
Scientific supervisor: O.Y. Nesterova

INTERLINGUAL HOMONYMS AND TRANSLATION PROCESS

The lexical difficulties of translation are various and sometimes rather difficult to cope with. The greatest problem for interpreter is often mentioned as “false friends of interpreter”. The official name of such language phenomena is interlingual homonyms.

Interlingual homonyms are lexical units (pairs of words or phrases) in two languages or dialects that look or sound similar, but have different meaning. These words may occur in different languages. For example, sklep (meaning “shop” in Polish but “vault” in Ukrainian), čerstvý (meaning “fresh” in Czech and “stale” in Ukrainian or Russian), pozor (meaning “attention” in Czech but “shame” in Russian) or yazik (meaning “pity” in Turkish but “tongue” in Ukrainian language).

The words in two languages may be in equivalent or non-equivalent relations with each other. Comparing English and Ukrainian, numerous “false friends” of translator

may be found.

Thus, interlingual homonyms can be classified into 3 categories:

- 1) The meaning of the Ukrainian word partially coincides only with the English equivalent. This means that Ukrainian word covers only one of plural meanings of English word. e.g. “aggressive” – not only “агресивний”, but also “енергійний, ініціативний”, “comfort” – “підтримка, втішання», not only “комфорт”, “director” – “голова, режисер”, not only “директор“, “figure” – “цифра, ілюстрація, креслення”, not only “фігура”, “party” – “вечірка, свято”, not only “партія”
- 2) Ukrainian word has a meaning the English equivalent lacks. e.g. “auditorium” – “аудиторія”, meaning not “audience”, but “lecture hall”.
- 3) Ukrainian and English equivalents have cardinal difference. e.g. “electric” means “електричний”, not “електрик” (electrician), “ammunition” – “боєприпаси”, not “амуніція” (accoutrements), “crest” – “гребінець, грива, шолом”, not “хрест” (cross), “examine” – “роздивлятися, обстежувати”, not “екзамен” (test, examination), “genial” – “добрий”, not “геніальний” (genious), “intelligent” – “розумний, інтелектуальний”, not “інтелігент” (civilized), “more” – “більш ... (у порівн.)”, not “море” (sea), “magazine” – “журнал”, not “магазин” (shop), “velvet” – “оксамит, бархат”, not “вельвет” (corduroy), “tort” – “громадянське правопорушення”, not “торт” (cake).

As a matter of fact, very few words have the same meanings in different languages. Therefore, every qualified interpreter or translator has to give particular attention to interlingual homonyms, as they can be extremely confusing. One should always be able to distinguish interpreter’s “false friends”.

**Vinogradova M.,
Vinogradova Ya.**

**Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva**

CHRISTMAS GIFT-BRINGERS MYTHONYMS

Modern philologists pay much attention to categorizing the vocabulary on different classes, *mythonyms* are among them. By *mythonyms* we mean the names of creatures and things which are mentioned in mythic context. November reminds us that Christmas is coming soon, which is followed with gifting, so we have devoted our article to studying the name of *mythonyms*, that, under the legends, bring presents for children at this bright public holiday.

Being Sun-believers the Old British thought that the Sun needs their help to strengthen its force in the darkest days of the year, i.e. in the end of November, so they lit fires, candles and bonfires from November, 26 up to December, 26 to help the Sun to survive. People tried to entertain the weak Sun with merry festivals, which contained many specific mythical characters or *mythonyms* we are going to study in our research.

A Green man – one of the earliest festival characters who can be considered a gift-bringer. It is the *Spirit of Forest* responsible for the sunrise and rebirth of nature.

2000-year-old carvings of *Green man* usually show a male face (but never the body) fully covered with foliage. Under the legends he could bring people some food from the underground Cauldron of Plenty (котёл достатка), which he offered people on the days of the Sun rebirth (December, 25 –January, 6). That is the initial point of gifting at Christmas.

Christian tradition transformed this character into *St. Nicholas* – the patron of sailors, thieves, children and students as well. *December, 6* was the day all the sailors had to come back to their homes to worship their patron. It was good time for many British families who were waiting for their husbands and sons. The sailors brought some presents from far lands. Sometimes they were stolen at wars. Thus, St. Nicholas gained association with gifting.

Many countries have got a Christmas character of St. Nicholas. For example: in Costa Rica the gift bringer is *Colacho* (St. Nicholas). The children of Luxembourg believe that *Kleeschen* – another name for St. Nicholas – comes down from heaven on the night of December 5th to fill the shoes of the children with some gifts. This tradition has its roots from the 10th century when some fruit was firstly gifted to children at Cathedral in Cologne Cathedral.

In Slavic countries the Saint Nicolay *mythonym* is one of the most honoured characters, who helped people to look after the cattle and in the latest interpretation is thought to be the helper in most people's affairs. He also is the one to make presents for children, especially in winter – in Slavic cultures St. Nicolay is honoured on December, 19 and May, 22.

St. Nicholas has inspired the legend of *Santa Claus*, whose image has become the human face of Christmas since the 19th century when Thomas Nast made first portrait of Santa Claus in 1863 under the motifs of Clement Moore poem "Twas the Night Before Christmas" (1822) about Santa Claus and his eight reindeer. By 1840 the image of Santa was popularized all over the USA.

The modern figure of Santa Claus was derived from the Dutch character of *Sinterklaas* known from the 15th century as an elderly man arriving by a flying reindeer through the chimneys to deliver presents for good children. In 1931 the Coca-Cola Company ran an advertisement showing Santa Claus the way we know him now.

The *mythonym* of *Santa Claus* is associated with gift-bringing at Christmas not only in Britain but in America, Canada, New Zealand, Turkey, Denmark and other Scandinavian countries.

In France Santa is called *Père Noël*. In eastern France he is accompanied by *Le Père Fouettard*, a man dressed in black who has the list of children's good and bad affairs.

In Italy *Babbo Natale* (Santa Claus) might bring children some small gifts, but the main day for present giving is on Epiphany when an old lady called 'Befana' brings presents.

The *mythonym* of *Father Christmas* in Britain dates back as far as the 17th century looking as a jolly well-nourished bearded man dressed in a long, green robe. In this earliest form, Father Christmas was not the bringer of gifts for small children coming through chimney. He simply wandered around from home to home, feasting

with families according to old British New Year tradition. Images of Father Christmas dressed in red and making presents started appearing on Christmas cards in the late Victorian times.

Many countries associate the Christmas gift-bringer with old man too. In Egypt, Afghanistan and Iran the gift-bringer is called *Baba Noël* (meaning Father Christmas). In Spain it is named *Papa Noel*. In Hong Kong it is known as *Sing Daan Lou Yan* (Christmas Old Man). In Chile Father Christmas is called *Viejito Pascuero* (Old man Christmas). In Basque communities, *Olentzero* comes to town on Christmas Eve to deliver children's holiday gifts.

In Greece *St. Basil* is associated with gift-bringing and it is thought that Father Christmas was given *St. Basil's* name. He is thought to bring presents for children on January 1st, which is also known as St. Basil's Day. St. Basil comes down the chimney with a bag full of presents for the kiddies. Greek families typically leave a log in the fireplace, so that St. Basil has something to step onto.

Ukrainian *Ded Moroz* or *Father Frost* is associated with the pre-Christian spirit *Moroz* who, under the legends, shortened people's life and, on contrary to receiving presents, was to be softened with gifting through offering beer which was usually brewed on December, 17 – 25. Christian tradition associates *Ded Moroz* with St. Nicolay.

This mythonym is typical also for Belarus, former Yugoslavia, Macedonia,

The name *Julnissen* is associated with Christmas in Norway. *Julnissen* doesn't refer to a single individual, but rather to a group of them. These holiday creatures are actually little gnomes that come to bring gifts to the children of Norway. We can also see a group of Christmas gift-bringers in Philippines. They are the *Los Tres Reyes Magos – the Three Kings*.

As we see, the idea of Christmas gift-bringer is widespread all over the world creating a set of proper names to be studied by linguistics.

Yagolnik T.
National Mining University
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

A CLOSER LOOK AT SYNONYMS

Synonymy, antonymy, polysemy, etc. are the key relationships in the mental lexicon of people. That is the reason why many dictionaries list synonyms, and sometimes also antonyms, of words. But lexicographers are not always in agreement as regards the choice of synonyms for a certain word. To test synonymy we should analyze the degree of concurrence in the connotation of a certain word.

There is also an account that apparently exact synonymy does not exist. When two words have the same meaning either one of them becomes obsolete (e.g. *radio* versus *wireless*) or there are some examples when they are not interchangeable (*a long arm* versus *an extended arm*). Technical language tries to avoid both synonymy and near synonymy. Different researchers, working on the same set of research problems, tend to use the same words for concepts central to their research problems.

Still there are cases when synonymy is possible and scientific/technical synonyms are the only exception when words can have equal meanings: *academic, scholarly, scientific; technique, method, algorithm; formula, equation; analysis, study, investigation, research; machine, device, apparatus; mean, average; security, protection, encryption; authentication, identification, verification; discussion, dialogue; dispute, debate; carried, mediated; speed, velocity.*

There is a diversity of synonyms in the broad sense and the rule of thumb is to include the most informative term within a desired context. It must be emphasized in conclusion that the right choice of an appropriate target language synonym for a source language sense unit is predetermined by its semantics in the context, by the texts' pragmatic orientation in order to avoid any distortions of the author's conception and the deeper context often prompts a quite different synonym.

СЕКЦІЯ ДРУГА

ІНОЗЕМНА МОВА

ЯК ЗАСІБ ДІЛОВОЇ ТА НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Bakun A.
National Mining University
Scientific supervisor: V.K. Nikolayeva
Language adviser: O.D. Shvets

GOODY BAGS AS ONE OF THE MOST POWERFUL PROMOTIONAL MARKETING OPPORTUNITIES

In modern marketing “Goody bags” are the one of the major opportunities to promote business. Goody bags can actually make or break your business. That is why you should know how to make a successful promotion of your business through the Goody Bags.

As a rule this is the bag full of the «goodys» that is handed out to participants at conferences, seminars and events in an attempt to add value to their participation. The aim of the “Goody bags” is to represent the most effective way of placing any product or brand message directly into the hands of the very people you want to reach. One of the biggest benefits of Goody Bags marketing is that most events allow you to donate items to the bags for free. That makes Goody Bags a great free way to impact a target audience.

The key point of Goody Bags is that the idea behind what you imprint on the donated item is more important than the item you donate. That is why it is not enough to print only the corporate information. It is more efficient to print the idea which has to interest the costumer.

The results of our research helped us to emphasize the main steps to make an effective “Goody Bags”:

1) to know and acquire the target audience.

List down the industries and relevant establishments you could promote through. Research on these listed establishments to determine which ones would be most advantageous to partner with to narrow things down. Decide what you would like your business to be associated.

2) to define the imprint strategy.

Just putting your logo and website on the item is not enough. Anytime you can tell people what is in it, before they even ask, you are a step ahead of the game, that is why add promotional value to your giveaway by imprinting something that would give people a call to action.

3) to find the perfect occasion.

Choose a timely and an important event for greater impact and better chances of promoting your business. This not only makes the most of your promotional products investment, but generates enough buzz for your business.

Goody Bags giveaways are ideal for any business because they come into the hands of the intended market, therefore generating leads and potential customers. Goody Bags are able to represent your business well in terms of quality and presentation.

Belikova V.
Volodymyr Dahl East Ukrainian National University
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

PROSTITUTION IN UKRAINE IN THE 20th CENTURY

History is the science that is interested in studying different aspects of people's life. Our attention has attracted the burning problem of modern society – the problem of prostitution development. Knowledge of English has helped us to find some facts from the history of this event, which may be interesting to our readers.

Prostitution as mass event has its roots at the time of Babylon-city building. Just there the cult of the Goddess Militta has been established by Tsar Nimrod. According to Herodotus, no one Babylonian girl couldn't marry not to left her virgin in the Temple to Militta. Every woman of this city had to have sex for money at this Temple at least once a year. This money contributed to the state budget. It didn't matter if the woman was single or married. The only term was to have sex with a foreigner.

Temple prostitution spread soon through all the Asia. There appeared the groups of Temple prostitutes to about a thousand in number. In fact the Temples of Militta (Astarta, Venus, Aphrodite and other names) can be considered the first official brothels. Prostitution flourished in Europe with Roman expansion and paid love became the social epidemics here.

As for Ukraine prostitution wasn't typical here until the XIX century, when in 1843 the Decree was issued which legalized prostitution. Since then, the police began to issue permits for the opening of brothels under medical state control.

There were two main categories of prostitutes in our country: Ticket and Blank ones. The first lived in brothels and were required to pass a medical examination twice a week. They were given "yellow cards" by the police instead of passports – the only document certifying their identity and allowing them to practice a profession.

Blank prostitutes differed from the ticket ones by having rented apartment and relative freedom of movement under the control of pimps who replaced girls' mistresses in brothels. Blank prostitutes got their name from "blank" – the type of certificate, the police gave them – the blank – allowing its owner to look for clients on city streets and to come to medical examination once a week.

Ukrainian brothels were divided into three categories. The first one consisted of institutions, payment service in which was from 3 to 5 rubles per hour, and night of love cost from 10 to 25 rubles. Payments in the institutions of the second category were 1-2 rubles per hour, and 2-5 rubles per night. And the third ones were the brothels for ordinary workers who leave here 30-50 cents per hour, or 1-2 rubles per night.

Ukrainian brothels were established under the German model of "family houses", which gladly welcomed their guests every night with its mistress and many "ladies" (prostitutes). They entertained them talking, singing, playing the guitar or piano. Lackeys carried the food, and "guests" treated "ladies" with candies, fruit and light wines. And at first glance it seemed pretty tolerant and decent. But few know that almost all the girls lived in these houses not on voluntary terms. Some were brought here by poverty; most gullible girls fell in artfully placed traps of recruiters. Brutal methods of intimidation and coercion were used to keep them obedient.

The ranks of prostitutes were filled mostly with peasants (47% of the total number of prostitutes) and middle class (36%). According to the census of 1889, the 1216 brothels offered its services to the clients where 7840 prostitutes lived. Slightly more there were blank prostitutes – 9763.

But after the observations of Dr. P. Oboznenko in the late XIX century about 40% women were prostitutes because of lack of money, 18 – did so knowingly on their own wish, 8 – from the laziness, not showing the desire to find some other occupation, about 7 followed their girlfriends example and only 0.5% were involved into prostitution by coercion.

At various times in Kiev were several areas of paid love. In 1840, it originally housed near Crosses, later in 1850, the brothels moved to Andrew's Descent and in the middle of the XIX century prostitution was almost completely moved to the outskirts of Kyiv.

Alongside with legalized prostitution in Ukraine the secret trade by female body existed. In restaurants and cafés prostitutes got acquainted with their potential customers. Children prostitution was also a customary. Usually the mistresses showed young girls as their "nieces" or "daughters" and sold them very cheaply: sometimes for a bar of chocolate. Underage prostitutes were the most rightless creatures and no one knows their real quantity.

Thus, we see that such a social phenomenon as prostitution has not spared our country, but its extent was a lot less, rather than in other European countries. Nevertheless, we can't say we have managed to overcome this disease. Some voices

are heard to make prostitution legal in Ukraine as it already was some time ago. It could a bit protect prostitutes themselves and their clients and to contribute to the country's budget. Remember that the famous Pyramid of Cheops was built on the money from temple prostitution.

Bondarenko J.,

Sidash C.

Escuela especializada en lenguas extranjeras №7

Profesora dirigente: O.V. Ostroverkh

EL IMPERIO DE LOS INCAS

Los pueblos que habitaban América antes de la conquista europea tenían diversas formas de organización económica, social y política. Algunos habían desarrollado sociedades urbanas y otros sólo practicaron una agricultura simple o eran cazadores y recolectores. Los aztecas y mayas, en la región mesoamericana, y los incas, en la andina, desarrollaron sociedades urbanas.

Los incas eran el pueblo étnico sudamericano, que a la llegada de los españoles, habitaban en la parte oeste de América del Sur, desde el actual Ecuador hasta Chile y el Norte de Argentina y que estaban sometidos a una monarquía cuya capital era la ciudad de Cuzco.

Según la leyenda fueron cuatro hermanos los fundadores de la familia Inca. A Manco Capac considerado como héroe y un dios, fue el fundador del Cuzco. A partir de Manco Capac se le sucedieron 13 incas en el gobierno, el último fue Atahualpa quien reinaba cuando llegaron los españoles. Los incas constituyeron un poderoso imperio que logró la expansión territorial en la época en que Colón iniciaba su viaje hacia lo desconocido. Abarcó desde las sierras de la actual Colombia hasta el norte de Chile y de la Argentina, y desde la costa del océano Pacífico hasta el este de los bosques del río Amazonas. Los incas eran un pueblo originario de las sierras y desde allí dominaron, mediante la guerra de conquista, a los pueblos de las otras zonas. Establecieron la capital de su imperio en la ciudad de Cuzco, a la que consideraban el centro del universo. El imperio, que ellos llamaban Tahuantinsuyo -que quiere decir las cuatro partes del mundo-, estaba dividido en cuatro regiones, las que, a su vez, se subdividían en provincias. Al frente del imperio estaba el Inca, y las zonas conquistadas estaban dirigidas por los curacas o gobernadores de provincia.

La economía de los incas se basaba en la agricultura y en la ganadería. Entre sus principales cultivos estaban: el maíz, la papa y la coca, planta cuyas hojas eran usadas en ceremonias religiosas. Aprovechaban sus tierras de forma communal y las distribulan en tres partes: una se destinaba para los sacerdotes, los templos y las ofrendas; otra para mantener a los soldados, funcionarios y gobernantes, y una más para las familias del pueblo. En la ganadería, criaban llamas y alpacas, de las cuales obtenían carne, leche y lana.

Su sociedad se organizaba en varios grupos, por orden de importancia. En primer lugar estaban el sapa inca, quien era considerado "hijo del sol" y era la máxima autoridad política y religiosa; en el mismo nivel se ubicaban sus hijos y

esposa (la realeza). A continuación estaban los sacerdotes y jefes militares (quienes conformaban la nobleza), y por último, los campesinos, los servidores del gobernante y los prisioneros de guerra.

La religión ocupó un lugar primordial en la vida cotidiana; su dios principal fue Viracocha, a quien le atribuían la creación de todo lo existente; también adoraban al Sol, al que llamaban Inti (que además era la deidad protectora de sus gobernantes), y rendían culto a los astros, como al planeta Venus, ya que creían que cuidaba a la humanidad. Igualmente, celebraban ritos para pedir a la tierra que les brindara los alimentos necesarios para subsistir.

La cultura inca llegó a su fin cuando los españoles, comandados por Francisco Pizarro, conquistaron su territorio, aprovechando los conflictos locales.

En la cultura inca, la educación estaba reservada para los nobles. Se impartía en escuelas de Cuzco, las cuales recibían el nombre de yacha huaci. En ellas se instruía a los jóvenes desde la adolescencia y se les preparaba para ser sacerdotes o dirigentes, por lo que la educación era fundamentalmente religiosa. Durante cuatro años, estudiaban matemáticas, historia, política, astronomía, medicina y el manejo de los quipu. Los encargados de la enseñanza eran los amautas, que en lengua quechua significa "maestro" o "sabio", quienes eran ayudados por los haravicus o poetas, que preparaban lecciones en verso para que los alumnos las memorizaran más fácilmente.

Por su parte, a las mujeres nobles, que se instruían en el acllahuasi o escuela, se les llamaba acllas o "mujeres escogidas". Eran seleccionadas por su belleza, estaban destinadas a los servicios religiosos y se les enseñaba a confeccionar finas vestimentas. En ciertas circunstancias, el sapa inca las entregaba como esposas a los más altos dignatarios del gobierno.

El resto de los niños no asistía a la escuela y eran educados por sus padres. Aprendían a cultivar, cazar y elaborar objetos de cerámica, mientras que a las niñas se les enseñaba a tejer, cocinar y realizar labores de limpieza.

Los incas no tuvieron escritura propiamente dicha. Su manera de escribir era el **quipu**, conjunto de cuerdas, unas largas principales, de las cuales colgaban otras más pequeñas. El sistema consistía en una especie de soga pequeña de la que colgaban varios hilos. En esos hilos se hacían nudos de distintos tamaños y colores, que, según estuvieran más juntos o más separados, tenían significados diferentes.

También los incas, que abarcaron la mayor extensión territorial en el continente, tuvieron *filósofos* y poetas; a los primeros llamaban amautas, que compusieron comedias y tragedias y a los segundos barauéc, que supieron hacer versos de la poesía cortos y largos.

Sabemos, que la literatura de los incas era mayormente poética, y se mantenía centrada en temas directamente relacionados con la naturaleza, como las plantas, las flores y los animales. Los investigadores asocian esta tendencia a la naturaleza fundamentalmente agrícola de su civilización.

La música y la danza, al parecer, eran parte misma de la experiencia literaria, y componían juntas parte integrante de la representación.

Se conocen al menos varios tipos de poesías, que son: el wawaki, unos poemas entonados por coros de jóvenes durante las llamadas fiestas de la luna; el huahuay, unos poemas de naturaleza triste y melancólica; el yaravía, unos poemas relacionados

con el amor; el huaino, unos poemas relacionados con el amor erótico; el triunfo, unos poemas que tenían que ver con la guerra y la Victoria; el aymoray, unos poemas de inspiración rural y agrícola.

Es decir, los incas fueron desarrollados nación, a pesar del hecho de que no tenía escritura, dejaron su huella en la economía, la cultura y la política.

Detochka Y.

Volodymyr Dahl East Ukrainian National University

Scientific supervisor: I.O. Sychevskaya

HOW MINDS ACT AND INTERACT

Modern society can't be imagined without intercommunication which can be achieved with knowing foreign languages. My future profession of sociologist requires it sharply, so English is on the first line of my University time-table. It helps me to study my leading subjects and to present the researches to wide circle of people.

The aim of this article is introducing some data from the scientific heritage of Gabriel Tarde, whose thought can be useful for the modern Ukrainian society.

Gabriel Jean de Tarde, (1843-1904), was a French sociologist, criminologist and philosopher who lived and conducted his scientific work under the influence of major historical, economical, social and political changes and events in French society following the French Revolution and establishment of the Third Republic in France.

Gabriel Tarde lived during the epoch of great political and socioeconomic changes that affected all European society during the nineteenth century and influenced his personal views and beliefs concerning the new mass society. Tarde's perceptions, ideas, concepts and explanations of the new mass society had a more supple and individualistic approach to social theory. It was opposite to the rationality and impersonal discipline characteristic of university thinkers of the Third Republic represented by Emile Durkheim, the leading sociologist inside the French university system. For the most part, Tarde and Durkheim were in agreement on fundamental concepts.

During Tarde's scientific study of collective behavior, public opinion and personal influence would explain crime, mental illness, and social deviance as frequent results of the disintegration of traditional elites. In addition, social mobility, migration, and interaction with deviant subcultures also further spread growing societal tendencies toward deviance. Through his work as a jurist, Tarde became interested in the cause of human conduct and in the nature of social process. Tarde was the first person to explain, comprehensively, the laws of imitations.

The Laws of Imitation established Tarde's reputation as a social psychologist. Tarde's work, first presented in **The Laws of Imitation** was formally developed in his **Logique Sociale**, and summarized in his **Lois Sociale** (English translation is **Social Laws**). By its nature, the work in both of his books constitutes a unique social theory. The **Laws of Imitation** has greatly contributed to the interrelated fields of psychology and criminology in the study of human behavior. Tarde believed that

people learn from one another through a process of imitation, and therefore both interpersonal and observed behavior can influence deviancy and criminality.

Before discussing Tarde's contribution to criminological learning theories his overall model requires explanation. His observation of anti-social behavior gave him the impression that criminal acts are committed in waves. The discovery of this fact brought Tarde to his conclusion that imitation is a potential factor in explaining the wavelike patterns of criminal activity. In order to explain these laws of all human behavior, Tarde employed three basic concepts: imitation, opposition, and invention. The concept of imitation was his major contribution to sociological theory. But, in reality, only some aspects of human behavior are the result of imitative processes. Opposition can also be a cause.

Tarde defined invention as a kind of collective thinking, which lacks a brain of its own, but which is made possible, thanks to imitation, by the solidarity of the brains of numerous scholars and inventors who interchange their successive discoveries.

In his second edition of **The Laws of Imitation** (published in 1912), Tarde defined imitation as quasi-photographic reproduction of a cerebral image. Therefore, Tarde, had to elaborate his **Laws of Imitation**. The "law of progressive enlargement" improved Tarde's earlier concept of the relationship between the three basic concepts of imitation, opposition, and invention described in his prior work, the first edition of the **Laws of Imitation**.

Thus, Tarde's **Laws of Imitation** was a theory of "imitation and suggestion". In order to understand society and its interactions, Tarde believed in the necessity of understanding how minds act and interact.

Tarde contributed to the study of the methods of empirical social research. The main methods of sociology he highlights archaeological and statistical. The first is based on the analysis of historical documents, the second is used to obtain information about the processes followed. The value of his work for the further development of sociology can not be underestimated. His work played a major role in the wire in the XX century. research into problems of political sociology, psychology economic activities, logic, fashion, the crowd, the public, crime, and other sociological and socio-psychological phenomena. He needs to be studied thoroughly by modern sociology.

Dubrova D.
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay

EL ENIGMA VASCO

El vasco es una lengua claramente difirenciada de las lenguas indoeuropeas ya que posee características propias de las lenguas laponas, caucásicas y berberes, y además con similitudes con otras lenguas del mundo lo que permitió que se elaborasen todo tipo de teorías sobre familia lingüística a la que pertenece.

No se trata de una lengua de origen Indoeuropeo como la mayoría de las lenguas Europeas como el Gaélico, Inglés, Italiano, Rumano, Alemán, Ruso... Se trata pues del último vestigio de una lengua, que se hablaba antes de la llegada de los romanos a la península Ibérica. Estudios modernos intentan emparentarla con las desaparecidas lenguas de tipo Ibérico, habladas en el sur y levante Español antes y durante la ocupación romana. Otros estudios intentaban emparentarla con lenguas del cáucaso, esta opinión hoy aparece rechazada a favor de la primera debido a las pruebas antes mencionadas.

El vasco no es una lengua muerta, muchos lo hablan como lengua materna o como segunda lengua. Es una lengua en expansión y regresión territorial, pues pierde (muy lentamente) hablantes en Navarra y en Francia, sobre todo en Francia, pero los gana, lentamente también, en la región española conocida como País Vasco (Euskadi o Euzcadi en Euskera).

Hasta hace pocos años, se trataba de una lengua que sólo se hablaba en pequeñas poblaciones, pero hoy recibe un gran apoyo institucional lo que está consiguiendo un áuge en su literatura y como lengua de transmisión cultural, esto por desgracia se ha conseguido a consta de sacrificar las diversas variedades en favor de la norma unificada o "*euskera batua*".

Según los datos de una encuesta de 1996 en España y el número de personas censadas en el País Vasco y Navarra en 1991. Se puede estimar su número de hablantes en: 20% En el país Vasco como lengua materna 439184. 13% En Navarra como lengua materna 67616. Lo que supone que sólo en España cuenta con 506800 personas que lo tienen como primera lengua. Además, hay gente que no teniéndolo como idioma materno lo entienden, lo hablan, lo escriben, lo leen o varias cosas a la vez. Este número se estima en: 26% en el país Vasco 570939 12% En Navarra 61166. Se que su número de hablantes en Francia ronda las 95000 personas. Todo esto nos da un numero de hablantes "máximo" de 1238950 personas, pero su número de hablantes habituales que no llega al millón de peronas.

La más creible es que la lengua llegara a la península ibérica mediante los pueblos invasores en el paleolítico. Eso se corrobora al observar los términos aitz, aitzur, aizkora, que significan "roca", "azada", y "hacha" respectivamente.

Efimenko E.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

ORGANISCHES ESSEN

Durch die zahlreichen Lebensmittelskandale ist organisches Essen sehr beliebt. Die Nachfrage steigt kontinuierlich. Immer mehr Menschen fangen an, selbst Obst und Gemüse anzubauen und auf diese Weise organisches Essen zu produzieren. Nährstoffe in den Lebensmitteln zu töten, wir essen. Enzyme sind auch bekannt, durch Wärme beeinträchtigt werden. Der sichere Weg, das Essen ist besten Qualität zu behalten ist, indem Sie Roh. Sie werden überrascht sein, wenn man Ihnen sagt,

dass das Essen, das Sie so viel Essen genießen, giftig oder giftig ist. Dies könnte, true, wenn das fragliche Lebensmittel zubereitet wird. Hitze ist als die Hauptursache der Zerstörung von Nährstoffen in der Nahrung bestätigt worden.

Giftstoffe im Körper können durch den Verzehr von rohen oder ungekocht Lebensmittel entfernt werden. Essen gekocht Foods schadet den Körper mehr seit mehr Giftstoffe im Körper das manipulieren kann, mit dem gesamten Funktionieren des Körpers hinzugefügt ist. Gekochte Lebensmitteln sind bekanntermaßen fetthaltige und sind nicht gut für insgesamt Funktionieren des Körpers. Auf der anderen Seite, haben Rohkost, niedrigen Natriumgehalt und einen guten Prozentsatz von Kalium, Magnesium und Faser, die der Körper braucht um gut zu funktionieren.

Viele Menschen sind heute verlagern das Getriebe von gekochten Lebensmitteln zu raw. Sie haben zahlreiche Vorteile im Zusammenhang mit dieser Praxis entdeckt. Viele haben gesunden Vorteile oder Verbesserungen gesichtet, wie Sie Verzehr von rohen Lebensmitteln eingeschlagen. Zeugnisse von solchen Leuten zeigen verbesserte physische als auch mentale Entspannung.

Ungekochte Nahrungsmittel unterstützen Gewichtsverlust und gleichzeitig die Immunität des Körpers zu erhöhen. Die gute Nachricht ist, dass keine künstlichen Aromen muss hinzugefügt werden, da raw Foods selbstverständlich gewürzt werden. Künstliche Aromen behindern die normalen Körpers funktionieren. Rohe Milchprodukte wie unpasteurisierter Milch und rohen Käse mehr Vorteile im Vergleich zu verarbeitete Milch Körper haben. Karottensaft und Termine helfen den Wunsch für süße Elemente wie Bonbons usw. zu stillen.

Cholesterinarm Lebensmittel sind solche, die aus Pflanzen, d. h. Leguminosen, Obst, Gemüse und vollständige Körner kommen. Diese sind in der Regel die Hauptnahrung Bestandteile von fettarmen Ernährung, die verwendet werden können, um Gewicht reduzieren oder auch den Cholesterinspiegel zu senken. Es hat darauf hingewiesen, dass übergewichtige oder fettleibige Menschen eine größere Chance haben von diagnostiziert mit hohen Cholesterin.

Es ist natürlich für eine Person zu denken, dass er nur zum Entfernen oder Senkung auf gesättigten fetthaltige Lebensmittel, seinen Cholesterinspiegel zu verringern betroffen sein sollten. Dies ist jedoch ein Mythos. Diäten, die Lebensmittel Low in Cholesterin einschließen sollte auch Faser, verfügen die in Vollkorn Essen und Früchten gefunden werden kann. Verringerung der Cholesterinspiegel bedeutet nicht, dass, man muss sich nur zum Entfernen von Fett in seine Ernährung konzentrieren; eine gesunde Lebensweise ist auch wichtig.

Leute scheinen zu glauben, dass sie meist auf der Cholesteringehalt konzentrieren sollte. Es gibt zwei Arten von Cholesterin: Serum-Cholesterin und diätetische Cholesterin. Serum-Cholesterin befindet sich in den Blutkreislauf, während diätetische Cholesterin befindet sich in der Lebensmittel-Menschen essen.

Cholesterinspiegel im Serum sind erhöht, wenn eine Person Lebensmittel reich an gesättigten Fettsäuren, wie Butter und Speck isst. Lebensmittel mit einer Menge von Trans-Fettsäuren (z.B. Fast-Food, Cookies, Ramen-Nudeln, etc.) helfen auch die Ebenen der Serum-Cholesterin zu erhöhen. Hinsichtlich dieser Mythos glauben einige Leute, dass Entfernen von fetthaltige Lebensmitteln Verringerung Cholesterin helfen würde. Obwohl es einige fetthaltige Lebensmittel, die aus der Ernährung

entfernt werden soll, können Lebensmittel mit mehrfach ungesättigte Fette tatsächlich helfen. Diese Art von fetthaltige Lebensmittel helfen bei der Eindämmung der Ebenen des LDL, die auch als "schlechtem" Cholesterin gelten. Olivenöl, Avocados und Omega-3-Fettsäuren sind Beispiele für Lebensmittel mit mehrfach ungesättigte Fette. Hoffentlich haben Sie jetzt mehr Ideen auf diesen Lebensmitteln cholesterinarm.

**Galuschka A.,
Sserogina S.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: N.M. Ignatowa**

WIE DEUTSCH IST DIE DEUTSCHE SPRACHE

Fremdwort, aus einer fremden Sprache übernommenes Wort, das sich in Schreibung, Lautung und Flexion der aufnehmenden Sprache nicht angepaßt hat. Hierdurch unterscheidet es sich vom → Lehnwort, dessen fremde Herkunft dem Normalsprecher nicht bekannt ist, und vom Erbwort, das dem heimischen Sprachbereich entstammt. Eine strikte Trennung zw. F. und Lehnwort ist jedoch nicht möglich. Dasselbe Wort kann in einer Sprache als F. und als Lehnwort vorkommen, z.B. im Deutschen lat. *signare* als "signieren" (F.) und "segnen" (Lehnwort). Alle Lehnwörter waren urspr. F., jedoch werden nicht alle F. zu Lehnwörtern. Der Zeitpunkt der Übernahme ist für die Klassifizierung als F. oder Lehnwort nicht ausschlaggebend; so wird z.B. "Revolution" nach wie vor als F. empfunden "Spurt" (obwohl erst seit dem 20.Jh. im Deutschen üblich) jedoch nicht.

Ursache für das Eindringen von F. ist bes. die Übernahme der durch sie bezeichneten Sache (z.B. bei den durch das Italienische vermittelten Wörtern aus dem Geldverkehr: "Giro", "Agio", "Storno" und der Musik: "Capriccio", "Concerto grosso", "Sonate"). So lassen sich an F. auch kulturelle Strömungen ablesen, die auf einen bestimmten Sprachraum eingewirkt haben. Die Haltung der Sprachgemeinschaften oder ihrer einzelnen Schichten F. gegenüber ist unterschiedlich. Einer positiven Einstellung zu F. (z.B. der ritterl. Gesellschaft des MA., die zahlreiche Ausdrücke ritterlich-höf. Kultur aus dem Französischen übernahm) stehen Bestrebungen zur Vermeidung von F. (Purismus) gegenüber, v.a. als Folge des Willens zu nationaler Selbstbehauptung. Solche Bestrebungen traten schon im 1. Jh. v. Chr. in Rom auf, wo sie gegen den Einfluß der griech. Kultur gerichtet waren. In Dlt. waren u.a. nach dem Dreißigjährigen Krieg in den → Sprachgesellschaften und erneut um die Wende vom 18. zum 19. Jh. (J.H. Campe) pur ist., eine Befreiung der dt. Sprache von fremdsprachl. Einflüssen erstrebende Tendenzen zu beobachten. In neuerer und neuester Zeit hat die Entwicklung bes. von Wissenschaft und Technik die Anzahl der F. stark vermehrt. Im Rahmen der zunehmend von Internationalität und Standardisierung gekennzeichneten → Fachsprachen spielen F. eine wichtige Rolle.

Englisch verunreinigt die deutsche sprache

Der Schalter wird zum Counter, das Geschäft zum Shop.

Wer Denglisch daherschwätzt, fühlt sich modern und dynamisch.

Ein Irrglaube.

Was bis vor kurzem noch "Betriebsergebnis" hieß, wird jetzt "Ebit" ("earned before interest and tax") genannt, erklärt der Steuerberater. Er wehre sich zwar dagegen und komme sich gegenüber seinen Kollegen schon ganz komisch vor, aber die Fachwelt würde auch viele andere Begriffe aus der Wirtschaft durchdrücken. Die Folge sei, dass das deutsche Handelsrecht langsam vom angelsächsischen Recht ausgehebelt werde, die deutschen Verbände und Innungen dagegen aber nichts täten. Das Heil komme aus Amerika, "Globalisierung" heiße das Zauberwort, lacht er bitter. "Würde ich all diese englischen Begriffe gegenüber meinen Klienten verwenden, würden sie mich ungläubig anschauen. Wir würden aneinander vorbeireden". Deutschland darbt - nicht nur wirtschaftlich, sondern auch mental, und das heißt auch: sprachlich. Englisch ersetzt Deutsch in Forschung und Lehre. Der Anschluss der Bundesrepublik als 51. Bundesstaat der USA ist spätestens dann vollzogen, wenn sich Wirtschaft und Finanzen ohne äußere Notwendigkeit auf englische Vertragstexte festlegen.

Im Alltag wird der Schalter zum Counter, das Ticket nehmen wir als Fremdwort für Fahr - oder Eintrittskarte (hier unterscheidet das Deutsche fein) nicht mehr wahr, und unsere Kinder kennen nicht mehr den Hubschrauber, der als Helikopter im "Shop" zu erwerben ist. Ob Wissenschaftler, Wirtschaftsführer oder Hausfrau: Werbung und Medien suggerieren der Bevölkerung, wer nicht Englisch spreche, sei eben von gestern, sei "out". Aber was machen eigentlich die Bürger, die kein Englisch verstehen oder es nur (sehr) mangelhaft sprechen? Und das sind immerhin zirka sechzig Prozent in unserem Land.

Grechko I.,

Pukha D.

National Mining University

Scientific supervisor: O.M. Cherkaschenko

ADVERTISING MISUNDERSTANDINGS

There are so many howlers of international misunderstanding that interpreters and translators have to reckon with. For example, when it comes to commercial grade/brand name adaptation in overseas markets, one should be very careful, because incorrect translation of a few words may ruin the whole company.

The topicality of the research is based on the fact that international advertising is the main way of promoting goods all over the world. Thus, these are translators who are responsible for rendering the appropriate idea and literacy. On the other hand, the language of advertisement is rich in different expressive means, collocations, idioms and national peculiarities which can cause trouble for translators.

The purpose of our research is to analyze different examples of international companies' advertisements and their translation into other languages to show typical problems and ways of their solution.

Having made a close study of a great number of issues published in the World Wide Web, we created a collection of the most paradoxical errors made by American

companies through inexactitudes of translation and incomprehension of existing realities in other countries:

- 1) The famous company General Motors failed in trying to bring their new automobile – the Chevrolet Nova to the markets of Latin America, because, shortly after introduction, it was found out that “No va” in the Spanish language means “can’t move”;
- 2) In the USA the beer Coors was advertised through use of the slogan “Turn It Loose!” (Approximately “Become free”). However, the word for word translation in Spanish represented the creation of a masterpiece: “Suffer from diarrhea!”;
- 3) The perfume company Clairol presented its dry deodorants in Germany using the slogan “Mist Stick” (roughly meaning “Foggy deodorant”). It turned out that in German slang the word “mist” means “manure”;
- 4) Colgate-Palmolive put their new toothpaste Cue on the French market. A little later the Americans found out that the same name was born by a popular French porn magazine.
- 5) The Pepsi Company translated their main slogan "Live with Generation Pepsi" (Come Alive With the Pepsi Generation) from English to Chinese directly. The Chinese were shocked; the slogan unexpectedly read: “Pepsi will make your ancestors rise from the grave”.

To conclude, we would like to emphasize that only relevant knowledge of languages, cultures and national peculiarities can be of real benefit. Thus, translators should be aware of these issues and never stop broadening their minds.

Indzhievskaya E.
Volodymyr Dahl East Ukrainian National University
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

BRITISH MEGALITHIC CONSTRUCTIONS

English as the language of international communication gives students the opportunity to study the topics of professional interest. As a future specialist in history the author would like to attract your attention to one of the riddles in the history of Old Britain – huge megalithic constructions that cover British landscapes from the time of Neolith.

Megaliths (from Greek words *megas* – *large* and *lithos* – *stone*) as the specific signs appeared in the end of the 5th millennium BC and continued their appearing up to the middle of the 2nd millennium BC. The megaliths can differ from each others by way of construction, however in general they can be subdivided into dolmen, menhirs, stone circles – cromlech, henges. These kinds of stone formations can be met in many places but mainly in Britain, on Caucasus, along the coast of Black Sea, in Western Europe and Northern Africa. Recently megalithic constructions were even discovered at the bottom of the Atlantic Ocean, 40 kilometres from Bahamas.

Megaliths appeared around the world in various historical epochs. Some of them were erected thousands of years ago, and some, for example, were built on the islands

of Polynesia only several centuries ago. The riddle of the origin of megaliths has excited people for a long time. Who was the first builder? Why were they built? A mystery. No one knows for sure, and there seems to be very little evidence available to make any sort of judgment. Sometimes, even with modern tools and means, it is difficult to erect such grandiose constructions. It is known still, that megaliths obviously are erected at seas, and the further from a sea, the smaller the size of the stone constructions.

Dolmen – a megalithic construction like a stone box with a large flat plate laid on upright ones. The weight of the top stone plate could reach tens of tons with the size up to ten meters.

Mengir – a prehistoric monument which represents a vertically erected stone column. It could be big or small in size and sometimes covered with mysterious signs and inscriptions. These kinds of constructions can be seen in England, Brittany and Scandinavia.

Stone Circle (Cromlech) – one of kinds of megaliths dated back to the Neolith Age and Ancient Bronze. A Stone circle usually consists of huge separate stabs, which form one or several concentric circles. Inside the circle there can be another construction as dolmen or mengir.

Two and more circles of stones are called *henges*. Henges are the largest megalithic constructions which contain all the above-mentioned megaliths. Henges are always surrounded with ditches and ramparts outside the stone circles. The most famous are Stonehenge and Avebury in Great Britain.

Let's look at some British megalithic constructions a bit closer.

Callanais (Callanish) Stone Circle. Situated near the village of Calanais, Isle of Lewis on a ridge of land above Loch Roag, Callanais is one of the more remote stone circles in the British Isles. The circle consists of a central stone just under five metres in height, surrounded by a circle of thirteen stones. To the North a double avenue of stones runs from the circle for eighty metres, probably the original entrance to the site. To the South, East and West run three single rows of stones forming the arms of a cross, the Southern arm extending slightly longer than the East and West alignments.

The Stones were quarried and erected at the site between 2900 – 2600 BC during what is known as the Neolithic period. There is some evidence to suggest earlier structures at the site. A short period of time after the construction of the circle, a chambered cairn was built between the central standing stone and the circle.

The stones are known as "Fir Bhreig" meaning the "false men" in Gaelic, it is possible they were looked upon as petrified people in the distant past. A legend suggests that the stones were giants, turned to stone by St Kieran when they would not convert to Christianity.

The Rollright Stones. The Rollright Stones are not spectacular, in the manner of Stonehenge, or Avebury, but that also means they are not thronged with tourists, as those better known circles can be. Situated atop a chalk ridge just north of Chipping Norton, Oxfordshire, this ancient site is not a single circle, but three separate groups of stones.

Just across the road, which divides Oxfordshire from Warwickshire, from the main circle, a little climb over a stile brings you to a solitary standing stone of larger size known as the King Stone.

The King Stone. A few hundred yards further along the road, follow a path along the edge of a farmer's field to a group of large stones leaning crazily together. Originally a turf-clad burial chamber, this group of stones is known as the Whispering Knights.

The story goes that a king of ancient England was marching along the ridge with his men (the main circle). They stopped to rest, and while the king (the King Stone) surveyed the way ahead, a group of knights went aside to plot against the king, and were immediately turned to stone.

Holed stones are found in many parts of British Isles as well as in other countries of the world; together with holy wells they have retained the ideas and customs associated with rituals of healing. For example: Mên-an-Tol under the legends cured people from tuberculosis if somebody comes through its hole. People seeking relief from rheumatism or spine troubles were advised to crawl through the hole nine times against the sun.

Thus, in the UK is a significant amount of megalithic structures that are composed of different types of megaliths: dolmens, menhirs, cromlechs and henges. They are mentioned in a lot of different rites and legends. To study folklore is one of the main tasks of future historian.

**Kaliberda Y.,
Lavrinenko J.
National Mining University
Scientific supervisor: O.P. Dryga
Language adviser: O.D. Shvets**

THE PROBLEMS OF YOUTH UNEMPLOYMENT IN UKRAINE

The issue of youth employment in a market economy is particularly topical nowadays. In the current global economic crisis this problem is paid special attention, since youth unemployment tends to grow.

Almost half of unemployed people in the world are young people aged 15 to 24 years. Although it is only the 25 per cent of the total population of the working age, the likelihood of unemployment for young people is three times larger than for adults.

Unemployment is a social and economic phenomenon associated with excessive labour supply in comparison with the demand and the status of an unemployed person that a part of economically active population has.

High unemployment rate is evidence of instability in the economy and has its negative socio-economic consequences for the country.

Young people was one of the most vulnerable in the labor market. Youth is the basis for the future labour potential. They influence public processes, determine the country's future, promote mobility, flexibility and a mental potential. It is always

more difficult for them to get a job than for adult members of the workforce, especially in cases of reorganization and economic difficulties in the production.

The main factors that affect the operation and involvement of young people into work is a personal capacity and self-esteem, motivation and value orientation, the degree of professional self-determination, the level and quality of education, place of residence, level of awareness, availability of working life, social security and the activities of State Employment service and so on.

Unfortunately, companies and organizations engaged in virtually no guidance in secondary schools, do not pay attention to these issues and the media. To date, the training of many young professionals who have graduated from institutions of higher education does not always meet today's employers.

Almost every third graduate of higher school is the unemployed. Now there are no specialists of working professions in building industry, in the sphere of services; and surplus – in a number of lawyers and economists.

As a consequence increasing unemployment among young people leads to worsening the crime situation in the country. An effective solution to the problem of youth employment will give impetus to the development of the national economy, contribute to the formation of Ukraine as a stable, developed and prosperous nation.

For this purpose it is necessary to develop an effective mechanism of population protection from unemployment growth. Central and local authorities are to create an effective system of professional training of the unemployed population, including young people who graduated or are studying in institutions of various levels of accreditation.

Kalynychenko V.
National Mining University
Scientific supervisor: T.N. Visotskaya

FALSE FRIENDS OF A TRANSLATOR

We are well aware of the fact that international contacts are “phenomena vulgaris” in the modern world. The European Union has been established, and the borders between European states have become transparent. English being an international language gains more popularity. Thus, we live during the epoch of wide and intensive international contacts, so in communication between the representatives of different linguistic communities translation gains the same importance. The translation and the translator are necessary during any interlinguistic contacts, since there does not exist a metalanguage, which could be used by people speaking different languages.

It goes without saying that a translator’s work is a difficult enough and there are no certain prescribing rules for translation. In his/her work a translator faces different problems arising from divergences of languages in their grammatical, syntactical, and lexical structures. One of these problems is a special category of words, and the so-called “false friends of a translator”. These words can be found in every pair of languages: for example English and Russian: English partisan which

means “a person who belongs to a political party, group or course” does not coincide with Russian “партизан”, English decade which means “a period of ten years” does not coincide with Russian “декада” – “a period of ten days”.

It should be noted in this connection that “false friends of a translator” are a problem not only for learners of foreign language but also for those whose command of foreign languages is excellent. And it is quite natural because the first reaction of a person to a foreign word resembling his/her native word is to consider its meaning as coinciding with the meaning of a similar native word. Moreover, the existence of the international vocabulary and borrowings can be misleading. The only way for a translator to distinguish “false friends of a translator” from international vocabulary and borrowings is to learn and to know them.

In any case their structure in general is the same for a native speaker of each of contrasted languages, varying only in terms of interlinguistic paronymy. For example, adjectives “absolute” and “абсолютный” coincide completely or quite completely in the majority of meanings and they are interchangeable in translation but it does not mean that the same correlation exists between adverbs absolutely and “абсолютно”: the Russian word “абсолютно” is rarely translated by the English word “absolutely”, usually it is rendered by the following words: entirely, perfectly, totally, utterly, at all, quite, irrespectively.

It should be emphasized that the cases of interlinguistic homonymy and paronymy and paronymy play an important role within “false friends of a translator.” Interlinguistic homonymy is always reversible, i.e. it is perceived as such by native speakers of both languages. It can arise directly from by native contact and confrontation of languages.

Interlinguistic paronyms can also be reversible and bilateral, i.e. they can mislead native speakers of both languages, as it is often in cases when interlinguistic paronymy is based on intralinguistic paronymy. For example, English specially – especially can make difficulties even for Englishmen and certainly for the Russians who identify it with Russian “специально”. But, as a rule, the interlinguistic paronymy is unilateral (one-way). Thus, the confusion of words history-story, mayor-major is possible for a foreign learner.

To conclude, various translation models have been studied and analyzed, and we have come to the conclusion that none of them can be fully applicable to such a translation phenomenon as “false friends of a translator”. Thus, it should be emphasized that in the process of teaching translation “false friends of a translator” are to be considered as a specific category, are to be classified and streamed, and taught and learned in collocations.

THE INCREASING OF THE ROLE OF BUSINESS ENGLISH IN THE FORMING SPECIALISTS OF ECONOMIC PROFILE

In connection with changes which took place in our country and in modern world community, the status of foreign language as an educational subject changes sharply. On the modern stage of higher education development the studying of foreign language became the social order of society, and its knowledge became objectively a public value. Today there is a tendency to expansion of international relations in different spheres of science, technique, economy and integration of Ukraine into the world community that implicitly, requires skills of foreign communication for future economists. Reality testifies that for successful development of economy and providing competitiveness at international markets we need not only interpreters, but specialists in different spheres of science, technique, economy who speak foreign language in that measure, that is necessary for the mutual understanding of different language cultures representatives. There is a term as such concept as "international qualification of manager" in the foreign systems of economic education that includes knowledge of a few foreign languages and specificity of cross-cultural communication as compulsory aspects of professional training. There is only few specialists in industry of marketing and management speak foreign languages at a corresponding level in Ukraine. However, the general increase of demand on such specialists is forecasted as analysis of literary sources testifies. For this reason the knowledge of foreign languages I examine as one of components of specialists of economic profile professional competence, the ones are trained in our university.

The idea of connection is prevail in communication, and it let us to use a term communication so widely. **Communication** is a technical process of information exchange between two and more individuals(or groups). When we speak about communication, we are foremost interested by that, how information is passed. The term of **communication** can be used in such meanings as:

- social communication, communication between people and other social subjects;
- connection, which is made by means of technical equipment;
- certain system, with the help of which connections are provided between remote objects, for example: underground communications, transport communications and so on.

Foreign language for a specialist of economic field is an instrument with the help of which he must operate, convince, make decisions, create favorable business atmosphere and understand culture of another country and mentality of its people. The specific contribution of foreign language in development of student consists foremost in that in the process of its learning he finds out the methods of forming ideas, cognizes the language functioning as a method of communication.

A foreign language beneficially influences the culture of communication on the mother tongue and is very important way of forming the many - sided person. It approaches the situation of educational process to the real conditions, that generates a requirement in knowledge and its usage in practice, also provides the personal interest of students, the transition from cognitive motivation to professional. Except the functions of foreign language in development of personality marked higher, it is possible to choose more of its specific functions in specialists of economic profile training. Professional content that is in the center of communication serves as:

- an achievement of competence in four basic types of their professional activity: planning, management, organizing, control;
- expansion of differentiation and clarification of categorical apparatus;
- development of cognitive interest and forming of professional direction.

Thus, communication as one of the main types of human activity, fulfils the functions of study, cognition, development and education in the process of studying foreign culture. In our university the synthesis of lecture material and practical lessons (which include: development and perfection reading skills, fixing the expounded grammatical material skills, development of spoken language skills and doing of tasks directed on skills of learning new words and using them in communication) give opportunity to expose student's knowledge and skills, become acquainted with the culture of the country, which language they study. We should notice that there is not enough attention is spared to the problem of culture in foreign business communication in an economic sphere, that has a practical consequence as errors in speech activity, that cause "cultural shock" for native speakers, as declining the influence of speaker on an interlocutor. Exactly the pragmatic effect of speech expression very often assists success of business collaboration. John Rockefeller considered that the best and most expensive commodity for business activity is the ability to communicate and he paid lots of money for it. To my opinion, that is why development and perfection of professional communicative skills come forward to one of priority directions in the study of business foreign language at economic faculty. What can serve as a criteria of foreign business communication? I share N. Briher's opinion, who is one of the leading experts in this field, that the ones may be the influence from presenting of information, a variety of ways of presenting information (variety of media), expressive communication. In this case the first component is the main. Efficiency, which is a stylistic feature of communication, manifests as in the content of information as in methods of presentation. It is known that the sociolinguistic term of communicative competence means the ability of an individual to produce statements, adequate communicative situations.

Communicative competence of native-speakers is formed in the process of socialization, however, it does not always give them the opportunity to achieve the desired impact on a partner. As the culture of speech communication requires special knowing, teaching rhetoric, for example, is necessary for students studying management at U.S. universities. Undoubtedly, professional communication skills are essential for professional communication in business, which is the main reason for their improvement for students who are engaged in business and those who are just planning their professional activities.

EU – FRIEDENSNOBELPREISTRÄGER

Der diesjährige Friedensnobelpreis wurde nicht an eine Person, sondern an die Europäische Union vergeben. Das Nobelpreiskomitee begründete diese Entscheidung damit, dass die EU über sechs Jahrzehnte lang Frieden und Versöhnung, Demokratie und Menschenrechte in Europa gefördert habe.

Die Arbeit der EU repräsentiert 'Bruderschaft zwischen den Nationen' und entspricht einer Form von 'Friedenskongress', wie Alfred Nobel dies als Kriterium für den Friedenspreis 1895 in seinem Testament umschrieben hat."

Das furchtbare Leiden im Zweiten Weltkrieg zeigte die Notwendigkeit eines neuen Europa. Über 70 Jahre hatten Deutschland und Frankreich drei Kriege ausgefochten. Heute ist Krieg zwischen Deutschland und Frankreich undenkbar. Das zeigt, wie historische Feinde durch gut ausgerichtete Anstrengungen und den Aufbau gegenseitigen Vertrauens enge Partner werden können. In den 80er-Jahren sind Griechenland, Spanien und Portugal der EU beigetreten. Die Einführung der Demokratie war Voraussetzung für ihre Mitgliedschaft.

Der Fall der Berliner Mauer machte den Beitritt möglich für mehrere zentral- und osteuropäische Staaten. Dadurch wurde eine neue Ära der europäischen Geschichte eingeleitet. Die Teilung zwischen Ost und West ist in weiten Teilen beendet. Die Demokratie wurde gestärkt. Viele ethnisch bedingten Konflikte wurden gelöst.

Die EU erlebt derzeit ernste wirtschaftliche Schwierigkeiten und beachtliche soziale Unruhen. Das Norwegische Nobelkomitee wünscht den Blick auf das zu lenken, was es als wichtigste Errungenschaft der EU sieht: den erfolgreichen Kampf für Frieden und Versöhnung und für Demokratie sowie die Menschenrechte; die stabilisierende Rolle der EU bei der Verwandlung Europas von einem Kontinent der Kriege zu einem des Friedens.

Die EU-Funktionäre haben ein Interesse daran, die EU zu erhalten und werden das auch trotz kleinerer Widerstände aus manchen Mitgliedsländern tun. Druck von außen haben sie nicht. Sie brauchen keine politische Ermunterung aus Oslo. Für Menschen hingegen, die wegen ihres Engagements für Frieden und Demokratie von den jeweiligen Regimes verfolgt werden, kann sowohl die politische Botschaft als auch die durch den Preis geschaffene öffentliche Aufmerksamkeit eine enorme Hilfe und ein Schutz sein.

Man kann durchaus argumentieren, die EU habe diesen Preis verdient, wenn man deren Gesamtentwicklung betrachtet und nicht die derzeitige Situation.

Es wäre aber schön gewesen, den Preis Menschen zu verleihen, für die er tatsächlich finanziell und politisch einen Unterschied ausgemacht hätte.

LA COCINA UCRANIANA

Ucrania - el país en el que las lenguas mixtas y las costumbres de más de 100 nacionalidades. El país en el que coexisten pacíficamente y los ucranianos y los rusos, los griegos y los Judíos, los búlgaros y los bielorrusos, georgianos y armenios ... Estepas del este costa, de los dos mares, bosques del centro de Ucrania, los Cárpatos y el Dniéper ... idioma melodiosa y melodioso país. Cómo un reflejo del país - su cocina. Poética y variada, pero al mismo tiempo armoniosa-como, nutritivo y ligero, lujoso y casual.

Cocina ucraniana

Evolucionado a lo largo de muchos siglos. Uno de los más populares, diverso y rico. En la cocina ucraniana existen las tradiciones de preparación de los platos de otros países.

Características de la cocina ucraniana.

Ucraniano cocina - cocina eslava oriental, su base incluye las tradiciones culinarias que se encuentran en cada una de las regiones de Ucrania. A pesar de esto, las recetas son aproximadamente la misma en todas las regiones del país. Cocina ucraniana tiene algunas de las técnicas de la cocina francesa, que es mucho en común con las otras cocinas eslavas occidentales.

Los platos principales de la cocina ucraniana.

Borscht, albóndigas, albóndigas, carne de cerdo, hígado, secheniki. Pancakes, oladki. Zrazy (kartoplyaniki) krovyanika salchicha, tocino en todas sus formas, tortitas de patata, repollo relleno, Kulish, kutya. Miel, cerveza, vino de uva, vodka, licores.

Borsch

Borsch- es el más popular "soup" en Ucrania. Hay tres variedades: rojo, Sin Carne, verde

Vareniki (pequeñas empenadillas con requesón, carne bayas)

En un sobre pequeño de masa se pueden encontrar: patatas, champiñones, col, carne, queso, fruta, bayas...

Pan

El pan en Ucrania se respeta. No quiere decir que este es probablemente el único producto que los ucranianos tan profundamente apreciar y honrar: «Хліб – усьому голова», «Хліб та вода – козацька їда». Una de sus especies arcaicas - it pasteles. Pero el pan favorito - como un día de fiesta, y todos los días - fue el que hizo la "levadura" y se cuece en el horno.

Galushki

Bolas de masa hervida previamente hervida para la cena todos los días. Galushki son fáciles de realizar y muy nutritivo. Es un alimento ideal para los atletas antes del entrenamiento

Tocino

Todas las naciones esclavas encanta el tocino. La grasa es rica en vitaminas A, D, E, F, caroteno. Todas estas sustancias purificar el cuerpo a partir del colesterol. Es esencial contiene ácido araquidónico. La grasa usada en la medicina tradicional.

Kurza J.
National Mining University
Scientific supervisor: S.I. Kostrytska

DIFFERENT APPROACHES TO MALE AND FEMALE COMMUNICATION

No surprise that due to the laws of science and nature male and female communication styles are different. It is known that, historically, as the ancient hunters men often tended to take competition positions. For them, winning fights meant staying alive. Women, on the other hand, tended to take a position of cooperation as the family caretakers. For them, avoiding fights meant staying alive. That history still affects us today. Men are more competitive and hierarchical, they establish rank and status. Women, on the contrary, look for similarities and value cooperation.

Due to the differences in male/female personalities and types of psychology their attitude, behaviour, roles, expectations, leadership styles, entrepreneurship skills, employment conditions, salaries, performance evaluations, business proposals, communication styles are very different when they enter their business fields.

The first noticeable difference between male and female is in calling names. Women are more likely to be formal when they call others by names. It is not important whether women communicate with their employees or with a group of friends. In both cases, they always show the formality of their nature. In contrast to this, men usually use informal way of communicating which shows causality of male's nature.

The second important distinguishing characteristic is different communication styles. The main reason why men compared to women become more successful in business is their brilliant communication skills. Usually, men are very confident communicators, and they tend to underline this confidence by each word. They also try to make informal conditions, using humour and jokes for better listening comprehension. In contrast, women tend to use words that show their lack of confidence even in case they are confident. Also, women try to be more possessive as they are reluctant to stand in meetings and to offer someone to sit when they are sitting.

The most important distinction between male and female is difference in presenting and perception of information. In non-verbal communication women usually nod their head when they listen to a speaker. When the speaker is a man he thinks that women agree with all his speech and becomes surprised to find out that women did not agree at all. On the other hand, when a woman is talking to a man and sees that he does not do and say anything, she thinks that he is bored or does not understand what she is talking about. Therefore, a woman repeats her speech from the

very beginning or asks a lot of questions to her listener about his understanding. In this situation, a man thinks that a woman is not very confident in herself, and it means that she is not a leader.

The next diversity is different visual contacting between men and women during the conversation. Women tend to use more direct eye contact in conversation to create relationship and connection while men take that as a challenge to their power or position. Also, female approaches a male from the front while a man often approaches from the side at an angle, which is how each of them tends to stand or sit when talking to others.

Finally, it is also a difference in male and female talk time. There are tendencies that men talk more than women and they take up more time and space at meetings when women try to make sure there is more equality in the room. One more men's feature is that they interrupt women very often during their conversations.

It is very important to remember that nowadays, the world has companies with mixed genders. It means that men and women should make big efforts to avoid miscommunication which lead to the team breakdown. However, it is very important to understand that male's and female's dissimilarity is able to create a unique and complementary company.

Lebed' E.
National Mining University
Scientific supervisor: T. V Borshch.
Language adviser: L. A. Zaika

ECONOMIC CYBERNETICS

What is economic cybernetics, where did it come from and what way did it pass, to become our contemporary?

The word «Cybernetics» in the sense of «the science of navigating» was applied by Plato in his poem «Gorgias». In 1843 it was used by French physicist and mathematician Andre-Marie Ampere. Ampere borrowed the word from the Greek language in which «cybernus» means the pilot, and used it in the work of the «Essays on the philosophy of science» for the definition of «science of society management». But then, the term was not widely spread and, in fact, it was forgotten for a century. Again they remembered about it only in 1948 in connection with publication of the book «Cybernetics» of the book Professor of Massachusetts Institute of Technology by Norbert Wiener (1894-1964).

Intensively developing, the Cybernetics currently unites the whole complex of such independent sciences as: theoretical Cybernetics, biological Cybernetics, economic Cybernetics, military Cybernetics and forensic Cybernetics.

Thus, economic Cybernetics - is not a separate discipline, but the scientific direction, dealing with the application of ideas and methods of Cybernetics to the economic systems. In the framework of this direction the economics, as a whole and at the level of individual units, is considered as a complex hierarchical system, in which the processes regulation and control occur, which are implemented

in the information form of the movement and transformation. And because of the great complexity of the economics as a system, the main method of the research is modelling of the separate objects and economic processes.

In Ukraine, the speciality of «Economic Cybernetics» was founded in 1965 at three universities: Kyiv, Lvov, Donetsk Universities. The training of economists-mathematicians at Dnepropetrovsk State University and Kiev Agricultural Academy. These universities have prepared a series of the scientific and pedagogical personnel for the system of higher economic education and research organizations.

During those years the approach to the economy of the country and the economics has abruptly changed. In conditions of market economy economists-mathematicians of a bachelor's level are the specialists, whose professional knowledge and skills finally become popular, because the speciality «economic Cybernetics» provides preparation of bachelors with modern economic thinking, meeting the world standards, well-educated, well-informed, and able to make effective decisions.

Specialist in Economic Cybernetics is trained in the field of planning and economic, organizational, managerial, analytical and research activities with professional training in the use of mathematical methods and computer modelling of economic systems and processes.

Training specialists is based on the study and application of the advanced computer technology, achievements of modern applied mathematics and systems software support solutions to economic problems. Special attention is given to the study and optimization of the bank information structures and processes with the use of modern computer technologies.

After graduation, students are qualified as a "bachelor", "expert" or "master" in economic cybernetics. The object of activity of graduates is the modelling, control and decision-making in economic systems.

Experts in the field of economic cybernetics work in banks, financial and economic organizations and businesses in the economic and analytical services, accounting, marketing, forecasting, and foreign economic activity.

Lebid Je.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

DIE ERNEUERBAREN ENERGIEN IN DER UKRAINE

Einer der Auswege aus der schwierigen Situation, in der sich unser Staat und seine Bürger aufgrund des Einkaufs der Energieträger außerhalb der Ukraine befinden, ist die Entwicklung der erneuerbaren Energien. Die entsprechenden Forschungen werden am Institut der Erneuerbaren Energien an der Nationalen Akademie der Wissenschaften der Ukraine durchgeführt, das im Jahr 2004 gegründet wurde.

Die Gewinnung der erneuerbaren Energien ist in der ganzen Welt zum Trend der letzten Jahrzehnte geworden. Es ist ein Weg ohne Alternative. Und dafür gibt es

drei Hauptgründe. Der erste ist schon längst bekannt – nach Angaben des Weltenergieerats gehen die entdeckten Vorkommen an Energieressourcen in vierzig Jahren aus, auch wenn man sparsam damit umgeht, außer Kohlenvorkommen. Der zweite Grund wurde nach dem Unfall in Japan noch offensichtlicher, wenn das Wort „Fukushima“ ein Gattungsname geworden ist, genau wie „Tschernobyl“. Ab jetzt wird keiner mehr behaupten, wie das noch vor kurzem war, dass Atomenergie aus modernen AKWs die umweltfreundlichste Energie sei. Und die tatsächlichen Vorräte an nuklearem Brennstoff sind nicht unbegrenzt. Der dritte ist politischer Art: Keiner möchte praktisch wie ein Drogensüchtiger von Öl- und Gaslieferanten abhängig werden.

Heute werden etwa 50% der Energieträger in die Ukraine eingeführt. Die Energieverwendung ist sowohl in der Industrie als auch im Wohnungssektor hoch, und ein systematisches Energiesparmodell existiert praktisch nicht. Die Wissenschaftler haben nachgerechnet, dass der Gesamtenergieverbrauch der Ukraine mit der Anwendung von energiesparenden Technologien fast 40% reduziert werden kann. Und das ist eine reale Zahl. In diesem Fall soll man zuerst die Kultur des Energieverbrauchs entwickeln, entsprechende einheimische Traditionen herausbilden. Aber dieser Prozess ist langfristig und aufwendig.

In Wirklichkeit sind die Pläne laut „Energiestrategie“ äußerst bescheiden: Es sind nur 19% der alternativen Energiequellen, die zur Nutzung innerhalb des Gesamtenergieverbrauchs auf die restlichen 25 Jahre vorgesehen sind, oder das sind 58 Millionen Tonnen Standardbrennstoffs. Dazu kommen noch 4% an Bio-, Wind-, Helium-Kleinwasserkraftwerks- und Geothermoenergie. Das ist viel zu wenig.

Die erneuerbaren Energien sind immerhin noch teuer. In unserem Land kostet Elektroenergie aus dem Solarstationen etwa fünf Grywna pro 1 kWh, und die Energie aus einem Atomkraftwerk kostet 20 Kopeken. Es gibt nur einen Weg: Selbstkostensenkung. Die wissenschaftlichen und technischen Probleme der alternativen Energie sind bekannt, sie sind Forschungsthemen in fundamentalen und angewandten Wissenschaften. Sie geben den Anreiz für Erfindungen. Dazu gehören Effizienzsteigerung der Solarpanels, Kapazitätserhöhung der Batterien, Sicherheitserhöhung der Windanlagen usw. Dieser Weg ist für die Ukraine sehr wichtig, und man muss anfangen ihn zu gehen.

Lutak A.
National Mining University
Scientific supervisor: O.P. Driga
Language adviser: O.D. Shvets

ACCOUNTING PROBLEMS TODAY

From the end of the 20th century to the present there have been a lot of accounting scandals in the world. As an example, in the late 2001 Enron scandal drew attention to the accounting problems and their influence on large and small companies. Enron's bankruptcy was one of the largest in history, and it led to closing one of the world's top accounting firms – Arthur Andersen. This scandal has resulted

in the numerous inspections of companies in 2002. Lots of firms were declared bankrupt.

Recent scandal in the Olympus Corporation showed that such scandals are often only the “tip of iceberg”. The centre of the problem is in accounting standards, corporate governance principles and auditing regulations. In this case, the best way to protect a company from bankruptcy is in researching top accounting problems in an organization.

The majority of organizations have no intra-departmental communication. As a result, the management body of an organization has no connection with the finance department handling accounting. Because of that a lot of mistakes appear - the finance department can't warn the company of possible threats and trace the business growth. An accountant has a lot of experience in analyzing the business due to handling the figures of an organization every day. His skills are enough to even help in making future strategies, but in most cases the finance department is not taking part while forming decisions.

The second problem is about the system of accounting. The finance department cannot make a decision which accounting method will be the best for the company's functioning. Besides, the world is going to convergence international and jurisdictional plans, and it also requires an evolution in accounting standards.

Lack of clarity in financial statements is one of the most seen pictures in different organizations. Accounting methods must be clearer and more developed both in public and private sector companies. In other case, this can make the investors wrong about the actual state of the company and their investments. Such ambiguity in the financial statements leads to bankruptcy of many leading multinational companies where the investors are the worst hit.

“Playing with numbers”, or “creative accounting” is the name of the next problem. In order to gain personal benefits the finance department or company officials may ask the accounts department to change some figures and inflate the reported earnings of a company. This can make their market share price increase but only for a short time. In the long term it might end up bankruptcy. This problem is, maybe, the most dangerous and often seen in lots of organizations.

Next two problems are connected with misconceptions about revenue. The accountants face difficulties in definition what should be considered as revenues. The main question is should an accountant consider what is billed as revenue and get it logged or wait until the company receives the payments. Some other companies use the accounting based on reporting at gross. This led to inflation market share proportions. To avoid this, accountants must consult with specialists and have a clear understanding of what the revenue is.

Human errors and inattentiveness also spoil normal functioning of the finance department and, as a result, the whole company. For example, typographical mistakes might lead to problems in the tallying of the balance sheets. Moreover, the accountant may forget to make some transactions and update them on a daily basis. Such mistakes are unforgettable for the accountant.

Dealing with outside agencies such as tax departments is also very important for an organization. Accountants must be professional and dynamic to handle

shortcomings. But it is almost impossible to avoid all these difficulties if a strong hierarchical administrative system is absent. Weak management body of the company cannot keep a track of frauds and misappropriations, whether deliberate or done by mistake.

The advent of globalization increased the value of accounting and finance and drew attention to their problems. Over the past few years, serious issues have been raised about the quality of accounting. The accountant must not only be experienced but also be equipped to limit the risk of fraud and failures and maintain the investors trust. As the financial world becomes more borderless and technologically advanced, rational regulation and prevention problems of accounting would help to protect the company from losses and bankruptcy and lead it to prosperity.

**Maksimchuk A.,
Strashko O.
Escuela 9
Profesora delegada: L. Galiba**

EN LA BASE DEL IMPERIO ESPAÑOL

Imperio español (en español: Imperio Español) - un conjunto de territorios y colonias que estaban bajo el control directo de España en Europa, América, África, Asia y Oceanía. Imperio español en la cumbre de su poder fue uno de los mayores imperios de la historia del mundo. Su formación está asociada con el inicio de la era de los descubrimientos, durante el cual se convirtió en uno de los imperios coloniales primero. Españoles Imperio existió desde el siglo XV a (en el caso de las posesiones africanas) en el siglo XX tardío

El nombre de "España" - un origen fenicio. Palabra fenicia "y punks," significa "amantes de la playa". Los romanos la usaban en el plural (Hispaniae) para referirse a la totalidad del ibérico poluostrova. Vdol la costa este de España, en el III milenio antes de Cristo. e. aparecieron tribus ibéricas [1], y algunas hipótesis relacionadas con su ancestral África del Norte. Por las tribus es el nombre antiguo de la península - Ibérica. En el medio de la BC II milenio. e. Íberos empezaron a asentarse en los poblados fortificados en el territorio de la Castilla moderna. Iberos se dedicaban principalmente a la agricultura, la ganadería y la caza, fueron capaces de producir herramientas hechas de cobre y bronce. Íberos utilizado paleoispankoe carta tartessiysami creado anteriormente. Lengua íbera era tartessiyskomu similar.

Hay evidencia romano que vivió previamente en ligures España, pero en el período histórico de su existencia no es conocida.

En la Edad del Bronce Tardío en la Península Ibérica recibe cultura de urnas (el remanente de los cuales en el período histórico fueron probablemente luzitany), ya principios de 1000. e. la mayor parte de Iberia colonizado tribus celtas. Parte de los celtas que viven en el barrio con los íberos, cayó bajo su influencia, creado keltiberiyskuyu cultura, los celtas, que vivía en la parte occidental, se mantuvo el estilo de vida relativamente conservador, eran de tradición oral. Celtas de Iberia se

hizo famoso como guerreros. Ha inventado un arma de doble filo, que más tarde fue el armamento estándar del ejército romano y se utiliza contra sus inventores.

En el siglo XVI los españoles a establecer asentamientos en las islas del Caribe, y los conquistadores destruyeron la educación pública, como los imperios azteca e inca en la parte continental, respectivamente, y del Norte y América del Sur, aprovechando los conflictos entre la población local y el uso de una tecnología militar de alto.

A finales del XVI - primeras expediciones del siglo XVII emprendidas en busca de la Terra Australis, en la que abrió una serie de archipiélagos e islas en el Pacífico Sur, incluyendo las Islas Pitcairn, Islas Marquesas, Tuvalu, Vanuatu, Islas Salomón y Nueva Guinea, que fueron declarados propiedad de la Corona española, pero no ha sido colonizado con éxito.

Siglo XVI y XVII a veces se llama la "Edad de Oro de España"

Malyschkina O.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

DIE ZUKUNFT VON DISPLAYS

Samsung Mobile Display hat ein flexibles AMOLED-Display angekündigt, das in zukünftigen Smartphones zum Einsatz kommen könnte.

Der biegsame AMOLED-Bildschirm hat eine Diagonale von 4,5 Zoll (11,4 Zentimeter) und bietet eine Auflösung von 800 x 480 Pixeln, vergleichbar also mit den Displays von modernen Smartphones. Die Treiberelektronik ist in dem Modul bereits integriert. Der Bildschirm kann nach Angaben von Samsung mit einem Biegeradius von nur einem Zentimeter verformt werden, ohne dass es Schaden nimmt. Die Bildqualität soll dabei auch nicht durch die dabei auftretenden Ghosting-Effekte beeinträchtigt werden.

Diese Flexibilität wird durch den Verzicht auf das bei der Fertigung normalerweise verwendete Glassubstrat ermöglicht. Stattdessen kommt ein spezielles Kunststoffsubstrat zum Einsatz., das laut Samsung im Gegensatz zu bisherigen Kunststofflösungen auch hohe Temperaturen aushält. Eine Serienproduktion des flexiblen AMOLED-Bildschirms soll bereits in der nahen Zukunft möglich sein.

Sony hatte auch einen ähnlichen Bildschirm vorgestellt, der sich sogar beispielsweise um einen Bleistift wickeln lässt und dabei immer noch Bewegtbilder anzeigt. Sony geht davon aus, dass derartige Bildschirme künftig extrem dünne aber dennoch strapazierfähige Mobilgeräte ermöglichen werden. Darüber hinaus ist auch die Produktion von Bildschirmen denkbar, mit denen sich beispielsweise Wände tapetieren lassen oder die in Kleidung integriert werden. Zudem sei die Produktion solcher Bildschirme im Vergleich zu herkömmlichen Displays wesentlich umweltschonender.

LG nährt schon länger den Traum vom flexiblen E-Paper, der jetzt endlich wahr werden soll: Die südkoreanische Firma kündigte ganz offiziell ein 6-Zoll-Display an, das den „E-Book-Markt revolutionieren“ werde. Dabei handelt es sich um

einen bis zu 40 Grad biegsamen Bildschirm mit einer Auflösung von 1024 x 768 Pixeln, der in der Tiefe nur 0,7 mm misst. Glas-Display mit ähnlichen Spezifikationen sind etwa ein Drittel dicker und doppelt so schwer wie das nur 14 Gramm wiegende Plastik-E-Paper. LG zufolge überlebte es mehrere Stürze aus 1,5 Metern Höhe und ist demnach extrem widerstandsfähig.

Physiker von Montanuniversität veröffentlichen Forschungsergebnisse im Wissenschaftsjournal „Science“. Der Bildschirm der Zukunft ähnelt einem Papier: Er lässt sich wie eine Zeitung falten oder zusammenrollen. Außerdem bietet er hervorragende Bildqualität bei niedrigem Energieverbrauch. Bis diese faszinierende Vision Realität wird, ist noch viel Grundlegendes zu erforschen. Ein entscheidender Schritt zur Weiterentwicklung dazu notwendiger ultradünner Schichten aus organischen Molekülen ist Wissenschaftlern von Montanuniversität gelungen. Die ultradünnen Schichten setzen sich aus Hexaphenyl, das sind stäbchenförmige organische Moleküle, zusammen.

**Nasikan N.,
Polishkevich E.
National Mining University
Scientific supervisor: E.P. Pilova
Language adviser: O.D. Shvets**

IMPLEMENTATION OF MARKETING CONCEPTS FROM THE DEVELOPMENT OF A STARBUCKS CAFE

We live in an amazing and wonderful time when progress goes on, every day we learn something new about our world. Thanks to this process, level and quality of our lives are growing every moment, therefore tastes and needs of consumers in the service industry, business style, and concepts of marketing, as an important part of the development and prosperity of a successful enterprise, are changing too.

The main word of our time is ‘personality’ and everyone tends to get something that will satisfy his personal needs. Our job, as future marketers, is not only keeping up with the times and analyzing the current state of the market, but also trying to stay ahead and anticipate future events, as our goal is giving to customers what they need and satisfying their constantly growing needs.

For better understanding of changes of the marketing concepts, we decided to follow the example of their implementation of the most popular in the world cafe - Starbucks, which successfully develops and does not lose its title of ideal place for relaxing between work and home, while taking first place in the market.

Starbucks started out as an ordinary shop selling coffee beans and equipment for making it. According to Schultz, the head of stores, who has spearheaded the development of the network, he dreamed that Starbucks was in every state of America, on every corner, that it was not just a place to drink coffee but a coffee house with a special atmosphere, loved by everyone - a place between home and work. And now it is difficult to argue with the fact that he did it. Even a seemingly small change such as the location of a coffee shop in the space is an important detail

for Starbucks. The main requirement when selecting areas: front door should look to the east or to the south, and never to the north, to let visitors enjoy a sunshine, but the sun was not blinded.

A well-designed marketing movement followed Starbucks, making it a truly successful. Over 40 years marketing of Starbucks is constantly evolving, but the basic idea of comfort and relaxation of visitors remains unchanged.

**Nikitchenko O.,
Sokolko Y.
Escuela №9
Maestra: Galiba L. V.**

EUROCOPA

El Campeonato Europeo de Fútbol, más conocido como Eurocopa o UEFA Euro, es el torneo internacional de selecciones masculinas nacionales de fútbol más importante de Europa, organizado por la UEFA cada cuatro años. En su edición inaugural, el torneo tenía el nombre de Copa de Naciones de Europa o Copa de Europa, y recibió su denominación actual en 1968. Las selecciones con más triunfos en esta competición son la alemana y la española, con tres títulos cada una.

Hasta la Eurocopa de 1976 en la fase final participaban sólo 4 países, que llegaban a la misma tras eliminatorias previas. Desde 1980 lo hicieron ocho selecciones, número que aumentaría a 16 competidores a partir de la Eurocopa de 1996. Todos estos equipos participan después de clasificarse en un proceso especial organizado por la UEFA con los diversos equipos afiliados a dicha confederación; la única excepción la constituye el equipo anfitrión de cada edición, el cual se clasifica directamente por derecho propio.

Historia de la competición. La historia de la Eurocopa se remonta al año 1927, donde el francés Henri Delaunay, secretario de la Federación Francesa de Fútbol en ese entonces, formuló la idea de un campeonato de naciones europeas al ver que en Sudamérica ya se jugaba el Campeonato Sudamericano (Copa América) desde 1916. Muchas selecciones de fútbol no estaban de acuerdo con la idea y el torneo no se concretaría hasta 1957, año en que se realizó el Congreso de la UEFA. Delaunay había fallecido dos años antes de dicho congreso, pero su gran idea de la competición hizo que el trofeo fuera nombrado en su honor como «Coupe Henri Delaunay».

La primera copa: Francia 1960

Artículo principal: Eurocopa 1960.

España contaba con un potente equipo, que tuvo un comienzo prometedor, al eliminar a Polonia con un tanteo global de 7-2, con cuatro goles de Alfredo di Stefano, dos de Luis Suárez y uno de Francisco Gento y Enrique Gensana.^{2 3} Pero el general Francisco Franco negó la entrada del equipo de la Unión Soviética al país, y de este modo los soviéticos se clasificaron automáticamente a semifinales, disputadas en Francia, así como la final y el partido por el tercer puesto. Los otros semifinalistas de esta edición fueron Francia, Yugoslavia y Checoslovaquia. Los soviéticos se impusieron a los checoslovacos por 3 goles a 0 en la primera semifinal, con dos goles

del jugador Valentin Ivanov. En el otro partido de semifinales, los yugoslavos ganaron por 5-4, tras remontar dos goles de ventaja de Francia (2-4). Los 9 goles conseguidos entre ambos equipos constituyen el récord aún vigente del partido con más goles en una Eurocopa. Raymond Kopa y Just Fontaine no pudieron tomar parte en dicho partido. La final de la copa enfrentó a los equipos de la Unión Soviética y Yugoslavia en el estadio Parque de los Príncipes. El partido concluyó con empate a 1 tras goles de Milan Galic para Yugoslavia, y Slava Metreveli para la URSS. En la prórroga, Victor Ponedelnik marcó de cabeza el 2-1 con el que acabó el partido. Con este gol, la Unión Soviética logró su primer y único título.

España 1964

Artículo principal: Eurocopa 1964.

El éxito alcanzado por la primera Eurocopa hizo aumentar la participación de los países, pasando de los iniciales 17 a 29 selecciones nacionales, y donde participaron por primera vez los equipos de Italia e Inglaterra. Los ingleses hicieron su debut perdiendo ante Francia por 6 goles a 3, mientras Grecia no jugó con Albania ya que ambos países se encontraban en guerra. La eliminatoria le fue concedida al equipo albanés, aunque luego perdería contra Dinamarca, quien pudo instalarse dentro de los cuatro mejores equipos superando en cuartos de final y en un partido de desempate a la selección de Luxemburgo. El danés Ole Madsen logró meter seis goles en los partidos contra una Luxemburgo que derrotó por 2 goles a 1 a Países Bajos en la ciudad de Rotterdam.

Hungría fue sorpresa junto con Dinamarca, al dejar fuera de la copa a Francia en cuartos de final. Los equipos clasificados a las semifinales eran Hungría, Dinamarca, España y la Unión Soviética. La selección local venía de golear al equipo de la República de Irlanda por 7 goles a 1. España fue elegida entonces para ser el lugar donde se jugara la fase final, con la condición de que pudiera jugar dentro del territorio la U.R.S.S..

En Barcelona se jugó la semifinal entre los soviéticos y Dinamarca, venciendo los rusos por 3 goles a 0, donde destacó nuevamente Valentin Ivanov y ahora Victor Ponedelnik. En la otra semifinal el triunfo para España llegó en la prórroga con un gol de Amancio Amaro, jugador del Real Madrid CF, terminando el partido 2 a 1.

La final fue disputada en el Estadio Santiago Bernabéu y jugaron las selecciones de la Unión Soviética, defendiendo el título obtenido en 1960, y la selección local de España, organizadora del evento. Los goles llegaron a los 6 minutos, abriendo el marcador el jugador español Jesús Pereda encajando en el arco un centro enviado por Luís Suárez. Los soviéticos lograron el empate de la mano de Galimzian Khusainov. El gol que le dio la copa a España fue obra del cabezazo de Marcelino tras un centro de Jesús Pereda en los instantes finales.⁴

EFE/REDACCIÓN La selección española de Vicente Del Bosque inscribió con brillantez su nombre entre las grandes leyendas del fútbol, al convertirse en la primera de la historia que consigue la triple corona, derrotando a una Italia valiente con la mayor goleada en una final (4-0), para hacer del triunfo una costumbre.

España marca el ritmo del fútbol mundial. Es la referencia actual. Y exhibe un estilo con el que se cuela entre equipos legendarios.

Tuvieron que pasar 44 años hasta que España encontró un estilo que le llevó en Viena a su primera Eurocopa en color. De la raza al toque. Cuatro años después presume de estrella. Extiende su dominio futbolístico con una lección que le hace ser inalcanzable. En una final. En el momento en el que a otros le tiemblan las piernas, ellos juegan para divertirse. Es la consigna de Del Bosque antes de saltar al césped. Sólo sois futbolistas. Disfrutad y ser generosos. Lo cumplen. Al pie de la letra.

Oleshko A.
Volodymyr Dahl East Ukrainian National University
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

DECORATION OF MANUSCRIPTS

We live in the society that values information greatly. Books introduce various information from old times, so we should be respectful to the one who has created this form of introducing knowledge whether in paper or electronic form. From a century to century, books were copied by hand. From the beginning of the Slavic alphabet creation book containing sacred texts, understood as a special art, so much attention was paid to its design. The manuscripts were appreciated very much and in our time, they represent a serious historical value.

Decoration of a manuscript is an important source of information about it. An ornament was the primary means of decorating Russian manuscripts. A *screensaver*, an *ending*, *initials*, a *ligature*, a *miniature* and *field flowers* were executed in this style.

The image, that was on the text at the beginning of a chapter or a page called the *screensaver*. The *ending* is a picture below a text at the end of a chapter or a manuscript. Sometimes the *colophon* (the text on the last page of a manuscript or old printed book, which reports information on an author, a date and a place of its composition) played the role of an *ending*. *Initial* – the oldest element of designing books with a beautiful image, reaching 3-6 lines of text. The word "initial" is derived from the Latin "initialis" which means "beginning". *Initials* often turned into intricate images of wild animals, birds, monsters, battling warriors. *Field flowers* and the *ligature* – decorations on the manuscript in the form of a pattern, were also quite common. The late XIV century began using *ligature* for writing the name of the manuscript, for some religious texts, for inscriptions on icons, bells, murals in temples, metal utensils, sewing, on the tombstones. In the XVII century the *header* of *ligature* was replaced in the *text saver*. Often the header *ligature* was written vermilion less gold and it was decorated with stylized flowers and leaves. In order to fit the whole header on the same line, the scribes tried to write letters of high and narrow. The Russian *ligature* is unique and national and the European book does not know it.

For the first time the consistent classification and periodization of art styles of manuscripts gave Shchepkin. Ancient ornaments of Russian manuscripts is starovizantiysky or geometric, which was used in the manuscripts for the XI-XII centuries. This ornament came to Russia with Bulgarian books at the end of the X

century, but it has been slightly modified Russian scribes according to national preferences and traditions. A typical example of the starovizantiyskiy ornament's are in "Ostrogh Gospel", Prince Sviatoslav's "Izbornik", "Mstislav Gospel" and other books. As a rule, two motifs are basis of the ancient ornament. It's floral and geometric. The Saver of ornament delineated a frame of geometry: a square or a rectangle, as a scheme in the context of the church. The saver helped the reader understand the meaning of the text. In addition, the saver was used for visual separation of text books to pieces. Often draw different animals and birds in the fields outside a saver. In simple manuscripts an ornament painted vermilion. In expensive manuscripts used many colors and letters with flowers were written in gold. As ancient manuscripts were decorated with miniatures (illustrations). Often depicted on miniatures the image of an author's and sometimes the image of a customer. For example, on one of the miniature Sviatoslav's "Izbornik" (1073) depicts the Prince Svyatoslav with his wife and sons. Ancient miniatures had different static and simple the image with a small quantity of shapes.

As a rule, old Russian books consisted of separate notebooks that were intertwined together. Wooden boards-caps were binding for these books. Boards were covered a leather. On this leather was stamped a hot metal ornament drawings. Sometimes on a textured skin was applied the gold leaf. In addition, sometimes binding was decorated with metal plates in the center and with corners of boards. Each book had copper or silver buckles on which snapped belt loops. Cutting the pages of a book gilded and stamped on it minted the image of grapes, flowers and leaves. A precious binding was a massive silver frame with gems. It was attached to covers of a binder. These bindings were made by order of princes, the largest church leaders and members of the aristocracy, because it cost a lot.

So, we can conclude, that the design of ancient manuscripts had been an art, where above all used ornamental for decorations screensavers, endings, initials, and the ligature, miniatures and field flowers.

Omeltschenko T.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

DIE ZUKUNFT DER TECHNIK

Neben den technischen Entwicklungen dürfte in Zukunft die Robotik eine immer größere Rolle spielen: sie könnte sich zu einer Großindustrie entwickeln. In Fabriken werden immer mehr Arbeitsgänge von Robotern übernommen werden. So werden weniger Menschen als Arbeiter beschäftigt werden. Aber auch in Krankenhäusern, Pflegeheimen, Supermärkten und Unternehmen werden Roboter tätig sein. Spätestens bis 2030 werden Roboter Menschen im Alltag entlasten und unterstützen. Im Jahr 2025 könnte die NASA bereits den ersten humanoiden Roboter auf eine hundertjährige Mission durch den Weltraum schicken. Und schon in den kommenden Jahren bahnt sich ein regelrechter Wettflug zum Mond an: Den Anfang machte 2007 Japan mit ersten Mondmission in der Geschichte des Landes. Ein Jahr lang soll

„Selene“ über dem Mond kreisen und dessen Oberfläche untersuchen. Im Jahr 2025 soll dann eine bemannte Raumstation auf dem Mond errichtet werden. Im Jahr 2012 möchte China einen Rover zum Mond schicken. Die russische Raumfahrt will bis 2015 den Bau des russischen Teils der Internationalen Raumstation beenden und eine wieder verwendbare Raumfähre mit einem eigenen Weltraumbahnhof entwickeln. In den folgenden zehn Jahren ist eine bemannte Plattform im Orbit vorgesehen und ab 2028 eine permanent in Betrieb befindliche Station auf dem Mond. Bereits vor dem Jahr 2040 sollen Flüge zum Mars stattfinden.

Bis zum Jahr 2030 werden Millionen von PKW und LKW mit Batterien oder Brennstoffzellen ausgestattet sein; andere Fahrzeuge werden mit Biodiesel oder Ethanol fahren. Fahrerassistenzsysteme werden eine immer größere Rolle spielen; auf bestimmten Strecken wird der Straßenverkehr ferngesteuert sein. Flugzeuge werden leichter, schneller und hinsichtlich des Verbrauchs effizienter sein.

Im Bereich Energietechnik werden zum einen die Verfahren zur Nutzung erneuerbarer Energien wie Wind, Sonnenlicht, Geothermie, Bioabfälle usw. weiterentwickelt werden. Aber auch die Atomenergie hat wieder Zukunft: In mehreren Ländern (z.B. China, USA, Großbritannien) werden neue AKWs geplant; in Japan soll ein neuer schneller Brüter inklusive Wiederaufbereitungsanlage konventionelle Atomreaktoren bis zum Jahr 2050 ablösen. Auch Indien und China bereiten den Bau von Brutreaktoren vor. Zum anderen werden Technologien weiterentwickelt werden, die zu mehr Effizienz bei der Energienutzung führen (z.B. Energiesparlampen, Kraft-Wärme-Kopplung, Niederenergie-Gebäude). Ferner dürfte in den kommenden Jahrzehnten die Nanotechnologie weiterentwickelt werden, mit deren Hilfe schon jetzt z.B. außerordentlich zugfeste, leitfähige, verformbare und leichte Materialien und winzige Elektromotoren hergestellt werden können. In Zukunft wird es eventuell kleine Roboter geben, die im Brutkreislauf mitschwimmen können, Nanoassembler, die aus einzelnen Atomen nahezu alles produzieren oder jegliche Art von „Müll“ in wieder verwertbare Atome zerlegen können, Oberfläche, die so glatt sind, dass kein Schmutz auf ihnen haften kann usw.

Owsseewa K.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin:: N.M. Ignatowa

DIE DEUTSCHE SPRACHE VON HEUTE

Das deutsche Sprachgebiet ist historisch in drei Teile gegliedert. Im Norden spricht man auf dem Lande Niederdeutsch, sonst Hochdeutsch mit Eigenheiten in der Aussprache (man sagt dort S-tau statt Schtau und S-paß statt Schpaß).

Im Süden sind die oberdeutschen Dialekte Bairisch und Schwäbisch-Alemannisch noch heute sehr lebendig, und dazwischen spricht man Mitteldeutsch von Dresden (Sächsisch) über Frankfurt (Hessisch) bis Trier (Moselfränkisch). Fast überall wird aber auch Hochdeutsch gesprochen, auch in Wien (Österreich), das zum bairischen Dialektgebiet gehört.

In der Schweiz ist das Hochdeutsche zwar Schriftsprache und wird an den Schulen gelehrt, aber viele Deutschschweizer können es nicht sprechen, was der Schweizer Regierung Sorgen macht.

Doch nicht nur in den deutschsprachigen Ländern spricht man Deutsch, sondern auch in einigen Nachbarregionen, in denen das Deutsche Minderheitensprache ist, etwa in Ost belgien, in Südtirol oder in Nordschleswig.

Tabelle 1 – Deutschlerner

Deutschlerner (in absoluten Zahlen) 2003	
Russische Föderation	4 657 500
Polen	2 202 708
Frankreich	1 603 813
Ukraine	1 235 647
Usbekistan	855 900
Tschechien	799 071
Ungarn	629 742
Kasachstan	628 874
Niederlande	591 190
USA	551 274

Im Elsass und in Lothringen sind das Alemannische und das Rheinfränkische auf dem Lande noch teilweise lebendig. Außerdem spielt das Deutsche als Fremdsprache in vielen Ländern eine wichtige Rolle, vor allem in Mittel- und Osteuropa, aber auch in Finnland und in den Niederlanden, in Kamerun, Kasachstan und Georgien. Fast 20 Millionen Schülerinnen, Schüler und Studierende lernen weltweit Deutsch, und mindestens 50 Millionen Menschen haben gute Kenntnisse des Deutschen als Fremdsprache.

Worum handelt es sich bei dieser Sprache, die für über 90 Millionen Menschen in Mitteleuropa Muttersprache und für über 50 Millionen eine geschätzte Fremdsprache ist? Sie ist seit 1200 Jahren bezeugt, besitzt seit etwa 200 Jahren einen hochsprachlichen Standard und ist beständig in Bewegung. Das sollen einige Beispiele verdeutlichen. Es gibt Mode-Adjektive, mit denen man besonders gute Dinge und hohe Zufriedenheit bezeichnet. Um 1900 verwandte man dafür Wörter wie **famos**, **kolossal** oder **allerliebste**, die heute völ lig veraltet sind. Wer vor 40 Jahren aufgewachsen ist, sagt heute noch manchmal **knorke** oder **dufte**, was die Jungen putzig finden. Die sagen **spitze**, **irre**, **super**, **grell**, **fett**, **geil** oder eben: **voll krass**, **ey!**, wenn sie etwas "cool" finden.

Eine große, oft übergroße Rolle spielen Entlehnungen aus dem Englischen und Bildungen, die es im Englischen gar nicht gibt, zum Beispiel Handy (english mobile phone). Es gibt Bereiche, in denen es keine deutschsprachigen Terminologien mehr gibt, etwa in der Technik und in der Wirtschaft, aber auch im Alltag.

Tabelle 2 - 11 Sprachen der Europäischen Union.

11 Sprachen der Europäischen Union. Die EU-Amtssprachen werden von den folgenden Anteilen der EU-Bevölkerung als Muttersprache gesprochen (in Prozent)	
Deutsch	24
Französisch	16
Englisch	16
Italienisch	16
Spanisch	11
Niederländisch	6
Griechisch	3
Portugiesisch	3
Schwedisch	2
Dänisch	1
Finnisch	1

Prokopenko K.
National Mining University
Scientific supervisor: K.P Pilova
Language adviser: O.D. Shvets

CONSUMER BEHAVIOR

Customers are the main cell in economic relations. The consumer supplies all demand. Without a consumer, there is no demand curve.

Understanding consumer behavior is essential to the development economy and marketing strategy. The basis of the marketing strategy is consumer behavior analysis which also includes the learning of consumer psychology. It is important to understand what compels the consumer to actually make a purchase, as opposed to just generating interest.

Consumer psychologists often conduct research to learn more about buyer behavior. Consumer behavior essentially refers to how and why people make the purchase decisions they do. Consumer psychology is a specialty area that studies how our thoughts, beliefs, feelings and perceptions influence how people buy and relate to goods and services. One formal definition of the field describes it as "the study of individuals, groups, or organizations and the processes they use to select, secure, use, and dispose of products, services, experiences, or ideas to satisfy needs and the impacts that these processes have on the consumer and society".

From the point of view of psychology and consumer choice behavior depends on many factors, some of the most important are :

- personal and individual preferences;
- physical and intellectual abilities;
- lifestyle;

- advice of family and friends;
- advertisement.

Understanding and therefore learning to anticipate consumer behavior is the key to planning and managing in this ever-changing, competitive environment.

The marketing concept stresses that a firm should create a marketing mix that satisfies customers and this can only be done with the understanding of consumer behavior.

Understanding consumer behavior is essential to the development of marketing strategies – especially pricing, product design, segmentation, targeting, positioning and promotion.

Pyatygorska K.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin:: T.V. Galuschko

NEUE VERWENDUNG VON UV-LAMPEN

UV-Lampen von Heraeus Noblelight werden zur Behandlung von Wasser, Luft und Oberflächen genutzt. Häufig finden diese Speziallichtquellen ihren Einsatz in der Aufbereitung von Trinkwasser in Wasserwerken oder in der Desinfektion von Packstoffen in der Lebensmittelindustrie.

Die Inaktivierung von Mikroorganismen mit UV-Licht wird nun auch in der Landwirtschaft eingesetzt. Das schweizerische Unternehmen SwissFood Tech Management AG setzte UV-Lampen in ihrer Phyt03-Maschine ein, die zur Behandlung von Feldern in der Landwirtschaft die Kombination von ozonisiertem Wasser und UV-Licht nutzt, um die Verwendung von Pestiziden und Insektiziden zu ersetzen.

Ein Aufsatz, der am Ende eines Traktors angehängt wird, ist mit UV-Lampen ausgerüstet. Ozon wird in einer separaten Einheit, die auf der Gabel an der Front des Traktors montiert ist, durch stille Entladung erzeugt und in Wasser gelöst. Die Phyt03-Methode kombiniert zwei Effekte: die Pflanzen werden mit dem ozonisierten Wasser besprüht und mit UVC-Licht bestrahlt. Biologische Schädlinge leben häufig auf der Pflanzenoberfläche. Kleintiere wie Käfer werden mit dem Wasser einfach auf den Boden gespült, aber nicht vernichtet.

Mikroorganismen wie Bakterien, Viren oder Pilze auf den Pflanzen werden durch UVC-Strahlung der Wellenlänge 254 Nanometer gezielt abgetötet. Die energiereiche UVC-Strahlung inaktiviert Mikroorganismen, indem das Erbgut geschädigt wird. Zusätzlich aktiviert die UV-Strahlung das in Wasser angereicherte Ozon auf der Pflanzenoberfläche und erzeugt angeregten Sauerstoff. Dieser zerstört die Zellwände der Mikroorganismen.

Durch die Entfernung der Schädlinge wird das Risiko einer Schädigung der Pflanze oder des Feldes erheblich gesenkt. Der Einsatz von UV-Lampen ist eine umweltfreundliche Methode, Chemikalien sind nicht erforderlich. Es entstehen keine biologischen oder chemischen Rückstände auf der Pflanzenfläche, im Boden und in der Umwelt.

Die in der Phyt03-Methode eingesetzten Amalgamlampen erzeugen UV-Strahlung der Wellenlänge 254 Nanometer. Longlife Amalgamlampen sind extrem langlebige Hochleistungs-Niederdrucklampen. Sie erreichen die bis zu zehnfache UV-Leistungsdichte von klassischen Quecksilber-Niederdrucklampen und sind unempfindlich gegen Temperaturschwankungen. Heraeus-Amalgamlampen sind mit einer einzigartigen Beschichtung ausgestattet, die den bei herkömmlichen UV-Lampen störenden Transmissionsverlust des Quarzglases verhindert. Das Ergebnis ist eine nahezu gleichbleibende Entkeimungswirkung über die gesamte Lebensdauer der Lampe.

Heraeus Noblelight GmbH entwickelt, fertigt und vertreibt Infrarot- und Ultraviolett-Strahler für Anwendungen in industrieller Produktion, Umweltschutz, Medizin und Kosmetik, Forschung und analytischen Messverfahren.

Rogowa K.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

VOM HOLZBEIN ZUM ROBO-ARM

Das Jahr 2012 war reich an vielen sportlichen Ereignissen. Darunter die XIV. Paralympische Sommerspiele in London. Sie hatten so viele Teilnehmer und Teilnehmerländer wie nie zuvor. Ukrainische Nationalmannschaft hat eine rekordmässige Zahl von Medaillen aus London mitgebracht.

Die Paralympiade – das ist ein derartig riesiges Ereignis von Weltmaßstab, das berufen ist, die Welt staunen zu lassen. Wie Menschen aus Krankbetten an den Start gehen, miteinander wetteifern, glänzende Wettkämpfe durchführen und dabei die riesige Stärke ihres Geistes demonstrieren.

Aber ohne Hilfe der Forscher, die Prothesen und Implantate entwickeln, wären diese Sportspiele unmöglich. Mit Hilfe von Prothesen können Funktionen eines bestimmten Körperteils oder Sinnesorgans ersetzt werden. Am häufigsten kommen Prothesen bei verlorenen Gliedmassen wie Armen, Beinen, Händen oder Füßen zur Anwendung.

Der Versuch, durch Verletzungen oder Amputation verloren gegangene Körperteile mithilfe von künstlichen Gliedmassen zu ersetzen, wurde schon vor langer Zeit unternommen. So verwendeten bereits die alten Ägypter um 2000 v. Chr. einfache Prothesen zu diesem Zweck. Im Mittelalter benutzte man Holz oder Eisen für künstliche Gliedmassen.

1984 wurden erstmals Fremdkraftprothesen entwickelt. Elektromotoren bewegen dabei Daumen, Zeige- und Mittelfinger und ermöglichen einen einfachen Zangengriff. Später wurden die schweren Motoren durch Luft oder eine Flüssigkeit ersetzt. Mittels kleiner Kissen kann Luft in die Prothese hinein- bzw. herausgepumpt werden, um die Finger einzeln zu strecken oder zu beugen. Trotz erheblicher Verbesserungen in Gewicht, Flexibilität und Handhabung sind die Prothesen auch heute noch druckunempfindlich und vermitteln kein Gefühl. Amerikanische und Schweizer

Forscher arbeiten daran, die Prothese über Gehirn anzusteuern, um auch eine Rückmeldung zu ermöglichen.

Ein sehr innovativer Bereich der Prothese-Technik ist Endoprothetik, also der künstliche Gelenkersatz. Neben Hüft-, Knie-, Arm- und Fingergelenken gibt es heute sogar schon zahlreiche Gesichts-Ersatzstücke.

2003 ist es Forschern gelungen, mittels Kalziumphosphatzement die Knochenheilung zu revolutionieren. Knochenwachstumsdefekte können aufgefüllt werden und gleichzeitig verdoppelt sich die Knochenheilungsgeschwindigkeit.

Sehr wichtige Rolle in der Entwicklung der Prothese spielt Biomechanik, die sich mit Funktionen und Strukturen von Bewegungsapparat und Bewegungen von biologischen Systemen befasst. Die Wahl der Methoden beschränkt sich nicht nur auf die Darstellung mechanischer Eigenschaften (äußere Biomechanik), sondern befasst sich auch zunehmend mit sensomotorischen Regelungsprozessen (innere Biomechanik).

Sai D.
National Mining University
Scientific supervisor: A.V. Bardas
Language adviser: O.D. Shvets.

EMPLOYER BRANDING

Nowadays, when the economic crisis is finally over, companies all over the world desperately need experienced and knowledgeable personnel to fix their positions on markets and increase profit. But the hard years of lay-offs have already persuaded recruits that even a company with million dollar profit might be tough with its staff policy; that is why to get the most talented employees is quite a difficult and responsible task. But right employer brand management may be a solution.

Employer branding is a sum of a company's efforts to communicate to existing and prospective staff what makes it a desirable place to work. Developing a strong, clear employer brand can be the difference between effective employee retention and solving the problem of motivation lack and high turnover. For organizations that are defined by the strength of their teams, hiring and retaining top talent is pivotal to their business success.

A strong employer brand is related to pride of individuals expected from being organizational members, applicant pool quantity and quality and stable and positive workforce attitudes and organizational performance compared to broader market.

CEO seeking for building their companies' employer brand must comprehend the following tips:

1. Understand the organization.
2. Articulate your value proposition for employees.
3. Develop standards to measure the fulfillment of the brand promise.
4. Align all people practices to support and reinforce the brand promise.
5. Execute and measure.

There are several employer attractiveness dimensions:

- interest value: the extent to which an individual is attracted to an employer because of the excitement and creativity of the work environment;
- social value: attraction based on a collegial work environment with good team atmosphere;
- economic value: attraction based on salary and benefits;
- development value: based on recognition of work and career-enhancing opportunities;
- application value: the employees’ ability to apply what they have learned to teach others and interact with customers in a way that is positive and humane.

One of the most important things in building an employer brand is telling a story: it is bound to be of who you are, what you do and, mostly crucial, why it matters. The main attributes of a strong brand story are clarity, consistency and character. To engage your perspectives candidates and current employees with your brand story, your organization needs to create a connection at every single touch point. There is a multitude of channels available – the challenge is to determine the right set of communication tools for your company: what channels will reach your audiences most effectively and motivate them to take an action? Possible communication channels:

- career websites or sections (culture, location, benefits, personality);
- recruitment marketing materials (professionalism, credibility, outreach);
- web 2.0 (have a conversation, build a community);
- public recognition (best place to work ranking, editorial placements, employee engagement);
- internship programs, academic partnerships.

Tips to remember of employer branding:

1. Like all brands, employer brands are essentially marketing concepts and constructs.
2. Employer brands are at least as much about retention and engagement as they are about recruitment.
3. Never trust anyone who tries to wrap employer brands in a cloak of mystique or jargon.
4. Employer brands can support corporate brands, and vice versa.
5. Every employer brand is an investment that should and must demonstrate a return comparable to other forms of business investment.
6. Starting a brand development project does not commit you to completing it: you can walk away at any stage, and every stage will yield its own value.
7. Developing an employer brand proves that HR can handle big, strategic projects and issues.
8. The shortest realistic time to develop a brand is six to eight weeks: in reality, you should allow a lot longer. Its value will last and grow for as many years, and probably longer.
9. You can’t develop a brand on your own – you need to involve marketing, PR, your internal communications team.

10. Your recruitment website is one of the most potent expressions of your brand, enabling potential applicants (and your own people) to see your values in action and experience the reality of working for your organization.
11. Engagement – and the financial value of engagement – can be accurately measured.
12. If employer brands are a big HR issue today, they will be even bigger tomorrow.
13. Employer brand development is attracting managers from classic marketing backgrounds to move into HR.

Taking into account all of the above, building an employer brand leads to higher-quality and more efficient recruiting. But you need to have a strategy first. Create an organizational culture that serves to execute your strategy and retain and attract the best workforce. Having a career section on your company's website is helpful. Make sure you make a list of the great things your company does – then talk them up. And always show your personality – it will differentiate and run your business, as well.

Stryzhak A.
Academy of Customs Service of Ukraine
Scientific supervisor: G.V. Dashchenko

ASPECT OF USING FOREIGN LANGUAGE IN THE PROFESSIONAL COMMUNICATION OF THE CUSTOMS AUTHORITIES OF UKRAINE

The processes of Ukrainian Euro-integration have caused the expansion of foreign languages among the customs authorities of Ukraine. Such integration demands the improvement of methods of preparation the specialists in the branch of state customs business.

Business linguistic communication with foreign states concerning state customs business realizes through the communicative competence of the customs authorities. Firstly, the predestination of the Customs Service of Ukraine is to create the favourable conditions for development of external economic activity. Secondly, one of the main tasks of customs authorities is to carry out in practice international cooperation in the branch of state customs business. Thirdly, the participation of Ukraine in the international cooperation concerning the matters of state customs business is a integrate element of its foreign-policy activity. All above-mentioned statements confirm that the Customs Service of Ukraine demands high qualified customs officers with foreign communicative competence.

One of the tasks of customs authorities is to collect customs statistics, make data exchange and documents exchange (including electronic ones) with customs authorities of other countries. Afore-mentioned task demands business linguistic competence in professional communication with customs officers of foreign states.

The central authority of executive body that provides the realization of state politics in sphere of state customs business is mandated with the aim of improving customs control to communicate with customs administrations of foreign states and in established by the law order conclude treaties with them. The representatives of

Ukrainian customs administration communicate with foreign ones using professional branch verbal additivity. The professional communication among customs authorities of foreign states provides working knowledge of special terminology of customs business. An acquaintance with mentioned terminology is necessary for execution of customs documents and international treaties.

The reality argues that for exposition of customs procedures and execution of customs documents with all necessary niceties using a translator is not enough. That is why specialists with foreign communicative skills are appreciated in customs branch.

The customs authorities of Ukraine cooperation with customs and other authorized bodies of foreign states, and also with international organizations of the matters concerning combat smuggling and violation of customs regulations is realized in accordance with the order of ratified international treaties.

According to the ratified international treaties customs authorities of Ukraine in common with customs authorities of other states are entitled to perform in established by the law order the mutual procedures of customs control and customs clearance, mutual operations concerning preventing, detecting and stopping smuggling and violation of customs regulations. The customs authorities of Ukraine exchange information with customs authorities of foreign countries using information technologists and systems. In order to perform all aforesaid customs procedures mutual with customs officers of foreign countries Ukrainian customs officers should have a good command of a foreign language.

Sydorenko I.
National Mining University
Scientific supervisor: M.V.Orel

CROSS-CULTURAL COMMUNICATION

The key to effective cross-cultural communication is knowledge. First, it is essential that people understand the potential problems of cross-cultural communication, and make a conscious effort to overcome these problems. Second, it is important to assume that one's efforts will not always be successful, and adjust one's behavior appropriately.

For example, one should always assume that there is a significant possibility that cultural differences are causing communication problems, and be willing to be patient and forgiving, rather than hostile and aggressive, if problems develop. One should respond slowly and carefully in cross-cultural exchanges, not jumping to the conclusion that you know what is being thought and said.

One of the suggestions for heated conflicts is to stop, listen, and think when the situation gets tense. It means withdraw from the situation: step back, and reflect on what is going on before you act. This helps in cross cultural communication as well. When things seem to be going badly, stop or slow down and think. What could be going on here? Is it possible I misinterpreted what they said, or they misinterpreted me? Often misinterpretation is the source of the problem.

Active listening can sometimes be used to check this out—by repeating what one thinks he or she heard, one can confirm that one understands the communication accurately. If words are used differently between languages or cultural groups, however, even active listening can overlook misunderstandings.

Often intermediaries who are familiar with both cultures can be helpful in cross-cultural communication situations. They can translate both the substance and the manner of what is said. For instance, they can tone down strong statements that would be considered appropriate in one culture but not in another, before they are given to people from a culture that does not talk together in such a strong way. They can also adjust the timing of what is said and done. Some cultures move quickly to the point; others talk about other things long enough to establish rapport or a relationship with the other person. If discussion on the primary topic begins too soon, the group that needs a "warm up" first will feel uncomfortable. A mediator or intermediary who understands this can explain the problem, and make appropriate procedural adjustments.

Yet sometimes intermediaries can make communication even more difficult. It is common for mediators to be more supportive or more understanding of the person who is of his or her own culture, simply because they understand them better. Yet when the mediator is of a third cultural group, engaging in extra discussions about the process and the manner of carrying out the discussions is appropriate, as is extra time for confirming and re-confirming understandings at every step in the dialogue or negotiating process.

Skrypnyk A.
National Mining University
Scientific supervisor: M.V. Orel

DESIGNING SCIENTIFIC POSTERS

A scientific poster is a large document that can quickly and effectively communicate your research at a scientific meeting. This poster is composed of a short title, an introduction to your research question, an overview of your experimental approach, your results, some discussion of results, a listing of previously published articles that are important to your research, and some brief acknowledgment of the assistance and financial support from others. If all text is kept to a minimum, a person should be able to fully read your poster in less than 10 minutes.

Why a poster is usually better than a talk. Although you could communicate all of the information in a 15-minute talk at the same meeting, presenting a poster allows you to more personally interact with the people who are interested in your research and to reach people who might not be in your specific field of research. Posters are more efficient than a talk because they can be viewed while you are not there, and they are especially desirable if you are not skilled at giving talks. And after you have produced a poster, you can easily take it to other scientific conferences.

Using a PowerPoint template to create scientific posters. Template files for scientific posters can be found on the Internet by conducting a search for "poster

template" and then adding the program name (such as Microsoft Office PowerPoint 2003). You can download a PowerPoint template available (located at <http://www.swarthmore.edu/NatSci/cpurin1/postertemplate.ppt>) that is designed for a 36" . 56" poster but that can be easily modified for other sizes.

To get started, just replace the "dummy" text and graphics with your content, if it is ready. In this template, page dimensions, column number, column width, and font size are all preformatted to produce a poster that is legible from a distance of up to six feet. This template was designed to retain white space, which is critical for a poster's readability.

Invariably, you'll need to change the layout of the poster to accommodate the needs of your topic. Try to keep your word count low to increase the likelihood that viewers will actually read your poster; aim for 1,000 words. This will be difficult if you attempt to fully document everything you have done, but posters with too many words will likely cause viewers to look at only your figures or, worse, to avoid your poster altogether.

What sections to include and what to put in them. Click the items to read descriptions about what to put in each section of a scientific poster, about advice how to avoid common mistakes when designing scientific posters, about designing and presenting a scientific poster at a conference. If you are well funded, you can just send your text and graphics by e-mail (as attachments) to a company that will arrange, format, and print your poster to your specifications. The company will then mail your printed poster to you or directly to your meeting location.

Sotnikowa Ju.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin:: T.V. Galuschko

NEUE TENDENZEN IN DER VERKEHRSENTWICKLUNG DER STÄDTE

Das Leben in der Stadt hat viele Vorteile, aber mit dem Aufbau der großen Städten kommen auch viele Probleme. Umweltprobleme in den Städten entstehen, weil es dort so viele Fabriken gibt, die Schwefeldioxid und andere giftige Gase produzieren. In den Großstädten gibt es oft so viel Smog, dass man nicht nur mal hinausgehen kann. Und die Fabriken sind nicht die einzigen, die die Umweltprobleme verursachen. Auch die Tausende von Autos und das Busnetz produzieren eine Menge von giftigen Stoffen.

Ohne Verkehr hätte es keine industrielle Revolution gegeben. Die Beschleunigung, Verstetigung und Verbilligung des Verkehrs führte zu positiven Rückkoppelungen. Diese trugen entscheidend dazu bei, dass ein sich selbst tragende Wirtschaftswachstum zustande kam. Aus einer dörflich strukturierten Agrargesellschaft, die auf der Nutzung örtlich vorhandener Sonnenenergie (Biomasse, Wind, Wasserkraft) beruhte, wurde eine urbanisierte Industriegesellschaft, die vor allem fossile und meist von weit her gebrachte Energie (Kohle, Öl) ausbeutete.

Aber wegen der Probleme, die Verkehrsmittel mitbringen, wenden sich heutige Gesellschaften immer mehr an umweltfreundliche Transportmittel, z. B. Fahrrad. Wa-

rum Radfahren? Welche Vorteile im Vergleich zu anderen kann dieses Transportmittel anbieten?

Die gewachsene Stadtstruktur erlaubt keinen wesentlichen Neubau von Verkehrsflächen. Im Vergleich zum Auto kann das Fahrrad möglichst umweltfrei genutzt werden. Es ist daher auf kurzen Distanzen das schnellste Verkehrsmittel.

Radfahren vereinigt die Anforderungen an moderne Verkehrsmittel. Es ist schnell, gesund, umweltfreundlich, nachhaltig und wirtschaftlich. Darüber hinaus benötigt der Radverkehr weniger Verkehrsfläche als der Kraftfahrzeugverkehr. Er ist deshalb ein wichtiger Faktor für die Belebung der Städte und die zukünftige Verkehrspolitik.

Der Umstieg vom Auto auf das Fahrrad kann nur dann erreicht werden, wenn die wesentlichen Vorteile des Radverkehrs in der Planung und Ausführung berücksichtigt werden. Wesentliche Faktoren zur Erreichung einer optimalen Reisezeit sind gut ausgebaute Hauptradverkehrsanlagen, ein möglichst flächendeckendes Öffnen der Einbahnstraßen für den Radverkehr sowie gut erreichbare Radabstellmöglichkeiten.

Immer mehr Menschen wollen sich durch Bewegung und Sport fit halten. Im Alltag bleibt meist nicht genügend Zeit für Sport. Darum ist es sinnvoll, für alltägliche Wege das Fahrrad zu verwenden. Bereits eine halbe Stunde Radfahren pro Tag vermindert das Krankheitsrisiko deutlich.

Zu Fuß gehen und Radfahren sind die umweltfreundlichsten Fortbewegungsarten. Radfahren verursacht weder Abgase noch Staub, erzeugt keinen Lärm und verbraucht wenig Platz. So können auf einem PkW-Abstellplatz acht Fahrräder untergebracht werden. Damit ist das Fahrrad das ideale Verkehrsmittel für die Stadt. Es beeinträchtigt weder die Lebensqualität der Bewohner, noch belastet es die Umwelt.

Strelets S.
Lugansk Regional Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: L.A. Bekresheva

LEXICON-SEMANTIC FIELD NAMING BRITISH HEADDRESSES

Every language is a system of patterns according to which people learn and describe the world, create new lexical units and concepts. Lexicon is a part of a language system which consists of sub-systems naming the objects of definite part of reality. Those sub-systems are called *lexicon-semantic fields* that are the object of philology studying. *Lexicon-semantic fields* are always nationally marked so they mostly are not identical in different national languages. The whole ethnos history, geography and economics influence the choice *lexicon-semantic field's* constituent elements, i.e. words. Our scientific interest has been attracted to the *lexicon-semantic field* naming British headdresses in the historic retrospective. Here are some names we have managed to collect in our research:

A *Gable hood* or *English hood* is an English woman's headdress of 1500–1550, so-called because its pointed shape resembles the gable of a house. The contemporary *French hood* was rounded in outline.

Originally a simple pointed *hood* with decorated side panels called *lappets* and had a veil at the back, over time the *gable hood* became a complex construction

stiffened with buckram, with a box-shaped back and two tube-shaped hanging veils at 90-degree angles; the hanging veils and lappets could be pinned up in a variety of ways to make complex headdresses.

The *Balmoral*, named after the Balmoral Castle in Scotland, is a traditional Scottish hat that can be worn as part of formal or informal Highland dress. Dating back to at least the 16th century, it takes the form of a knitted, soft wool cap with a flat crown.

The *Hennin* was a headdress in the shape of a cone or "steeple", or truncated cone worn in the late Middle Ages by European women of the nobility. They were most common in at the English courts but also and in Northern Europe,

The *Glengarry bonnet* is a traditional Scottish cap made of thick-milled woolen material, decorated with a toorie on the top, frequently a rosette cockade on the left side, and with ribbons hanging down behind.

The *Monmouth cap* was an item of woolen headdress fashionable between the 15th and 18th centuries, and associated with the town of *Monmout* in south east Wales. The knitted round caps were used by both soldiers and sailors, and they were widely exported.

Beret is a round hat usually made of soft fabric. It has French origin but became popular in Britain too, especially in the 18th century. It was worn by middle class men and by those in the arts. Modern tradition uses this type of headdress both for men and women.

The *Bowler hat*, also known as a *Coke hat*, *Derby* (US), *Billycock* or *Bombín*, is a hard felt hat with a rounded crown originally created in 1849 for the British soldier and politician Edward Coke, the younger brother of the 2nd Earl of Leicester. The *Bowler hat* was popular with the working class during the Victorian era though it came to form the official work uniform of bankers.

Tam o' Shanter (often abbreviated **TOS** or **Tam**) is a 19th century nickname for the traditional Scottish bonnet worn by men. It is named after Tam o' Shanter, the hero of the poem by Robert Burns.

A *Panama hat* is a traditional brimmed hat of Ecuadorian origin that is made from the plaited leaves of the toquilla straw plant. The Oxford English Dictionary cites a use of the term as early as 1834.

A *Poke bonnet* is a women's hat in the shape of a hood, featuring a projecting rim on the front side, which would shade the face of the wearer.

The *Poke bonnet* came into fashion at the beginning of the 19th century. It is called so because all of one's hair could be poked inside it.

A *Deerstalker* is a type of hat that is typically worn in rural areas, often for hunting, especially deer stalking. Because of the hat's popular association with Sherlock Holmes it is also seen as stereotypical hat of a detective.

The *Cloche hat* is a fitted, bell-shaped hat for women that was invented by milliner Caroline Reboux in 1908, became especially popular during the 1920s, and continued to be commonly seen until about 1933. Its name is derived from *cloche*, the French word for "bell".

The *Porkpie hat* was prevalent in the 19th century as the women's headdress but now it is a part of the classic attire of American jazz and blues musicians. This hat was named after pork pies because they share a similar shape.

The *Top hat* was popular amongst men of the 19th and early 20th centuries. Its trademark quality is its tall and flat crown. It has a large brim and men wore it more as a status symbol than for sun protection. In modern times, top hats are usually worn only with wedding costumes.

Fedora is a type of hat made of soft felt and is most recognizable by its pinched front and the crease that travels lengthwise on the crown. The brim extends out and is sometimes bent down over the eyes. Most fedora hats feature a hat band.

Fedoras first appeared in the late 1800s, however this style of hat didn't become popular until the 1930s. Still popular today, *fedoras* are often associated in modern times with wealth and class.

Beanie is a modern hat specially designed to keep warmth during the winter months. There are different types of *beanie*, as woven and knitted ones, but the main characteristics of it that it is relatively firmly takes the shape of your head to trap as much heat as possible.

As we see, the words that constitute the specific lexicon-semantic field naming British headdresses are very interesting for studying. They can reveal many details of the country's history and give the information on philology. Besides, fashion has the tendency to spiral development – some old details come to life again and again. It's interesting to observe those come-backs nowadays.

Taltanova A.

Volodymyr Dahl East Ukrainian National University

Scientific supervisor: I.O. Sychevskaya

SOCIOLOGY OF MUSIC

Sociology is a science dealing with the society, i.e. the whole mankind, so knowledge of the language of international communication can't be overestimated. My scientific interest focused on music as the social phenomenon.

Music plays an important role in our lives. Nowadays, there are so many styles of music, that everyone can choose something to his taste. Some people connect music with their life, such as singers, musicians and DJs. For such people, music is the whole life. Therefore music is a very important category of sociology.

The study of the relationship between music and society is concerned with the function of music in society and the ways in which society influences the development of music. Music sociologists study ways in which music both reflects society and influences it. All kinds of music, popular and traditional as well as art music, fall within the scope of the discipline. The sociology of music enquires into the social significance of music and the social organization of musical production and reception.

The formal study of musical sociology, though anticipated much earlier, dates back to the beginning of the 20th century (for example in Hermann Abert's studies of

the attitude of the medieval church to popular music). Its most influential practitioner in the early 20th century was Max Weber.

Music is present in everyday life and has the ability to transform the human experience and play a role in human interaction. It forms a communication between the composer, the interpreter and the listener. The process of making music is an emotional and intellectual development of sound to music that is completely unique to humans. It is the power of music in human society that makes the sociology of music a worthy field of research.

Music, like any other art, is created within a cultural, social and political context. It has the power to express political ideas and conversely, politics also shapes music. For example, it can be shaped by the production process involved in making it, including law, technology, industry structure and industrial organization. It has also played a significant role in social movements such as Nazi youth groups and religious fundamentalism. It can be a tool of violence and oppression but also the tool of liberation.

Music has historically been used by different cultures to express their identity and mark boundaries between groups. For example in the 19th century classical music was used to mark social class distinctions; in Boston a preference for this kind of music was taken by the rising commercial elite as a display of status. In the 20th century, African-American music (particularly jazz) was used as a form of resistance to the dominant white culture.

In the 21st century, music has often been used to mark the distinction between opposing youth groups. Each generation generally marks the emergence of a new musical form, often much to the sorrow of adults who tend to equate the music of youth to adolescent deviance. Musical forms such as jazz, rock, disco, heavy metal and rap, were perceived to promote juvenile delinquency, drug taking and overt sexuality.

As sociology studies aspects of social life such as its processes, aims, forms and origins, so the sociology of music is an exploration of musical history and its functions, purpose and relationship to society. The sociologist of music seeks to find out what effect music has on the listener; what the music communicates and what function music plays in society.

Towstonog T.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin:: T.V. Galuschko

MEHRSPRACHIGKEIT IN MODERNEN GESELLSCHAFTEN

Mehrsprachigkeit stellt eine wichtige natürliche Ressource in unserer Gesellschaft dar, die sowohl für den Einzelnen als auch für die gesamte Gesellschaft von Bedeutung ist. In vielen Regionen der Welt ist Mehrsprachigkeit der Normalfall. Weltweit gesehen ist daher Einsprachigkeit die Ausnahme.

Verschiedene Testverfahren zu kognitiven Fähigkeiten bei Kindern zeigen, dass mehrsprachige Kinder gegenüber einsprachig aufgewachsenen Kindern kogni-

tive Vorteile besitzen. Sie können besser Wortgrenzen feststellen und grammatische Regeln verstehen, weil sie darauf mehr Aufmerksamkeit verwenden. Diese Fähigkeit, die Aufmerksamkeit zu bündeln und nicht benötigte Informationen zu blockieren, ist auch bei anderen kognitiven Aufgaben von Vorteil.

Auch Ergebnisse aus der Hirnforschung belegen, dass frühe Mehrsprachigkeit große Vorteile bringt: Die Studien zeigen, dass bei Mehrsprachigen, die die zweite Sprache noch vor dem sechsten Lebensjahr erworben haben, die Sprachen im Sprachareal des Gehirns sehr kompakt repräsentiert sind und sich fast ganz überlappen. Die Sprecher brauchen dann weniger Gehirnschicht zu aktivieren, wenn sie ihre zweite Sprache sprechen, als Sprecher, die erst spät eine zweite Sprache erworben haben.

Mehrsprachigkeit hat eine wichtige Bedeutung für den Sprecher selbst, aber auch für die Gesellschaft. Dabei sind vor allem vier Aspekte hervorzuheben:

Der kognitive Aspekt: Mehrsprachigkeit fördert ein differenziertes Bewusstsein von Sprache, z. B. das metasprachliche Bewusstsein und andere Fertigkeiten, die auch das Erlernen weiterer Sprachen erleichtern. Sie schult außerdem differenziertes Denken.

Der psychologische Aspekt: Für viele Menschen ist die Herkunftssprache ein Symbol ihrer Identität. Die Anerkennung der Muttersprache hebt das Selbstbewusstsein der Sprecher, das ist wichtig für Sprachen, die in der Gesellschaft bislang noch wenig Prestige besitzen.

Der pragmatische Aspekt: Mehrsprachige haben eine differenzierte Sicht auf die Welt. Sie lernen durch die Brille der anderen Sprache andere Sichtweisen kennen und sind daher flexibler im Handeln. Es gibt viele Redensarten, die kulturelle Vorstellungen wiedergeben: Im Deutschen ist die Galle vor allem ein Sitz von Wut. Man sagt *mir läuft die Galle über, mir kommt die Galle hoch*. Im Türkischen dagegen ist mit dem Begriff Galle vor allem Hunger verbunden.

Der kulturelle Aspekt: Mehrsprachige haben eine Brückenfunktion als Vermittler zwischen verschiedenen Kulturen. Sie sind in verschiedenen Sprachen und Kulturen zuhause und können diese an uns vermitteln.

Aus den erwähnten Aspekten über Vorteile und Bedeutung der Mehrsprachigkeit geht hervor, dass eine möglichst intensive Förderung von Mehrsprachigkeit in Mündlichen wie Schriftlichen ein vorrangiges Anliegen sein sollte. Um die Ressourcen, die in der Mehrsprachigkeit liegen, optimal zu nutzen, muss die Förderung möglichst früh einsetzen.

Urisch N.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin:: T.V. Galuschko

DIE ZUKUNFT DES INTERNET SHOPPINGS

Einkaufen im Internet ist in unserer Zeit schon längst nichts Außergewöhnliches oder gar Spektakuläres mehr, so wie es in den Anfangszeiten ohne Frage der Fall war. Heute ist es schon etwas völlig Gewöhnliches und man denkt gar nicht mehr groß darüber nach, wenn man sich ins World Wide Web klickt auf der Suche nach diversen neuen Produkten. Ganz gleich, was es auch sein soll, ob Kleidung, elektronische Geräte oder sogar Lebensmittel, praktisch alles kann man inzwischen online

bestellen und das ist natürlich eine überaus praktische und bequeme Sache. So spart man jede Menge Zeit und in vielen Fällen auch noch einiges an Geld. Denn die Preise sind im Internet meist deutlich niedriger als im Laden vor Ort, das ist auch kein Geheimnis mehr.

Doch in welche Richtung entwickelt sich das Online Shopping und welche Trends sind heute schon erkennbar? Vieles wird in die Richtung gehen, dass immer mehr so genannte Preissuchmaschinen entstehen und von den Nutzern auch dankbar angenommen und verwendet werden. Anhand von diesen kostenfreien Tools lässt sich innerhalb von nur wenigen Augenblicken feststellen, in welchem Online Shop es die gewünschten Produkte zum besten Preis gibt. Dabei sollte man jedoch nicht nur auf den reinen Preis des Artikels achten, sondern auch auf die versandkosten, die sich durchaus enorm voneinander unterscheiden können.

Ein weiterer Trend beim Online Shopping sind ohne Frage die diversen Gutscheineiten wie zum Beispiel Gutscheinwurst.de. Hier kann man jede Menge toller Rabattcoupons und Aktionsgutscheine für die bekanntesten und beliebtesten Online Shops bekommen. Auf diese Art und Weise kann man richtig viel Geld sparen, Rabatte von bis zu 70 Prozent und mehr sind drin. Dafür, dass man dafür praktisch kaum einen Aufwand betreiben muss, ist das schon eine richtig tolle Sache. Das sollte man sich auf alle Fälle einmal näher anschauen, wenn man gerne online einkauft.

Beim Online-Shopping ist der Kunde an allen Geschäftsvorgängen von der Bestellung über die Liefervereinbarung bis zur Kontoführung direkt beteiligt. Auf diese Weise hat man als Käufer das gute Gefühl, wirklich autark zu handeln und selbstbestimmt Entscheidungen zu treffen. Gleichzeitig schließt diese Entscheidungsfreiheit nicht aus, je nach Lust und Laune, auch mal wieder durch Einkaufszentren und Fußgängerzonen zu bummeln. Fahrkartenautomaten, Überweisungsterminals, Selbstbedienungskassen und Online-Angebote haben nicht mehr nur bei den jüngeren Leuten eine sehr hohe Akzeptanz, sondern alle Erwachsenen machen regelmäßig davon Gebrauch.

Zukunftsvision – Automatischer Online-Einkauf: Bereits heute schon verfügt man über die Technologie, zentrale Rechnersysteme, gekoppelt mit Multimedia-Einheiten, sämtlichen elektrischen Geräten und dem Intra- sowie Internet, alle elektronischen und elektrisch steuerbaren Vorgänge im gesamten Haus oder der Wohnung automatisch zu verwalten und zentral zu steuern.

СЕКЦІЯ ПІРЕЛІА

КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Токовенко А.
Дніпродзержинський державний технічний університет
Науковий керівник: І. Секрет

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ СЛОВНИКІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА

З розвитком інформаційних технологій та прикладної лінгвістики на сучасному ринку з'являється усе більше пропозицій електронної лексикографічної продукції, яка поступово витісняє традиційні словники із вжитку як професійного користувача, так і користувача, який звертається до словників в окремих випадках навчання або професійної діяльності.

Що стосується професійної діяльності перекладача та студентів – майбутніх фахівців у галузі перекладу, то звернення до електронних словників обумовлено такими чинниками, як: зручність застосування; можливість отримання усіх традиційно можливих значень лексичної одиниці, що перекладається; доступ до текстових фрагментів, які ілюструють особливості вживання даної лексичної одиниці, ін.

Проте, не зважаючи на очевидні переваги електронних словників над традиційними виданнями, у практичній перекладацькій діяльності виникає проблема, якими стратегіями користуватись у процесі роботи з тим чи іншим словником та якості вихідного тексту-перекладу. Тому, метою даного дослідження є порівняльний аналіз традиційного й електронного словника на предмет структури словникової статті за лексемою для виявлення стратегій роботи з даними виданнями у практичній діяльності.

Основними методами дослідження виступили: аналіз літературних джерел, присвячених лексикографічним проблемам, експертна оцінка (опитування фахівців-перекладачів та студентів, які навчаються за спеціальністю «Переклад» стосовно їх досвіду застосування традиційних та електронних словників у перекладацькій діяльності), експеримент (дослідження лексем англійської мови та способів їх перекладу із застосуванням традиційних та електронних словників).

У ході дослідження виявлено наступне:

1. Словникова дефініція виступає основним способом репрезентації семантичної структури мовної одиниці як результат абстрагування від численних контекстних вживань конкретного значення слова. Тому аналіз словників будь-якого виду зазвичай здійснюється за повнотою словникової статті та доцільністю інформації, яку вона містить. Більшість традиційних словників орієнтована на людину, яка читає іноземною мовою і в незрозумілому йому тексті знаходить «опорні» слова, які допомагають вибудувати загальну значеннєву картину. Людині, яка «пише», потрібно чітко уявляти, як ці слова поєднуються один з одним, які прийменники при цьому застосовуються, ін., щоб передати необхідний зміст.

2. Електронні словники є новим видом словників, які допомагають долати недоліки, притаманні традиційним словникам (старіння значення, що особливо стосується словників професійної термінології, сленгу, ін.; неможливість демонстрації особливостей застосування лексеми у зв'язному висловлюванні; часові та матеріальні витрати на розробку й видання словника і т.п.).

3. Електронний словник має більші можливості порівняно з традиційним, а саме: ширший спектр перекладних еквівалентів, які мають на меті відтворити різноманітні значення лексеми; функція гіпертексту та зв'язків з іншими довідниковими матеріалами мережі Інтернет; використання в словниковій дефініції різних видів ілюстрацій (картинок, схем, анімації, звукового супроводу), в результаті чого словникова дефініція перетворюється на креолізований текст і сприяє більшому розумінню значення лексеми; можливості швидкого оновлення й доповнення. Електронний словник, пропонуючи широкий спектр прикладів з використанням певної лексеми, є більш доцільним для застосування під час написання тексту іноземною мовою або підготовки реферативного перекладу.

4. Значною перевагою електронного словника над традиційним є економія часу. При традиційному підході необхідно прочитати всю словникову статтю, щоб визначити, чи міститься в ній відповідь на певний запит. Ситуація ускладнюється при роботі з полісемантичними лексемами. Так, наприклад, дієслово «set» має 400 лише основних значень, які у свою чергу містять багато підзначень. Електронний словник надає відповідник згідно введеного запиту.

5. Під час виконання перекладацької діяльності користувач словника прагне отримати максимально локалізовану релевантну інформацію. При цьому йдеться не стільки про автоматичний вибір перекладного еквіваленту, скільки про оцінку доцільності його застосування у певному контексті з урахуванням характеристик вихідного тексту та мети перекладу. При цьому специфіка словникової відповіді на запит користувача полягає у тому, що вона надає досить різноманітну інформацію про слова чи словосполучення, тому перед перекладачем стоїть завдання зробити вибір з кількох можливих альтернатив.

6. Основними чинниками, які впливають на здійснення вибору перекладацького відповідника з використанням словника, є: специфіка вихідного тексту, мета перекладу, особистість перекладача (його мовленнєвий, навчальний і професійний досвід), реципієнт перекладу. Навіть такий чинник як милозвучність перекладного тексту визначається особистісними характеристиками перекладача, як-то: мовленнєвий досвід та індивідуальний стиль перекладача і реципієнта.

7. В умовах наявності широкого розмаїття варіантів перекладу лексеми, яке пропонує електронний словник у порівнянні з традиційним, особистість викладача набуває першочергового значення, оскільки саме він робить вибір серед широкого спектру наявних можливостей, ґрунтуючись на власних знаннях, мовленнєвому й професійному досвіді.

Проведене дослідження не вичерпує проблематики використання електронних словників у професійній перекладацькій діяльності. Перспективним напрямом подальших досліджень є вивчення методологічних баз електронних словників вітчизняного та зарубіжного виробництва, їх можливостей та шляхів удосконалення. Продовження досліджень у даному напрямку сприятиме

подальшому розвитку вітчизняної лексикографічної теорії й практики у галузі розробки електронних словників та пошуку оптимальних стратегій їх застосування як у навчальній діяльності учнів і студентів, так і у професійній діяльності перекладачів.

Baschko S.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

DIAMANT

Diamant ist die kubische Modifikation des Kohlenstoffs und als natürlich vorkommender Feststoff ein Mineral aus der Mineralklassen. Diamant bildet meist Kristalle, oft mit gebogenen und streifigen Flächen. Die Kristalle sind transparent, farblos oder durch Verunreinigungen oder Kristallgitterdefekte grün, gelb, braun und seltener auch orange, blau, rosa, rot oder grau bis schwarz gefärbt. Diamant ist der härteste natürliche Stoff. In der Härteskala hat er die Härte 10. Seine Schleifhärte (auch absolute Härte) ist 140-mal größer als die des Korund. Die Härte des Diamanten ist allerdings in verschiedenen Kristallrichtungen unterschiedlich. Dadurch ist es möglich, Diamant mit Diamant zu schleifen. In dem dazu verwendeten Diamantpulver liegen die Kristalle in jeder Orientierung vor (statistische Isotropie), damit wirken immer auch die härtesten unter ihnen auf den zu schleifenden Körper. Diamant ist optisch isotrop mit hoher Lichtbrechung und hoher Dispersion. Er verfügt über die höchste Wärmeleitfähigkeit aller bekannten Minerale. Die ältesten Diamantenfunde werden aus Indien, angeblich bereits im 4. Jahrtausend vor Christus, berichtet. Die Verwendung von Diamanten als Werkzeug beschreibt schon Plinius der Ältere. Erst im 13. Jahrhundert entdeckte man, dass sich Diamanten bearbeiten lassen, was jedoch in Indien abgelehnt wurde, da die Steine so angeblich ihre magischen Kräfte verlieren könnten. Der heutige typische Brillantschliff wurde erst um 1910 entwickelt.

Diamanten bilden sich im Erdmantel unter hohem Druck und Temperaturen, typischerweise in einer Tiefe von etwa 150 Kilometern und bei Temperaturen von 1200 bis 1400°C. Diamant-Muttergesteine sind Erdmantelgesteine wie Peridotit und Eklogit. Gasreiche vulkanische Gesteine transportieren Bruchstücke des Erdmantels mit den enthaltenen Diamanten bei ihrer Eruption an die Erdoberfläche, wo sie in den Pipes, den vulkanischen Eruptivschloten, gefunden werden. Die jeweilige Transportdauer aus der Tiefe wird auf wenige Stunden geschätzt, sodass aufgrund der Schnelligkeit keine Phasenumwandlung zu Graphit stattfindet. Die letzte Phase der Eruption erfolgt mit Überschallgeschwindigkeit. Diamanten sind Fremd- oder Xenokristalle in Kimberlit und Lamproit und in diesen Magmen chemisch nicht stabil. So kann man an natürlichen Diamanten immer Auflösungserscheinungen beobachten. Mikrodiamanten entstehen vor allem bei Meteoriteneinschlägen. Bei den dabei auftretenden hohen Temperaturen und Drücken wird irdischer Kohlenstoff so stark komprimiert, dass sich kleine Diamantkristalle und auch Lonsdaleiten bilden, die sich aus der Explosionswolke

ablagerung und noch heute in der Umgebung von Meteoritenkratern wie dem Barringer-Krater nachgewiesen werden können.

Die Herstellung synthetischer Diamanten gelang erstmals am 15. Februar 1953 dem Physiker Erik Lundblad bei dem schwedischen Elektrotechnik-Konzern ASEA.

Seit 1955 ist es mit Hilfe des sogenannten Hochdruck-Hochtemperatur-Verfahrens möglich, künstliche Diamanten herzustellen. Bei diesem Verfahren wird Graphit in einer hydraulischen Presse bei Drücken von bis zu 6 Gigapascal (60.000 bar) und Temperaturen von über 1500 °C zusammengepresst. Unter diesen Bedingungen ist Diamant die thermodynamisch stabilere Form von Kohlenstoff, sodass sich der Graphit zu Diamant umwandelt. Parallel dazu wurde die Schockwellendiamantsynthese unter Zuhilfenahme höchster Drücke, wie sie bei Explosionen auftreten, entwickelt. Dieser kommerziell erfolgreiche Weg liefert Diamantpulver in verschiedenen Feinheiten.

Als weitere Entwicklung können mit Hilfe der Technik der Plasmabeschichtung nur wenige Mikrometer dünne Schichten aus sogenanntem diamantartigen Kohlenstoff hergestellt werden. Diese Schichten vereinigen gleichzeitig eine sehr hohe Härte und sehr gute Gleitreibungseigenschaften.

Chervona O.
National Mining University
Language adviser: S.I. Kostrytska

DATA PROCESSING CENTER

A data processing centre (or data center) is a place to store computer systems, data, and components, where security is of paramount importance. Whether it is an enterprise centre serving the needs of a specific company or organization, or a hosting centre looking after the data storage and computing requirements of many clients, the need for the data and computing hardware to be kept as safe as humanly possible remains the same.

Data centers house a network's most critical systems and are vital to the continuity of daily operations. Consequentially, the security and reliability of data centers and their information are a top priority for organizations.

Although data center designs are unique, they can generally be classified as Internet or enterprise (or "internal") data centers. Internet-facing data centers usually support relatively few applications. They are typically browser-based, and have many users, typically unknown. In contrast, enterprise data centers service fewer users, but host more applications that vary from off-the-shelf to customer applications.

Data center architectures and requirements may differ significantly. For example, a data center built for a cloud service provider like Amazon EC2 satisfies significantly different facilities, infrastructural, and security requirements than a completely private data center that is dedicated to securely maintaining classified data.

Data center virtualization is a method of moving information storage from physical servers to virtual ones, often in a different location. In the past, large

companies would keep physical servers on site that held huge amounts of corporate information. Those servers were expensive, both to purchase and maintain. With data center virtualization, it became possible to separate both the hardware and location from the data. This cuts costs and increases the data's availability.

Data center virtualization actually comes from a combination of two different technologies: high-speed data transfer and server virtualization. Without both of these components, data center virtualization becomes highly impractical. While high-speed data transfer has been around for a long time, server virtualization did not become practical until the beginning of the 21st century.

High-speed data transfer allows for the separation of information from location. With traditional data centers, information was stored on site, so it was always accessible to workers. As the Internet increased in speed, it became possible to retrieve information from distant locations nearly as quickly as from a home server. With this type of speed on hand, it is possible to keep data center nearly anywhere where there is a good Internet connection.

Server virtualization uses software to do the job of hardware. A single computer running a single server will always have periods where it is sitting idle or doing very little. By running server virtualization software on that single machine, it can act as if it is two or more completely independent servers. Now, when one server is idle, the other ones can still be working. This cuts down inefficiency and reduces the number of machines necessary to do tasks.

The business applications for data center virtualizations are numerous. Data can exist in multiple locations at the same time. When changes are made to a database, the change can migrate through a series of virtual servers until all have the new data. Instead of databases being offline when the server needs a repair, the company can simply access an off-site location. If one of the off-site locations becomes inaccessible, there are other servers available with the same information.

Data center virtualization costs less than traditional data storage as well. On the local front, the company has fewer servers to maintain, cutting hardware and staff costs. The off-site location has a series of virtual servers. These machines are doing the work of many physical servers, cutting their cost as well.

Data centers have evolved significantly in recent years, adopting technologies such as virtualization to optimize resource utilization and increase IT flexibility. IT needs to continue to evolve toward on-demand services, many organizations are moving toward cloud-based services and infrastructure. A focus has also been placed on initiatives to reduce the enormous energy consumption of data centers by incorporating more efficient technologies and practices in data center management to minimize environmental impact. Data centers built to these standards have been coined as "green data centers."

TECHNISCHE INNOVATIONEN UND DER TECHNISCHE FORTSCHRITT

Unter technischem Fortschritt versteht man den Fortschritt der technischen Ausgangslage einer Volkswirtschaft oder die Gesamtheit aller technischen Innovationen einer Kultur. Durch technischen Fortschritt kann entweder eine gleiche Produktionsmenge (Output) mit einem geringeren Einsatz an Arbeit oder Produktionsmitteln (Inputs) erstellt werden oder eine höhere Menge mit dem gleichen Einsatz an Produktionsmitteln und Arbeit. Neben der quantitativen Verbesserung des Input-Output-Verhältnisses gibt es auch qualitative Verbesserungen wie neue Erzeugnisse (Technikgeschichte). Außer den ökonomischen hat der technische Fortschritt auch kulturelle und soziale Auswirkungen und führt zu Strukturwandel.

In der frühen Zeit der Menschheitsgeschichte war die Geschwindigkeit des technischen Fortschritts relativ langsam, auch wenn es in größeren Zeitabständen eben falls zu großen Umwälzungen kam, etwa die Neolithische Revolution. Zu großen gesellschaftlichen Umbrüchen führten in der jüngeren Geschichte die Industrielle Revolution sowie seit Mitte der 1970-er Jahre die Digitale Revolution.

Historisch hat es durch aus neben Zeiten mit technischem Fortschritt auch Zeiten mit technischem Rückschritt gegeben. Als klassisches Beispiel gilt der Untergang der antiken Kultur mit dem nachfolgenden Mittelalter. Allerdings streiten sich die Geschichtswissenschaftler in dieser Frage, inwieweit zum Beispiel in bestimmten Bereichen (Verbreitung der Wassermühle) der technische Fortschritt auch während des Mittelalters weiterging.

Fortschritt als stetige Verbesserung der Bedingungen menschlicher Existenz aufgrund technischer und wissenschaftlicher Entwicklung ist ein Konzept der Aufklärung. Im 18. und vermehrt im 19. Jh. wurden Wissenschaft und Technik als Garanten für wirtschaftlichen, sozialen und moralischen Fortschritt gesehen. Da die Menschen mit Hilfe der Technik die Welt veränderten, galt diese als Maß der menschlichen Höherentwicklung. Doch das durch die Industrialisierung verursachte soziale Elend, das Vernichtungspotenzial der Militärtechnologien im 20. Jh. oder die Umweltschäden dämpften diesen Optimismus.

In wirtschaftlicher Hinsicht umschreibt Technik eine Veränderung der Produktionsmethoden (neue Maschinen und Produktionsverfahren sowie neue Arbeitsorganisation), die zu einer Produktivitätssteigerung oder zu neuen Errungenschaften (neue Produkte) führt. Da er allgemein als wichtige Quelle für das Wirtschaftswachstum gilt, wird seit ca. 100 Jahren massiv in Forschung und Entwicklung investiert.

Es ist umstritten, ob es sich bei einer Neuerung der Technik aufgrund der teilweise negativen Auswirkung auf Mensch, Natur und Gesellschaft immer um einen Fortschritt handelt.

Aber in den fünfzig Jahren schien alles möglich. Das Fernsehen brachte auf wundersame Weise die Welt in jedes Wohnzimmer. Die Menschheit stand kurz davor, das All zu erobern. Und Plastik war noch der Stoff, aus dem die Zukunft gemacht war. Aus dieser Euphorie heraus begannen immer mehr Menschen Dinge zu erfinden, die die Welt verändern sollten. Nicht jeder von ihnen arbeitete für die Nasa oder hatte auch nur ein abgeschlossenes Ingenieursstudium. Doch was ihnen an Fachwissen fehlte, glichen sie mit gerade zu grenzenloser Kreativität aus.

Ein Plastikbusen als Einschlafhilfe, Gewehre, die um die Eckeschießen können: Die Technikbegeisterung der fünfzig Jahre führte Hobby-Erfinder und Abenteurer zu wahnwitzigen Innovationen an. Viele davon gingen nie in Serie. Doch eines Tages wird man über diese abstrusesten Konstruktionen sprechen.

**Fesenko V.,
Ivaschenko A.
National Mining University
Scientific supervisor: Y. I. Cheberyachko
Language adviser: L. A. Zaika**

SOMETHING FOR MINING INDUSTRY

Nowadays more than three thousand of deposits of coal have been discovered on our planet. There are trillions of tons of resources in some pools. There is coal even in Antarctica. So you can say tropical forests and giant lycopods shrubs grew earlier on the planet but it do not occur on Earth. The mining industry of Ukraine has a high degree of concentration and large scale production, allowing reduction of the price of production and use advanced technology. The mining industry has the fully mechanized coal mining nick breaking and delivery of coal production faces, haulage of coal and rock loading coal into railroad cars. The coal industry of Ukraine among other branches of the fuel and energy sector has the most provided raw material base. Coal's share in the total volume of fossil fuels in the depths of Ukraine is 95%. Recent years have been characterized by increasing role of coal in the world. According to the experts of the World Coal institute, coal will be the driving force of the world economy next 25 years. The demand for coal will increase by at least 50%. According to European experts, the global electricity market is on the threshold of the transition from gas to coal as it is the preferred fuel for power plants. The highest level of brown coal in Ukraine made in 1960 (12 million tons). Since then, the trend is towards a gradual decline in the years of Ukraine's independence brown coal mining declined more than 5 times. Despite of the significant decline in production in recent years, the coal in Ukraine has significant prospects for growth. The crisis in the industry is associated with a significant nation-wide decline in production, due to the change of socio-political system and errors in the industrial policy of the country. The coal industry of Ukraine is one of the basic branches of the economy. Its share in Ukraine's GDP in 1999 was 5.1%. It is an integral part of other key industries: electric power and still industries. Coal is a valuable raw material for the chemical industry and metallurgy. Coking coal is used in the coal industry by product plants

use $\frac{1}{4}$ of the coal produced. Coking is the processing of coal heating to 950-1050° C without oxygen. During the decomposition of solid coal coke and volatile products coke oven gas are formed. Coke gas is 25% by weight of the processed coal. Volatile products which are formed during the coking coal are condensed water vapor in the result of it coal tar and water are released. Coal tar is 3-4% of the coal weight and it is a complex mixture of organic compounds. Now scientists have identified only 60% of the components of resin and more that 500 agents! Naphthalene, anthracene, phenanthrene, phenols and coal oil are derived from the resin. Out of the water (it is 9-12% by weight of carbon) with steam distillation phenol, pyridine bases are produced. Artificial graphite is produced from the coal too. Coal is also used as an inorganic material. Rare metals such as vanadium, germanium, gallium, molybdenum, zinc and sulfur are extracted from coal processing commercially. Ash from coal combustion, waste production and processing is used in the manufactures of building material, ceramics, refractory materials, alumina abrasives. In total by refining coal more than 400 different products can be got, the value of which is 20-25 times higher than the cost of the coal got by refining of coal and by products at coke plants, exceed the cost of the coke.

Kalinitchenko W.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: I.L. Kabatschenko

GELD REGIERT DIE WELT

Die Funktion des Geldes als Tauschmittel setzt voraus, dass das jeweilige Geld auch allgemein als Zahlungsmittel anerkannt wird. Diese Anerkennung wird wiederum durch die Festlegung gesetzlicher Zahlungsmittel gesichert. Geld ist allgemeines Tauschmittel und ist gegen alle Waren eintauschbar. Geld ist in einer arbeitsteiligen Wirtschaft unentbehrlich für die Vermittlung der Tauschakte. Geld gilt auch als Recheneinheit. Die Geldeinheit ist das gemeinsame Maß an dem alle anderen Güter gemessen werden. Der in Geldeinheiten ausdrückte Wert ist der Preis eines anerkannten Gutes. Geld als Recheneinheit gestattet es, die Werte der verschiedensten Güter miteinander zu vergleichen. Geld gilt auch als Tauschmittel ermöglicht es, mit ihm potentielle Werte aufzubewahren. Werte, die durch Geld repräsentiert werden, können zu jedem beliebigen Zeitpunkt verbraucht werden.

Das Geldproblem ist immer sehr aktuell. Die Rolle des Geldes ist sehr groß im Leben der Menschen. Ohne Geld kann man jetzt nicht leben, weil alles seinen Preis hat. Der Mensch muss essen, sich anziehen, lernen um zu leben. Dafür braucht man Geld. Man braucht Geld auch um zu reisen und die Welt zu sehen, um unabhängig zu sein. Ohne Geld kann der Mensch seine Arbeit nicht schaffen. Zum Beispiel, wenn der Künstler ein Bild malen will, braucht er Papier, Faber, einen Pinsel und u.s.w. Er will geistig schaffen, aber braucht materielle Sachen um seine Pläne zu verwirklichen. Das Geld hilft uns Güte schaffen, glücklich werden, deswegen sagen wir, dass das Geld das Wohl ist. Wenn der Mensch sehr viel Geld hat, fühlte er sich allmächtig. Er kann fast alles kaufen und machen: reisen, viel Wohnungen, Autos und

viel anderes kaufen. Er kann schön leben. Aber solcher Mensch kann auch unglücklich sein, weil die Liebe und Freundschaft nicht kaufen kann.

Geld verdirbt den Menschen, er fühlt sich allmächtig und leichtsinnig, er hat keine echten Freunde und andere Menschen wollen sich nicht mit ihm verkehren. Zum Schluss bleibt er mit seinen Geld allein. Eine der Weisen hat einmal gesagt: „Geld erwerben, erfordert Klugheit; Geld bewahren erfordert eine gewisse Weisheit und Geld schön auszugeben ist eine Kunst“.

Heute gibt es viele Jugendlichen, die von ihren Eltern Geld geschenkt bekommen und als Ergebnis schätzen sie Geld nicht. Diese Jugendlichen können sich weiter dem Leben schwer anpassen um unabhängig zu wohnen. Die Eltern müssen ihre Kinder finanziell unterstützen, aber sie sollen nicht zu freigebig sein.

Die einzige verständige Investition des Geldes ist das Studium. Man muss Interesse an dem finden, was man studiert. Wer etwas aus Zwang tut, ist nie so gut im Lernen wie der andere. Wer etwas aus Interesse macht, der hat mehr Chancen, der hat bessere Erfolge und bekommt eine gute Möglichkeit sich im Leben zu finden.

Kalistaja I.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: I.L. Kabatschenko

NEUE TECHNOLOGIEN - ROBOTER IN OPERATIONSSÄLEN

Der technische Fortschritt stellt den Gesamt Ablauf technischer Neuerungen dar. Zu Beginn steht die Erfindung (engl. invention) neuer oder verbesserter + Produkte oder Produktionsverfahren als Verwirklichung einer Idee oder als Ergebnis häufig langjähriger Forschungs- oder Entwicklungsarbeit (Forschung und Entwicklung, + Humankapital). Die erstmalige Nutzung der Erfindung oder Entdeckung erfolgt in einem zweiten Schritt, der + Innovation (engl. Innovation = Einführung einer Neuerung). Es wird zwischen Produkt und Verfahrensinnovation unterschieden. Der dritte Schritt besteht aus der allgemeinen Verbreitung (Diffusion) der Neuerung, z. B. auch durch Nachahmung (siehe auch + Technologietransfer, r Patent). Er steht in Verbindung mit der «Erschließung neuer Märkte».

Neue Technologien werden immer auch von hohen Erwartungen begleitet, natürlich auch die Einführung der ersten OP-Roboter. Doch zu hohe Erwartungen werden zwangsläufig enttäuscht. So gab es auch auf diesem Gebiet bereits einige Ernüchterung. Und nicht nur das, sondern leider auch ernsthafte Verletzungen.

Roboter in Operationssälen sind längst Realität. Und nicht nur das, einige Systeme haben inzwischen sogar schon wieder ausgedient. Dennoch steht die Entwicklung hin zu automatisierten Operationen erst ganz am Anfang. Alle Experten sind sich einig: Die Chirurgie wird in Zukunft immer technischer. Immer stärker dringt der technologische Fortschritt auch in die Operationssäle vor und wird eines Tages von dort nicht mehr wegzudenken sein. Roboter und Computer werden den Ärzten immer mehr zur Hand gehen und so zu unverzichtbaren Assistenten. Denn Roboter können Dinge leisten, die selbst der erfahrene Chirurg nicht vermag.

Am Anfang der perfekten Vorbereitung steht dann erst einmal die genaue Vermessung der zu operierenden Körperregion. Mit Hilfe der Computertomografie wird zum Beispiel ein Organ, das von einem Tumor attackiert wird, ganz genau vermessen. Computer können daraus dann ein dreidimensionales Bild errechnen, eine immense Hilfe für den Chirurgen während des Eingriffs. Aber damit nicht genug: Eine Kamera im OP überwacht anschließend die genaue Position der Operationsinstrumente. Kleine Reflektoren an den Instrumenten geben diese Informationen ständig an einen Computer weiter. So kann der Arzt in jedem Augenblick sehen, wo er den Patienten gerade berührt.

Zusätzlich überwacht ein Roboter die Schnittführung des Chirurgen. Sollte dieser den Schnitt auch nur ein kleines bisschen zu weit links oder rechts ansetzen, dann schaltet der Automat sofort das OP-Gerät aus. Der Mensch braucht 0,8 Sekunden, bis er auf etwas reagieren kann, die berühmte Schrecksekunde. Ein Roboter ist da um einiges schneller. So kann er den Arzt vor einem Fehler und den Patienten vor ernsthaften Schäden bewahren.

Beispiel Robodoc: In den 1990er Jahren steht dieser Kollege in mehr als 100 deutschen Operationssälen. Er soll das Einsetzen von Hüftgelenksprothesen genauer und einfacher machen - mit eindeutigen Vorteilen für die Patienten: schnellere Heilung, kürzere Erholungszeit. Doch leider kommt es in vielen Fällen ganz anders. Etliche Male fräst Robodoc zu viel vom natürlichen Knochen ab, manchmal tut er dies sogar an der völlig falschen Stelle. In anderen Fällen werden die umliegenden Muskeln so stark gedehnt, dass die Patienten monatelang mit Problemen zu kämpfen haben. Inzwischen ist Robodoc in den Abstellkammern der Kliniken verschwunden.

Die technische Unterstützung der Chirurgen ist sinnvoll und in Zukunft nicht mehr aus den Operationssälen wegzudenken, darin sind sich alle Experten einig. Doch sie sind sich auch sicher, dass Roboter nie über die Rolle des Assistenten hinaus kommen werden. Sie werden die Arbeit der Ärzte besser und genauer machen, aber der Chirurg bleibt auch Zukunft im Operationssaal unersetzbar.

Kitschka J.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

NANOTECHNOLOGIE

Als Nanotechnologie, oft auch Nanotechnik (altgriechisch νᾶνος nános ‚Zwerg‘), wird heute die Forschung in der Clusterphysik und Oberflächenphysik, Oberflächenchemie, der Halbleiterphysik, in Gebieten der Chemie und bisher noch im begrenzten Rahmen in Teilbereichen des Maschinenbaus und der Lebensmitteltechnologie (Nano-Food) bezeichnet. Der Sammelbegriff gründet auf der allen Nano-Forschungsgebieten gleichen Größenordnung vom Einzelatom bis zu einer Strukturgröße von 100 Nanometern (nm). Ein Nanometer ist ein Milliardstel Meter (10^{-9} m). Diese Größenordnung bezeichnet einen Grenzbereich, in dem die Oberflächeneigenschaften gegenüber den Volumeneigenschaften der Materialien eine immer größere Rolle spielen und zunehmend quantenphysikalische Effekte

berücksichtigt werden müssen. In der Nanotechnologie stößt man also zu Längenskalen vor, auf denen besonders die Größe die Eigenschaften eines Objektes bestimmt. Man spricht von „größeninduzierten Funktionalitäten“. Schon heute spielen die Nanomaterialien eine wichtige Rolle, die zumeist auf chemischem Wege oder mittels mechanischer Methoden hergestellt werden. Einige davon sind kommerziell verfügbar und werden in handelsüblichen Produkten eingesetzt, andere sind wichtige Modellsysteme für die physikalisch-chemische und materialwissenschaftliche Forschung. Ebenfalls bedeutend ist die Nanoelektronik. Deren Zugehörigkeit zur Nanotechnologie wird in der wissenschaftlichen und forschungspolitischen Praxis nicht einheitlich gesehen. Eine Entwicklungsrichtung der Nanotechnologie kann als Fortsetzung und Erweiterung der Mikrotechnik angesehen werden (Top-down-Ansatz), doch erfordert eine weitere Verkleinerung von Mikrometerstrukturen meist völlig unkonventionelle neue Ansätze. Die Chemie folgt in der Nanotechnologie oft dem entgegengesetzten Ansatz: bottom-up. Chemiker, die üblicherweise in molekularen, d. h., Sub-Nanometer-Dimensionen arbeiten, bauen aus einer Vielzahl von einzelnen Moleküleinheiten größere nanoskalige Molekülverbunde auf. Ein Beispiel dazu sind Dendrimere. Der Nobelpreisträger Richard Feynman behauptete einst, dass die durch Materiewellen verursachten Interferenzeffekte das einzige Rätsel der Quantenphysik beinhalteten. Materiewellen besser zu verstehen und für neuartige Anwendungen einzusetzen, steht auch im Zentrum der Forschung des Quantennanophysik-Teams um Markus Arndt, Professor für Quantennanophysik an der Universität Wien und am Vienna Center for Quantum Science and Technology (VCQ).

Korkoz N.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: T.V. Galuschko

ZUKUNFT DES AUTOMOBILS

In den 70er Jahren wuchs das Umweltbewusstsein der Menschen. Es erschienen immer wieder wissenschaftliche Studien, in denen von der globalen Erderwärmung und der dünner werdenden Ozonschicht gesprochen wurde. Auch das Waldsterben wurde zu dieser Zeit stark thematisiert. Nun wurde nach Ursachen für die Veränderung des Klimas und der Natur gesucht. Als Verursacher wurde auch das Automobil genannt.

Katalisatoren, neue Verbrennungsmotoren, alternative Kraftstoffe entstanden als Resultat dieser Bewegung.

Es gibt verschiedene Ansätze den Schadstoffausstoß zu senken. Eine Möglichkeit besteht darin, den Vorgang der Verbrennung effektiver zu gestalten und somit die Abgase zu verringern, wie dies bei den Benzin und Diesel Direkteinspritzern der Fall ist. Eine weitere Möglichkeit, um Motoren umweltfreundlicher zu machen, ist die Abgasnachbehandlung. Beispiele hierfür sind der Rußpartikelfilter und Kata-

lysator. Durch die Kombination von Abgasnachbehandlung mit effizienteren Motoren sind moderne Autos bereits sehr sauber geworden.

Die effizienteren Verbrennungsmotoren haben nicht nur den umweltfreundlichen Hintergrund. Die Einsparung von fossilen Brennstoffen wurde erst mit der Ölkrise akut. Aber auch heute wird stärker auf den Verbrauch geachtet, einmal natürlich wegen der Umwelt, vor allem aber wegen der immer teurer und weniger werdenden fossilen Brennstoffe. Der Erdölvorrat soll noch möglichst lange halten, deshalb werden zumindest in Europa immer verbrauchsärmere Motoren gebaut. In den USA ist die Steuer auf den fossilen Kraftstoff so gering, dass verbrauchsärmere Motoren kaum ein Thema sind und somit wird auch die Umwelt kaum berücksichtigt.

Die Industrie forscht heute nach verschiedenen alternativen Kraftstoffen, die ebenfalls für den Antrieb von Fahrzeugen geeignet sind. Eine der Alternativen, die sich zum Antrieb von Automobilen eignet, ist das Pflanzenöl. Der Umweltvorteil des Pflanzenöls liegt hauptsächlich darin, dass bei der optimalen Verbrennung nur soviel CO₂ freigesetzt wird, wie die Pflanzen, aus denen das Öl gepresst wurde, während ihres Wachstums aufgenommen haben. So wird die Umwelt nicht mit zusätzlichen CO₂ angereichert, es bildet sich also ein natürlicher Kreislauf. Ein weiterer Vorteil besteht darin, dass das Pflanzenöl nicht weiter verarbeitet werden muss und somit ein geringer Energieaufwand für Gewinnung dieses Kraftstoffs notwendig ist. In der Regel wird das Pflanzenöl aus Raps gewonnen, da dies am preisgünstigsten ist. Andere Öle eignen sich aber genauso, wenn sie einen gewissen Reinheitsgrad erfüllen. Pflanzenöl kann in Fahrzeugen mit Dieselmotor verbrannt werden, vorher ist allerdings eine Umrüstung notwendig. Die Kosten für eine Umrüstung liegen bei etwa 3000 Euro für einen Pkw. Nach der Umrüstung lässt sich das Fahrzeug dann sowohl mit Pflanzenöl als auch mit Diesel fahren. Die Leistung bleibt mit Pflanzenöl annähernd gleich wie beim Dieselmotorbetrieb.

Korolkova A.
National Mining University
Scientific supervisor: T.V. Borsch
Language adviser: L.A. Zaika

IT-TECHNOLOGIES IN OUR LIFE

Nowadays, IT-technologies became an essential part of social reality and they can be considered as factor, which affects the global development.

Novelties influence all of parts of human life: family, education, job and so on. New kinds of services, distributed over networks, are able to create a lot of jobs, and transform labor market as a whole.

From the middle of the 19th century employers used printed materials for looking for the job. Newspapers and magazines were as such funds. They, due to their low price, were available to people who were looking for the job or for workers. A breakthrough in Mass media was the TV emergence, which like any discovery, was the cause of job creation.

With the advent of computers, electronic databases have replaced the paper.

And the emergence of the Internet was cause of changing the structure of labor market.

So with the appearance of the Internet the borders of labor market have been erased. Today you can send your summary to any employer wherever he is. Also there is an opportunity of the anonymous search of workers and employers.

Besides, the Internet allows users to improve their skills, thanks to many lessons and eBooks in it.

Some years ago the Internet hasn't been the application point, but now the job in the network became part and parcel of economic factor. Suppositions about how the “new” economy and electronic business should be organized are changing. So it is impossible to become the Internet-professional. But nowadays it is too hard to find the job without computer knowledge. So IT-technologies became part and parcel of our life.

For the last 5 years industry revenues were increasing in average for 10% during the year, with the average increasing of the level of economics for 3-4 % during the year. It was the cause of rising of the industry share in the structure of Gross domestic product both in the developed and developing countries.

So at all times IT-technologies have a strong impact on labor market. From mass production of printed materials which facilitated the searching of work to PCs which are linked with worldwide network of the Internet in our time. New professions appeared, the level of qualification of workers has grown up, and computer literacy has increased. New technologies destroy one profession and generate another one so the labor market is transformed.

To sum up, IT-technologies really got into human life. Without IT-technologies society can't exist in the form in which it is now. IT-technologies are present and future of humanity and society won't refuse such a comfortable helper.

Kravtsov V.
National Mining University
Scientific supervisor: prof. Yu.T. Razunmiy
Language advisor: O.Yu. Nesterova

FEATURES OF FILTER-COMPENSATING DEVICES APPLICATION IN THE POWER SUPPLY SYSTEMS OF COAL MINES IN UKRAINE

In recent years the frequency controlled electric drive tends to be applied for high-power stationary electricity generating plants (fan of main ventilation (FVP), all types of hoist unit, conveyer transport) in the mining industry of Ukraine.

Intensive introduction of power inverter equipment (in other words – power electronics) into the power supply systems of mines causes negative consequences in the form of electromagnetic interferences (EMI). As a rule, they are harmonic, and up to the end of the last century the high harmonics in power supply systems were regarded as a main type of electromagnetic interferences. Nowadays, in connection with aging and substantial deterioration of power industry funds (in Ukraine and Russia – 70-80 %), the problems of voltage quality decrease become more urgent.

The emphasis on voltage quality increase is also placed in the grids of advanced develop countries. On present estimations, the problems of power quality come to industry, and in general the European Union, about €10 mlrd per year, while prevention measures make less than 5 % of the sum.

Electric power as a commodity has a range of specific properties. Rate setting of power quality indexes (PQI) belongs to the main issues of electromagnetic compatibility problem. The basic normative document describing requirements to quality of electrical energy in general-purpose power grids is the State Standard 13109-97.

According to this Standard some PQI characterize electromagnetic compatibility at set operating conditions of electrical equipment of power supply organization and users, conditioned by the features of technological process of production, transmission, distributing and consumption of electric power. The deflections of voltage and frequency, distortion of voltage waveform harmonicity, voltage asymmetry and voltage oscillation belong to them. The legitimate values of PQI are set for their rate setting.

Other part of PQI is transient noise arising as a result of switching processes, storm and atmospheric phenomena and postemergency state: voltage depressions and voltage impulses, short power supply breaks. The State Standard does not set the legitimate values for them.

It should be noted that the problem of power quality of Ukrainian grids is extremely specific. Thus, in industrially developed countries of Western Europe the linking-up of high-power nonlinear loadings, distorting grid current and voltage waveforms, is permissible only in case of compliance of power quality requirements and in the presence of the proper adjuster devices. The total power of the nonlinear loading must not exceed 3-5 % of company's loading power. The conditions of Ukrainian grid are different: high-power unbalanced and nonlinear collectors are connected chaotically. The developed system of power tariff extra charges for worsening of voltage quality does not actually work.

Kulschenko S.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

KLIMAWANDEL

Ohne den natürlichen atmosphärischen Treibhauseffekt wäre Leben auf unserem Planeten nicht möglich: er bewirkt eine zusätzliche Erwärmung der Erdoberfläche um 33 Grad Celsius, wodurch die durchschnittliche globale Temperatur bei 15 Grad Celsius liegt. Ohne natürlichen Treibhauseffekt läge sie bei unwirtschaftlichen minus 18 Grad Celsius. Eigentlich also eine gute Sache.

Das Klima ist jedoch nicht statisch. Über erdgeschichtlich sehr lange Zeiträume verändert es sich kontinuierlich, wobei es eine Vielzahl natürlicher Einflussfaktoren gibt, etwa Änderungen in der Umlaufbahn der Erde oder Vulkanismus. Der anthropogene wird erst seit der Mitte des 20. Jahrhunderts erforscht.

Die Treibhausgase in der oberen Atmosphäre bewirken den Treibhauseffekt. Vereinfacht dargestellt, lassen sie die kurzwellige von der Sonne kommende Strahlung weitestgehend ungehindert zur Erde durch. Langwellige Strahlung wird von der Erdoberfläche abgestrahlt und fast vollständig in der Atmosphäre absorbiert. Im thermischen Gleichgewicht strahlen die Treibhausgase die absorbierte Energie je zur Hälfte wieder zur Erdoberfläche zurück und in den Weltraum ab. In der Summe kommt mehr Strahlung auf der Erdoberfläche an als von der Sonne ausging, und die Erdoberfläche erwärmt sich stärker.

Ändern sich die Konzentrationen der Spurengase in der Atmosphäre, so wird dieses Gleichgewicht gestört. Es kommt zu Anpassungsprozessen, bis ein neues Gleichgewicht erreicht ist (Strahlungsantriebe). Diese Strahlungsantriebe der Faktoren, die das Klima seit Beginn der Industrialisierung beeinflussen, sind insgesamt positiv und summieren sich derzeit auf 2,4 Watt /m². Eine Erhöhung der Konzentrationen führt also netto zu einer Erwärmung der Erdoberfläche und der unteren Atmosphäre bis ein neues Gleichgewicht erreicht ist.

Die absoluten Zahlen der Treibhausgasemissionen und deren Entwicklung in der Zukunft sind zentral für die Modellierung der Wirkungen.

Den Hauptanteil am anthropogenen Treibhauseffekt hat mit 60 Prozent das Kohlendioxid. Es wird durch die Verbrennung fossiler Energieträger, Waldrodungen und Bodenerosion sowie Holzverbrennung freigesetzt.

Methan trägt zu 15 Prozent bei und wird durch Reisanbau, Viehhaltung, Erdgaslecks, Verbrennung von Biomasse aus Mülldeponien und die Nutzung fossiler Energieträger freigesetzt.

Zu acht Prozent trägt das Ozon bei, das indirekt durch photochemische Reaktionen gebildet wird und direkt bei der Verbrennung fossiler Energieträger durch Verkehrsmittel entsteht. Wasserdampf aus Verbrennungsprozessen hat einen Einfluss von weniger als drei Prozent. Hochfliegende Flugzeuge bewirken dadurch Kondensstreifen und Zirruswolken.

Es ist egal, wo Treibhausgase emittiert werden, die Wirkung ist global. Und obwohl heute schon deutliche Anzeichen der Erwärmung und ihrer Auswirkungen vorhanden sind, sind die wirklich drastischen Folgen doch eher für die zweite Hälfte des 21. Jahrhunderts zu erwarten. Es gibt also noch keinen direkten und unmittelbaren Handlungsdruck. Der Weltklimarat (IPCC) schätzt, dass die Erwärmung auf ungefähr zwei Grad Celsius beschränkt werden müsse, daher müssten schnell, innerhalb der nächsten zehn bis 15 Jahre drastische Umsteuerungsprozesse erfolgen.

Umsteuerungsprozesse und damit die Reduktion der Treibhausgasemissionen sind bei allen heutigen Verursachern notwendig. Auf die Staatenebene bezogen heißt dies, dass die Industrieländer aus ihrer historischen Verantwortung für einen Großteil der seit der Industrialisierung kumulierten Emissionen heraus in ihren Bemühungen vorangehen müssten. Die Entwicklungs- und Schwellenländer, die heute zum Teil immer noch geringe pro Kopf aber bereits hohe absolute Emissionen aufweisen, müssten ebenfalls bereits heute mit Bemühungen zur Emissionsreduktion beginnen. Sie haben andererseits historisch nur eine geringe Verantwortung für den heute bereits vorhandenen Klimawandel und werden gleichzeitig die Hauptlasten tragen

müssen. Daraus resultieren starke Konflikte in den internationalen Verhandlungen zum Schutz des Klimas. Die Einzelstaaten hingegen stehen vor großen Herausforderungen, ihre Politiken und Maßnahmen so umzustrukturieren, dass Anreize für klimafreundliche Investitionsentscheidungen und individuelle Verhaltensänderungen gesetzt werden.

Lachmostowa E.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S.V. Korotkova

WASSERVERSCHMUTZUNG

Wasserverschmutzung verschlechtert die Qualität des Wassers und kann es für menschliche Zwecke unbrauchbar machen. Hauptschadstoffe im Wasser sind organische und anorganische Chemikalien (einschließlich Pestizide), Abwässer, infektiöse Erreger, pflanzliche Nährstoffe, Erdöl und radioaktive Substanzen. Die Hauptverursacher der Wasserverschmutzung sind Privathaushalte, Gewerbebetriebe, Industrie und Landwirtschaft.

Es gibt verschiedene Gruppen von wasserverschmutzenden Stoffen. Die erste sind krankheitserregende Stoffe wie Bakterien, Viren und Parasiten, die in Abwassersystemen vorkommen.

Die zweite Kategorie sind sauerstoffverbrauchende Abfälle, diese werden von sauerstoffverbrauchenden Bakterien abgebaut. Wenn große Menge dieser Bakterien aktiv sind, kann der Sauerstoffgehalt in einem Gewässer beträchtlich gesenkt werden, mit negativen Folgen für die Wasserlebewesen.

Eine dritte Kategorie sind wasserlösliche anorganische Verschmutzter, wie Säuren, Salze und giftige Metalle wie zum Beispiel Schwermetalle. Wasser kann durch diese Inhaltstoffe ungeeignet zum Trinken werden und sogar den Tod von Wasserlebewesen hervorrufen.

Eine weitere Kategorie sind Nährstoffe wie zum Beispiel wasserlösliche Nitrate und Phosphate, die das Wachstum von Algen und anderen Wasserpflanzen beschleunigen, die wiederum Sauerstoffmangel im Wasser hervorrufen. Dies kann auf verschiedene Arten stattfinden: Die Algen verbrauchen mehr Sauerstoff als sie produzieren oder Algen werden von Bakterien unter Sauerstoffverbrauch verstoffwechselt. Dieser Prozess wird als Eutrophierung bezeichnet. Fischsterben ist die Folge dieses Vorgangs.

Organische Inhaltstoffe wie Öle, Plastik und Pestizide, die schädlich für Menschen oder im Allgemeinen auch für Wasserlebewesen sind, stellen eine weitere Gruppe dar.

Ebenfalls zu nennen sind die so genannten Schwebstoffe. Durch diese können gefährliche Wasserinhaltsstoffe wie zum Beispiel Pestizide im Wasser verteilt werden.

Schließlich können wasserlösliche radioaktive Stoffe Krebs, Geburtsfehler und genetische Veränderungen hervorrufen.

Die Folgen der Wasserverschmutzung sind sehr weitreichend. Sauberes Wasser ist die Grundlage des Lebens, daher ist es sehr wichtig, das Wasser sauber zu halten.

Miroshnichenko Y.
Dneprodzerzhinsk Secondary School No40
Scientific supervisor: O.V. Buzyrevska

WIKIS IN THE CLASSROOM

Every student wants English lessons to be the classes he will remember forever. But how can it be done?

One of these days surfing the net I came across a site called 'Wikispaces'. I soon figured out that wikispaces can make managing my class a breeze, with tools to handle day-to-day work and features to tackle the special activities I've only dreamed of. Moreover, each of us can join a community of 6,955,248 students and teachers, start their own wiki and get a free, private, secure space for the class today.

What is a "wiki"?

A wiki is a space on the Web where we can share work and ideas, pictures and links, videos and media — and anything else you can think of. Wikispaces is special because it gives you a visual editor and a bunch of other tools to make sharing all kinds of content as easy for students as it is for their teachers. You can sign up today and get started with an amazing wiki for your classroom building a great wiki with an appropriate content from anywhere on the Web.

What's in a wiki?

Here we can explore a lot of features: easy-to-use visual editor with simultaneous editing and complete history of every edit with contextual comments and discussions; unlimited pages supplied with tags to organize them and files; student accounts with or without email addresses, media and widgets easily navigated from all over the Web; notification by email or RSS feed; Wiki-, page-, and file-level permissions; projects for group work and many other interesting options.

How does Wikispaces work?

- ❖ Just hit the edit button to update any time, from anywhere
- ❖ Make changes to any page on your wiki from any computer or web-enabled device with the click of a button
- ❖ Complete page histories
- ❖ Save every edit and revision
- ❖ The wiki logs every change, so we can easily compare drafts of a page or revert to an earlier version
- ❖ Add videos and widgets to create rich, appealing pages
- ❖ Widgets like video, calendars, and visitor counters can make our wiki more attractive, engaging, and useful
- ❖ Projects make it easy to organize group work
- ❖ Every educational wiki lets us organize members into project-related teams, each with its own pages, files, and permissions
- ❖ Discussions and contextual comments support discussion and feedback

- ❖ Make a discussion forum for the whole wiki, answer questions on a page, or leave comments on any passage of any page
- ❖ Adjustable permissions keep your content safe and secure
- ❖ Determine who sees content and how they use it with wiki-, page-, and file-level permissions

...and more!

Therefore with a wiki we can easily do:

Student Portfolios

Each student cultivates a unique online space to showcase their best work, and our teachers assess performance as it progresses.

Professional Development

Education professionals come together to plan events and share best practices in a flexible, accessible, easy-to-update online resource.

Project-Based Learning

Student groups collaborate on projects that address real-world questions, and share their findings with a real-world audience.

Student Assignments

Teachers post homework, group work, and classroom goals, and update them throughout the year in real time.

Curriculum Planning

Classroom schedules and lesson plans can be tweaked from any computer or mobile device — and reused and re-purposed from year to year. Distance Learning

Students and teachers share a flexible educational space that's accessible anytime from anywhere in the world.

Nazaruk A.

Oles Gonchar Dnipropetrovsk National University
Scientific supervisor : Ju.O.Savina

LANGUAGE OF C ++

A programming of C++ language is the universal programming of high level. This programming allows to create different types of the programs or system characters. C++ is powerful and very flexible language which is an actual standard in the whole world for development of serious appendixes. Therefore the domain of C++ is considered to be a high class among the developers of software and valued employers. "C" is standard procedure of programming language. "C" was created for using in the operating system of UNIX. Since that it was used by many other operating systems and had become one of the most used programming languages it is the most popular language for creation system software. It is also often used for creation of the application programs. In spite of the fact "C" wasn't developed for beginners, it is actually used for teaching programming. Nowadays the syntax of language "C" became basis for many other languages."C" was created with one important aim to do more simple writing of the large programs with minimum errors by rules of the procedure – oriented programming , without adding superfluous

overhead costs on the final code of the program by a compiler as it always does languages of very high level, such as “Basic”. “C” has following important features, such as: simple linguistic base from which many substantial possibilities are taken away in libraries like mathematical functions or functions of management files; orientation on the procedure – oriented programming, providing the comfort of application of structural coding pattern; direct access to memory of computer through the use of pointers; minimum number of keywords; “C” has the same system of types as other versus of “Algal”, such as “Pascal”. There are types for integers of difference sizes, which have a sign or don’t have it, numbers with a floating comma, symbols, transferred types as enum and records as struct. In addition, the language “C” has a type of association, allowing a programmer to create structures which is able to keep information of different types, but only one type one time. “C” has three difference ways to exude memory for objects, such as: static secretion of memory; automatic secretion of memory; dynamic secretion of memory. But this language isn’t ideality. It has such problem as: automatically and the dynamically created objects are not initialized , therefore at the beginning they have such value, what remained in memory, selected for them or before remote objects .Another widespread problem is that the memory of heap cannot be used again, while it will not be exempt a programmer by the function “free”. As a result “C” language becomes one of the most used programming languages. It is the most popular language for creation system software.

Nesterova O.
Dnipropetrovsk State Medical Academy
Scientific supervisor: M.V. Shirikina
Language advisor: T.V. Filat

HYPERTENSION, INFORMATION TECHNOLOGIES AND CHILDREN

The problem of hypertension is considered to be a problem of adults, but nowadays it becomes younger and may be urgent even for children.

The conditions of modern informational society make people move less and spend more time sitting. And the problem becomes deeper as small children are getting used to “sitting lifestyle” too. When the child, who is not used to exertion, face it, many problems appear. One of the problems is high blood pressure.

Hypertension is a chronic medical condition in which the blood pressure in the arteries is elevated. This requires the heart to work harder than normal to circulate blood through the blood vessels. Blood pressure is summarised by systolic and diastolic measurements, which depend on whether the heart muscle is contracting - systole or relaxed between beats - diastole. Normal blood pressure at rest is 100-120 mm Hg systolic and 60-90 mm Hg diastolic (bottom reading). High blood pressure is said to be present if it is persistently at or above 140/90 mmHg.

Hypertension is classified as either primary hypertension or secondary hypertension; about 90–95% of cases are categorized as "primary hypertension" which means high blood pressure with no obvious underlying medical cause.

Hypertension is a major risk factor for stroke, myocardial infarction, heart failure, aneurysms of the arteries, peripheral arterial disease and is a cause of chronic kidney disease. Even moderate elevation of arterial blood pressure is associated with a shortened life expectancy. Dietary and lifestyle changes can improve blood pressure control and decrease the risk of associated health complications, although drug treatment is often necessary in people for whom lifestyle changes prove ineffective or insufficient.

Hypertension is rarely accompanied by any symptoms, and its identification is usually through screening, or when seeking healthcare for an unrelated problem. A proportion of people with high blood pressure reports headaches (particularly at the back of the head and in the morning), as well as lightheadedness, vertigo, tinnitus, altered vision or fainting episodes. These symptoms however are more likely to be related to associated anxiety than the high blood pressure itself.

On physical examination, hypertension may be suspected on the basis of the presence of hypertensive retinopathy detected by examination of the optic fundus found in the back of the eye using ophthalmoscopy. Classically, the severity of the hypertensive retinopathy changes is graded from grade I–IV, although the milder types may be difficult to distinguish from each other. Ophthalmoscopy findings may also give some indication as to how long a person has been hypertensive.

In most people with established essential hypertension, increased resistance to blood flow accounting for the high pressure while cardiac output remains normal. There is evidence that some younger people with prehypertension or 'borderline hypertension' have high cardiac output, an elevated heart rate and normal peripheral resistance, termed hyperkinetic borderline hypertension. These individuals develop the typical features of established essential hypertension in later life as their cardiac output falls and peripheral resistance rises with age. Whether this pattern is typical of all people who ultimately develop hypertension is disputed. The increased peripheral resistance in established hypertension is mainly attributable to structural narrowing of small arteries and arterioles, although a reduction in the number or density of capillaries may also contribute. Hypertension is also associated with decreased peripheral venous compliance which may increase venous return, increase cardiac preload and, ultimately, cause diastolic dysfunction. Whether increased active vasoconstriction plays a role in established essential hypertension is unclear.

Pulse pressure is frequently increased in older people with hypertension. This can mean that systolic pressure is abnormally high, but diastolic pressure may be normal or low — a condition termed isolated systolic hypertension. The high pulse pressure in elderly people with hypertension or isolated systolic hypertension is explained by increased arterial stiffness, which typically accompanies aging and may be exacerbated by high blood pressure.

Many mechanisms have been proposed to account for the rise in peripheral resistance in hypertension. Most evidence implicates either disturbances in renal salt and water handling and/or abnormalities of the sympathetic nervous system. These mechanisms are not mutually exclusive and it is likely that both contribute to some extent in most cases of essential hypertension. It has also been suggested that

endothelial dysfunction and vascular inflammation may also contribute to increased peripheral resistance and vascular damage in hypertension.

Much of the disease burden of high blood pressure is experienced by people who are not labelled as hypertensive. Consequently, population strategies are required to reduce the consequences of high blood pressure and reduce the need for antihypertensive drug therapy. Lifestyle changes are recommended to lower blood pressure, before starting drug therapy. The 2004 British Hypertension Society guidelines proposed the following lifestyle changes consistent with those outlined by the US National High BP Education Program in 2002 for the primary prevention of hypertension:

1. maintain normal body weight for adults (e.g. body mass index 20–25 kg/m²)
2. reduce dietary sodium intake to <100 mmol/ day (<6 g of sodium chloride or <2.4 g of sodium per day)
3. engage in regular aerobic physical activity such as brisk walking (≥30 min per day, most days of the week)
4. limit alcohol consumption to no more than 3 units/day in men and no more than 2 units/day in women
5. consume a diet rich in fruit and vegetables (e.g. at least five portions per day);

Effective lifestyle modification may lower blood pressure as much an individual antihypertensive drug. Combinations of two or more lifestyle modifications can achieve even better results.

**Novitskaja V.,
Zhdanjuk A.**

**Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: S. W. Korotkova**

ALEKSANDR POL'

Am 9. Mai 1887 hielt das Stadtoberhaupt von Ekaterinoslav, Kammerjunker Jakovlev, anlässlich des 100. Gründungsjubiläums der Stadt eine Rede vor der Festversammlung der Stadtduma. Dabei würdigte er unter anderem das Wirken des Ekaterinoslaver Bergbau-Unternehmers Aleksandr Nikolaevic Pol' (1829-1890).

Pol', der seinen Reichtum der Qualität der Kohle des südlichen Reviers und der Verbindung von Wissenschaft und Wissenschaft verdanke, verfolgte als Typus des modernen Unternehmers über die reine Wirtschaftstätigkeit hinaus auf soziale Integration gerichtete Interessen. Seit den 1860er Jahren hing er diesem Ziel an. Das Denkmal, das ihm zu Ehren in Krivoj Rog auf einer Anhöhe über der Stadt und den Industrieanlagen mit Schmelzöfen errichtet wurde, symbolisierte seit seiner Errichtung 1980 die Wertschätzung, die die städtische Öffentlichkeit seinem Ehrenbürger entgegenbrachte.

Er wurde am 20. August 1832 im Verchedneprovsker Kreis des Gouvernements Ekaterinoslav als ältestes von sieben Kindern geboren. Pol's wird

hier als Repräsentant einer gemischten ethnischen Herkunft aus ukrainisch-deutschen Wurzeln vorgestellt, der eine Adaption an die russische Kultur und Sprache durchlief und ein ukrainisch-russisches Selbstbild entwickelte.

Spätestens 1848 mit der Wahl Pol' in die „Ekatirinoslaver Gouvernementsbehörde für Agrarangelegenheiten“ begann seine parallel verlaufende politische Laufbahn. Als Jurist hatte er in Kommissionen wie diesen beste Karten; sehr schnell wurden auch andere Gremien auf ihn aufmerksam.

Mit der eher zufälligen Entdeckung von Erzvorkommen an der Grenze der Gouvernements Cherson und Ekaterinoslav, zwischen Krivoj Rog und Dubovaja balka begann für Pol', den Zeitgenossen gelegentlich als „Fanatiker von Krivoj Rog“ und „Verrückten“ bezeichneten, ein neuer Lebensabschnitt und für die Region das Industriezeitalter

Pol' war keineswegs der erste, der auf die natürlichen Reichtümer im Gebiet von Krivoj Rog hinwies; doch er verhalf dem wissenschaftlichen Interesse zu ökonomischer Wirkung. Während einer Reise an europäische Universitäten bestätigten an der sächsischen Bergakademie zu Freiberg die Professoren Bernhard von Cotta, der Chemiker Fritsche und der Bergbauingenieur Leo Strippelmann die hochwertige Qualität des Erzgesteins, das zu 70 Prozent aus Metall bestand. Die Ergebnisse der geologischen Forschungen sowie Hinweise für die Förderungs- und Nutzungsmöglichkeiten erschienen in einer deutschsprachigen Arbeit Strippelmanns. Er bedankte sich eingangs bei „Herrn Alexander von Poll“, „dem das Verdienst gebührt, diese Untersuchung veranlasst und durch eine vortreffliche Terrainkenntnis und das regste sachliche Interesse unterstützt zu haben“. Pol' fertigte selbst eine russische Übersetzung an, versah sie mit umfangreichen Anmerkungen an und schickte diese an Ministerien und Einzelpersonen.

Das Ministerium für Staatsbesitz fand sich erst im Frühsommer 1875 bereit, die Vorschläge Pol's näher zu prüfen und eine Expertenkommission in die Gegend um Krivoj Rog zu entsenden. Die beiden Ingenieure, die Gebrüder Nosov, bestätigten in ihrem Bericht die Befunde der deutschen Wissenschaftler und berichteten begeistert von hochwertigem Eisenerz und einem „zweiten Ural“, den man um Krivoj Rog, zwischen den Flüssen Ingulec und Saksagan' entdeckt zu haben glaubte. Das Erz, das noch dazu in geringen Tiefen um 40 Meter zu gewinnen war, umfasste nach Schätzungen Mitte der 1870er Jahre 119 Milliarden Pud.

Pol' selbst schuf hingegen Tatsachen. Mit der Pacht von 18.600 Desjatinen Grund und einem - wenn auch umstrittenen - Vertrag mit der Bauerngesellschaft (von Krivoj Rog, der ihm auf 85 Jahre das Recht auf Bodennutzung und Erzförderung einräumte, war der Wissenschaftler und Bergbauenthusiast zum „Grundbesitzer“ und Unternehmer geworden. An Beispielen für die Kommunikationsform, die der Unternehmer in den 1870er Jahren gegenüber der Regierung benutzte, herrscht darüber hinaus kein Mangel. Am 28. Februar 1876 wandte sich Pol' an „Seine Exzellenz, Herrn Minister für Staatsbesitz“ mit einem „Gesuch“ zur Gründung einer Aktiengesellschaft.

WiGig

Introduction

The widespread availability and use of digital multimedia content has created a need for faster wireless connectivity that current commercial standards cannot support. This has driven demand for a single standard that can support advanced applications such as wireless display and docking, as well as more established usages such as network access.

The Wireless Gigabit (WiGig) Alliance was formed to meet this need by establishing a unified specification for wireless communication at multi-gigabit speeds; this specification is designed to drive a global ecosystem of interoperable products.

The WiGig MAC and PHY Specification enables data rates up to 7 Gbps, more than 10 times the speed of the fastest Wi-Fi networks based on IEEE 802.11n. It operates in the unlicensed 60 GHz frequency band, which has much more spectrum available than the 2.4 GHz and 5 GHz bands used by existing Wi-Fi products. This allows wider channels that support faster transmission speeds.

The WiGig specification is based on the existing IEEE 802.11 standard, which is at the core of hundreds of millions of Wi-Fi products deployed worldwide. The specification includes native support for Wi-Fi over 60 GHz; new devices with tri-band radios will be able to seamlessly integrate into existing 2.4 GHz and 5 GHz Wi-Fi networks.

The specification enables a broad range of advanced uses, including wireless docking and connection to displays, as well as virtually instantaneous wireless backups, synchronization and file transfers between computers and handheld devices. For the first time, consumers will be able to create a complete computing and consumer electronics experience without wires.

Specification Overview

The WiGig specification includes key features to maximize performance, minimize implementation complexity and cost, enable compatibility with existing Wi-Fi and provide advanced security. Key features include:

- Support for data transmission rates up to 7 Gbps; all devices based on the WiGig specification will be capable of gigabit data transfer rates
- Designed from the ground up to support low-power handheld devices such as cell phones, as well as high-performance devices such as computers; includes advanced power management
- Based on IEEE 802.11; provides native Wi-Fi support and enables devices to transparently switch between 802.11 networks operating in any frequency band including 2.4 GHz, 5 GHz and 60 GHz
- Support for beamforming, maximizing signal strength and enabling robust communication at distances beyond 10 meters

- Advanced security using the Galois/Counter Mode of the AES encryption algorithm
- Support for high-performance wireless implementations of HDMI, DisplayPort, USB and PCIe

Structure

The WiGig specification defines Physical (PHY) and Medium Access Control (MAC) layers and is based on IEEE 802.11. This enables native support for IP networking over 60 GHz. It also makes it simpler and less expensive to produce devices that can communicate over both WiGig and existing Wi-Fi using tri-band radios (2.4 GHz, 5 GHz and 60 GHz).

Network Architecture

The specification defines a new network architecture that enables two devices to communicate directly with each other, allowing new uses such as rapidly synchronizing two devices and transmitting audio-visual data to a projector or TV. In addition, the specification also supports existing 802.11 network architectures, including the use of a shared access point as in today's Wi-Fi networks

Advanced Security

The WiGig specification builds on the strong security mechanisms used in IEEE 802.11. WiGig uses Galois/Counter Mode, a highly-efficient mode of operation that is designed to support communication speeds of 10 Gbps and above, provides strong encryption based on the Advanced Encryption Standard (AES), is government-recommended, and can be implemented in hardware for performance and efficiency.

**Posluschnaja O.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: I.L. Kabatschenko**

INTERNETNUTZUNG MIT DEM SMARTPHONE IMMER BELIEBTER

Der Verkauf von multifunktionalen Smartphones entwickelt nicht nur hierzulande hervorragend. Mehr als 63% der Mobilfunknutzer in Nordamerika verfügen über eines der hochwertigen Alleskönner, in Europa handelt es sich bei jedem zweiten verkauften Mobiltelefon um ein Smartphone. Eine besonders große Rolle spielt bei Käufern jedoch nicht nur das einfach zu bedienende Touchscreen-Display oder unzählige installierbare Apps: Vor allem die Nutzung des Internets stellte für viele Besitzer eines Smartphones den ausschlaggebenden Kaufgrund dar.

Laut einer im August 2011 veröffentlichten Forsa - Umfrage gehen mittlerweile etwa 28 Prozent der Internetnutzer aus Deutschland, Österreich und der Schweiz mit ihrem Smartphone online, in Nutzerzahlen entspricht dies rund 14 Millionen Menschen. Es lassen sich diese Zahlen noch durch einen Blick auf die Zielgruppe der 14-19-Jährigen: Hier liegt die Internetnutzung via Smartphone sogar bei 35 Prozent. Das Smartphone hat die Internetnutzung vor allem bei jüngeren Anwendern revolutioniert.

Besonders interessant fällt hier bei ein Blick auf vergangene Jahre aus: Vergleicht man die aktuellen Zahlen mit den Umfragewerten aus dem Jahr 2008, haben sich diese mittlerweile verfünffacht.

Wer auch unterwegs die unzähligen Vorteile des mobilen Internets für sich entdecken möchte, sollte beim Kauf eines attraktiven Smartphones unbedingt die Augen aufhalten und einen Blick auf die technischen Funktionen des Geräts werfen. Besonders preisgünstigere Modelle erfüllen oftmals nicht die erwarteten Vorgaben, da Hersteller vor allem bei der Vergabe von wichtigen Schnittstellen den Rotstift ansetzen. Viele aktuelle Smartphone - Modelle verfügen über eine praktische WLAN Schnittstelle, zur Standardausstattung gehört diese jedoch bei weitem nicht.

Via WLAN können sich Internet-Fans nicht nur in den eigenen vier Wänden kostenlos über ihren Router ins World Wide Web einloggen, auch unzählige Gaststätten, Hotels oder Flughäfen bieten mittlerweile kostenlos verfügbare WLAN Hotspots an. Nahezu in ganz Deutschland können Smartphone - Nutzer gegenüber ein eingebautes UMTS - Modem in rasanter Geschwindigkeit auf das Internet zugreifen. Egal, ob in der Bahn oder im Cafe: Dank flächendeckend ausgebauten Netzen und dem UMTS-Beschleuniger HSDPA können rasante Downloadgeschwindigkeiten von bis zu 14,4 Mbit/s erreicht werden, hochwertigere Modelle (wie das Samsung Galaxy S2) kommen dank neuem Mobilfunkstandard 4G sogar auf bis zu 21 Mbit/s.

Aber ohne den passenden Handytarif sieht das beste Smartphone alt aus. Nicht nur das neueste Smartphone - Modell, auch die Wahl des passenden Handytarifs hat für die mobile Internetnutzung oberste Priorität. Viele Netzbetreiber bieten ihren Kunden spezielle Smartphone - Tarife an, die eine besonders günstige Nutzung des Internets ermöglichen, auch viele Prepaidtarife beinhalten mittlerweile praktische Internet - Flatrate- Optionen, die sich je nach Wunsch des Anwenders bequem hinzu- und bei Nichtgefallen wiederabbuchen lassen. Durch die Nutzung einer derartigen Flatrate können Kunden für die Vorabzahlung eines festgelegten Betrags einen kompletten Monat lang gratis im Internet surfen, ohne sich Gedanken über horrendes Handy-Rechnungen machen zu müssen.

Senypostol A.
Dneprodzerzhinsk State Technical University
Scientific supervisor: O.P. Holovey

IN VINO VERITAS

In vino veritas is a very popular Latin phrase that translates, "in wine [there is the] truth", the author is Pliny the Elder.

We know about the ability of red grapes to improve digestion. However, only in the middle of the twentieth century, it became known that the pharmacological mechanisms, these and many other herbs are associated with a high content of flavonoids - a group of substances that play one of the most important functions in the regulation of the life cycle of plants.

So, flavonoids determine color of flowers and berries. Also these substances are involved in photosynthesis, protect plant cells from ultraviolet radiation in the summer, and are necessary for the preparation of such nature processes to cold, as leaf fall and the "preservation" of the kidneys.

Numerous experiments showed that flavonoids are biologically active compounds to humans, although not produced in animals.

Ability of some types of flavonoids to regulate the permeability of blood vessels and improve their elasticity and prevent sclerotic lesion was scientifically proved.

The most famous flavonoid, which has a beneficial effect on blood vessels - is routine (sometimes called vitamin P or C2). This flavonoid (or its synthetic equivalent) can be found in many drugs that reduce capillary fragility - for example such as askorutin (Ascorutinum).

However, studies have shown that more than a hundred of flavonoids have characteristics similar routine! They are in products such as green tea, cocoa, quinces, apples, apricots, peaches, strawberries, currants, raspberries, etc.

There are a number of dietary supplements made from plant extracts, rich in flavonoids. Thanks to the antioxidant action of flavonoids, such supplements can slow aging and prevent the emergence of cancer.

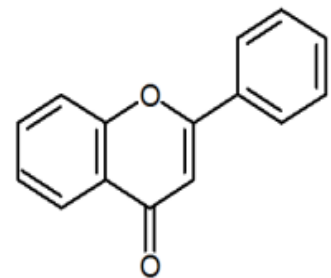
However, it should be said that modern science is still far from understanding the mechanisms of aging and cancerous transformation of cells. So now there is no reliable information about the free radicals role in process, and exactly how flavonoids can against aging and cancer.

Among the causes of the French phenomenon is regular use of red wine.

U.Bekker states: "According to previous experiments, it was considered useful from one to six glasses of wine a week. Our experiments extend these dose and we come to the conclusion that 3-5 glasses of wine a day reduces the risk of heart disease. For the first time we were able to explain the phenomenon, which is called the "French paradox." Three times reduction the number of heart disease over the past 15 years in Denmark, doctors explain the creation of a one European market, due to which the Danes finally got access to the wine.

These same results got and French scientists. But they say that their Danish colleagues went further. "The most surprising was, that wine reduces the risk of disease, not just the heart," - emphasizes French Professor S. Reno.

According to many researches, including doctor`s, wine increases the concentration of good cholesterol (HDL-viscosity) and bad cholesterol (LDL viscosity) - reduces and softens the decline of the stress arteries, reduces blood pressure and increases the diameter blood vessels. Drinking wine and its components (mainly phenolic substances) help dissolve plaque, fatty deposits, and especially have a beneficial effect on the body as antioxidants that prevent the development of atherosclerosis, the clogging of blood vessels, and possibly even the cancer.

There are more related alcohol useful substances in red wines than in whites. At the same time, aged, old, and the more expensive red wines are very inferior to the content of these substances young wines. In addition, white wines, with a few exceptions, contain preservatives, whereas in the red, they are completely absent.

This does not mean that you must drink wine in immoderate amounts. But it is still the best way to all sorts of diseases. This is especially true for women, whose bodies are less male carries alcohol in all its forms.

Also French scientists experimentally proved it, on themselves, and got really good results. But they compared two types of wine: 10 and 300- dollar wine, and said that the content of this substances is extremely different (in 5-9 times). According to this we can't use our 20 hrn`s wine to these purposes. Our dose must be near 2 l a day, but it's dangerous for us. And if we want to got such results we had to buy expensive wine or eat grapes. Because our life and our body is in our hands.

Starischko M.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Betreuerin: I.L. Kabatschenko

EIN SELBSTÄNDIGES FACHGEBIET DER MEDIZIN-PLASTISCHE CHIRURGIE

Der wissenschaftlich-technische Fortschritt ist der Prozess der quantitativen und qualitativen Veränderungen in Wissenschaft und Technik. Sein Ziel ist es, neue wissenschaftliche Kenntnisse zu gewinnen, das heißt die Naturgesetze immer tiefer zu erkennen, um sie technisch zu verwirklichen und in die Produktion einzuführen.

Durch den wissenschaftlich-technischen Fortschritt werden in der Produktion zwei wichtige Aufgaben gelöst. Einerseits werden die bereits vorhandenen Maschinen und Technologien vervollkommnet, andererseits werden völlig neue Arbeitsmittel und Technologien entwickelt. Dazu kann auch die plastische Chirurgie.

Die plastische Chirurgie wird auch formende Chirurgie genannt. Plastische Chirurgie ist ein selbständiges Fachgebiet der Medizin und befasst sich mit dem äußeren Erscheinungsbild des Menschen. Plastische Chirurgie beinhaltet sowohl Wiederherstellung als auch Verbesserung.

Bei der plastischen Chirurgie handelt es sich um jede Form von Chirurgie, die aus funktionellen oder ästhetischen/kosmetischen Gründen an den Organen und Ausbildungen der Körperoberfläche vorgenommen wird.

Felder der Plastischen Chirurgie sind:

- » Wiederherstellende Chirurgie
- » Plastische Chirurgie
- » Handchirurgie
- » Urogenitale Chirurgie
- » Ästhetische Chirurgie

Es gibt verschiedene Bedingungen für die rasche und schnelle Entwicklung dieses Bereiches. Beispielsweise: Es gibt Kinder, die mit einer so genannten Gaumenspalte geboren sind. Eine weitere gemeinsame echte medizinische

Notwendigkeit für plastische Chirurgie ist für Patienten, die ein Trauma erfahren haben. Eine dritte, die Art und Weise, plastische Chirurgie hilft, um echte medizinische Bedürfnisse zu korrigieren, wie die Entfernung von Muttermalen verschiedener Größe und Form über den ganzen Körper.

Mikrochirurgie, Laserchirurgie und Endoskopie zählen zu den Methoden in den Bereichen der plastischen Chirurgie. Durch Weiterbildungsordnung aus dem Jahre 1993 wurde aus dem Bereich Plastische Chirurgie eine selbständige Facharztbezeichnung. Voraussetzung für den "Facharzt für Plastische Chirurgie" ist eine 6-jährige Ausbildung. Bezeichnungen wie "Kosmetischer Chirurg", "Schönheitschirurg" oder "Ästhetischer Chirurg" sind nicht geschützte Bezeichnungen und können von jedem approbierten Arzt geführt werden.

Grundlage jedes ästhetisch-plastischen Eingriffes ist das Beratungsgespräch. Aufklärung über Möglichkeiten, Risiken aber auch Komplikationen sind unabdingbar.

Starozhuk S.
National Mining University
Scientific supervisor: N.N. Kozachkovskiy
Language adviser: L.A. Zaika

WI-FI (WLAN)

As you know WI-FI is a popular technology that allows an electronic device to exchange data wirelessly (using radio waves) over a computer network, including high-speed Internet connections.

The Wi-Fi Alliance defines Wi-Fi as any "wireless local area network (WLAN) products that are based on the Institute of Electrical and Electronics Engineers' (IEEE) 802.11 standards". However, since most modern WLANs are based on these standards, the term "Wi-Fi" is used in general English as a synonym for "WLAN".

To begin, Wi-Fi is short for Wireless Fidelity and the term is always used in conjunction with any 802.11 wireless networks. That can be 802.11b, 802.11a, and dual-band and so on. There are several devices that work within a Wi-Fi range, including computers, digital cameras, music players, cell phones and even TVs.

For example, if your computer is Wi-Fi enabled, you are able to connect to the Internet from any Wi-Fi access point, often called hotspots (usually found in airports, coffee shops, etc. and are free to the public). The Wi-Fi technology also allows for peer-to-peer connectivity, which enables multiple users to connect with each other. And that's just one other awesome feature Wi-Fi has to offer!

And you ask: "How does Wi-Fi work?"

Wi-Fi works with no physical wired connection between sender and receiver by using radio frequency (RF) technology, a frequency within the electromagnetic spectrum associated with radio wave propagation. When an RF current is supplied to an antenna, an electromagnetic field is created that then is able to propagate through space. The cornerstone of any wireless network is an access point (AP).

The primary job of an access point is to broadcast a wireless signal that computers can detect and "tune" into. In order to connect to an access point and join a

wireless network, computers and devices must be equipped with wireless network adapters.

Wi-Fi allows cheaper deployment of local area networks (LANs). Also spaces where cables cannot be run, such as outdoor areas and historical buildings, can host wireless LANs.

Manufacturers are building wireless network adapters into most laptops. The price of chipsets for Wi-Fi continues to drop, making it an economical networking option included in even more devices.

Different competitive brands of access points and client network-interfaces can inter-operate at a basic level of service. Products designated as "Wi-Fi Certified" by the Wi-Fi Alliance are backwards compatible. Unlike mobile phones, any standard Wi-Fi device will work anywhere in the world.

Tershak I.
National Mining University
Scientific supervisor: T.V. Borshch
Language adviser: L.A. Zaika

CYBERNETICS. AREAS OF CYBERNETICS

The term "cybernetics" was originally introduced in the scientific revolution in 1830, by Andre-Marie Ampere, and in the modern sense, as the science of the general laws of management and information transfer machines, living organisms and society, it was first proposed by Norbert Wiener in 1948.

It includes the study of feedback, black boxes and derived concepts such as management and communication in living organisms, machines and organization including self-organization. It focuses on how anything (digital, mechanical or biological) processes information, reacts to it and changes or can be changed in order to carry out the first two issues in the best way. Stafford Beer called it the science of effective organization and Gordon Pask extended the definition to include the flow of information "from any source" starting from the stars and ending with the brain.

More philosophical definition of cybernetics was proposed in 1956 by L.Kuffinyalem, one of the pioneers of cybernetics. It describes cybernetics as "the art of effective action." The new definition was proposed by Lewis Kaufman: "Science - the study of systems and processes that interact with themselves and reproduce themselves."

Cybernetic methods are used in the study if the action of the system in an environment causes some change in the environment, and this change is manifested in the system through feedback, which causes changes in the way of the system behavior. The methods of cybernetics are the study of these "feedback loops".

Modern cybernetics emerged as a multidisciplinary research, combining management systems, electric circuit theory, engineering, mathematical modeling, mathematical logic, evolutionary biology, neuroscience and anthropology. These studies appeared in 1940s, mainly in the writings of scientists at Macy`s conferences.

Other areas of research that influenced the development of cybernetics or became under its influence are the following ones: control theory, game theory, systems theory (the mathematical equivalent of cybernetics), psychology (especially neuropsychology, behavioral science, cognitive psychology) and philosophy.

All managed systems are the objects of cybernetics. Systems that are not manageable, in principle, are not the objects of the study of cybernetics. Cybernetics introduces such concepts as the cybernetic approach and cybernetic system. Cybernetic systems are considered in the abstract, regardless of their material nature. Examples of cybernetic systems are the following ones: automatic adjustments in technology, computers, human brain, biological populations, and human society. Each system is a set of interconnected objects (components) that can receive, store, process information, and share it. Cybernetics develops general principles of control and automation systems for mental work. The main technical tool for solving the problems of cybernetics is a computer. Therefore, the emergence of cybernetics as an independent science is connected with creation of these machines in the XX century, and the development of cybernetics in the theoretical and practical aspects is connected with the progress of computer technology.

Cybernetics is an interdisciplinary science. It emerged at the intersection of mathematics, logic, semiotics, physiology, biology, and sociology. The analysis and identification of common principles and approaches in the process of scientific knowledge are characteristic for it.

Powerful tools for the synthesis of solutions provided by the apparatus of mathematical analysis, linear algebra, geometry, convex sets, probability and statistics, as well as more applied areas of mathematics, such as mathematics programming, econometrics, computer science and other derivatives of discipline, are also used in cybernetics in addition to the analysis tools.

Cybernetics plays a great role in industrial psychology and its branches such as engineering psychology and psychology of vocational education. Cybernetics is the science of optimal control of complex dynamic systems, which studies the general principles of control and communication from rocket-speed computers to complex living organism.

Management is a transfer of the control system from one state to another through targeted influence of the manager. Optimal control - is the transfer of the system to a new state with implementation of some optimality criterion, such as minimizing the cost of time, labor, materials or energy. Complex dynamic system - is any real object, the elements of which are studied in such a high degree of mobility and relationship that a change in one element leads to a change in the others.

HOW TO CHOOSE A GOOD SCIENTIFIC PROBLEM

Choosing good problems in the process of writing a term paper, a course paper, or a diploma is essential for students. But what is a good problem and how to choose it?

A good choice means that you can competently discover new knowledge that you find fascinating and that allows self-expression. We will discuss simple principles of choosing scientific problems that have helped many students.

Let us compare problems by two dimensions. The first is feasibility—that is, whether a problem is hard or easy, in units such as the expected time to complete the project, and interest: the increase in knowledge expected from the project. Most often we would like problems, both feasible and with high interest, likely to extend our knowledge significantly.

A common mistake made in choosing problems is taking the first problem that comes to mind. Rapid choice leads to much frustration. It takes time to find a good problem, and every week spent in choosing one can save months later on.

Let us now look in more detail on the problem of interest. Who decides how to rank the interest of problems? One of the fundamental aspects of science is that the interest of a problem is subjective and personal. This subjectivity, however, makes things confusing. The confusion is due to the mixing of two voices — one is a loud voice of the interests of those around us, in conferences, in our department, etc. The other is a faint voice in our breast, that says, “This is interesting to me.” Ranking problems with consideration to the inner voice makes you more likely to choose problems that will satisfy you in the long term.

A good sign of the inner voice are ideas and questions that come back again and again to your mind for months or years. These are likely to be the basis of good projects, more so than ideas that have occurred to you in recent days. It is remarkable that listening to our own idiosyncratic voice leads to better science. It makes research self-motivated and the routine of research more rewarding. In science, the more you interest yourself, the larger the probability that you will interest your audience.

What is the essence of the inner voice? The projects that a particular researcher finds interesting are an expression of a personal filter, a way of perceiving the world. This filter is associated with a set of values: the beliefs of what is good, beautiful, and true versus what is bad, ugly, and false.

When one can achieve self-expression in science, work becomes revitalizing, self-driven, and laden with personal meaning. It may also have a better chance of discovering something profound.

In summary, take your time to find among the problems available the one that is most feasible and most interesting to you rather than to others. A good project draws upon your skills to achieve self-expression.

СЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА

ГАЛУЗЕВИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПЕРЕКЛАД

Лук'янова А.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: О.О. Касьяненко

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ

21 сторіччя - сторіччя науково-технічного прогресу, саме в цей час науковці з різних країн світу діляться своїми відкриттями. Велику роль у цьому відіграє науково-технічний переклад.

Протягом багатьох років переклад з іноземних мов обмежувався областю художньої й суспільно-політичної літератури. Тільки в 1958 році ЮНЕСКО зробило надбанням гласності збірник із проблем перекладу науково-технічної літератури. З тих пір переклад набуває колосальної популярності й потрібності в ньому.

Але, як і на початку свого розвитку технічний переклад має так звані "підводні камені", які часто заважають працювати з текстом, як дилетантові, так і досвідченому перекладачеві.

Лексика науково-технічної літератури складається із часто вживаних слів і великої кількості спеціальних термінів.

Треба зазначити, що особливістю науково-технічної літератури є те, що прості часто вживані слова в науково-технічній літературі набувають інших значень. Наприклад слово *to offer* у науковому тексті використовується в якості *виявляти* (опір), а не *пропонувати*, дієслово *to attack*- *приступати* до розв'язку завдання, а не *нападати*. Іменник *point* часто має значення *проблема*, а не *крапка*.

Також особливої уваги потребують багатозначні слова. Часто при перекладі таких слів перекладач може припуститися помилки. Наприклад, слово *switch* перекладається як *вимикач*, *перемикач*, комутатор; *engine* - *машина*, *двигун*, *паровоз*, *oil* - *масло*, *мастило*, *нафта*.

Для того, щоб отримати адекватний переклад, необхідно добре знати галузь про яку йде мова в тексті. Наприклад: *Forging is accomplished by the use of hammers, dies, and mechanical presses, and by the method known as roll forging.* У наведеному прикладі слово *dies* є полісемантичним, словник технічних термінів дає декілька визначень: 1) штамп (пуансон або матриця); штемпель, мундштук (преса) 2) (pl dies); клуп; гвинтонарізна головка, плашка 3) (pl dies); волочильна дошка, фільера; метал. прес-форма 4) (pl dies); кубічна частина п'єдесталу 5) деталь, що має форму кубика 6) (pl dies); шевський ніж (для вирізання заготовок). Компетентний перекладач, визначивши, що в тексті йде мова про кування, запропонує наступний переклад: *Кування здійснюється за допомогою молотів, штампувальних та механічних пресів, а також методом, відомим як вальцювання в кувальних вільцях.*

Наступною проблемою є вживання різних граматичних конструкцій в українських та англійських науково-технічних текстах. В англійській мові використовується багато дієприкметників, герундіальних та інфінітивних форм. Наприклад: *The heat treatment consists in our raising the temperature of the emitter to about 2500° for a brief period* - Термообробка полягає в тому, що ми на короткий час підвищуємо температуру випромінювача до 2500°. Герундіальна конструкція перекладається підрядним реченням. Так само перекладаються інфінітивні конструкції: *We know gravity to pull on every particle of a body* - Ми знаємо, що земне тяжіння діє на кожну частину тіла.

Ще одною особливістю англомовних технічних текстів є широке використання пасивних форм, які, як правило, перекладають на українську реченнями в активному стані. Наприклад: *Eventually these systems will be expanded to include global satellite-based telephony.* - З часом перелік цих засобів доповнять системи глобальної супутникової телефонії.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що для того, щоб отримати адекватний переклад науково-технічного тексту, перекладач повинен розуміти галузь техніки або науки, яка представлена у тексті та вміти використати певні трансформації, які допомагають зберегти зміст та стиль тексту.

**Переверзєва Є.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: О.О. Касьяненко**

ЗАСОБИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЕКСПРЕСИВНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ РЕКЛАМНИХ СЛОГАНІВ

Рекламні слогани несуть в собі енергетику та покликані справляти певне враження. Наскільки сильним буде це враження, настільки успішною й буде рекламна кампанія. Рекламний слоган має бути зручним у запам'ятовуванні, стислим, звучним, бажано римованим.

Збереження рими при перекладі рекламних слоганів є однією з найважчих проблем. Незважаючи на це, існують приклади римованого перекладу: Pringles «*Once you pop you can't stop*» - «*Попробував раз - із повсякчас*».

Головне завдання при перекладі реклами - зуміти зберегти її емоційно-стилістичні особливості.

Слоган тм Sprite «*Obey your thirst*» важко перекласти буквально, тому всім відомий варіант «*Не дай собі засохнути*». У даному випадку було використано антонімічний переклад.

Нерідко в перекладі використовується прийом адаптації, наприклад: «*Carlsberg - probably the best lager in the world*» - «*Carlsberg - мабуть, найкраще пиво у світі*». Слово "lager" означає світле пиво, але в даному випадку воно просто перекладається як "пиво", тому що в українській мові ми дуже рідко використовуємо це слово, а багатьом українцям воно навіть не

знайомо.

Також цікавою при перекладі є "гра слів", наприклад слоган тм KitKat «*Give me a break*». Слово "break" може означати не тільки слово «перерва», а також - шматочок батончику. Тому можна запропонувати наступний переклад : «*KitKat: Розділи шматочок*».

Труднощі при перекладі можуть викликати англійські полісемічні слова. Проаналізуємо слоган тм EA games «*Challenge everything*». Слово "challenge" має такі значення: 1) викликати (на дуель) ; кидати виклик; викликати на змагання 2) сумніватися; заперечувати; 3) вимагати (зусиль) 4) заперечувати (проти чого-небудь у процесі) і т.д. Тож, у таких ситуаціях перекладач повинен використати такий перекладацький прийом, як конкретизація. Беручи до уваги той факт, що цей слоган використовується при запусканні багатьох комп'ютерних ігор, можна визначити, що в даному випадку слово "challenge" вжито в одному із перших значень. Відповідно, девіз «*EA Games. Challenge everything*» перекладається як «*Кинь виклик всьому*».

Підсумувавши, можна сказати, що переклад слоганів – це дуже творчий процес і дослівний переклад зустрічається тут дуже рідко. Щоб зберегти експресивність слоганів та їх емоційний вплив на людей, необхідно використовувати ряд перекладацьких прийомів та трансформацій.

Anabtavi R.
National Mining University
Scientific supervisor: T.N. Vysotskaya

PHRASEOLOGICAL PROBLEMS OF TRANSLATION

The subject of the paper is "Phraseological problems of translation". The task of the report is to investigate phraseological vocabulary and the methods of its translation.

The topicality of our research is attributed to the fact that the problem of set or fixed expressions (such as idioms, phraseological verbs and other types of multi-word lexical units-phasemes) study and translation is not completely solved in modern Linguistics.

The basic units of analysis in phraseology are often referred to as phrasemes or phraseological units. Phraseological units are stable word-groups with partially or fully transferred meanings. Translating a phraseological unit is not an easy matter as it depends on several factors: different combinability of words, homonymy, polysemy, synonymy of phraseological units and the presence of falsely identical units. These make it necessary to take the context into account. Besides, many phraseological units have stylistic-expressive components in their meanings, which usually have specific national features. The afore-cited determines the necessity of getting acquainted with the main principles of Phraseological General Theory.

In the process of investigation we have determined that the following types of phraseological units may be observed: phrasemes and idioms. A unit of constant

context consisting of dependent and constant indicators may be called a phraseme. An idiom is a unit of constant context which is characterized by an integral meaning of the whole and by weakened meanings of the components, and in which the dependant and the indicating elements are identical and equal to the whole lexical structure of the phrase. Any type of phraseological unit can be presented as a definite micro-system.

Thus, in the process of phraseological units translation functional adequate linguistic units are selected by comparing two specific linguistic principles. These principles reveal the elements of likeness and distinction. Certain parts of these systems may correspond in form and content (completely or partially) or have no adequacy.

According to the stated purpose and tasks we have arrived at the following conclusions: phraseological units are word-groups that cannot be made in the process of speech; they exist in the language as ready-made units. They are compiled in special dictionaries. Phraseological units express a single notion and are used in a sentence as its part.

**Báiduzh A.,
Poddúbnaya A.**
Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay

MÉTODOS DE LA TRADUCCIÓN JURÍDICA

Como en otras áreas de la traducción, el enfoque metodológico no puede plantearse en términos dicotómicos, traducción libre – traducción literal, sino que el traductor utiliza uno u otro método dependiendo de la función de la traducción que puede coincidir, o no, con la función del texto original.

En la traducción de un contrato inglés el traductor jurídico no puede dedicarse a adaptar en versión libre el original a la estructura habitual del contrato español, pues esto podría tener consecuencias muy graves para las partes. Deberá respetar escrupulosamente la división en párrafos y subpárrafos del texto original para que cuando los clientes se refieran a algún punto en concreto del documento (subapartado 4.b de la cláusula segunda) puedan hallarlo sin dificultades. También deberá ser muy cauto al traducir los nombres de instituciones y organismos para que en caso de retraducción las partes no tengan problemas de identificación.

Adoptando un enfoque puramente funcionalista, podríamos afirmar, como han hecho otros autores, que un contrato se traducirá según la función que vaya a tener la traducción y en ocasiones habrá que hacer una adaptación para que lo entienda un lego en derecho. Aunque en teoría estemos de acuerdo, en nuestra experiencia profesional, jamás se nos ha presentado esta circunstancia. Sin embargo, en la traducción de una obra sobre filosofía del derecho, o incluso en la argumentación jurídica de una sentencia, el traductor podrá utilizar un método menos rígido.

Hurtado distingue entre el “método” de traducción al que nos acabamos de referir y las “estrategias” y “técnicas” de traducción. Sobre las técnicas de traducción,

la solución concreta que se da a un problema de traducción y sobre el tipo de equivalencia que se utilizan en la traducción jurídica: equivalencia formal, funcional, dinámica, la traducción de las referencias culturales, etc., han escrito Martin Weston, Leo Hickey, Roberto Mayoral y Ada Franzoni entre otros. Ada Franzoni (1995) en su último trabajo da numerosos ejemplos para demostrar que “la equivalencia funcional debe ser el principio rector, la técnica muchas veces ideal pero no única ni para siempre”.

En general, tanto los teóricos como los profesionales de la traducción jurídica abogan por un planteamiento ecléctico que combine las diversas técnicas teniendo en cuenta las correspondencias entre sistemas jurídicos, el tema de que trata el texto, el destinatario y la función de la traducción etc. Si nos fijamos ahora en la variable de modo traductor, en la traducción jurídica, en nuestra opinión habría que distinguir dos grandes bloques por las implicaciones didácticas que pueden tener: la traducción escrita y la interpretación.

La modalidad predominante en la traducción jurídica es la traducción escrita. El registro jurídico funciona principalmente a base de documentos escritos y es lógico que la modalidad de traducción más frecuente sea la que partiendo de un original escrito genere traducciones escritas.

La traducción a la vista es otra modalidad habitual en esta especialidad y se utiliza en los juicios cuando el juez pide al intérprete que lea el acta redactada por el secretario en el idioma requerido, o cuando se le pide que traduzca a la vista una prueba documental. También se emplea en las notarías cuando el notario facilita al intérprete el documento (poder, escritura) que va a leer y van a firmar las partes y le pide que lo traduzca a la vista.

La interpretación es otra modalidad ampliamente utilizada en el ámbito jurídico. Pensemos en áreas geográficas fronterizas, como por ejemplo California, donde la profesión de «Court Interpreter» está muy desarrollada, o bilingües como Canadá o, sin ir más lejos en nuestro propio país, España, en donde se están multiplicando las causas en las que aparecen implicados ciudadanos extranjeros que requieren asistencia lingüística.

En los juicios se utiliza la interpretación simultánea o la consecutiva dependiendo de la capacidad del traductor y de las indicaciones del tribunal. La interpretación de enlace se utiliza en los careos, los interrogatorios, las reuniones entre abogados y clientes, la firma de contratos en notarías.

Sobre la interpretación ante los tribunales existe una abundante bibliografía que aborda el tema desde planteamientos muy diversos: se analizan los mecanismos de persuasión ante los tribunales, la forma de dar las órdenes al jurado y la influencia que esto puede tener en su decisión, el lenguaje de los testigos, y cómo debe actuar el intérprete ante todas estas manifestaciones del lenguaje forense.

TERMINOLOGY IN TECHNICAL TRANSLATION

Technical translations, in the broader sense, involve any non-literary translation, i.e. translation of texts dealing with electronics, medicine, law, economics, or sports. In a narrower sense, technical translations deal with texts from the world of engineering, including chemistry, computer science, automotive engineering, geology, etc. The number of technical fields is large, and terminology is expanding and changing daily. Moreover, even within the same field, competing companies often use different terms for the same object to differentiate their products from those of their competitors.

Ideally, a technical text should therefore be translated by a specialist in the specific area in question, who is familiar with the terminology of the company for which the translation is being done. The same term can be called a different name by Apple, Dell, or NEC. Obviously, this is not always possible in practice. What is important, however, is that the translator be familiar with the technical concepts involved in the text, so that the translation conveys the right idea to the engineer or technician reading it.

A high-quality technical translation combines correct terminology and a style appropriate for the type of document and the intended audience. A text describing a surgical procedure will use a different terminology and style depending on whether it is intended for physicians or laypersons. Excessively technical terminology may not be understood by the layman, while the specialist may be offended by use of popular language. Therefore, the translator must know when to use “kidney toxicity” and when to use “nephrotoxicity”.

The scientific and technical texts are rich in terms. Just terms carry the main meaning. The term is a word or a phrase, accurately and clearly calling concept and its relationship to other concepts in limits of one special sphere. The main requirement to the term is unambiguity. But, unfortunately, not all terms meet this requirement, even within the same speciality. This, of course, complicates the work of a translator.

Where are the terms from?

Many terms were borrowed from foreign languages or artificially created by scientists on the basis of the Latin and Greek languages in the process of development of science and technology. For example: “paraffin”, “haemoglobin”, “dynamo”, “barograph”, “ozone” and so on.

Such terms usually quickly enter the scientific and technical vocabulary and stay there forever. They occur at the time of the newest scientific discoveries and are closely related to everyday life.

The terms often become literary words, they are simply assigned a defined meaning.

Every translator has to know that there is an international terminology, which does not require translation, for instance, “antenna”, “feeder”, “blooming”. There are terms, which have direct correspondences in the Russian language and are transferred to the relevant equivalents: “hydrogen”, “voltage”. It often happens that during the translation the dictionary does not give a direct correspondence of an English term, then the translator must apply the descriptive translation, accurately transmitting the sense of foreign language words in this context.

In the translation of the terms you should, whenever possible, avoid the use of foreign words giving the preference to the words of Russian origin.

However, the main body of scientific-technical terminology continues to remain outside the literary language and is understandable only to a specialist of this field of knowledge. That is why the translator must closely follow all the novelties in the sphere, where he or she works and constantly expands and enriches their vocabulary with new terms.

Gez A.,

Zubenko A.

Universidad Alfredo Nobel, Dnipropetrovsk

Consultor lingüístico: A. Pluschay

Consultora de investigación: M. Oníshenko

LA DIFICULTAD DE TRANSICIÓN DE LOS TÍTULOS DE PELÍCULAS FORÁNEAS

Durante mucho tiempo es una costumbre traducir con responsabilidad los títulos de películas foráneas. Es una práctica histórica y arraigada en el tiempo. Un previo ejemplo fue la primera aparición de Charlot en la gran pantalla en 1914. El título original “Making a Living” se podría haber traducido por “Ganándose la vida”, poco original y demasiado amplio. En 1916 “The Vagabond” también de Charles Chaplin, fue traducida por “Charlot bohemio” en vez de “El vagabundo”.

La lista de títulos traducidos es casi infinita y constante a lo largo de los años, abarcando a todos los géneros, nacionalidades, grandes producciones, películas de series, independientes, etc. Por ejemplo, “On the waterfront” (1954), obra maestra de Elia Kazán con Marlon Brandó, no tenía sentido que se titulase “En el muelle” y se tradujo por “La ley del silencio”. La comedia “Golfus de Roma” fue titulada con poca gracia originalmente en inglés “A Funny Thing Happened on the way to the Forum” (“Algo divertido sucedió de camino al Foro”).

La película “First Blood” (1982) de Silvester Stallone tiene un título original en referencia a quién derramó la primera sangre, algo poco importante en el género de acción, resultando “Acorralado” mucho más impactante. Podíamos distinguir varias causas para hacer una traducción del título que va más allá de la simple profesionalidad. El guionista ha escrito una historia en la que todo o una parte no se entiende. “Jaws” (1975). El título “Mandíbulas” hubiese sido una fiel traducción, pero Steven Spielberg no acaba de dejar claro cuál animal es el que provoca tantos estragos en su película, así que en España se optó por el título “Tiburón”.

Charlie Kaufman es un guionista con graves problemas para transmitir sus ideas a través de un guión. En esta película, la historia cuenta como él mismo intenta adaptar un libro escrito por otra persona, pero todo es demasiado confuso. La “Adaptación” es la traducción literal del título pero “El ladrón de orquídeas” aclara cuál es el título que Kaufman intenta adaptar, ayudando al espectador a comprender tan incomprensible la trama. Siempre se puede mejorar el título original. En muchos casos, los títulos no están del todo mal pero con un poco más de talento se pueden convertir en grandes títulos. Las distribuidoras han contribuido a ensalzar grandes películas con mejores títulos. “True Romance” (1993) escrita por Tarantino sólo adquiere su moderna poesía cuando se substituye el título original de “Un Romance verdadero” por “Amor a quemarropa”. “Rear window” (1954) es una de las mejores películas de Alfred Hitchcock pero al titularla en español “La ventana indiscreta” en vez de “La ventana trasera” es todavía mejor. El guionista no tiene claro a que género pertenece su película.

En muchos casos el guionista no sabe a qué género pertenece la historia que ha escrito y pone un título que puede provocar confusiones. “After Hours” (1985) de Martin Scorsese es en realidad una comedia aunque el título en inglés no lo demuestre. En castellano se corrigió el error titulándola muy dignamente por “Jo, y qué noche!”.

“Police Academy” (1984) no es una película seria sobre una “Academia de Policía”. El título final “Loca Academia de Policía” presenta únicamente una palabra más pero su correcta connotación e intención del filme. El guionista no sabía realmente de que iba la película. “The Basketball Diaries” (1995). El personaje de DiCaprio, por mucho que tenga un diario y juegue al baloncesto, no escribe sobre ese deporte. La película va realmente de un joven que escribe poesía, se va de casa y acaba drogándose, es decir va sobre un “Diario de un rebelde”. El escritor no sabía lo que hacía. “The Day the Earth Stood Still” (1951 y 2008). No vamos a traducir el título de forma literal aquí para no desvelar el final de esta película y su remake, tal y como el insensato de guionista pretendía.

Por suerte, alguien en España lo tradujo por “Ultimátum a la Tierra”. Vistos todos los ejemplos anteriores, el debate sobre la necesidad de traducir los títulos y modificarlos según el criterio de las distribuidoras debería desaparecer. Es evidente su gran labor en subsanar los errores de concepto y argumentales que comenten los guionistas, su gran aportación artística al mejorar los títulos originales y darles un aire más poético en otros casos y especialmente, el gran trabajo realizado al adaptarse a las particularidades del público de habla hispana.

**Gúseva T.,
Póchepova E.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníschenko, A.A. Pluschay**

LAS PARTICULARIDADES DE LA TRADUCCIÓN CIENTÍFICO-TÉCNICA

En cuanto a las características que presenta la traducción científico-técnica, hay que decir que éstas siempre dependerán de la naturaleza del texto. Los textos de esta naturaleza ofrecen un abanico muy amplio: jurídicos, informáticos, literarios etc. La cantidad de tipos de textos está ligada a cada una de las áreas que existen, por tanto hay tantos tipos de textos como áreas de conocimientos.

Los textos de estas áreas tienen, entre otras, las siguientes características: por lo general, van dirigidos a un público especializado bien por cuestiones de necesidad o de interés personal; suelen ser bastante objetivos porque describen una realidad determinada; normalmente no necesitan recursos estilísticos y se escriben con las palabras necesarias utilizando un léxico especializado; su ortografía puede presentar ciertas peculiaridades (textos químicos), como el uso de abreviaturas; existen grandes lacunas léxicas debido a que, por lo general, los avances van más rápidos que las propias traducciones y ciertas culturas no conocen esos avances; es muy fácil que existan limitaciones de espacio a la hora de traducirlos, como en el caso de la informática y, por último, decir que podemos encontrarlos en revistas y libros especializados.

Las mayores dificultades a las que se enfrentará un traductor científico-técnico serán generalmente léxicas. En áreas como la informática, en ocasiones, resulta muy difícil poder saber cómo denominar las cosas. Hoy en día es Microsoft quien saca las últimas innovaciones y hay que, literalmente, inventar el término, siempre aplicando la lógica y pensando que así es como se dará a conocer. Sin embargo, hay palabras que se han empezado a utilizar antes de que existiera su traducción, de ahí que no haya más remedio que dejar el término tal y como se esté utilizando (casi siempre en inglés). Por otra parte, hay textos que presentan abreviaturas, unas veces a capricho del autor y otras debidas a nuevos descubrimientos, como suele ocurrir con textos de medicina o de química, entre otros. Ahí es precisamente, donde hay que investigar y ver qué se puede hacer.

Una vez que se ha tenido en cuenta todo esto, no hay que olvidar que la libertad del traductor científico-técnico se encuentra mutilada porque en muchas ocasiones es el propio cliente el que pone sus normas de traducción. Es decir, quieren que sus traducciones presenten un determinado formato, un vocabulario X y una gramática Y; y nosotros no podemos hacer nada. Como mucho podemos aconsejarles de forma lógica, pero es el cliente en última instancia el que dice qué es lo que quiere.

En el caso de Microsoft no se pueden utilizar palabras como *“introducir”* o *“cabecera”* porque, según ellos, pueden tener connotaciones sexuales. Así que para *“enter”* hay que traducir *“escribir”* y, ocasionalmente, *“insertar”*, ya que esta última traducción sería la de *“insert”*.

A pesar de todo, esto podría parecer muy sencillo, pero no lo es porque el mayor problema al que nos enfrentamos es el de la formación que tenemos. Hoy en día la formación técnica es más bien autodidacta porque hay muy pocos cursos de especialización y deberían ser las propias universidades las que cambiasen los planes de estudio y proporcionasen cursos de especialización de las diferentes áreas por un tiempo razonable. En esa formación debería incluirse dónde poder solucionar problemas como los descritos anteriormente y proporcionar, por parte de expertos en las materias, conocimientos sobre esas áreas especializadas. También se debería potenciar la asignatura de terminología porque con una mayor formación se podría ayudar a los futuros traductores a idear sus glosarios y memorias, así como a mejorar sus razonamientos a la hora de traducir una cosa de una determinada manera.

Frente al tópico de si el traductor nace o se hace, hay que decir que nace y a la vez se hace.

**Katsay E.,
Jaritónenko A.**

**Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay**

PARTICULARIDADES DE LA TRADUCCIÓN PERIODÍSTICA

La traducción periodística es una práctica profesional que presenta unos rasgos propios. Sorprendentemente, la ingente actividad traductora que genera la prensa escrita no se ha visto acompañada de un movimiento investigador paralelo por parte de la Traductología. Frente a otros tipos de traducción que generan abundantes estudios y publicaciones, como la traducción literaria, la jurídica, la científicotécnica, etc., escasean los trabajos e investigaciones que se centren en la traducción periodística. Además, parte de los existentes, más que abordar el estudio de esta práctica profesional, responde más bien al interés que los textos periodísticos han despertado desde siempre para la didáctica de la traducción (Chartier 2000). Pero una cosa es la utilización didáctica de los textos periodísticos, traducidos o no, y otra muy distinta la traducción periodística que es una práctica profesional concreta, ligada a unos géneros textuales bien definidos, como son los periodísticos, que hacen de ella un tipo de traducción con rasgos y procedimientos propios.

La función principal de los géneros periodísticos es informar. La información puede transmitirse con diferentes estilos o con diferente intención, pero siempre ha de resultar fácilmente comprensible para los lectores. De ahí las recomendaciones de claridad, concisión, precisión, fluidez y sencillez a la hora de construir un texto periodístico. Esas mismas recomendaciones sirven para el traductor. Su estilo debe ir en esa línea para que la información fluya con normalidad.

El texto que originalmente se publicó en un periódico concreto, en un marco espacio-temporal determinado, para unos receptores dados y con una función específica, sufre una serie de transformaciones cuando se traduce a otra lengua y cultura y se publica en otro diario. Éste lo puede utilizar con idéntica o distinta

función que el canal matriz, pero siempre en un nuevo marco comunicativo, muy determinado por el nuevo receptor y las características del nuevo canal.

Las técnicas de traducción que se emplean en la traducción periodística son muy variadas. El cambio de sistema sociocultural exige la intervención del traductor para que la comunicación fluya con normalidad y la función informativa del texto se cumpla. Instituciones, siglas, partidos, nombres propios, etc., requieren técnicas de traducción como la adaptación o la descripción para que el lector comprenda el texto.

Hay unas técnicas específicas que se emplean en la traducción periodística. Es el caso de la amplificación, la compresión lingüística y la elisión. La amplificación lingüística es una técnica consistente en introducir precisiones que no figuran en el texto original. En el caso de la traducción periodística, es una técnica de uso frecuente, necesaria por las nuevas circunstancias de recepción del artículo traducido. La noticia siempre ha de ser fácilmente comprensible. Por eso, en ocasiones, es necesario explicar la información. El nuevo marco sociocultural obliga en ocasiones a contextualizar la información, La información que se proporciona al nuevo lector se actualiza y adecua a su realidad más próxima.

Kravchenko A.
National Mining University
Scientific supervisor: Yu. O. Savina

PECULIAR FEATURES OF TECHNICAL TRANSLATION IN MINING

Technical translation of mining is a type of specialized translation. Technical documents are very difficult to translate. The presence of specialized terminology is a feature of technical texts. Technical translation requires a high level of subject knowledge and mastery of the relevant terminology and writing conventions.

Mining technical translation should not contain any embellishment or should provide a less artistic translation. Hence, it is not like other types of translation, such as advertisement translation and literary translation. Translation should convey direct and factual information to the readers. In addition, the clarity of the information should be presentable and visible.

Peculiar features of mining translation technical style are its independence, logicity (strict consistency, clear connection between main idea and details), accuracy and objectivity and subsequent lucidity and clarity, rushing to clearness and shortness, the special semantic load of some words of ordinary colloquial speech. Distinction from the literary language rate of the use and relative importance of some grammar shapes and constructions. Application of abbreviations (cuttings) and conventional signs. All texts of this type tend to use the language means that contribute to satisfaction of needs of this communication sphere.

In the result it can be concluded that the main stylistic feature of technical mining texts is exact and clear interpretation of the material without any expressive elements that make the speech more emotionally saturated. There are almost no

metaphors, metonymy, transpositions and other stylistic features in technical mining literature while they are widely used in literary works.

Main requirements for translation to comply with are precision (all items shall be reflected in translation), conciseness (all items shall be translated laconically), clearness (conciseness and laconism shall not mess the lexis, its understanding), literality (the text of the translation shall comply with common norms of literary language without use of syntactical structures of source language).

The translation of mining texts shall give an exact meaning of the source text. Some deviations can be made due to the peculiarities of target language or stylistic issue. It is very important to prevent the loss of meaningful information contained in the source text.

Technical terminology is one of the most major and difficult components during the translation of mining texts. It's some kind of jargon which should be known, understood and used correctly. Technical and scientific documents are full of special terms, acronyms and symbols. Unlike literary texts which can be interpreted quite freely, any technical text is a set of special terms and they must be translated adequately.

It means that the translator should not only know the technical terminology of the original language, but also know target language equivalents. For this reason, the most difficult thing in technical translation is finding the appropriate Russian terms. If no equivalent can be found then technical translator is allowed to use analogues, synonyms or descriptions.

The greatest difficulty for understanding and translation is represented by the terms consisting not of one word, but from group of words. Disclosure of their meanings requires (demands) particular sequence of operations and knowledge of a method of translation of separate components. It is possible to recommend to start translation from the last word. Then under the order on the right to the left to translate words, facing to it, taking into account the semantic relations between the components.

There is one more problem facing a technical translator – various acronyms and abbreviations used in certain countries. Russia adheres to the State Standards (so called GOSTs); other countries have less strict requirements so translation process is related to additional difficulties.

Any parts of speech can be abbreviated, e.g. assembly - assy, without - w/o, weight to volume - w/v, etc. Acronyms can be presented both in small and in capital letters, as a solid word, as separate letters or in a stroke, with or without full stops, in plural with the final -s, in the end of a word, etc. Some acronyms have tens of meanings.

Furthermore, scientific translators should be knowledgeable about the topic, otherwise the quality of the translated document will be a disaster. Translators should know the systematic differences of both languages – the language of the original source and the target language of the text.

Oreshkina T.
National Mining University
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

THE FIELD OF MINING AND TRANSLATION PROBLEMS

The importance of translating/interpreting the variety of scientific and technical matter in modern society has long been recognized. Numerous branches of industry can keep up with the up-to-date development and progress thanks to the adequate translation/interpreting as a perfect means of sharing achievements. The scientific and technical style is characterized by informativity, logical sequence of description, tendency to precision, conciseness, monosemanticity. The knowledge of context specificity is required in order to obtain the adequate translation. The study of translation problems as far as the English language texts focused on mining are concerned still leaves much to be desired. There are few researches devoted to the problem.

Lexical problems of translation in the field of mining are caused by a great amount of terms (*rock loader – пристрій, що навантажує породу; compressed air drilling – пневматичне буріння*), special words (*wall rock – бокова порода; тук – відбита порода*), special meanings of words (e.g. *support* can be translated as *підтримка, допомога* while in the field of mining it means *кріплення; entry* means *вхід, в'їзд* and its special meaning is *відкаточний штрек*), noun clusters (*rock support system – система кріплення породи*), etc. Very often transformations become necessary in order to overcome grammatical/structural, stylistic divergences in the source language and in the target language. This can be seen from the example: *Fatigue test results are analyzed almost daily by engineers to make decisions concerning changes in material and/or process – Майже щоденно інженери аналізують результати випробувань на виснаження з метою прийняття рішень щодо змін у матеріалі та/або їх обробці*).

These few out of many more aspects of a language in their complexity are a testimony to the versatile influence of translator's activities upon obtaining all-round up-to-date information on the progress in various fields of science and technology.

Sirenko T.
Universite Alfred Nobel, Dnipropetrovsk
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

LES FAUX AMIS DE L'INTERPRÈTE

Les faux-amis sont des mots appartenant à deux langues différentes et qui ont entre eux une grande similitude de forme mais dont les significations sont différentes. Lorsqu'ils ont certaines acceptions en commun, ce sont des « faux-amis partiels ». Lorsque toutes leurs acceptions sont différentes, ce sont des « faux-amis complets ».

Du point de vue étymologique, il faut distinguer les faux-amis qui sont des mots apparentés (en raison d'un emprunt linguistique) de ceux qui sont des mots non apparentés (c'est-à-dire des homonymes ou des homophones).

Une langue A emprunte un mot à une langue B. Plus tard, le mot change de sens dans la langue B. Ou bien deux langues différentes utilisent un même terme issu d'une autre langue, mais chacun dans un sens différent. Un locuteur de la langue A risque de tomber dans le piège du faux-ami quand il apprendra la langue B et rencontrera le mot en question.

À l'intérieur de cette catégorie, on distingue les « faux-amis complets » des « faux-amis partiels ».

Les faux-amis complets (ou faux-amis absolus, faux-amis stricts) ont un sens différent malgré les apparences. Par exemple, « sensible » en français qualifie une personne dont les sensations sont exacerbées, qui est sensible à la douleur, ou aux émotions positives ou négatives alors qu'en anglais on traduit cette notion par le mot *sensitive*.

D'autres exemples:

1) accélération (f) - ускорение (не акселерация); accent (m) - акцент; ударение; произношение, выговор

2) аудиенция (ж.) - rendez-vous (m)

3) aliment (m) - продукт питания (не алименты)

4) индекс (м.) (почтовый) - code (m) postal

5) billet (m) - купюра; записка: ~ d'invitation - пригласительный билет, приглашение; билет (на поезд, самолет; в театр, кино) (не билет на метро, автобус)

6) манеж (детский) - parc

7) carton (m) - картонный ящик; картон; перен. большой успех

8) серия (ж.) (фильма)-épisode (m); серия (ж.) (книжная, издательская) - collection (f)

9) fable (f) - басня (не фабула)

10) шоссее (ср.) - autoroute (f)

Du fait de racines communes anciennes, les langues française et anglaise ont évolué différemment et les faux-amis complets sont fréquents.

Les faux-amis partiels ont à la fois des sens équivalents et des sens différents. Ainsi, en anglais, le mot *agenda*, peut désigner par métonymie, comme en français, un outil de gestion du temps ou, comme en latin, des objectifs, un programme d'action, un « ordre du jour ».

En français, le mot « essence » peut se rapporter soit à la nature de l'être soit au carburant. Dans le premier cas la traduction anglaise est tout simplement *essence*, tandis qu'elle est *petrol* dans le deuxième cas. En français, le mot « pétrole » désigne tout simplement la substance de base appelée.

D'autres exemples:

1) сюжет - литературовед. récit (текстовая последовательность событий, vs histoire); (тема) sujet (m)

2) adresse (f) - адрес; ловкость, сноровка

3) автомат (телефонный)-cabine (f) telephonique; автомат (м.)(оружие) - mitraillette (f)

4) alliance (f) - обручальное кольцо

5) анекдот (м.) - histoire (f) drôle; blague (f)

6) appellation (f) - название; наименование

7) батон (м.) - baguette (f)

8) baguette - палочка, прут, жезл; багет; длинный батон белого хлеба

9) витраж - vitrail (m) (не vitrage)

10) bâton (m) - палка (не батон)

Dans certains cas, les faux-amis ne sont que des homonymes qui n'ont aucun rapport avec les mots originaux. L'homonymie (ou parfois l'homophonie) n'est qu'une pure coïncidence.

Skvortsova M.
Universidad Nacional de O. Gonchara
Profesora dirigente : L. Sutulina

FLAMENCO COMO EL BAILE NACIONAL

Sin duda flamenco es un símbolo de España. Esto es una danza tradicional española que apareció alrededor del siglo XV. De hecho flamenco es la mezcla insuperada de formas artísticas de danza de los pueblos gitanos que vivían en España entonces. Flamenco mismo se formó bajo las influencias de muy diversos orígenes. Podemos encontrar en este baile aportaciones hindúes, árabes, griegas, castellanas y, por supuesto, los gitanos, que fueron los primeros y los mejores intérpretes de este baile. Como su vida en España no fue muy feliz, no es extraño, que el dolor, la tristeza, la soledad sean los temas más frecuentes del flamenco.

Sin entrar en detalles, el flamenco se puede describir como un espectáculo impresionante de canto y danza, pintado con emociones y sentimientos fuertes. En los bailes de flamenco se aplican variadas golpes complejas de tacónes y las puntas, los gestos impulsivos de las manos, y, por supuesto, acompañado por la guitarra. Ahora muy raro que se puede ver una actuación de verdadero flamenco con castañuelas. Bailarines de flamenco ya casi no utilizan castañuelas, porque creen que las distraen el espectador de los movimientos plásticos del cuerpo.

El baile flamenco forma parte de un arte que consiste de baile, canto y toque de guitarra. Su estructura, ritmo, carácter y estilo dependen completamente de los primeros dos elementos.

El movimiento de los brazos en el flamenco (conocido como braceo) junto a los movimientos de las manos y los dedos, es una de las características más distintivas de este baile. Es lo que da gracia, encanto y magia al baile flamenco.

Las clases de flamenco para los participantes dan mucho tiempo al desarrollo de la técnica del braceo y el floreo (movimiento de las manos y los dedos). Estos movimientos se usan en casi todos los momentos de un baile flamenco y se hacen simultáneamente con desplazamientos en el espacio, otros movimientos de cuerpo y zapateos.

El estilo flamenco fue configurando durante el siglo XIX, con el sustrato de la música y la danza tradicional de Andalucía, cuyos orígenes son antiguos y diversos. De hecho, en ningún momento de su historia el flamenco ha pasado de ser una música interpretada por minorías, con mayor o menor difusión. El surgimiento de los cantantes profesionales y la transformación de los cantos populares por parte de los gitanos, hicieron que su estilo se alejara considerablemente de las tonadas tradicionales. El flamenco somete a lo popular a una estilización tan grande que lo lleva hacia lo culto, pero sin perder su sabor popular.

Ahora hay varias formas de flamenco: Loco Mateo, Nitri, Rojo Alpargatero, Enrique Mellizo, Paquirri Guante y La Serneta.

Flamenco es popular en Ucrania también. En las ciudades grandes (por ejemplo Kiev y Dnipropetrovsk) hay muchas escuelas de Flamenco, donde la gente puede aprender los principios de este baile y zambullirse en el atmósfera de España.

Tkachuk Y.

Universidad Alfred Nobel en Dnipropetrovsk

Consultores científicos: M.Y. Oníshenko, A.A. Pluschay

FALSOS AMIGOS DEL TRADUCTOR

Los falsos amigos constituyen una de las más graves interferencias lingüísticas que se pueden encontrar en la traducción, ya que originan graves errores de significado, literalismo e ininteligibilidad. Por lo tanto, el traductor tiene que tener mucho cuidado con ellos, porque al atribuir a una palabra un significado erróneo, apartándose del verdadero, impide la comunicación que se establece con el lector, que ignora el error cometido. Su aparición es mayor cuando se trabaja con lenguas que pertenecen a un mismo ámbito lingüístico, pero crece exageradamente cuando se trabaja con lenguas tan parecidas formalmente como lo son el español y el italiano. Esta semejanza es un grave problema.

Cuando usamos una palabra, al significado nuclear de ésta, más o menos preciso, se suman otras significaciones. De éstas, unas proceden por contigüedad o por evocación de otras palabras con las que están asociadas, tanto en el plano sintagmático como en el paradigmático; otras proceden de las llamadas connotaciones que en un ámbito social determinado suscitan ciertas palabras, connotaciones que tienen un sentido distinto o que encierran una referencia a una situación, a un medio social, a una corriente literaria, a una época más remota, etc., con la que se identifica esa palabra; por último, otras proceden de la frecuencia relativa de la palabra, que puede marcarla como rara o trivial.

Todos estos sentidos que una palabra puede adquirir en un determinado contexto, no es corriente que aparezcan también acompañando a la palabra llamada a hacer las veces de aquélla en el texto traducido. Por esta razón, se ha visto obligado a pasar, primero, del contexto al diccionario en el afán de buscar equivalencias, para volver inmediatamente después al dominio del habla, ya que el objeto de este trabajo es señalar las diferencias de sentido que se dan entre los adjetivos de ambas lenguas, adjetivos que, aparentemente, tendrían que tener el mismo significado o, al menos,

parecido.

A las palabras internacionales se refieren las palabras apropiadas de otras lenguas - griego y latino, también de las lenguas modernas (es en general una terminología: musical de italiano, los términos - de ballet de francés, informática y la terminología de negocios de inglés). Tales palabras son semejantes por la resonancia, la escritura y el significado.

Nos gustaría presentar unos ejemplos:

enfermera (медсестра) – фермер (agricultor)

media (средний) – медиа (medios de comunicación)

cerebro (мозг) – серебро (plata)

primero (первый) – пример (ejemplo)

jardín (сад) – гардина (cortina).

Volodina J.
Dniprodzerzhinsk Technical Lyceum
Scientific supervisor: A.V. Kyrpa

THE PROBLEM OF ADEQUATE REPRODUCTION OF FOREIGN TEXTS

The problem of adequate reproduction of foreign text is one of the main problems in theory and practice of translation.

All kinds of texts like promotional, informational, journalistic, scientific, technical, fiction contain attributive constructions, translation of which causes certain difficulties in translation.

Scientific and technical literature style is quite different from fiction, social and political style. Clearly defined nominative nature, striving for accuracy, completeness, and at the same time compression of speech belong to the special features of English scientific and technical prose. Short but detailed explanation of various process qualities peculiar to technical literature. That's why attributive constructions are considerable part of its volume.

Translators in their practice come across a great number of speech phenomena that cause difficulties during the translation.

The word-combination, regardless of whether it is a phraseological or free, has a certain semantic independence, and many problems in translation often find their solution exactly in the same phrase.

Attributive constructions make a particular interest for translation, because this group of word-combinations in modern English have some of specific features that set for translator many difficult tasks. Difficulties during their translation arise from variety of semantic relations between the parts of word-combinations, and in some cases due to phrases polysemy, and also from the diversity of structures in English and Ukrainian languages. Translator must have knowledge of structural and semantic features of these expressions in terms of comparison with the Ukrainian language and clearly imagine for proper understanding and accurate translation of specific attributive combinations that are available in the original. Also the translator

must know means that he/she can operate in the Ukrainian language to overcome the difficulties which appear in translation.

Such famous linguists as Komissarov, Retsker, Miram, Zrazhevskaya and others studied carefully the structure, semantic relations and ways of English free phrases translation. Their research also helps translators to avoid gross mistakes during the translation.

Actuality of the research is that, in spite of the large number of studies on free phrases, they cannot be considered sufficiently studied. So, the question of principles and rules of their creation, distribution patterns of semantic load between their components are still not resolved by the end of it, reasons of given order of words in attributive constructions, the frequency of use of certain structures and definitive more are not clear up nowadays. That is why a thorough study of this aspect of translation is important. For this reason this work is very topical and has a certain practical and theoretical importance.

The work presents theoretical and practical value for improving knowledge of English language, improving skills of using certain lexical units.

Purpose of work is to consider the types of attributive structures and means of transmission in the Ukrainian language by analyzing translations of fiction, journalistic, scientific and technical literature. For achievement of this goal is necessary to solve several problems:

- To observe theoretical works with translation theory and compare stated in terms about free phrases and their classification;
- Get acquainted with the basic means of translation English attributive constructions, divided into parts these attributive constructions by comparison.

The object of research are the features of scientific, technical, newspaper and journalistic translation attributive free phrases and difficulties that appear in Ukrainian translation.

The subjects of research are English attributive free phrases and their Ukrainian equivalents.

The question of translation phrases takes a significant place in the practical work of translator. The phrase has a certain semantic independence, and often many translation problems find their solution within the same phrase. So, let's pay attention to free phrases. Free phrase - is a phrase whose meaning is derived from the values of its components, as in free phrase words largely retain their independent significance. In this case translator has to solve a number of issues related to a single word translation, certainly paying attention to the semantic relationships between the components of free phrases and phrase type (the phrase may have specific characteristics that influence its components translation). There is a tendency for the extensive using of attributive constructions in English, in which the keyword uses attributive elements that express a variety of features. Reflection of this trend in the translation are quite frequent replacements of semantic components, when adverbial modifiers in the Ukrainian language usually expressed by a noun or prepositional nominative construction is converted into an adjective.

Attributive construction - is a free phrase formed by combining a numerous nouns. This phrase is one of the most common types of free phrases in modern English. These phrases are found especially often in the socio-political and newspaper texts. Attributive phrases are divided into the following groups: binomial, trinomial and polynomial attributive phrases. Zrazhevskaya mentions: "Binomial prepositive attributive phrases don't make problems in translation for a knowledgeable translator, because they are translated in the Ukrainian language for constant structures".

Prepositive-attributive groups - are phrases in modern English, which have a number of specific features.

Binomial prepositive attributive constructions are often met in the technical literature. Most of prepositive attributive constructions that are used in scientific and technical literature are characterized by semantic ambiguity which complicates their understanding and translation. The ambiguity is caused by the lack of a formal expression of semantic links between elements. In polynomial prepositive attributive groups dependent components directly subordinate to the head, or their dependence may be mediated. Word order in attributive phrases that are used in scientific and technical texts, depend on their appliance to a particular grammatical or semantic class and the degree of informational words load.

Zakroko B.

Escuela №6

Profesora dirigente: V.V. Kravchenko

LA COCINA ESPANOLA

La cocina espanola es una de las mas diversas. Platos como la paella y tortalla conocido fuera de Espana. Cada region tiene su plato especial que debes probar. Gazpacho Andaluz, una sopa vegetal fria, no es mas que necesario para el clima caliente de Andalucia. En Madrid, que sin duda debe probar corcido madrilenno. Castilla conocida por su cordero asado o cabrito, así como cochinillo. En Cataluña come conejo con aleoli, conejo asado con ajo y mayonesa, así como los peces, de los cuales el más famoso es la zarzuela.

Típico de la zona Ebro es el chilindrón, una salsa espesa hecha de tomates, pimientos y cebollas, servidos con carne, fabada asturiana, un plato de judías blancas, chorizo y tocino, es popular en Asturias. En Talisman hay que probar los productos pescados. en Mallorca las galletas con la masa, churros también son famosos. Galletas en el aceite caliente que comen disfrutado en el chocolate caliente.

*ΚΟΗΚΥΡC ΠΟΕΤΙΜ'ΥΗΟΤΟ
Π'ΕΡΕΚΛΑΔΥ*

АНГЛІЙСЬКА МОВА

ОБОВ'ЯЗКОВА ПРОГРАМА

Mary Oliver

HAWK

This morning
the hawk
rose up
out of the meadow's brose
and swung over the lake –
it settled
on the small black dome
of a dead pine,
alert as an admiral,
its profile
distinguished with sideburns
the color of smoke,
and I said: remember
this is not something
of the red fire, this is
heaven's fistful
of death and destruction,
and the hawk hooked
one exquisite foot
onto a last twig
to look deeper
into the yellow reeds
along the edges of the water
and I said: remember
the tree, the cave,
the white lilly of resurrection,
and that's when it simply lifted
its golden feet and floated
into the wind, belly-first,
and then it cruised along the lake –
all the time its eyes fastened
harder than love on some
unimportant rustling in the
yellow reeds — and then it
seemed to crouch high in the air,
and then it

urned into a white blade, which fell.

Мэри Оливер

Переклад Алли Куліченко

Цим ранком
яструб
взлетів
з вівсяного
лугу
й піднявся над озером –
він сів
на маленьку чорну верхівку
сухої сосни,
неначе адмірал на поготові,
його обрис
відокремлювали бакенбарди
димового кольору,
і я сказав: “Запам’ятай,
це не те, що схоже на
червоне полум’я, це
небесна пригорща
смерті й знищення”,
і яструб зігнув
свою витончену лапу
на останній гілці,
щоб ближче роздивитися
жовтий очерет
навколо озера
і я сказав: “Запам’ятай
дерево, печеру,
білу лілею воскресіння”,
саме тоді він взяв і
підняв
свої золоті лапи і
поплив
за вітром, витянувши живіт
а потім він пролетів уздовж озера –
весь час його очі були прикуті
до пристасті у
якійсь
ледь чутній метушні у
жовтих очеретах – і тоді
здалося, що він зігнувся високо у

повітрі, а потім він
перетворився на білий клинок, що впав.
Перевод Ольги Новиковой

ЯСТРЕБ

Из овса, растущего в низине,
Ранним утром ястреб поднялся,
Воспарил над озером небесно-синим
И на сосны обожженной верхушке обосновался.
Я сказала: «Запомни
Ожоги эти не от алого огня,
Сколько смерти, разрушений,
Посланных нам Небесами,
Обжигали, совершенно не щадя».
Ястреб за последнюю ветвь уцепился,
Взгляд его пристальный
На золотистый камыш устремился,
Обрамляющий берега.
Я сказала: «Запомни
Деревья эти, пещеры, поля.
Людей Бог снова и снова прощает
Цветок воскрешенья даря».
И вот ястреб взмыл ввысь,
Свободу уже ощущая,
Он смело по ветру летел.
В то время камыш ему что-то
О вечной любви шелестел.
В последний раз взглядом
Камыш золотистый окинув,
Воспоминания в душе храня,
Расстворился ястреб в суматохе дня.

Переклад Тетяни Павленко

Вранці
яструб
возлетів
над овесом здичавілим,
все літав над озерцем,
умостивсь
на версі прілім,
що колись зеленим був.

Я кажу, щоб не забув:
то не вогнище
пала, то
пекельні купола
покривають смерть й розруху.
Яструб стиснув одним рухом
в лапу дужу, залізняну
бідолашну гілку тьмяну.
Щоб поглянуть, подивиться
на жовтезний очерет, що
в воді вздовж берега край.
Я сказав: не забувай
печер, дерев й
відродження цвіт білий.
Он як він легко підійма
злотаві крила і пірна
у вітру вир, що б'є у груди,
а потім плава по воді усюди,
і завжди стежить він терпляче,
як непорушне трав'я плаче,
як колосяться колоски руді,
як золотиться очерет, й тоді,
зринає в небо і згори
із блиском леза пада до землі.

ФАКУАЛЬТАТИВНА ПРОГРАМА

B.S. Johnson

BLANELY'S LAST DIRECTIONS

It is usual
for people in this country
(out of pretended respect
but rather from an impertinent curiosity)
to desire to see
persons
after they are
dead.

It is my earnest request that no person
on any pretence whatever
may be permitted to see my

corpse
but those who
unavoidably must.

I desire to be buried
in the north side of the churchyard
of Tregynon
somewhere about the centre
my coffin to be made in the most
plain and simple manner
without the usual fantastical decorations
and the more
perishable the material
the better.

I desire that no undertaker
or professed performer of funerals
may be employed:
but that I may be conveyed
to the churchyard
in some country hears
which may be hired for the occasion
and my corpse
to be carried
from hearse to the grave
immediately
without going into the church
by six of the chief Tregynon tenants
to whom I give two guineas each
for their trouble.

It is my earnest request and desire
to have no upper bearers
or any persons whatever
invited to my funeral
which I desire may be at so
early an hour as will best prevent
a concourse of people
from collecting together:
the better sort
I presume will not intrude
as there is no
invitation.

I have been present at the funerals

of three of my uncles at Morville.
I was pleased with the privacy and decency
with which all things were conducted:
no strangers attended
all was done
by the servants of the family.
It is my earnest desire to follow these examples
however unpopular
and that
no coach
no escutcheon
and no pomp of any kind may appear.

I trust that my executor will be well justified
against the clamor and obloquy
of mercenary people
when he acts in performance of the last request
of a dying friend
who solemnly adjures him in the name of God
punctually to observe these directions.

codicil
I likewise give to all my servants
five guineas each
in lieu of all mourning
which it is my desire
no person may use on my account.

Б.С. Джонсон

Перевод Ольги Новиковой

ПОСЛЕДНИЕ УКАЗАНИЯ БЛЭЙНИ

Это обычное явление
для людей в этой стране
(не из показного уважения,
а скорее из праздного любопытства)
желать увидеть
людей
после их
смерти.

Я серьезно прошу чтоб никто
без какой либо претенциозности
не мог увидеть мое
тело

кроме тех,
кто непременно должен.

Я хочу, чтобы меня похоронили
в северной стороне церковного двора
Трегинона
где-то около центра
в самом скромном гробу
без привычных показных украшений
и чем проще
будет материал моего гроба
тем лучше.

Хочу чтоб не было гробовщиков
или другой услуги,
чтоб был я предан земле
в церковном дворе
лишь в присутствии нескольких плакальчиков,
нанятых для церемонии,
а мое тело
чтобы несли
от катафалка прямо до гробницы
и в церковь не заходя
6 главных обитателей Трегинона
каждый из которых получит две гиней
за работу.

Я серьезно прошу и желаю
чтоб не было никаких носильщиков
да и вообще никого
на моих похоронах
надеюсь столь ранний час предотвратит
наплыв людей,
собравшихся там:
лучшие,
я полагаю, не станут
вторгаться
без приглашения.

Я присутствовал на похоронах
трех родственников в Морвилле.
Меня обрадовала уединенность и благопристойность,
с которой все проходило:
никаких посторонних
лишь члены семьи.

Я серьезно хочу последовать их примеру
хоть и не столь принятому в обществе
без экипажа
без надгробия
и никакой помпезности.

Я верю, что мой палач не осудит
ропот и злословие
корыстных людей
исполняя последнюю волю
умирающего друга,
который торжественно заклинает
во имя Господа
скрупулезно соблюсти его указания.

дополнение к завещанию
Более того я даю покорным слугам своим
пять гиней каждому
за все страдания,
это ведь мое желание.

НІМЕЦЬКА МОВА

ОБОВ'ЯЗКОВА ПРОГРАМА

Christa Astl

SAG, WO IST DIE LIEBE

„Sag, wo ist die Liebe?
in den Wolken, in den Sternen?
Oder nur in meinen Träumen?
Ich wüsst' das so gerne.
Wie kann ich die Liebe finden,
greifen und erfassen?
Denn ich bin ja so alleine,
fühl mich so verlassen.“

„Die Liebe wohnt im Menschen drin,
und auch in dir, mein Kind.
Du siehst sie nur im Augenblick,
doch spürst du sie geschwind.
Ein Blick voll Liebe, tief und warm
dringt in das Herz hinein,

entzündet eine Glut in ihr,
entfacht den hellsten Schein.
Gibt Wärme, Glück und Freude dir
und Halt in deinem Leben.
und dann, von Liebe ganz erfüllt,
kannst du sie weiter geben.“

Криста Астл

Перевод Анны Крыштахович

СКАЖИ-КА, ГДЕ ЖИВЕТ ЛЮБОВЬ?

Скажи-ка, где живет любовь?
На звездах или в облаках?
А, может, лишь в моих мечтах?
Узнал бы я это охотно.
Как можно мне любовь найти,
обнять и никогда не отпускать.
Ведь одиноким быть просто невозможно,
и покинутым себя не хочу я ощущать.

Любовь живет внутри людей,
И у тебя она, мой друг, внутри.
Ты видишь лишь секунды,
и чувствуешь, что будет впереди.
Сквозь взгляд любовь
в сердце глубоко проникает,
и пылкий жар в нем разжигает,
и самые светлые чувства пробуждает.
Если у тебя есть тепло, счастье и друзья,
сохрани их в своей жизни,
и тогда, любовь наполнит тебя,
и ты сможешь жить другим любовью, даря.

Переклад Алли Куліченко

СКАЖИ-НО, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ?

“Скажи-но, де живе любов?
Чи вище хмар, чи там де сяють зорі?
Чи може тільки в моїх снах?
Хотіла б знати я напевне
Як можу віднайти свою любов

І втримати, не відпускаючи ніколи?
Бо я одна на білім світі,
Покинута на призволяще долі.”

“Любов живе в людині,
в тобі, моє дитя.
Її побачиш ти раптово,
відчуєш швидко це буття.
І теплий погляд, сповнений любові,
Проникне глибоко у серце,
запалить в ньому вогник
з найяскравішим мерехтінням.
Він дасть тобі тепло, щастя й радість,
підтримає впродовж життя.
І потім ти, з любов'ю в серці,
Ділися світлим почуттям!”

ФРАНЦУЗЬКА МОВА

ОБОВ'ЯЗКОВА ПРОГРАМА

A. de Vigny

EOLA

Tous s'affligeaient ; Jésus disait en vain : Il dort
Et lui-même en voyant le linceul et le mort,
Il pleura.- Larme sainte à l'amitié donnée,
Ô vous ne fûtes point aux vents abandonnée !
Des Séraphins penchés l'urne de diamant,
Invisible aux mortels, vous reçue mollement,
Et comme une merveille , au ciel même étonnante,
Aux pieds de l'Eternel vous porta rayonnante.
De l'œil toujours ouvert un regard complaisant
Emut et fit briller l'ineffable présent ;
Et l'Esprit Saint sur elle épanchant sa puissance
Donna l'âme et la vie à la divine essence.
Comme l'encens qui brûle au rayon du soleil
Se change en un feu pur, éclatant et vermeil,
On vit alors du sein de l'urne éblouissante
S'élever une forme et blanche et grandissante,
Une voix s'entendit qui disait : Eloa !
Et l'Ange apparaissant répondit : Me voilà .

Переклад Анастасії Лапшиної

Спрямувавши свій погляд до Неба, наряджена,
Йшла вона до Господа, неначе наречена до храму;
Її обличчя було ясным та чистим,
Ажурна вуаль зібрана складками,
Підібране біляве волосся було таким легким,
Неначе повітря, що втрачало свої обриси;
Рожевий полиск світанку, розчиняючи у темряві проміння,
Не був подібним до кольору її рум'яного лица.
Сріблясті крила, під легкою накидкою,
З'являлися та знов зникали.
Грудь, що здіймалася від зазнаного горя,
Видавала постать жіночу
У цьому ясному янголі
Одному з тих, хто пильнує за нами та співчуває,
Виражаючи чисту есенцію любові святих.
Прилетівши на землю, Архангел Рафаїл
Відкрив цю дивну таємницю під зводом Едему,
Та жодна з сестер, обраних Господом,
Ще не принесла щастя Блаженним Небесам.

A. de Vigny

LE DELUGE

La Terre était riante et dans sa fleur première ;
Le jour avait encor cette même lumière
Qui du Ciel embellit couronna les hauteurs
Quand Dieu la fit tomber de ses doigts créateurs.
Rien n'avait dans sa forme altéré la nature,
Et des monts réguliers l'immense architecture
S'élevait jusqu'aux Cieux par ses degrés égaux,
Sans que rien de leur chaîne eût brisé les anneaux.
La forêt, plus féconde, ombrageait, sous ses dômes,
Des plaines et des fleurs les gracieux royaumes
Et des fleuves aux mers le cours était réglé
Dans un ordre parfait qui n'était pas troublé.
Jamais un voyageur n'aurait, sous le feuillage,
Rencontré, loin des flots, l'émail du coquillage,
Et la perle habitait son palais de cristal :
Chaque trésor restait dans l'élément natal,
Sans enfreindre jamais la céleste défense ;

Et la beauté du monde attestait son enfance ;
Tout suivait sa loi douce et son premier penchant,
Tout était pur encor. Mais l'homme était méchant.

А. де Виньи

ПОТОП

Перевод Александры Сенной

Земля расцвела при дыхании цветов,
И день пробудился от того же света,
Найдя в небесном царстве свой кров,
Вся вселенная была Всевышним согрета.
Почти нетронута его природа,
Так постоянны горы огромной высоты,
И даже в самую ненастную погоду,
Их цепи сохраняли прежние черты.
В их тени лес, под пеленой облаков,
Породил своё беспечное царство,
И, избавив потоки рек от оков,
Сберёг своё родное богатство.
Но не увидел бы путешественник – странник
ракушек, кораллов и белых жемчужин,
ведь они устроили в хрустальном замке праздник,
и лишний глаз им там не нужен.
И молод был мир. И красота - тому свидетель,
Растянулась до самых вершин,
И всё было в гармонии, и каждый вечер светел,
Но человеку было мало. Он был зол, неустрашим.

Перевод Аси Фахрадовой

Земля засмеялась при первых лучах
День новый сиял тем же светом,
Который с небес вершины венчал,
Когда Бог их творил своей властью.
В природе осталось всё неизменно,
И мощных гор великая архитектура,
Казалось, достигла небесных высот,
Всё это было непорочно.
Лес был покрытый тенью тумана,
Равнины, изящное царство цветов,

И реки, и море - все в полном порядке,
Покой их нарушить никто не посмел.
И путник, бывший вдали от морей,
Был также вдали от волн и ракушек,
Жемчужины, жившей в царстве своем -
Сокровище каждое было на месте.
Никто не нарушил защиты небес
Мир блистал своей чистой красою,
И по закону Божьему и по предназначенью
Всё было непорочно. Но человек был зол.

ФАКУЛЬТАТИВНА ПРОГРАМА

Ch. Baudelaire

LA BEAUTÉ IDÉALE AUX MANES DE GSRODET

«Où donc est la beauté que rêve le poète!
Aucun d'entre les arts n'est son digne interprète,
Et souvent il voudrait, par son rêve égaré,
Confondre ce que Dieu pour l'homme a séparé.
Il voudrait ajouter les sons à la peinture.
A son gré si la Muse imitait la Nature,
Les formes, la pensée et tous les binaits épars
Viendraient se rencontrer dans le prisme des arts,
Centre où de l'univers les beautés réunies
Apporteraient au cœur toutes les harmonies,
Les bruits et les couleurs de la terre et des cieux,
Le charme de l'oreille et le charme des yeux,
Le réveil des oiseaux, la chanson virginale,
La perle et les rayons de l'aube matinale,
La gémissante voix des soupirs de la nuit,
Le nuage égaré sur le torrent conduit,
L'éclair tombant du ciel et sillonnant l'espace
Comme un glaive de Dieu qui passe et qui repasse,
Les cris du voyageur dans la forêt perdu,
L'appel de la clochette en pleurant entendu*,
Les mots d'amour mêlés aux vents sifflant sur l'onde,
Et des chastes douleurs l'émotion profonde.

**ИДЕАЛЬНАЯ КРАСОТА
К ДУХАМ ГЕРОДОТА**

Перевод Юлии Лобчук

«Где красота, которая снится поэту!
Ни одно из искусств ее передать недостойно
И зачастую, введенный в заблуждение своим сном, он хотел бы,
Совместить то, что Бог отделил от человека.
Он хотел бы добавить звуки к живописи.
Если Муза, по его усмотрению, подражает Природе,
То формы, мысли и всевозможные бинарности
Могли бы встретиться в призме искусств,
Центре, где собраны красоты Вселенной
Они бы внесли в сердца гармонию
Звуков и цветов земли и небес,
Очарований для глаз и для ушей,
Пробуждения птиц, девичьего пения,
Жемчужины и лучей утренней зари,
Жалобных звуков и вздохов ночных,
Облака, заблудившегося в стремительном потоке,
Молний, падающих с неба и бороздящих пространство
Как меч Божий, то появляющихся, то исчезающих,
Криков путешественника, заблудившегося в лесу,
Зова плачущего колокольчика,
Слов любви, смешавшихся со свистом ветра в волнах,
Целомудренной боли и глубокого переживания.

ІСТІАНСЬКА МОВА

ОБОВ'ЯЗКОВА ПРОГРАМА

C. Vallejo

MASA

Al fin de la batalla,
y muerto ya el combatiente, vino hacia él un hombre
y le dijo: "No mueras, te amo tanto!"
Pero el cadáver ¡ay! siguió muriendo.

Se le acercaron dos y repitiéronle:
"No nos dejes! ¡Valor! ¡Vuelve a la vida!"

Pero el cadáver ¡ay! siguió muriendo.

Acudieron a él veinte, cien, mil, quinientos mil,
clamando: "¡Tanto amor y no poder nada contra la muerte!"
Pero el cadáver ¡ay! siguió muriendo.

Le rodearon millones de individuos,
con un ruego común: "¡Quédate, hermano!"
Pero el cadáver ¡ay! siguió muriendo.

Entonces, todos los hombres de la tierra
le rodearon; les vió el cadáver triste, emocionado;
incorporóse lentamente,
abrazó al primer hombre; echóse a andar...

С. Вальехо

МАССА

Перевод Арины Асылгараевой

Окончен бой,
Он мертвым пал, но человек
Воззвал к нему: «Люблю тебя! Не умирай!»
Увы! Солдат ушел во тьму...

И двое подошли, воскликнув в унисон:
«Останься здесь! Крепись! А-ну!»
Увы! Солдат ушел во тьму...

Тут двадцать тысяч, может сто
Взмолились мол: «Любовь - ничто, душа в плену...»
Увы! Солдат ушел во тьму...

В глазах людей застыла боль:
«Не уходи!», кричат ему.
Увы! Солдат ушел во тьму...

Но после, люди все в слезах,
Их были миллиарды, застыли...
Труп открыл глаза, встряхнул три слоя пыли, ушел...
Не зря мы столько слез пролили...

Перевод Анны Крыштахович

В конце битвы к умирающему воину
подошел мужчина и сказал:
«Не умирай, я так люблю тебя, не умирай!»
Но труп лишь всхлипывал и умирал.
Двое подошли и сказали еле слышно:
«Не оставляй нас, дорогой, не покидай жизни».
Но от трупа ответа не было слышно.
Пришли двадцать, сто, тысяча и пятьсот тысяч, крича:
«Такая любовь сильнее смерти быть должна!»
Но труп лишь, умирая, неподвижно лежал.
Его окружили миллионы людей,
С криком: «Брат, не покидай друзей!»
Но труп умирал, не слыша голос ничей.
Тогда все люди земли его окружили,
Увидев их, он медленно встал,
человека крепко обнял, и вперед зашагал.

Переклад Катерини Кулініч, сш№ 6

Коли закінчилася битва
І солдат пав, до нього підійшов товариш і сказав:
«Не вмирай, я так тебе люблю! »
Але він помирав...

Тоді до нього підійшли двоє
Й благали його:
«Не залишай нас, будь ласка!
Повертайся до життя!»
Але він помирав...

І вже тисячі людей кричали:
«Невже любов не переможе смерть»
Але він помирав...

Його оточили мільйони
З єдиним проханням:
«Залишайся, брат!»
Але він помирав...

Тоді всі люди планети
Оточили його; подивився
На них він сумний і схвильований,

повільно піднявся, обняв найпершого з них;
І пішов...

Переклад Алли Куліченко

БІЛЬШІСТЬ

Коли закінчився бій,
і помер воїн, прийшла до нього людина й сказала:
“Не помирай, я так тебе люблю!”
Але тіло, на жаль, продовжувало вмирати.

Підійшли до нього дві людини й промовили:
“Не покидай нас! Будь мужнім! Вертайся до життя!”
Але тіло, на жаль, продовжувало вмирати.

Двадцять, сто, тисяча, п'ятсот тисяч підходили до нього,
виголошуючи:
“Так багато любові й не можна подолати смерть!”
Але тіло, на жаль, продовжувало вмирати.

Мільйони людей зібралися навколо нього з проханням:
“Залишайся з нами, друже!”
Але тіло, на жаль, продовжувало вмирати.

Тоді всі люди на Землі
оточили його; зворушене, сумне тіло побачило їх;
повільно встало,
ухопилося за першого-ліпшого, почало йти...

Перевод Ольги Никитченко, сш №9

И вот в финале битвы,
Когда умирает боец,
К нему подходит беглец,
Но душа продолжает уходить.
И тут подошло к нему двое,
С просьбой не покидать их, держаться,
И к жизни вновь возвращаться,
Но душа продолжала уходить.
Услышав его, к нему подошли,
И даже через века взывая,

Чтобы столько любви шло против смерти побеждая,
Но душа продолжала уходить.
Вот так люди на земле его окружили,
Увидел он их грустный и взволнованный,
Вставая был он очень медлительный,
Обнял одного человеку и ушел.

Перевод Анны Максимчук

Конец битвы,
умирает боец.
Подбежавши к нему человек,
крикнул громко слова :
" Не умирай, ведь люблю тебя я ! "
Но боец не промолвил ни слова.

Подбежавший ему повторял :
" Не покидай нас ! Держись ! Вернись к жизни ! "
Но солдат молчит как и прежде.

Собрались десятки потом сотни людей
со слезами солдату кричали :
" Так много любви но не может ничего против смерти "
Но боец продолжал умирать.

Окруживших его миллионы людей,
Словами из общей молитвы ,
умоляли остаться его.
Но погибший увы промолчал.

Все люди земли его окружили,
увидев такую заботу,
воскрес наш герой подошёл к человеку,
обнял его и ушёл..

Перевод Ольги Страшко

В конце сражения,
Когда боец умирал, к нему подошел человек
И сказал: "Не умирай, ведь я тебя люблю!"
Воин умирать продолжал.
Двое к нему подошли, всё повторяли:
«Не оставляй нас! Держись! К жизни вернись!»

Воин продолжал умирать.
К могиле пришло 20,50,1000,500000 людей
Оплакивать его:
«Много любви не в состоянии смерть победить!»
Воин продолжал умирать.
Миллионы лиц окружили его
К общей молитве пришли:
«Оставайся с нами брат!»
Воин продолжал умирать.
Все люди земли окружили его,
Ожил грустный труп, пошевелился медленно,
Обнял первого человека;
Он пошёл....

Перевод Надежды Чуприной

И вот окончился бой
и герой умирал, подошел человек к нему
и сказал: «Не умирай, не надо, я же так тебя люблю!»
Но, о боже! тело было почти мертво.
Подошли к нему двое и снова:
«Держись! Не бросай нас! Вернись же ты к жизни!»
Но, о боже! тело было почти мертво.
Вот окружили его двадцать — затем сотни людей
глася: «Такая любовь, а ничто против смерти!»
И, о боже! Ведь тело было почти мертво.
Уже миллионы обступили бойца,
и все они молили одно: «Оставайся с нами, брат!»
Но, о боже! Тело было почти мертво.
И тогда люди всей земли
собрались вокруг; он взглянул на них благодарно и грустно;
и тут он медленно встал,
заклячая в объятья, кто рядом стоял; и он пошел..

ΦΑΚΟΥΛΪΠΛΑΠΙΒΗΝΑ ΠΡΟΤΑΡΜΑ

L. de Vega

VARIOS EFECTOS DEL AMOR

Desmayarse, atreverse, estar furioso,
áspero, tierno, liberal, esquivo,
alentado, mortal, difunto, vivo,
leal, traidor, cobarde, animoso,

no hallar, fuera del bien, centro y reposo;
mostrarse alegre, triste, humilde, altivo,
enojado, valiente, fugitivo,
satisfecho, ofendido, receloso.

Huir el rostro al claro desengaño,
beber veneno por licor suave,
olvidar el provecho, amar el daño:
creer que un cielo en un infierno cabe;
dar la vida y el alma a un
desengaño;esto es amor. Quien lo probó lo sabe.

Л. де Вега

РАЗЛИЧНЫЕ ВОЗДЕЙСТВИЯ ЛЮБВИ

Перевод Надежды Чуприной

Быть отважным храбрецом.
До смерти отдавать всего себя,
Но падать в обморок при том,
Быть мягким, щедрым и небрежным,
Быть предателем, и быть отважным, нежным
Решительным, трусливость всю тая.

Не обрести покоя,блага; умиротворения не познать,
Казаться грустным и веселым, являться гордым — скромным стать.
И вид иметь сердитый, важный
Блаженным быть, довольным быть.
И беглецом стать может каждый,
Непостоянным быть, ревнивцем быть.

Под маской обиды лицо свое скрыть,
Ликера мягкого отраву испить.
Позабыть об успехе, колдовство полюбить:
верить, что небо в аду поместится.
Отрешаться от жизни, душу отдать
за горький опыт...
Все это любовью могу я назвать,
И кто испытал, тому лишь понять.

Наукове видання

ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ-2012: ІННОВАЦІЇ ТА РОЗВИТОК

Матеріали 10-ї Міжнародної наукової студентської конференції,
присвяченої Європейському дню мов 10-річчю кафедри перекладу
Національного гірничого університету

Друкується в редакційній обробці авторів публікацій

Відповідальна за випуск Т.Ю. Введенська
Технічний редактор О.В. Щуров

Підписано до друку 03 .11.2012. Формат 30x42/4.
Папір офсет. Ризографія. Ум. друк. арк.
Обл.-вид. арк. Тираж 120 пр. Зам. №

Підготовлено до друку та видруковано
в типографії «Літограф».

49005, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 10-36